

Forslag

til

Lov om ændring af lov om gasforsyning¹
(Gennemførelse af EU's brint- og gasmarkedsplan)

§ 1

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 3. november 2025 foretages følgende ændringer:

1. I *Fodnoten* til lovens indsættes efter »dele af«: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning), EU-Tidende, L af 15. juli, 2024,«

2. I § 2, *stk. 1*, efter »§ 6, nr. 29,« udgår: »herunder«, og efter »på gas« indsættes: », herunder brint,«.

3. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »gas«: », herunder brint«.

4. I § 2a, *stk. 3*, ændres »gasinfrastruktur« til: »metangasinfrastruktur«.

5. Efter § 3 indsættes:

»§ 4. Forsyningstilsynet kan efter ansøgning, meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde, hvis en undtagelse ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En undtagelse efter stk. 1 kan meddeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) det geografisk afgrænsede brintnet må ikke omfatte brintsammenkoblingslinjer,
- 2) det geografisk afgrænsede brintnet må ikke have direkte tilslutninger til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre

¹ Evt. EU-note (se vejledningens pkt. 7.4.5)

UDKAST

sådanne lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en undtagelse indrømmet i henhold til stk. 1,

- 3) det geografisk afgrænsede brintnet har primært til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet, og
- 4) det geografisk afgrænsede brintnet må ikke være tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er indrømmet i henhold til stk. 1, og som drives af det samme gas-selskab.

Stk. 3. Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om at trække undtagelsen i henhold til stk. 1 tilbage, hvis Forsyningstilsynet konkluderer betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt, eller at en undtagelse vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Stk. 4. Forsyningstilsynet skal hvert syvende år fra indrømmelsen af en undtagelse i henhold til stk. 1, offentliggøre en vurdering af, hvilken indvirkning undtagelsen har på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark.

Stk. 5. Klima- Energi- og Forsyningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at brintproducenters anmodninger om adgang samt industrielle kunders anmodninger om tilkobling meddeles Forsyningstilsynet og offentliggøres og behandles i henhold til § 40, stk. 1, nr. 5. Offentliggørelsen af anmodninger om adgang er underlagt tavshedspligt for så vidt angår forretningsmæssigt følsomme oplysninger.«

6. I § 6 indsættes som nyt nummer:

»1) Aktiv kunde: en forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel, og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet, eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at aktiviteterne i 1. pkt. ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige virksomhed og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner.«

Nr. 1-3 bliver herefter nr. 2-4.

7. I § 6, *nr. 1*, der bliver nr. 2, ændres »dog gas« til: »gasformige brændsler«.

8 Efter § 6, *nr.* 2, der bliver *nr.* 3, indsættes: »Biometan: Opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet«

9. I § 6, *nr.* 3, der bliver *nr.* 4, ændres »Brint af behørig kvalitet: Brint af behørig kvalitet,« til: »Brint: Gasformig brint af behørig brintkvalitet,«, og »injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system« til: » teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet«.

10. I § 6 indsættes efter *nr.* 3, der bliver *nr.* 4, som nye numre:

»5) Brintdistributionsnet: Et rørledningsnet til lokal eller regional transport af brint, som primært har til formål at forsyne kunder, der er direkte tilsluttet, og ikke omfatter brintsammenkoblingslinjer, og som ikke er direkte tilsluttet brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre det pågældende net var et distributionssystem for metangas den 4. august 2024 og helt eller delvist er blevet omlagt til brinttransport, eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer.

6) Brintkvalitet: Udtryk for gassens egenskaber, herunder brændværdi, densitet, brintrenhed og forurenende stoffer i overensstemmelse med gældende brintkvalitetsstandarder for brintsystemet.

7) Brintlagerfacilitet: En facilitet, der anvendes til lagring af brint, herunder

a) den del af en brintterminal, der benyttes til lagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og faciliteter, der udelukkende er beholdt transmissions- og distributionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv, og

b) store, navnlig underjordiske, brintlagre, bortset fra små, let reproducerbare brintlageranlæg.

8) Brintnet: Et net af onshore- og offshore-rørledninger, der benyttes til at transportere brint med henblik på levering af brint til kunder, bortset fra forsyning.

9) Brintsammenkoblingslinje: Brintnet, som krydser Danmarks grænse til en medlemsstat med henblik på at forbinde de nationale brintnet, eller brintnet mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.

10) Brintsystem: Et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.

11) Brintterminal: Et anlæg, der anvendes til losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller metangassystemet eller flydendegørelse af gasformig brint og lastning heraf, herunder hjælpefunktioner og midlertidig

lagring, der er nødvendig for omdannelsesprocessen og den efterfølgende tilførsel til brintnettet, men bortset fra de dele af brintterminalen, som anvendes til lagring.

12) Brinttransmissionsnet: Et rørledningsnet til transport af brint, navnlig et net, som omfatter brintsammenkoblingslinjer, eller som er direkte tilsluttet brintlagre, brintterminaler eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer, eller som primært har til formål at transportere brint til andre brintnet, brintlagre eller brintterminaler, uden at dette udelukker muligheden for, at sådanne net har til formål at forsyne kunder, som er direkte tilsluttet.«

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 13-15.

11. I § 6, nr. 5, der bliver nr. 14, ændres: »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer« til: »i metangasdistributionssystemer«, og efter »tryk« indsættes: »eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning.«

12. I § 6, nr. 6, der bliver nr. 15, indsættes efter »varetager distribution«: »af gas«, og efter »infrastruktur« indsættes: », samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer,«.

13. I § 6 indsættes efter nr. 6, der bliver nr. 15, som nyt nummer:
»16) Faktureringsoplysninger: Oplysningerne på en slutkundes regning, bortset fra en betalingsanmodning.«

Nr. 16 bliver herefter nr. 17.

14. § 6, nr. 7, der bliver nr. 17, ophæves.

Nr. 18-19 bliver herefter nr. 17-18.

15. I § 6, nr. 9, der bliver nr. 18, ændres »gas, herunder af flydende gas (LNG)« til: »metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol,«.

16. I § 6 indsættes efter nr. 9, der bliver nr. 18, som nyt nummer:

»19) Gas: Metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet, eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandards rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsystem«.

Nr. 10 bliver herefter nr. 20.

17. § 6, nr. 10, der bliver nr. 20, ophæves.

UDKAST

Nr. 11 bliver herefter nr. 20.

18. I § 6, nr. 11, der bliver nr. 20, ændres »gassystemet« til: »de danske gassystemer«,

19. I § 6 indsættes efter nr. 11, der bliver nr. 20, som nyt nummer:

«21) Gaslagersystemoperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.»

Nr. 12-13 bliver herefter nr. 22-23.

20. I § 6, nr. 13, der bliver nr. 23, indsættes efter »LNG«: »og flydende brint og flydende ammoniak«.

21. I § 6, nr. 14, der bliver nr. 24, ændres »LNG-faciliteter eller lagre« til: »eller lagre, eller LNG- eller brintterminale«.

22. I § 6 indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 24, som nyt nummer:

»25) Horisontalt integreret virksomhed: En virksomhed, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af metangas samt en ikkemetangasrelateret aktivitet.»

Nr. 15-16 bliver herefter nr. 26-27.

23. I § 6 nr. 16, der bliver nr. 27, ændres »gasforbrug« til: »metangasforbrug«.

24. I § 6 indsættes efter nr. 16, der bliver nr. 27, som nyt nummer:

»28) Intelligent målersystem: et elektronisk system, som kan måle den metangas eller brint, der leveres til nettet, eller den metangas eller brint, der forbruges fra nettet, og give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.»

Nr. 17 bliver herefter nr. 29.

25. I § 6, nr. 17, der bliver nr. 29, ændres » Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter« til: »Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, LNG- eller brintterminaler«.

26. I § 6 indsættes efter nr. 17, der bliver nr. 29, som nye numre:

»30) Konventionel måler: En analog eller elektronisk måler, der ikke både kan sende og modtage data

31) Kulstoffattig brint: brint, hvis energiindhold stammer fra ikkevedvarende energikilder, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel og vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001.

32) Kulstoffattig gas: den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2018/2001, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001.

33) Kulstoffattige brændsler: genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2018/2001, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001«.

Nr. 18-19 bliver herefter nr. 34-35.

27. § 6, *nr. 19*, der bliver nr. 35, ophæves.

Nr. 20-21 bliver herefter nr. 35-36.

28. § 6, *nr. 21*, der bliver nr. 36, ophæves.

Nr. 22-23 bliver herefter nr. 36-37.

29. I § 6, *nr. 22*, der bliver nr. 36, ændres »gastransmissions-« til: »metangastransmissions-« og efter »distributionssystemer« indsættes: »eller brintnet«.

30. I § 6, *nr. 23*, der bliver nr. 37, ændres »LNG-facilitet: En terminal« til: »LNG-terminal: Et anlæg«, »gas« ændres til: »metangas«, og »transmissionssystemet« ændres til: »metangastransmissionssystemet«.

31. I § 6, *nr. 24*, der bliver nr. 38 ændres »gas« til: »metangas«.

32. I § 6 indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 38, som nye numre:

»39) Metangas: Gas, af behørig kvalitet, der primært består af metan, herunder biometan, eller andre gastyper, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.

40) Metangasdistributionssystem: Lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas, men ikke bygasnet.

41) Metangaslagerfacilitet: Et anlæg, der anvendes til oplagring af metangas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

42) Metangassystem: Et system af infrastrukturer, herunder rørledninger, LNG-terminaler og lagre for metangas, som benyttes til transport eller lagring af metangas.

43) Metangastransmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.

Nr. 25 bliver herefter nr. 44.

33. I § 6, *nr. 25*, der bliver nr. 44, ophæves.

Nr. 26-27 bliver herefter nr. 44-45.

34. I § 6, *nr. 27*, der bliver nr. 45, ændres »gas« til: »metangas«.

35. I § 6 indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 45, som nyt nummer:

»46) Sammenkoblingslinje: Transmissionslinje, som krydser Danmarks grænse til en anden medlemsstat med det formål at forbinde de nationale transmissionssystemer, eller en transmissionslinje mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium«.

Nr. 28-29 bliver herefter nr. 47-48.

36. I § 6, *nr. 29*, der bliver nr. 48, ændres »transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter« til: »metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, gaslagerfaciliteter, eller LNG- og brintterminaler«.

37. I § 6, *nr. 31*, der bliver nr. 50, ændres »system« til: »metangassystem eller brintsystem.«

38. I § 6 indsættes efter nr. 31, der bliver nr. 50 som nyt nummer:

»51) Terminaloperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager mindst én af følgende funktioner:

a) flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-terminal

b) losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller til metangassystemet eller flydendegørelse og lastning af gasformig brint, og som er ansvarlig for driften af en brintterminal.«

Nr. 32-33 bliver herefter nr. 52-53.

39. I § 6, *nr. 33*, der bliver nr. 53, ændres »transmissionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer«, »opstrømsanlæg« ændres til: »opstrømsledningsnet«, og efter »distribution af gas,« indsættes: »eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet«.

40. I § 6, *nr. 34*, der bliver nr. 54, indsættes efter » infrastruktur«: »samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet«.

41. § 6, *nr. 35*, der bliver nr. 55, ophæves.

Nr. 36 bliver herefter nr. 55.

42. I § 6, *nr. 36*, der bliver nr. 55, ændres »transmissionssystem« til: » metangas- eller brinttransmissionssystem«.

43. I § 6 indsættes efter nr. 36, der bliver nr. 55, som nye numre:

»56) Vedvarende gas: Biogas, herunder biogas, som er blevet opgraderet til biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. § 2, *nr. 29*, i drivhusgasfortrængningsbekendtgørelsen.

57) Vertikalt integreret virksomhed: Et gasselskab eller en gruppe af gasselskaber, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver mindst en af følgende former for virksomhed: transmission, distribution, LNG- eller brintterminal-drift eller metangas- eller brintoplagering – og mindst en af følgende former for virksomhed: produktion af eller forsyning med metangas eller brint.«

Nr. 37 bliver herefter nr. 58.

44. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* En forbruger kan for hvert etableret og tilsluttet målepunkt frit indgå aftale med en gasleverandør om levering af gas.«

45. I § 7 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »betalingsmetoder,«: » fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger,«.

46. I § 7 b indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

» *Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at gasforbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at forbrugeren skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugeren skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas, som nævnt i stk. 2, skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.

Stk. 4. Når det kan påvises, at oplysninger der er givet i medfør af regler, der er fastsat efter stk. 2 er urigtige eller vildledende, kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde den, der har udarbejdet oplysningerne at berigtige forholdene.«

47. Efter § 7 d indsættes:

»§ 7 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i tilfælde af en naturgaspriskrise fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering.

§ 7 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om hvem, der skal anses som sårbare gaskunder, samt aktiviteter og tiltag, hvorved sårbare gaskunder prioriteres.

§ 7 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer fordelt på metangas-systemet og brintsystemet, herunder om at indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse, som foretages for forskellige kategorier af kunder.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om retten til at få installeret en intelligent måler, hvis intelligente målere ikke indføres systematisk.

§ 7 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktive kunder, herunder om individuelle aktive kunder, om grupper af slutkunder der handler i fællesskab, om hvad der anses for den aktive kundes eget område i forbindelse med egenproduceret biometan, om aktive kunders

balanceansvar, og om aktive kunders deltagelse i metangasmarkeder og i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger.

§ 7 i. Langtidskontrakter om levering af vedvarende og kulstoffattig gas kan indgås, såfremt de bidrager til dekarbonisering.

Stk. 2. Langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning kan ikke indgås med en varighed, der strækker sig ud over den 31. december 2049.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at langtidskontrakter som nævnt i stk. 2 ikke indgås med en længere varighed end tilladt.«

48. I § 9, *stk. 2*, ændres »lager- og forsyningsselskabers« til: »lager-, terminal- og forsyningsselskabers«.

49. I § 10, *stk. 1* og § 49, *stk. 1, nr. 1*, ændres »lager- og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

50. I § 10 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesprocessen for etablering og drift af metangaslagerfaciliteter og LNG-terminaler og brintsysteminfrastruktur, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.«

51. I § 10 a, *stk. 1, 1. pkt.*, § 18, *stk. 3*, § 45 a, *stk. 1 og 2*, § 45 b, *stk. 1*, § 46, *stk. 1 og 3*, ændres »lager- og LNG-selskaber« til: »lager-, LNG- og brintterminalselskaber«.

52. I § 10 a, *1. pkt.*, indsættes efter »omfang«: », jf. dog § 18, *stk. 5*.«

53. I § 10 a indsættes efter *1. pkt.*:

»I brintsystemet skal opgaver efter *1. pkt.* udføres i tæt samarbejde med tilkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber med henblik på at optimere samplaceringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, *stk. 1, nr. 5*.«

54. I § 10 a, *3. pkt.* ændres »herom« til: »om *1. og 2. pkt.*«.

55. I § 10 c, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »4 måneder« til: »100 arbejdsdage«.

56. I § 10 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.

57. I § 10 d, stk. 1, ændres »lagersystemoperatører i Danmark« til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet i Danmark«.

58. I § 10 d, stk. 2, ændres »lagersystemoperatører« til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet«.

59. Efter § 10 d indsættes:

»§ 10 e. Transmissionsselskaber, eller transmissionssystemejere og systemoperatører, der er en del af en virksomhed, som varetager transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, skal udøve brintaktiviteter i et selvstændigt datterselskab.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter ansøgning meddele undtagelse fra kravet i stk. 1, jf. dog stk. 5. En undtagelse kan kun meddeles, hvis

1) der er udarbejdet en positiv offentligt tilgængelig cost-benefit-analyse og

2) Forsyningstilsynet vurderer på baggrund af cost-benefit-analysen, at en undtagelse ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel. Forsyningstilsynets vurdering skal omfatte tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra naturgassektoren til brintsektoren, herunder konvertering af gasinfrastrukturen til brintinfrastrukturen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør undtagelser meddelt efter stk. 2, og underretter Europa-Kommissionen om en sådan meddelelse, ledsaget af Forsyningstilsynets vurdering, jf. stk. 2, nr. 2. samtidig med, at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares.

Stk. 4. Forsyningstilsynet offentliggør sin vurdering af undtagelsens indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel. Vurdering skal efterfølgende offentliggøres mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal tilbagetrække en undtagelse meddelt efter stk. 2, hvis

1) Forsyningstilsynet på grundlag af en vurdering efter stk. 4, konkluderer, at fortsat anvendelse af undtagelsen vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel, eller

2) Klima-, energi- og forsyningsministeren vurderer, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet.«

60. Efter § 11 d indsættes:

»**11 e.** I brintsystemet skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber, træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift og regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under operatørens ansvar.

Stk. 2. Selskaber omfattet af stk. 1, skal årligt forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for [den kompetente myndighed] og offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.

Stk. 3. [den kompetente myndighed] kan fastsætte nærmere regler om stk. 1-2.«

61. I § 12, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »jf. § 18, stk. 1-3, og«: »tilkoble«.

62. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1, som nyt nummer:

»2) give adgang til sit brintransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.

Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

63. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

»6) i brintsystemet tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, og den ti-årige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, der er omhandlet i artikel 60 i forordning (EU) 2024/1789, og til forsyningssikkerheden for brint.«

Nr. 6-9 bliver herefter nr. 7-10.

64. I § 14, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1, som nyt nummer:

»2) give adgang til sit brintdistributionsnet hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.

Nr. 2-9 bliver herefter nr. 3-10.

65. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 5, der bliver nr. 6, som nyt nummer:

»7) udarbejde en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svindende kundegrundlag. Tilpasningsplaner efter 1. pkt. indsendes til klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse,«.

Nr. 6-10 bliver herefter nr. 7-11.

66. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af tilpasningsplaner i stk. 1, nr. 6, herunder regler om tilpasningsplanernes indhold, regler om distributionsselskabernes identificering af nødvendige infrastrukturtilpasninger, regler om tilpasningernes overensstemmelse med varmeplanlægning og biogasproduktion, regler om høring og offentliggørelse, herunder af høringsresultat, samt regler om ajourføring af tilpasningsplanerne.«.

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 4-11.

67. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan forbrugerens måler- og forbrugsdata og data, som er nødvendige for leverandørskifte, udveksles og forvaltes, herunder hvordan data stilles til rådighed for berettigede parter mod et rimeligt gebyr.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om EU-interoperabilitet, datatilgængelighed og dataforvaltning for de i stk. 1 nævnte data, herunder om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang samt certificering og udpegning af overvågningsansvarlige. «

68. I § 15, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »§ 12, stk. 1, nr. 3,«: »og distributionsselskaber, jf. § 14, stk. 1, nr. 3,« og efter »nævnte opgaver«: »og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, «.

69. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Et brintterminalselskab skal

- 1) stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr.

3, nævnte opgaver, og for distributionsselskabers varetagelse af de i § 14, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder om den nødvendige kapacitet og samarbejdet mellem selskaberne.«

70. I § 17, *stk. 2*, ændres »anmodning om adgang til systemet« til: »anmodning om tilslutning og adgang til systemet«.

71. I § 18, *stk. 1*, ændres »adgang til systemet« til: »tilslutning og adgang til metangas- eller brintsystemet«, og »jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6« ændres til: »jf. dog stk. 3-8 og regler udstedt i medfør af stk. 9«.

72. I § 18, *stk. 2*, indsættes to steder før »adgang«: »tilslutning og«.

73. I § 18, *stk. 2*, indsættes efter 2. pkt.

»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.«

74. Efter § 18, *stk. 2*, indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3.* I forbindelse med anmodning om tilslutning og adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, tager transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra f i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2024/1788 af 13. juni 2024.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

75. I § 18, *stk. 3*, som bliver stk. 4, ændres »nægte adgang« til: »give afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«.

76. I § 18, *stk. 3, nr. 1*, der bliver stk. 4, nr. 1, indsættes efter »kapacitet«: »eller der mangler sammenkobling, jf. dog § 10 a, stk. 2.«

77. §§ 20 og 22 ophæves.

78. I § 18, stk. 3, nr. 3, der bliver stk. 4, nr. 3, affattes således:

»3) Uanset nr. 1, kan tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas, jf. regler udstedt i medfør af stk. 9, nægtes adgang til metangassystemet, såfremt transmissionssystem- eller distributionssystemoperatøren ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på baggrund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.

79. I § 18 indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nye stykker:

»Stk. 5. Uanset stk. 3, nr. 1 og 2, har transmissionssystemoperatørerne ikke ret til at nægte anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af nye eller af eksisterende, men endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, medmindre det sker på grund af nedlukning af dele af systemet, som er fastsat i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.

Stk. 6. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer, systemoperatører eller et distributionsselskab, som nægter adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, jf. stk. 4, nr. 1, skal foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § 19, vedr. nedlukning af metangassystemet.

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

80. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 7, ændres »adgang« til: »tilslutning og adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

81. I § 18 indsættes efter stk. 7, som nyt stykke:

»Stk. 8. Distributionsselskabet kan give afslag på anmodninger om tilslutning og adgang i henhold til stk. 2, for så vidt angår de dele af metangassystemet, som er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan, jf. § 14, stk. 1, nr. 7«

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 9-10

82. I § 18, stk. 5, der bliver stk. 9, ændres »adgang« til: »tilslutning og adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

83. I § 18, stk. 6, der bliver stk. 11, indsættes efter »nærmere regler om«: »tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende«, og »samt forhold omfattet af stk. 1-5« ændres til: »regler vedrørende forhold omfattet af stk. 1-10«, og »nægtelse af adgang«

ændres til: »afslag på anmodning om tilslutning og adgang«, og efter »anmodninger« indsættes: », herunder frister herfor,«.

84. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Gasselskaber skal have adgang til andre gasselskabers brintnet, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

§ 19. Uanset § 18, stk. 1-7, kan distributionsselskaber afbryde forsyningen til systembrugere i dele af metangassystemet, forudsat at betingelserne i stk. 2, og regler udstedt i medfør af stk. 3, er opfyldt.

Stk. 2. Den planlagte afbrydelse af forsyningen skal vedrøre dele af metangassystemet, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, i henhold til § 14, stk. 1, nr. 7.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om distributionsselskabernes afbrydelse af forsyningen til systembrugere, jf. stk. 1 og 2, herunder regler om myndighedsgodkendelse, regler om krav til distributionsselskabets afbrydelse af forsyningen, herunder krav om en rentabilitetsredegørelse, regler om beskyttelse af berørte systembrugere, regler om varslingsregler, regler om høring og oplysning om alternative varmekilder, regler om tiltag målrettet sårbare gaskunder, regler om omstilling af aktiver og regler om klageadgang.«

85. I § 20 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Adgang til lagerfaciliteter« til: »Tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter,«, og efter »udbydes af« indsættes: »terminaloperatører og«.

86. I § 20 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »lagerfaciliteter« til: »brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og »i transmissionssystemet« ændres til: »til metangassystemet«.

87. I § 20 a, stk. 2, ændres »Lager« til: »Terminaloperatører og lager«, og »adgang til lagerfaciliteter« ændres til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter,«, og efter »hjælpfunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

88. I § 20 a, stk. 3, ændres »adgang til lagerfaciliteter« til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjælpfunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

89. I § 20 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Forsyningstilsynet skal ved udøvelsen af sine beføjelser efter stk. 3 tage hensyn til resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings-sikkerheden.«

90. I § 23, stk. 1, ændres »for at få adgang til systemet« til: »for at få tilslutning og adgang til systemet«.

91. I § 28 a ændres »lagervirksomhed og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

92. I § 30 a, stk. 1, ændres »LNG- eller lagervirksomhed« til: »lager-, LNG- eller brintterminalvirksomhed«.

93. I § 30 a, stk. 2, udgår »Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt«, og »selskaber« ændres til: »Selskaber«.

94. § 30 a, stk. 3 og 4 ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på beløb efter stk. 1 og 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

95. I § 30 a, stk. 5, indsættes efter »stk. 1 og 2«: », herunder regler om beløbenes fordeling mellem selskaberne.«

96. § 36 a, stk. 1, affattes således:

»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber, udarbejder metoder til at fastsætte tariffer og priser for adgang til metangastransmissionssystemer, metangas-distributionssystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet efter § 18. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelse. Selskaberne efter pkt. 1 og 2, skal anmelde metoder til Forsyningstilsynets godkendelse, jf. § 40, stk. 1, samt offentliggøre godkendte metoder. Selskaberne fastsætter tariffer og priser for adgang efter 1. pkt., samt fastsætter tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelse efter 2. pkt. på baggrund af de offentliggjorte metoder.«

97. I § 37 a, stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 5,« til: »nr. 6 og 7,«.

98. I § 37 a indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug, inden aktivets oprindelige livscyklus i forbindelse med planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, jf. stk. 4, nr. 2, jf. § 14, stk. 1, nr. 6. «

99. I § 40, stk. 1, udgår »eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed,«.

100. I § 40, stk. 1, nr. 1, ændres »betingelser og vilkår« til: »tariffer, priser, betingelser og vilkår«, og »transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer« ændres til: »metangastransmissions- og distributionssystemer og LNG-faciliteter samt brinttransmissions- og distributionsnet, brintlagerfaciliteter, og når det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til brintsystemet for forsyning af kunder, adgang linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet«.

101. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) de metoder, der anvendes til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for transmissions- og distributionsselskabernes balanceringsydelser i metangassystemet,«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

102. I § 40, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »tariffer og betingelser« til: »betingelser og vilkår«, og »distributions- og« ændres til: »og distributionsydelserne samt«.

103. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 3, som nye numre:

»4) procedurer, herunder betingelser og vilkår, for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissions- og distributionssystemet i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5,

5) procedurer, herunder betingelser og vilkår, for ikkediskriminerende tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder til transmissionssystemet og brinttransmissionsnettet,«.

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 6-8.

104. I § 40, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 6, ændres »indskudskapital,« til: »indskudskapital og«.

105. I § 41 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Hvis bevillingspligtige selskaber eller Energinet, ikke rettidigt fremsender de oplysninger, som Forsyningstilsynet kræver i medfør af § 45, stk. 1, til brug for sagsbehandling eller godkendelse af metode for fastsættelse af tariffer, kan Forsyningstilsynet træffe en midlertidig afgørelse på det foreliggende grundlag.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan ændre en afgørelse truffet efter stk. 3, når de bevillingspligtige selskaber eller Energinet efterfølgende fremlægger de krævede oplysninger. Ved ændring efter 1. pkt. kan der for perioden fra den midlertidige afgørelse blev truffet til tidspunktet for den nye afgørelse alene ske efterregulering af priser og betingelser, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.«

106. I § 41 a, stk. 2, ændres »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.«

107. § 42 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Forsyningstilsynet offentliggør på sin hjemmeside de afgørelser, tilsynet træffer i medfør af denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, samt de afgørelser, tilsynet træffer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.«

108. I § 42 d indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. Prissammenligningsværktøjet efter stk. 1, udgør et certificeret sammenligningsværktøj. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler for certificeringskriterier og tilsyn.«

Stk. 3-4 bliver herefter til stk. 4-5.

109. I § 45 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 1 gælder ligeledes for gasleverandørers transaktioner vedrørende metangas- og brintderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og LNG-selskaber. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt

midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede metangas- og brintforsyningskontrakter og metangas- og brintderivater.«

110. § 47 b, stk. 1, affattes således:

»47 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til metangastransmissionsnet, eller mod regler udstedt i medfør af loven eller forordningen eller afgørelser truffet i henhold til nævnte regler, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.«

111. § 51, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.«

112. § 51, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan alene indbringes for Energiklagenævnet, hvis Forsyningstilsynet afslår certificeringen.«

113. I § 55, stk. 3, indsættes efter »§ 14 a«: »og planlagt nedlukning i henhold til § 19,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 5. august 2026, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 30 a, som ændret ved denne lovs §, nr. 93 og 94, træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 3. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 45 b, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 108.

§ 3

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	24
2. Baggrund.....	26
3. Lovforslagets hovedpunkter	27
3.1 To systemer	27
3.1.1 Gældende ret	27
3.1.2 Gasdirektivet	27
3.1.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser...	28
3.1.4. Den foreslåede ordning	30
3.2 Reguleret tredjepartsadgang til brintlagring	30
3.2.1 Gældende ret	30
3.2.2 Gasdirektivet	31
3.2.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser.	31
3.2.4 Den foreslåede ordning	32
3.3 Horisontal adskillelse.....	33
3.3.1 Gældende ret	33
3.3.2 Gasdirektivet	33
3.3.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser...	34
3.3.4. Den foreslåede ordning	36
3.4 Forebyggelse af brintudslip	38
3.4.1 Gældende ret	38
3.4.2 Gasdirektivet	38
3.4.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser...	38
3.4.4. Den foreslåede ordning	38
3.5. Omstilling af gassystemet frem mod dekarbonisering	39
3.5.1 Gældende ret	39
3.5.2 Gasdirektivet	41

3.5.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser...	44
3.5.4 Den foreslåede ordning	46
3.6. Tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet	48
3.6.1. Gældende ret	48
3.6.2. Gasdirektivets bestemmelser	58
3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser	63
3.6.4. Den foreslåede ordning	67
3.7. Forbrugerrettigheder og beskyttelse	70
3.7.1 Gældende ret	70
3.7.2 Gasdirektivet	73
3.7.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser ..	77
3.7.4 Den foreslåede ordning	79
3.8 Forbrugerbeskyttelse ved en priskrise	82
3.8.1 Gældende ret	82
3.8.2 Gasdirektivet	83
3.8.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser ..	84
3.8.4 Den foreslåede ordning	86
3.9 Sårbare kunder	86
3.9.1 Gældende ret	86
3.9.2 Gasdirektivet	86
3.9.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser ..	88
3.9.4 Den foreslåede ordning	88
3.10 Tilladelsesprocesser og kontaktpunkt	89
3.10.1 Gældende ret	89
3.10.2 Gasdirektivet	90
3.10.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser	91
3.10.4 Den foreslåede ordning	94
3.11 Tilpasning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets gebyrbestemmelser	95

3.11.1. Gældende ret	95
3.11.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser	96
3.11.3. Den foreslåede ordning	96
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	97
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	98
6. Administrative konsekvenser for borgerne	99
7. Klimamæssige konsekvenser	100
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser	100
9. Forholdet til EU-retten	100
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	100
11. Sammenfattende skema	103

1. Indledning

Dette lovforslag har til formål at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint. (herefter "gasdirektivet"). Direktivet udgør sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint (herefter "gasforordningen"), den såkaldte brint- og gasmarkeds pakke.

Brint- og gasmarkeds pakken er en central del af EU's Green Deal-dagsorden, og den skal modernisere EU's energiregler for at skabe de retlige rammer, der er nødvendige for at dekarbonisere energisektoren. Mens det tidligere direktiv og forordning primært fokuserede på det indre marked for metangas, har brint- og gasmarkeds pakken primært til formål at skabe et integreret, effektivt og bæredygtigt marked for vedvarende gasser og grøn brint i Europa, som fremmer forsyningssikkerhed, konkurrence og grøn omstilling.

Lovforslagets emner afspejler de hovedemner, som er indeholdt i det omarbejdede gasdirektiv, som bygger på veludviklede principper om

markedsadgang og tredjeparters brug af gasinfrastruktur, som er udviklet gennem flere årtier og tre tidligere større revisioner af det europæiske gasdirektiv og gasforordning. Lovforslaget lægger derfor op til at implementere brint- og gasmarkedspakken, herunder nye regler om brintmarkedet, som ændringer til den gældende gasforsyningslov mv. og ikke som en ny hovedlov.

Lovforslaget introducerer for det første en række nye definitioner og begreber, som er specifikke for brint og vedvarende gasser, og som ikke er brugt i den gældende gasforsyningslov, hvor brint er indeholdt i begrebet gas. Behovet for nye og selvstændige definitioner og begreber i forhold til brint skyldes blandt andet, at brint- og gasmarkedspakken stiller krav om, at brintinfrastrukturen og brintmarkedet på visse områder skal være reguleret anderledes end gas.

Lovforslaget indeholder for det andet regler på brintområdet om adskillelse (unbundling), som skal sikre en effektiv adskillelse mellem brint og gasinfrastrukturen. Dette inkluderer certificering, hvilket er vigtigt for at få gennemsigtighed og undgå mulig krydssubsidiering mellem regulerede virksomheders brint- og gasaktiviteter.

Lovforslaget indeholder for det tredje nye regler vedrørende metangassystemet, herunder mulighed for at kunne tilpasse systemet efter udviklingen i metangasforbruget. Lovforslaget indeholder derfor regler, som skal give hjemmel til at lukke dele af gasdistributionssystemet, hvis det ikke længere er selskabsøkonomisk forsvarligt at opretholde driften. Direktivet giver mulighed for at implementere sådanne regler om hel eller delvis nedlukning på trods af, at alle systemforbrugere som hovedregel har krav på at få adgang til gassystemer mod betaling.

Lovforslaget indeholder for det fjerde en række justeringer, der tydeliggør reglerne for tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet.

Lovforslaget indeholder for det femte regler, der skal styrke gasforbrugernes stilling på en række områder, herunder regler som skal sikre at forbrugerne – især sårbare forbrugere – skal være tilstrækkeligt beskyttet i forbindelse med evt. nedlukninger i gasdistributionssystemet, i forhold til fakturering, leverandørskifte og ved evt. større europæiske gaskriser.

Lovforslaget indeholder for det sjette regler om myndighedsopgaver, herunder regler om Energistyrelsens halvårlige gebyrer til Energinet og Evida.

Endelig indeholder lovforslaget regler om systemplanlægning og netudviklingsplaner. Både gas- og brintoperatører skal i fremtiden lave systemplanlægning og netudviklingsplaner, der har en 10-årig horisont. Dette gælder for transmissionsselskaber inden for gas og brint, og det gælder for brintdistributionsselskaber samt gasdistributionsselskaber, hvis det planlægges at nedlukke hele eller dele af eksisterende gasdistributionssystemer.

Lovforslaget giver nye opgaver til den nationale regulerende myndighed, som i Danmark er Forsyningstilsynet. I fremtiden vil Forsyningstilsynet f.eks. også skulle certificere og regulere en ny selvstændig brinttransmissionssystemoperatør og godkende metoder for tariffastsættelse og adgangsvilkår mv. for den nye brintinfrastruktur, som forventes at blive bygget i de kommende år. Det forventes også, at der med udviklingen af et indre marked for brint og grønne gasser vil komme flere grænseoverskridende problemstillinger – f.eks. i forhold til bl.a. omkostningsfordeling ved investeringer og gas- og brintkvalitet, hvor de regulerende myndigheder skal samarbejde og træffe fælles afgørelser. De grænseoverskridende opgaver er i vidt omfang indeholdt i den omarbejdede gasforordning, som lovforslaget vil supplere og præcisere, men som ikke skal implementeres direkte. Det er derfor et element i lovforslaget, at der gives hjemmel for Forsyningstilsynet til at opkræve gebyrer i forbindelse hermed.

2. Baggrund

Lovforslaget har til formål at implementere EU's brint- og gasmarkeds-pakke. Lovforslaget følger dertil op på en række politiske aftaler: "Støtteudbud til biogas og andre grønne gasser" af 21. december 2021 mellem den tidligere regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet (parterne for Klimaaf tale for energi og industri mv. af 22. juni 2020); "Klimaaf tale om grøn strøm og varme 2022", af 25. juni 2022 mellem den tidligere regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Alternativet og Kristendemokraterne (herefter "Klimaaf tale om grøn strøm og varme 2022"); "Ejer-skab og drift af fremtidens danske rørbundne brintinfrastruktur, Økonomiske rammevilkår for brintinfrastruktur og Udvikling og fremme af brint og grønne brændstoffer" af 3. april 2024 mellem Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1 To systemer

3.1.1 Gældende ret

I gasforsyningsloven anvendes begrebet ”gas” som et overordnet begreb, der omfatter både metangas og brint, jf. § 1, stk. og § 2, stk. 2, 1. pkt. Det betyder, at lovens bestemmelser finder anvendelse på både metangas- og brintrelaterede forhold. Dermed gælder eksempelvis reglerne om tredjepartsadgang som udgangspunkt for både metangasinfrastruktur og brintinfrastruktur, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 8 som fremsat, side 13-14.

På samme vis dækker flere af gasforsyningslovens definitioner vedrørende infrastruktur og aktører både metangas- og brintområdet. Eksempelvis omfatter begrebet ”transmissionssystem” således både et metangastransmissionssystem og et brinttransmissionssystem, jf. § 6, nr. 35, mens begrebet ”transmissionsselskab” omfatter både et metangastransmissionsselskab og et brinttransmissionsselskab, jf. § 6, nr. 34.

3.1.2 Gasdirektivet

Gasdirektivet har til formål at fremme udbredelsen af vedvarende gas, kulstoffattig gas og brint i energisystemet ved at understøtte omstillingen fra fossil gas. Direktivet skal samtidig sikre, at bæredygtig gas, kulstoffattig gas og brint kan spille en vigtig rolle i opfyldelsen af EU’s klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050. Endvidere har gasdirektivet til formål at styrke forbrugerrettigheder og detailmarkedet.

Gasdirektivet indfører en række nye definitioner for centrale dele af den fremtidige brintinfrastruktur, herunder ”brintlagerfacilitet”, ”brintterminal”, og ”brintvirksomhed”, jf. artikel 2, nr. 5, 8 og 14. Derudover fastsættes definitioner, der muliggør en sondring mellem henholdsvis et metangasbaseret ”naturgassystem”, og et ”brintsystem”, jf. artikel 2, nr. 3 og 4.

Yderligere indfører direktivet flere definitioner, der understøtter en sondring mellem på den ene side fossil gas og på den anden side bæredygtig gas, kulstoffattig gas og brint, jf. f.eks. artikel 2, nr. 1 (”naturgas”), nr. 2 (”vedvarende gas”), nr. 11 (”kulstoffattig brint”) og nr. 12 (”kulstoffattig gas”).

Gasdirektivet indeholder mulighed for at indføre særregler for brint. Artikel 52 giver mulighed for at indføre, at den regulerende myndighed kan give

undtagelse fra visse generelle regler for geografisk afgrænsede brintnet, hvis betingelser herfor er opfyldt, herunder at der ikke er risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller nationalt påvirkes negativt.

Endvidere indfører gasdirektivet i artikel 9 krav om, at kulstoffattige brændsler, herunder brint certificeres. Dette er med henblik på at sikre, at besparelserne i drivhusgasemissionerne ved anvendelse af kulstoffattige brændsler udgør mindst 70 % sammenlignet med det fossile brændsel, de erstatter, uanset om de produceres i Unionen eller importeres. Det betyder, at hvis et brændsel ikke opfylder den tærskel, er der ikke tale om kulstoffattige brændsler. Certificeringen skal således afklare og bekræfte dette.

Af direktivets præambel 14 fremgår det, at i EU-strategien for integration af energisystemet blev der sat fokus på behovet for at indføre et EU-dækkende certificeringssystem for også at lade kulstoffattige brændsler indgå, således at medlemsstaterne kan sammenligne dem med andre dekarboniseringsmuligheder og overveje dem i deres energimiks som en rentabel løsning. Certificeringen af kulstoffattige brændsler bør ske på en måde, der er i overensstemmelse med certificeringen af vedvarende brændstoffer. Det er derfor hensigtsmæssigt at henvise til bestemmelserne om certificering af vedvarende brændstoffer i direktiv (EU) 2018/2001, og de bør anvendes i analogi med certificering af kulstoffattige brændsler.

Direktivet indfører i denne forbindelse definitioner af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattige brint og kulstoffattig gas.

Direktivet fastsætter således et krav om certificering og nævner, at det er op til medlemsstaterne at bestemme sit energimiks, men direktivet fastsætter ikke, om kulstoffattige brændsler skal injiceres og transporteres i det kollektive gassystem eller transporteres flydende ligesom LNG-gas.

3.1.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser

En række af gasdirektivets definitioner fremgår allerede af § 6 i gasforsyningsloven, idet gasforsyningslovens anvendelsesområde omfatter både metangas og brint. Gasforsyningslovens definitioner vedr. eksempelvis infrastruktur og aktørroller på metangasområdet gælder derfor også for brintområdet. Med direktivets fokus på at fremtidssikre den regulatoriske ramme på brintområdet er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt at justere § 6 i gasforsyningsloven

således, at gasforsyningslovens definitioner vedrørende infrastruktur muliggør en klar sontring mellem metangassystemet og brintsystemet. Direktivet indeholder endvidere en række definitioner af mere teknisk karakter, herunder definitioner med en henvisningsmæssig sammenhæng til gasforordningen. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering at disse mere tekniske definitioner mest hensigtsmæssigt gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3.

Da opgaverne i det danske metangassystem og brintsystem overordnet set varetages af to aktører, Energinet og Evida, vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at gasdirektivets aktørbegreb mest hensigtsmæssigt vil kunne gennemføres ved, i vidst muligt omfang, at bevare fællesbetegnelser, der dækker både brint- og metangasoperatører. Eksempelvis omfatter ”transmissionsselskab” i dag både gasdirektivs begreb ”transmissionssystemoperatør” (metangasområdet) og ”brinttransmissionsnetoperatør” (brintområdet).

Herudover foreslås en række ordlydsmæssige justeringer af mere teknisk karakter i flere af gasforsyningslovens definitioner. De foreslåede justeringer har samlet set til formål at ensrette og systematisere terminologien i gasforsyningsloven.

Det er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at gennemføre artikel 52, i gasdirektivet og supplere gasforsyningsloven eksisterende mulighed for at undtage klynger generelt. Den foreslåede bestemmelse vil muliggøre lempeligere krav for virksomheder, som etablerer og driver geografisk afgrænsede brintnet.

Endelig bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at definitionerne af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas er centrale for at skabe et fælles sprog for dekarboniserede brændsler på tværs af EU-lovgivningen. Samtidig forventes det først og fremmest, at der ikke vil være stor produktion af kulstoffattige brændsler, da den brint der forventes produceret i Danmark vil være vedvarende brint. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at gasdirektivets krav om certificering af kulstoffattige brændsler mest hensigtsmæssigt gennemføres ved at indsætte direktivet definition af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas i gasforsyningsloven, og fastsætte nærmere regler om certificering ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3, hvorefter ministeren inden for lovens område fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten. Der henvises i øvrig til lovforslagets punkter vedr. definitionerne.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at gasforsyningslovens § 6 ændres. Ændringen skal dels gennemføre nye definitioner i gasdirektivet, der er relevante i dansk kontekst, og dels sikre, at definitioner, der relaterer sig til infrastruktur, understøtter en klar sondring mellem metangassystemet og brintsystemet. Ligeledes foreslås det at justere definitioner, der relaterer sig til aktørroller, så det vil blive tydeliggjort, at den samme aktørrolle kan omfatte både metangas- og brintområdet.

For nærmere om de foreslåede ændringer til gasforsyningslovens definitioner, henvises til lovforslagets § 1, nr. 6-42 og bemærkningerne hertil.

Yderligere foreslås, at indsætte en ny bestemmelse i gasforsyningsloven om geografisk afgrænsede brintnet. Det foreslås, at Forsyningstilsynet efter ansøgning, kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde. Det er bl.a. en betingelse, at Forsyningstilsynet kan konkludere, at en ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Endelig foreslås det, at gennemføre gasdirektivets definitioner af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas i gasforsyningsloven. Det vil medføre, at gasforsyningsloven også vil finde anvendelse på nye kulstoffattige brændsler og deres derivater. På den baggrund vil der kunne fastsættes nærmere regler om certificering af kulstoffattige brændsler ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3, hvorefter ministeren inden for lovens område fastsætter regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten. Der henvises i øvrig til lovforslagets punkter vedr. definitionerne.

3.2 Reguleret tredjepartsadgang til brintlagring

3.2.1 Gældende ret

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, at adgang til lagerfaciliteter (herunder brintlagerfaciliteter), linepack (herunder brintlinepack) og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark samt al linepack og øvrige hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

Det følger af stk. 2, at selskaberne en gang om året offentliggør deres kommercielle hovedvilkår, og at de i den forbindelse skal høre relevante systembruger. Det fremgår af stk. 3, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier.

3.2.2 Gasdirektivet

Artikel 37, stk. 1, i gasdirektivet pålægger medlemsstaterne at indføre en ordning for reguleret tredjepartsadgang til brintlagring, herunder brintlagerfaciliteter, linepack samt for tilrettelæggelse af adgang til hjælpefunktioner. Adgangen skal baseres på offentliggjorte tariffer, som anvendes objektivt og uden forskelsbehandling mellem brintsystembrugerne. Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at tarifferne eller metoderne til fastsættelse heraf godkendes af den regulerende myndighed.

Artikel 37, stk. 2, indeholder en midlertidig undtagelsesmulighed, hvorefter medlemsstaterne kan have forhandlet tredjepartsadgang til brintlagring indtil den 31. december 2032, hvorefter reglerne efter stk. 1 om reguleret adgang skal anvendes. Efter artikel 37, stk. 3 kan medlemsstaterne fastsætte, at de kapacitetsrettigheder, der er tildelt inden den 5. august 2026 i henhold til en ordning for forhandlet tredjepartsadgang efter stk. 2, skal respekteres indtil deres udløbsdato, og at de ikke berøres af indførelsen af reguleret tredjepartsadgang i henhold til stk. 1.

3.2.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt ikke at udskyde overgangen til reguleret adgang for brintlagerfaciliteter, linepack samt hjælpefunktioner for brint, til den 31. december 2032 ved at gøre brug af overgangsordningen i gasdirektivets artikel 37, stk. 2 og 3.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker i den forbindelse, at det i dag alene er Gas Storage Denmark A/S, der er et datterselskab under det 100 pct. statsejede Energinet, som i Danmark råder over faciliteter, der potentielt kan tilpasses til brintlagring. Endvidere er der endnu ikke truffet politisk beslutning om brintlager i Danmark udover at det fremgår af 1. delaf-tale om ejerskab og drift af fremtidens danske, rørbundne brintinfrastruktur af 22. maj 2023. Heraf fremgår det, at Gas Storage Denmark har indledt en undersøgelse af, om en af kavernerne i Ll. Torup lageret, der i dag anvendes til lagring af metangas, kan konverteres til lagring af brint.

Det er i den forbindelse Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ved en eventuel fremtidig politisk beslutning om brintlagerfaciliteter i Danmark, vil Energinet tidligst kunne realisere en tilslutning til et brintlager på den anden side af 2033, dvs. efter den 31. december 2032, hvor tidsfristen for overgangsordningen udløber. Ministeriet vurderer derfor, at gasdirektivets midlertidige undtagelsesmulighed i artikel 37, stk. 2 og stk. 3, i praksis ikke vil være relevant i dansk kontekst for så vidt angår brintlagerfaciliteter. Derudover er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at reguleret adgang generelt giver den samfundsøkonomisk bedste løsning ved regulering af monopoler såsom brintlagerfaciliteter.

Linepack er muligheden for at lagre brint i rør. Med etablering af brintrøret Syvtallet kan der fra 2030 eksistere linepack, som vil kunne stilles til rådighed for brugerne som del af deres bookning af transportkapacitet i røret. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt for adgang til linepack ikke at gøre brug af den midlertidige undtagelsesmulighed, idet ministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at adgangsmodellen følger den regulerede model, som anvendes for brintnettet. Således sikres ensretning af adgangsmodellen for brintnettet samt lagringen af brint i rørene.

Der er i Danmark valgt en model med forhandlet tredjepartsadgang til metangaslagerfaciliteter, jf. de hidtidige gasdirektiver. Denne ordning videreføres uændret, og lovforslaget indebærer således ingen ændring af adgangen til metangaslagerfaciliteter.

3.2.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ordning med reguleret tredjepartsadgang til brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet. Formålet er at gennemføre artikel 37, stk. 1, i gasdirektivet. Endvidere er formålet at sikre et velfungerende og konkurrencepræget brintmarked, hvor ejere af brintlagerinfrastruktur ikke kan udnytte en dominerende markedsposition.

Kravet om metodegodkendelse fra Forsyningstilsynet giver tilsynet den nødvendige beføjelse til at sikre rimelige og omkostningsægte priser.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tredjepartsadgangen til henholdsvis lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet og metangassystemet, bliver omfattet af forskellige ordninger for tredjepartsadgang, idet den til brintsystemet bliver reguleret imens den til metangassystemet fortsat vil være forhandlet.

3.3 Horisontal adskillelse

3.3.1 Gældende ret

Regler om selskabsstruktur i gassektoren findes i gasforsyningsloven. Efter § 10 b skal transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. Det betyder, at ejerskab over monopolaktiviteter (transmission af gas) og kommercielle aktiviteter (produktion og handel med gas) ikke må ligge i samme koncern.

Efter § 47, stk. 1, nr. 1, er der et krav om regnskabsmæssig adskillelse, som skal sikre, at der føres separate regnskaber for el- og gasrelaterede aktiviteter, herunder brintaktiviteter.

De gældende regler indeholder dog ikke et krav om *horisontal* adskillelse, dvs. krav om selskabsmæssig adskillelse mellem monopolregulerede el- og gasaktiviteter. Energinets systemansvar på både el- og gasområdet er i dag samlet i ét datterselskab, Energinet Systemansvar A/S, jf. bemærkningerne til lovforslag om ændring af gasforsyningsloven, lov om Energinet og lov om elforsyning af 19. december 2022, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 8 som fremsat, side 20 og 33.

3.3.2 Gasdirektivet

Kravet om horisontal adskillelses fremgår af gasdirektivets artikel 69.

Artikel 69, stk. 1, fastsætter hovedreglen om, at en brinttransmissionsnetoperatør, der er en del af en virksomhed, som også beskæftiger sig med transmission eller distribution af metangas eller el, skal være uafhængig, hvad angår retlig form.

Artikel 69, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for at indføre undtagelser fra hovedreglen. En undtagelse forudsætter udarbejdelse af en positiv cost-benefit-analyse og en positiv vurdering af analysen fra den nationale regulerende myndighed.

Artikel 69, stk. 3, fastslår, at en undtagelse skal offentliggøres og meddeles til Europa-Kommissionen.

Artikel 69, stk. 4, fastslår, at hvis en undtagelse meddeles, skal den regulerende myndighed mindst hvert syvende år vurdere og offentliggøre en analyse af undtagelsens konsekvenser. Medlemsstaten skal trække undtagelsen tilbage, hvis den vurderes at have en negativ indvirkning på

gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel, eller når overførslen af aktiver fra naturgassektoren til brintsektoren er afsluttet.

Præambelbetragtning 82 og 83 fremhæver, at der kan være synergier ved fælles drift af brintnet og metangas- eller elnet, men at aktiviteterne i forbindelse med driften af brinttransmissionsnettet bør organisatorisk holdes i en særskilt juridisk enhed for at sikre gennemsigtighed med hensyn til finansiering og anvendelse af tariffer for adgang. Dette omfatter bl.a. en klar og gennemsigtig adskillelse af regnskaber under de regulerende myndigheders overvågning.

Præambelbetragtning 83 præciserer yderligere, at oprettelsen af en datter-virksomhed eller en særskilt juridisk enhed inden for naturgastransmissions- eller distributionssystemoperatørens koncernstruktur anses for at være tilstrækkelig. Præambelen præciserer også, at for at sikre gennemsigtighed med hensyn til omkostninger og finansiering af regulerede aktiviteter bør aktiviteterne i forbindelse med driften af brinttransmissionsnettet adskilles fra andre netdriftsaktiviteter for andre energibærere – i det mindste i forhold til netoperatørernes retlige form og regnskaber. Der er således ikke krav om en funktionel adskillelse af forvaltningen eller adskillelse af ledelse eller personale. Der bør således opnås gennemsigtighed med hensyn til omkostningerne ved og finansieringen af regulerede aktiviteter, uden at de synergier og omkostningsfordele, som driften af flere net kan medføre, går tabt.

3.3.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om horisontal adskillelse bør implementeres i national lovgivning for at sikre en korrekt implementering af artikel 69. Det er også ministeriets vurdering, at muligheden for at meddele undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse er hensigtsmæssig, da den vil kunne sikre, at den danske brinttransmissions-systemoperatør ikke stilles dårligere end operatører i andre medlemslande. Således vil den danske brinttransmissionssystemoperatør få samme retsstilling i forhold til muligheden at anvende undtagelse og opnå synergier ved fælles drift af el-, gas- og brintaktiviteter som øvrige medlemslandes operatører, hvor denne undtagelsesmulighed anvendes.

Dette er særligt vigtigt i den grønne omstilling, hvor integration mellem sektorerne er en stigende nødvendighed, for at udnytte synergier og sikre effektiv udvikling af infrastruktur f.eks. i forbindelse med Power-to-X-anlæg, hvor el-, gas- og brintaktiviteter er tæt forbundet. Ministeriet vurderer, at en opsplitning af Energinets samlede systemansvar i særskilte juridiske

enheder kan modvirke disse synergier og medføre unødvendige administrative omkostninger i løbet af første udviklingsstadium af brintinfrastrukturen i Danmark.

Energinet kan efter lov om Energinet oprette datterselskaber, som kan varetage afgrænsede opgaver inden for Energinets aktiviteter som transmissionsoperatør og systemoperatør. Datterselskaberne udgøres i dag bl.a. af Energinet Eltransmission A/S, Energinet Gastransmission A/S, Energinet Systemansvar A/S samt det nyoprettede Energinet Brint A/S (brint-TSO).

Energinet har oprettet et datterselskab Energinet Brint A/S, og opfylder dermed direktivets krav om horisontal adskillelse med oprettelse af en selvstændig juridisk enhed for brint. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om oprettelse af en selvstændig juridisk enhed indebærer, at brintaktiviteter skal varetages af dette selskab. Dette er i overensstemmelse med direktivets krav om, at i en virksomhed, der også beskæftiger sig med transmission af el og metangas, skal den del af virksomheden, der beskæftiger sig med transmission af brint, være uafhængig, for så vidt angår retlig form og regnskaber.

Ønskes en anden organisering, således brintaktiviteterne ikke adskilles fra el- og gasaktiviteter, men varetages af samme selskab, giver direktivet mulighed for det ved at ansøge om undtagelsen fra kravet om horisontal adskillelse.

Det er Klima-, energi- og forsyningsministeriets vurdering, at ved at implementere undtagelsesmuligheden gives der mulighed for, at Energinet kan søge om en selskabsorganisering for brint, hvor visse aktiviteter selskabsmæssigt placeres sammen med aktiviteter, som Energinet udfører som transmissionssystemoperatør for metangas og elektricitet. Den løsning vil indebære, at Energinet vil skulle udarbejde en cost-benefit-analyse.

Forsyningstilsynet vil skulle vurdere, om analysen er positiv, herunder vurdere om undtagelsen vil kunne påvirke gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel. Det betyder, at cost-benefit-analysen skal redegøre for Energinets behov for anvendelse af undtagelsen, herunder fordel ved de fælles synergier, som direktivets præambler fremhæver, og at undtagelse fra kravet ikke vil skabe risiko for de ovenfor nævnte fire forhold.

Forsyningstilsynet som den regulerende myndighed har kompetence til at foretage en vurdering af undtagelsens indvirkning, men opgaven i forbindelse med vurdering er afgrænset til det, som fremgår af direktivets ordlyd

i artikel 69. Forsyningstilsynets vurdering vil således skulle begrænses til egentlig en vurdering af, om meddelelse af undtagelser vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel.

Ligesom en undtagelse vil kunne meddeles midlertidigt, idet direktivet fastsætter, at den regulerende myndighed vil hvert syvende år skulle offentliggøre en fornyet vurdering af undtagelsens indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel. Periode på syv år kan forkortes såfremt Kommissionen vil fremsende en begrundet anmodning om en fornyet vurdering på et tidligere tidspunkt. Ved en fornyet vurdering vil Forsyningstilsynet skulle også inddrage tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra naturgassektoren til brintsektoren.

Såfremt Forsyningstilsynet vil efterfølgende vurdere, at fortsat anvendelse af undtagelsen vil føre til, at der er risiko for en krydssubsidiering mellem gas- og brintsektoren, eller når overførsel af aktiver er afsluttet, vil ministeren skulle trække undtagelsen tilbage.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 10 e i gasforsyningsloven, hvorefter brintaktiviteter vil skulle varetages i en særskilt juridisk enhed. Formålet med bestemmelsen er at sikre gennemsigthed med hensyn til finansiering og anvendelse af tariffer for adgang til infrastrukturen, med henblik på at beskytte gasforbrugere imod krydssubsidiering mellem gas- og brintbrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinets datterselskab, Energinet Brint A/S, vil skulle varetage transmissionsoperatøropgaver på brintområdet. Det betyder, at alle opgaver angående brinttransmissionssystemet vil skulle være placeret i dette selskab.

Endvidere foreslås det at indsætte § 10 e, stk. 2, i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren efter ansøgning kan meddele undtagelse fra kravet i stk. 1. En undtagelse vil kun kunne meddeles, hvis 1) Energinet har udarbejdet en offentligt tilgængelig cost-benefit-analyse og 2) Forsyningstilsynet vurderer, at cost-benefit-analyse er positiv, således at meddelelse af undtagelsen ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel.

Formålet med bestemmelsen er at tilvejebringe muligheden for, at Energinet vil kunne ansøge om en midlertidig undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet vil

kunne placere visse opgaver på brintområdet i Energinet Systemansvar A/S sammen med el- og gasopgaver.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny § 10 e, stk. 3, i gasforsyningsloven, hvorefter undtagelser, der indrømmes i henhold til stk. 2, skal offentliggøres og meddeles Europa-Kommissionen ledsaget af den pågældende vurdering, der er omhandlet i stk. 4, samtidig med at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares. Formålet med bestemmelsen er at sikre fortroligheden ved offentliggørelse.

Det foreslås endvidere at indsætte en § 10 e, stk. 4, hvorefter Forsyningstilsynet på tidspunktet for indrømmelse af en undtagelse og derefter mindst hvert syvende år - eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen - vil skulle offentliggøre en vurdering af indvirkningerne af en meddelt undtagelse. En sådan vurdering vil som minimum skulle omfatte tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra gassektoren til brintsektoren.

Det foreslås endvidere at indsætte en § 10 e, stk. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle trække en meddelt undtagelse tilbage, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at den fortsatte anvendelse af undtagelsen vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, tariffer eller grænseoverskridende handel. Ministeren vil også skulle trække undtagelsen tilbage, hvis det bliver konstateret, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet. Der bemærkes, at forvaltningsret ikke vil gælde for ministerens meddelelse af undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse. Det betyder, at ministeren ikke vil træffe en afgørelse ved meddelelse af undtagelser, idet ministeren ikke vil foretage en selvstændig vurdering, men vil meddele undtagelse på baggrund af Forsyningstilsynets vurdering. Forsyningstilsynet træffer heller ikke en afgørelse når tilsynet foretager en vurdering, idet der lægges ikke op i direktivet, at der skal træffes en afgørelse, som vil kunne påklages ved en eventuel negativ vurdering fra Forsyningstilsynet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der regelmæssigt vil skulle føres tilsyn med undtagelsens indvirkninger på bl.a. gennemsigtighed og krydssubsidiering. Forsyningstilsynet, som den danske nationale regulerende myndighed, vil skulle føre tilsyn med dette.

3.4 Forebyggelse af brintudslip

3.4.1 Gældende ret

Gasforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser om transmissions-, distributions-, lager-, eller brintnet, brintlager- eller brintterminaloperatørers ansvar for at undgå brintudslip eller disse selskabers afrapporteringskrav i forbindelse med brintlækager.

3.4.2 Gasdirektivet

Det fremgår af gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra g, at operatører af brintnet, brintlagre eller brintterminaler skal træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift. Operatørerne skal desuden regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under operatørens ansvar. Efter artikel 50, stk. 1, litra h, skal operatørerne forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for de kompetente myndigheder og derved årligt offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.

3.4.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det hensigtsmæssigt at gennemføre artikel 50, stk. 1, litra g og h, ved en ny bestemmelse i gasforsyningsloven, som fastlægger operatørernes pligt til at forebygge brintudslip og rapportere om lækager, samt at [den kompetente myndighed] bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om foranstaltninger vedrørende brintudslip. På denne måde kan de nærmere regler revideres løbende, som der opstår behov herfor.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 11 e, i gasforsyningsloven, hvorefter transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsoperatører, gaslagersystemoperatører og terminaloperatører i brintsystemet vil skulle træffe de rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift, samt foretage regelmæssige undersøgelser med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter, der falder under deres ansvar. Endvidere foreslås det at indføre et krav om, at operatørerne vil skulle udarbejde og forelægge en rapport om lækagedetektion og eventuelle reparations- eller udskiftningsprogrammer for den kompetente myndighed.

Endvidere foreslås det at indsætte en bemyndigelse til [den kompetente myndighed] til at fastsætte nærmere regler om foranstaltninger vedrørende brintudslip. Bemyndigelsen skal bl.a. sikre, at de nærmere regler kan tilpasse den teknologiske udvikling og driftsmæssige erfaringer på området.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 58, og se specielle bemærkninger her-til.

3.5. Omstilling af gassystemet frem mod dekarbonisering

3.5.1 Gældende ret

Systemadgang

Efter gasforsyningslovens § 18, stk. 1, har systembrugere ret til mod betaling at få adgang til metangassystemet. Bestemmelsen gennemfører kravene fra det første gasdirektiv om generel og universel adgang til systemet.

Tredjepartsadgangen er dog ikke ubetinget. Udover de undtagelser der fremgår af § 18, fastsættes der i § 23 en række tekniske krav og standarder, herunder krav til leveringskvalitet og vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Priser, vilkår og betingelser for benyttelse af distributionssystemet, som er omfattet af § 18, skal baseres på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier i henhold til § 18, stk. 2, og de skal offentliggøres og metodegodkendes i henhold til §§ 20 og 36 a.

Efter gældende ret er distributionsselskaber desuden forpligtet til at varetage en sikker og effektiv drift samt vedligeholdelse af deres distributionssystem. Efter § 18, stk. 2, har distributionsselskaberne en tilslutningspligt, hvilket indebærer, at de er forpligtede til at give adgang, herunder tilslutte systembrugere til distributionssystemet, såfremt det er teknisk muligt og økonomisk hensigtsmæssigt.

Der findes i dag ingen regler, som giver distributionsselskaberne hjemmel til at nedlukke dele af gasinfrastrukturen som led i en planlagt tilpasning til et faldende gasforbrug. Den gældende regulering er primært baseret på en forudsætning om fortsat udvikling og udvidelse af metangassystemet snarere end en gradvis omstilling eller afvikling i takt med dekarboniseringen af energisektoren.

Distributionsselskabets udviklingsplan og omkostningsramme

Efter § 14, stk. 1 og 5, i gasforsyningsloven, skal distributionsselskaber bl.a. udarbejde en plan for den fremtidige systemudvikling. Den gældende bestemmelse er hidtil blevet udmøntet med henblik på at udbygge og vedligeholde systemet – og ikke for at afvikle det. Gasforsyningsloven mangler således en retlig ramme for en styret og kontrolleret proces for nedlukning af dele af metangassystemet, hvorved der kan tages hensyn til både selskabsøkonomi og forbrugerbeskyttelse.

Efter § 14, stk. 1, nr. 1, skal et distributionsselskab i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3. I henhold til § 37 a, stk. 4, nr. 2, og bekendtgørelse nr. 577 af 25. maj 2023 om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber omfatter omkostningsrammen fremadrettede omkostninger, som er opgjort i henhold til § 14, stk. 1, nr. 5, om planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet. Den gældende formulering af omkostningsrammen omfatter således ikke omkostninger, der kan henføres til en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, herunder omkostninger til håndtering af aktiver, som tages ud af brug før udløbet af deres tekniske levetid.

Ekspropriation

Grundlovens § 73 fastsætter, at ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Afståelsen kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Efter gasforsyningslovens § 55 er der i dag hjemmel til ekspropriation. Efter § 55, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren tillade ekspropriation vedrørende fast ejendom, når det er nødvendigt for at etablere og drive anlæg til transport, distribution, måling og lagring af gas. Bestemmelsen giver således adgang til at gennemtvinge de nødvendige rettigheder over fast ejendom for at anlægge og vedligeholde gasinfrastruktur.

Der findes imidlertid ingen eksplicit hjemmel i gasforsyningsloven, som gør det muligt at gennemtvinge en afbrydelse af systembrugere, der berøres af en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, der foretages som led i et distributionsselskabs godkendte tilpasningsplan.

Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

Varigheden af langfristede forsyningskontrakter om fossil gas er ikke reguleret efter gældende ret.

3.5.2 Gasdirektivet

Gasdirektivet anerkender, at EU's dekarboniseringsmål vil føre til en gradvis udfasning af naturgas. Direktivet introducerer som noget nyt en ramme, der skal gøre det muligt for medlemsstaterne at håndtere denne udfasning på en planlagt og gennemsigtig måde.

Rammen er opdelt i to overordnede trin. I det første trin sikres, at planlægning af nedlukning sker ved en såkaldt tilpasningsplan som udarbejdes af distributionsselskaberne, og som skal sikre at tilpasningsplanen er i overensstemmelse med den øvrige systemplanlægning. Tilpasningsplanen godkendes af den relevant myndighed, dvs. klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. artikel 57, stk. 3.

I forbindelse med at distributionsselskaberne udarbejder en tilpasningsplan, som identificerer infrastruktur, der skal nedlukkes som følge af faldende kundegrundlag, skal tilpasningsplanen som minimum følge en række principper, som fremgår af artikel 57, stk. 2.

Tilpasningsplanerne skal således bl.a. baseres på de varme- og køleplaner, der er udarbejdet i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv (EU) 2023/1791, og de skal baseres på rimelige antagelser om produktion af biometan og forbrug af naturgas i alle sektorer.

Distributionssystemoperatører skal identificere de nødvendige infrastrukturtilpasninger, herunder potentiel omstilling til transport af brint. Tilpasningsplanerne skal indeholde en liste over den infrastruktur, der skal nedlægges.

Distributionssystemoperatører skal gennemføre en høringsproces for relevante interessenter. Tilpasningsplanen og resultatet af høringen offentliggøres på distributionsselskabets hjemmeside og opdateres løbende. Resultatet forelægges ligeledes for den relevante nationale myndighed, dvs. klima-, energi- og forsyningsministeren, i forbindelse med dennes godkendelse af tilpasningsplanen.

Tilpasningsplanerne skal dække en 10-årig periode og ajourføres mindst hvert fjerde år. Tilpasningsplanerne skal være i overensstemmelse med den EU-dækkende netudviklingsplan for naturgas, der er omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) 2024/1789, og de nationale netudviklingsplaner, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktivs artikel 55.

Endvidere skal tilpasningsplanerne være i tråd med medlemsstatens integrerede nationale energi- og klimaplan, den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport og den langsigtede strategi, som forelægges i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Planerne skal understøtte målet om klimaneutralitet, der er fastsat ved artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119.

Det følger endvidere af artikel 57, stk. 6, at den regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet, skal udarbejdes retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug før deres oprindeligt planlagte livscyklus. Således fremgår det af artikel 78, stk. 1, litra gg, at den regulerende myndighed skal udarbejde retningslinjerne med kriterier og metoder under hensyntagen til omkostningerne ved nedlukning og det specifikke tilfælde med de aktiver, der måtte kræve nedlukning inden afslutningen på deres oprindeligt forventede livscyklus, og vejledning med hensyn til fastsættelse af tariffer i sådanne tilfælde.

I andet trin følger det af artikel 38, stk. 5, i gasdirektivet, at gennemførelsen af den planlagte nedlukning skal ske på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier som fastsat af medlemsstaten i en reguleringsmæssig ramme.

Med udgangspunkt i den reguleringsmæssige ramme følger det af artikel 38, stk. 4, i gasdirektivet, at distributionsselskaberne skal have mulighed for at give afslag på anmodning om adgang og tilslutning til systemet og afbryde forsyningen til systembrugere i områder, der er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan. Det fremgår af artikel 38, stk. 6, at ethvert afslag på anmodning om adgang eller tilslutning og enhver afbrydelse af forsyningen i henhold denne artikel skal være behørigt begrundet.

I forbindelse med afbrydelse af forsyningen i områder, der er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, fremgår det endvidere af artikel 38, stk. 5, at medlemsstaten træffer passende foranstaltninger til at beskytte systembrugere. Således fremgår det af artikel 13, i gasdirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at de berørte systembrugere og andre relevante interessenter, navnlig forbrugerorganer, er blevet hørt.

Det skal endvidere sikres, at systembrugere, slutkunder og relevante interessenter informeres i tilstrækkelig god tid inden den planlagte dato for nedlukning, proceduren for afbrydelse, de planlagte trin og den relevante tidsplan. Slutkunder skal modtage oplysninger om og har adgang til tilstrækkelig rådgivning om bæredygtige opvarmningsmuligheder samt oplysninger

om finansiel støtte gennem relevante organer, som skal identificeres af de nationale myndigheder. Dette omfatter bl.a. one-stop-shopper oprettet i henhold til artikel 21 og 22 i direktiv (EU) 2023/1791, artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 og kontaktpunkter oprettet eller udpeget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001.

Det skal ved planlægningen og gennemførelsen af udfasningen af naturgas sikres, at der tages behørigt hensyn til de specifikke behov hos sårbare kunder, som omhandlet i artikel 26, og kunder, der er berørt af energifattigdom. Hvis det er relevant, skal der træffes passende foranstaltninger med henblik på at fjerne ugunstige virkninger af udfasningen af naturgas under hensyntagen til den vejledning, der er omhandlet i artikel 27, som kan omfatte brug af offentlige midler og finansieringsfaciliteter, der er oprettet på EU-plan.

Endelig sikrer medlemsstaten, at enhver finansiel overførsel mellem regulerede tjenester følger reglerne i artikel 5 i forordning (EU) 2024/1789, og der er ingen forskelsbehandling mellem forskellige kategorier af kunder og mellem energibærere.

Det fremgår bl.a. af præambelbetragtning nr. 33 i gasdirektivet, at nedlukning af naturgasinfrastruktur bør ledsages af foranstaltninger, der afhjælper negative virkninger for slutkunder, navnlig sårbare kunder og husholdningskunder, der er berørt af energifattigdom, samt foranstaltninger, der afhjælper uligheder som følge af energiomstillingen. Naturgasforbrugere bør beskyttes imod stigende tariffer i forbindelse med nedskrivning af naturgasaktiver, imod krydssubsidiering mellem gas- og brintbrugere og imod stigende naturgastariffer som følge af et svindende kundegrundlag.

Af præambelbetragtning nr. 88 i gasdirektivet fremgår bl.a., at medlemsstaterne kan vælge at udfase naturgas for at nå det mål om klimaneutralitet, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119, eller af andre tekniske årsager. Det er vigtigt at fastlægge en klar reguleringsmæssig ramme, som gør det muligt at give afslag på adgang og eventuelt afbryde forsyningen til systembrugere for at nå disse politiskmål. Det bør være muligt, at systembrugere gives afslag på adgang eller forsyningen til dem afbrydes i forbindelse med infrastruktur, der vil blive nedlagt i overensstemmelse med netudviklingsplanen på transmissionsniveau, eller hvis nedlæggelsen er fastsat på distributionsniveau.

Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

I tråd med ovenstående tiltag til omstilling af metangassystemet, fastsætter gasdirektivet endvidere i art. 31, stk. 3, at langfristede forsyningskontrakter om fossil gas med reduceret kulstofudledning skal udløbe senest den 31.

december 2049. Efter artikel 78, stk. 1, litra s, skal den regulerende myndighed respektere kontraktfrihed, hvad angår langtidskontrakter, såfremt de overholder EU-retten, er i overensstemmelse med Unionens politikker og bidrager til opfyldelsen af dekarboniseringsmålene, forudsat at der ikke indgås langsigtede forsyningskontrakter for fossil gas med uformindsket kulstofudledning med en varighed, der udløber efter den 31. december 2049.

3.5.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Regeringen og et bredt flertal i Folketinget indgik den 25. juni 2022 "Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022" som en del af "Danmark kan mere II". Aftalen har som et centralt formål at fremskynde den grønne omstilling og gøre Danmark uafhængig af russisk metangas. En del af denne omstilling indebærer en markant reduktion i brugen af metangas til opvarmning i danske hjem og virksomheder, som skal erstattes af grønne alternativer som f.eks. fjernvarme og varmepumper.

Den forventede nedgang i metangasforbruget skaber et behov for en planlagt tilpasning af metangassystemet. En ureguleret udvikling, hvor kunder gradvist forlader metangassystemet, vil efterlade en stadig mindre gruppe af brugere til at dække de faste omkostninger ved at drive systemet. Dette kan føre til urimeligt høje tariffer for de tilbageværende kunder og skabe såkaldte strandede aktiver, hvor store investeringer i gasinfrastrukturen går tabt.

Ministeriet vurderer, at der er behov for at etablere en klar og forudsigelig ramme for, hvordan dele af distributionssystemet kan nedlukkes på en kontrolleret og selskabsøkonomisk hensigtsmæssig måde.

Ministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at denne proces overordnet følger to trin, som danner en samlet ramme for at sikre overensstemmelse med de nye krav i gasdirektivet.

I det første trin udarbejder det statsligt ejede gasdistributionsselskab, Evida, en tilpasningsplan, som skal godkendes af ministeren. Ministeriet vurderer, at de nærmere krav til tilpasningsplanen udfoldes mest hensigtsmæssigt som led i en bemyndigelse, hvorefter minister kan fastsætte nærmere regler, som sikrer rammen for gennemførelsen af direktivets krav til tilpasningsplanen.

I det andet trin skal der skabes den nødvendige reguleringsmæssige ramme for distributionsselskabernes rentabilitetsvurdering og retssikkerhed for de

berørte gaskunder, som gennem varsling og klare processer får mulighed for at forberede sig på en omstilling til andre energikilder.

Ministeriet vurderer, at dette andet trin løses bedst, ved at den reguleringsmæssige ramme for distributionsselskabets afbrydelse af systembrugere fra dele af metangassystem udfoldes mest hensigtsmæssigt via en bemyndigelsesbestemmelse.

Bemyndigelsen til ministeren vil kunne bruges til at fastsætte detaljerede regler for en samlet proces for den planlagte nedlukning, der sikrer behørig hensyntagen til de berørte systembrugere, bl.a. med særligt fokus på sårbare kunder, i tråd med direktivets intentioner.

Ministeriet vurderer, at bemyndigelsesbestemmelsen vil kunne bruges til at gennemføre de passende foranstaltninger, som varetager ovenstående hensyn og kriterier. Ministeriet vurderer ligeledes, at bemyndigelsen mest hensigtsmæssigt indeholder hjemmel til at ministeren kan fastsætte nærmere regler for en myndighedsgodkendelse, hvor det forventes at Forsyningstilsynet ud fra et forbrugerbeskyttelsesmæssigt perspektiv vil kunne påse, at distributionsselskabets konkrete gennemførelse af en planlagt nedlukning for et samlet område lever op til den fastsatte reguleringsmæssige ramme, og dermed opfylder objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier samt at de nødvendige forbrugerbeskyttelseshensyn iagttages. Ministeriet vurderer ligeledes, at det er mest hensigtsmæssigt, at distributionsselskabernes varsling af de berørte systembrugere afventer denne myndighedsgodkendelse af distributionsselskabets anmodning om nedlukning for et konkret område.

Bekendtgørelsen, der udstedes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse for gennemførelsen af den planlagte nedlukning forventes at blive udmøntet på baggrund af politiske aftaler, og vil inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Samlet set vurderes forslaget at være et nødvendigt redskab til at understøtte den politiske målsætning om balanceret tilgang til gasudfasningen.

Ministeriet vurderer, at en velordnet, balanceret og planlagt afvikling af dele af metangassystemet som led i den grønne omstilling er et væsentligt samfundshensyn, der kan begrunde et indgreb i ejendomsretten. At sikre en effektiv gennemførelse af godkendte nedlukningsplaner er derfor et hensyn til almenvellet.

Langfristede forsyningskontrakter om fossil gas

Aftale om fremtiden for olie- og gasindvinding i Nordsøen af 3. december 2020 fastsætter en 2050-slutdato for alle eksisterende og evt. fremtidige tilladelser til olie- og gasindvinding i Danmark.

Lov om anvendelse af Danmarks undergrund giver mulighed for at, der kan gives tilladelser, der udløber senest den 31. december 2050. Da de eksisterende tilladelser udløber i 2042, er det derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den nuværende regulering sikrer, at direktivets tidsfrist, den 31. december 2049, for varighed af langfristede forsyningskontrakter om fossil gas med uformindsket kulstofudledning, er gennemført i praksis. Den foreslåede ændring vil medføre, at gasdirektivets tidsfrist for varighed af langfristede forsyningskontrakter om fossil gas med uformindsket kulstofudledning, formelt set gennemføres, således at alle langfristede kontrakter om fossil gas med uformindsket kulstofindhold ikke kan udløbe senere end den 31. december 2049.

3.5.4 Den foreslåede ordning

Lovforslaget vil skabe en samlet retlig ramme for en kontrolleret og strategisk tilpasning af det danske distributionssystem med henblik på en gradvis udfasning af metangas. Formålet er at implementere de nye krav i gasdirektivet og understøtte Evidas selskabsøkonomiske udfordringer forbundet med udfasningen af gasfyr i danske hjem.

Overordnet vil den foreslåede ordning bestå af to trin, som afspejler gasdirektivets model for nedlukning af dele af metangassystemet.

I første trin introduceres en ny, fremadrettet planlægningsforpligtelse for distributionsselskaberne. Forpligtelsen vil blive udvidet fra den nuværende "systemudvikling" til også at omfatte "systemtilpasning" for de dele af metangassystemet, som ikke længere er rentable som følge af faldende kundegrundlag. Tilpasningsplanen vil skulle godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, hvilket vil sikre, at distributionsselskabets kortlægning i tilpasningsplanen af behovet for nedlukning af dele af metangassystemet er i overensstemmelse med direktivets krav og de politiske ønsker. Den foreslåede ordning indeholder en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til tilpasningsplanen for at sikre overensstemmelse med direktivets krav og proceduren for godkendelse heraf. Rammerne for distributionsselskabernes udviklingsplan er uændrede og denne forelægges til ministerens udtalelse som hidtil.

For at understøtte en planlagt nedlukning, der er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, vil distributionsselskabet desuden få mulighed for at give afslag på anmodning om tilslutning og adgang i disse områder.

I andet trin vil den foreslåede ordning indeholde en bemyndigelse, der tager hånd om gennemførelsen af nedlukningen af konkrete dele af metangassystemet, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte en reguleringsmæssig ramme, som fastsætter objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier for distributionsselskabets gennemførelsen af nedlukningen af dele af metangassystemet.

Den foreslåede bemyndigelse, vil for det første give ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler bl.a. om rentabilitetsvurderingen for et område og regler for varetagelsen forbrugerbeskyttelsen af de berørte systembrugere. Bemyndigelsen vil således kunne bruges til at fastsætte regler om krav til høring, oplysninger om alternative varmekilder, varsling og beskyttelse af berørte gaskunder, herunder særligt sårbare kunder, samt regler om imødekommelse af risici for krydssubsidiering i forbindelse med omstilling af aktiver fra metangassystemet til brintsystemet, for at leve op til direktivets krav om forbrugerbeskyttelse.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det andet kunne bruges til at fastsætte nærmere regler om en myndighedsgodkendelse, som har til formål at sikre, at distributionsselskabernes planlagte afbrydelse af forsyningen vedrører dele af metangassystem som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, og sker i overensstemmelse med den foreslåede reguleringsmæssige ramme.

Med den foreslåede bemyndigelse lægges der således op til, at eksempelvis Forsyningstilsynet ud fra et forbrugerbeskyttelsesmæssigt perspektiv vil kunne godkende, at den konkrete nedlukning af dele af metangassystemet sker i henhold til en godkendt tilpasningsplan og lever op til kravene i den reguleringsmæssige ramme, som er fastsat af ministeren, herunder at nedlukningen af det konkrete område opfylder objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier samt, at de nødvendige forbrugerbeskyttelseshensyn er iagttaget af distributionsselskabet, såsom høring.

Den foreslåede ordning vil for det tredje give ministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for, at distributionsselskabets varsling til de berørte systembrugere om at gasforsyningen vil ophøre, vil skulle afvente myndighedsgodkendelse. Længden på varslingen vil ligeledes kunne fastsættes som

led i den foreslåede bemyndigelse til den reguleringsmæssige ramme, som ministeren fastsætter.

Den foreslåede ordning vil for det fjerde adressere påvirkningen af den økonomiske regulering og afskrivningsmæssige konsekvenser af en nedlukning. Der vil blive indført en justering af de regulatoriske rammer for at kunne håndtere de afskrivningsmæssige konsekvenser for distributionsselskaberne, når aktiver tages ud af drift før deres forventede livscyklus. Den nærmere rammer vil fastsættes skulle af Forsyningstilsynet og forventes af være i form af retningslinjer for den konkrete håndtering af sådanne aktiver.

Endelig, for at sikre en fuld gennemførelse af en nedlukning, vil den foreslåede ordning for det femte indeholde hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis krævet, kan tillade ekspropriation. Hjemlen vil være målrettet de få tilfælde, hvor afbrydelse af gasforsyningen vurderes at udgøre et indgreb i en beskyttet rettighed.

I de fleste tilfælde forventes det, at det passende varsel, som berørte systembrugere vil modtage, vil medføre, at nedlukning inden for de foreslåede rammer vil kunne gennemføres som erstatningsfri regulering. Der kan dog opstå situationer, hvor ekspropriation vil være nødvendig for at sikre en effektiv og sikker gennemførelse af en samlet nedlukningsplan.

3.6. Tilslutning og adgang til metangas- og brintsystemet

3.6.1. Gældende ret

Gasdirektivets bestemmelser om tredjepartadgang til systemet er gennemført i gasforsyningsloven.

Systemet omfatter alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG, jf. gasforsyningslovens § 6, nr. 29.

Efter gasforsyningslovens § 18, stk. 1 har alle systembrugere ret til mod betaling at få adgang til systemet. Således fremgår det af, at systembrugere har ret til adgang til metangas- og brintsystemet, herunder lagre, linepack og andre hjælpefunktioner. Systembrugere omfatter alle, der forsyner eller forsynes af systemet, jf. § 6, nr. 31, herunder producenter af vedvarende gasser eller kulstoffattig gas.

Gasselskaberne skal give adgang til systembrugerne på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. § 18, stk. 2. Systembrugernes adgang til systemet forudsætter efter § 23, stk. 1, at systembrugerne overholder 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Der er tale om betingelser for transport af gas, og regler for tilførsel og opgradering af biogas, som Energinet og Evida udarbejder. Systembrugere, der overholder disse krav, kan som udgangspunkt ikke gives afslag på adgang til systemet.

Det bemærkes, at gasforsyningsloven som udgangspunkt ikke sonder mellem ”adgang” og ”tilslutning” til systemet. Begrebet ”adgang” anvendes i gasforsyningsloven som et samlet udtryk, der omfatter både tilslutning og adgang, idet adgang i praksis forudsætter, at et anlæg først er tilsluttet systemet. I gasforsyningsloven er ”tilslutning” således omfattet af reglerne om adgang i gasforsyningsloven. I det følgende uddybes dog gældende ret for hhv. ”adgang” og ”tilslutning”.

Adgang til uafbrydelig kapacitet i metangassystemet for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas

For så vidt angår adgang (i modsætning til *tilslutning*) til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas, fastsætter gasforordningen i artikel 20 og 36, at transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører skal sørge for uafbrydelig kapacitet med henblik på at sikre adgangen for produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas, der er tilsluttet deres net.

Efter gasforsyningslovens § 10 a har transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber m.fl. en generel pligt til at vedligeholde og om- og udbygge systemet ”i fornødent omfang”.

Det fremgår endvidere af definitionerne af henholdsvis distributionsselskab og transmissionsselskab i gasforsyningslovens § 6, nr. 6 og 34, at et distributionsselskab og et transmissionsselskab, er ansvarlige for nødvendig etablering og ændring af infrastruktur, så systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution og transmission af gas.

Udbygning af transmissionssystemet skal ske, hvis der er et "tilstrækkeligt behov", herunder at udbygningen sker med sigte på indpasning af vedvarende energi, jf. § 4, stk. 1, i lov om Energinet. Behov for udbygning af gastransmissionssystemer skal dokumenteres i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, i gasforsyningsloven og § 4, stk. 2, i lov om Energinet.

De nærmere regler om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet er fastsat i bekendtgørelse om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet.

Den langsigtede udviklingsplan, som selskaberne skal udarbejde, jf. § 12 og § 14 i gasforsyningsloven, har til formål at identificere og dokumentere behovet for udvikling og eventuel udbygning af systemet. Det betyder, at vurderingen af behovet udbygning skal være sammenhængende på transmissions- og distributionsniveau. Efter § 10 a er der således ikke et ubetinget krav om udbygning af systemet, for enhver pris, men udbygning skal ske på baggrund af en vurdering og afvejning af behovet for udbygning af systemet over for omkostningerne, herunder samfundsøkonomiske omkostninger. Bestemmelsen skal sikre, at de udbygninger, som distributions- og transmissionsselskaber gennemfører, er økonomisk forsvarlige og rimelige for alle gaskunder, der bidrager til finansieringen af udbygningsomkostningerne.

Bestemmelsen skal sikre, at de udbygninger, som distributions- eller transmissionsselskaberne foretager, er økonomisk forsvarlige og rimelige for alle gaskunder, som kommer til at dække udbygningsomkostningerne.

Adgang – reguleret eller forhandlet adgang til metangas- og brintsystemet

Efter §§ 20 og 20a i gasforsyningsloven, har Danmark to forskellige ordninger for adgang til metangas- og brintsystemet, dels reguleret adgang, dels forhandlet adgang.

Uanset om der anvendes reguleret eller forhandlet adgang, skal adgang tilbydes på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Disse kriterier skal Forsyningstilsynet enten godkende, jf. § 36 a, stk. 1 (ved reguleret adgang), eller føre tilsyn med, jf. § 20 a, stk. 3 (ved forhandlet adgang).

Reguleret adgang til metangas- og brintsystemet

Reguleret adgang betyder, at priser og betingelser for anvendelse af infrastrukturen fastsættes på baggrund af metoder, som skal anmeldes til og

godkendes af Forsyningstilsynet, jf. § 36 a og § 40, stk. 1, nr. 1. For både metangas og brint gælder der reguleret adgang for anvendelse af transmissions- og distributionssystemet samt LNG-faciliteter, jf. § 20 og § 36 a, stk. 1.

Forhandlet adgang til metangaslager

Ved forhandlet adgang fastsættes priser på baggrund af f.eks. udbud, og ikke på baggrund af metoder, som den regulerende myndighed skal godkende.

Forhandlet adgang betyder, at adgang til kapacitet f.eks. udbydes ved auktioner, der skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerede kriterier. Der gælder forhandlet adgang for anvendelse af lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner i metangas- og brintsystemet, jf. § 20 a, stk. 1.

Efter § 20 a, stk. 1, i gasforsyningsloven udbydes adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.

Efter stk. 2 skal lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører en gang om året offentliggøre deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af disse vilkår skal de relevante systembrugere høres.

Efter stk. 3, fører Forsyningstilsynet tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Det betyder, at selvom der ikke er et krav om, at tilsynet forudgående godkender kriterier for udbudsprocedurer, vil Forsyningstilsynet i sit tilsyn skulle sikre, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter er effektive og er baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Begrænsning af adgang i metangas- og brintsystemet

Det fremgår af gasforsyningsloven, at alle har lige adgang til systemet. Det fremgår dog samtidig, at adgang kan begrænses eller afslås, på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Efter § 18, stk. 3, nr. 1-3, kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber således give afslag på adgang til systemet, hvis visse betingelser er opfyldt.

Efter § 18, stk. 3, nr. 1, kan der gives afslag på adgang til metangas- eller brintsystemet, hvis selskaberne "ikke råder over den fornødne kapacitet". Bestemmelsen giver transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hjemmel til at give afslag på en anmodning om adgang til metangas- eller brintsystemet, når der foreligger kapacitetsmangel.

Efter § 18, stk. 3, nr. 2, kan selskaberne endvidere give afslag på en anmodning om adgang, hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde deres forpligtelser vedrørende system- og forsyningssikkerhed, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6.

Endelig giver § 18, stk. 3, nr. 3, mulighed for at give afslag på baggrund af take-or-pay-forpligtelser. Denne bestemmelse vurderes dog ikke længere at have praktisk relevans og foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 77 vedr. nyaffattelse af nr. § 18, stk. 3, nr. 3, der medfører at reglen om take-or-pay-forpligtelser ophæves.

Gasselskabernes mulighed for at begrænse adgang (men ikke tilslutning) til uafbrydelig kapacitet for producenter af vedvarende og kulstoffattig gas er reguleret i gasforordningens artikel 20 og 36. Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører i metangassystemet kan alene begrænse producenternes adgang til uafbrydelig kapacitet med "forbehold for driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerhed og den økonomiske effektivitet sikres.". Et eksempel er såkaldte "biogaslommer", hvor produktionen af biometan overstiger det lokale aftag hvilket kan skabe driftsmæssige begrænsninger i metangassystemet.

Selskaberne må dog ikke anvende begrænsninger, hvis produktionsfaciliteten selv betaler de nødvendige omkostninger for at sikre den uafbrydelige kapacitet. Den regulerende myndighed, Forsyningstilsynet, er ansvarlig for at revidere og godkende gasselskabernes betingelser for betinget kapacitet.

Tilslutning til metangas- og brintsystemet

Efter gasforsyningsloven har alle systembrugere ret til tilslutning til systemet. Begrebet "adgang" i gasforsyningsloven omfatter implicit både tilslutning og adgang, idet adgang indebærer, at et anlæg ikke har adgang til

systemet uden først at være tilsluttet systemet. Adgang til systemet forudsætter således, at anlægget først tilsluttes systemet fysisk via et såkaldt tilslutningsanlæg. Transmissions- og distributionsselskaberne (Energinet og Evida) træffer afgørelse om adgang til systemet, herunder tilslutning. Dette indebærer, at selskaberne skal vurdere, om anlægget kan tilsluttes systemet, og de skal anwise et tilslutningspunkt.

Efter § 18, stk. 1, har alle systembrugere ret til mod betaling at blive tilsluttet metangas- og brintsystemet, herunder lagre, linepack og andre hjælpefunktioner. Systembrugere omfatter alle, der forsyner eller forsynes af systemet, jf. § 6, nr. 31, herunder producenter af grønne gasser eller kulstoffattig gas. Gasselskaberne skal tilslutte systembrugerne på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. stk. 2. Endvidere fremgår det af § 23, stk. 1, at tilslutning forudsætter, at systembrugere overholder 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet. Systembrugere, der overholder disse krav, kan som udgangspunkt ikke gives afslag på tilslutning til systemet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges efter § 18, stk. 6, til at fastsætte nærmere regler om adgang, herunder tilslutning. Bemyndigelsen er ikke begrænset til at fastsætte regler om tredjepartsadgang for vedvarende gas eller brint, men giver også mulighed for at fastsætte regler om tredjepartsadgang i forbindelse med al gas, der kan injiceres sikkert i systemet.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse om nr. 347 af 3. april 2025, om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem. Bekendtgørelsen fastsætter nærmere regler om tilslutning til metangassystemet, herunder afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt og fordeling af tilslutningsomkostninger. Betingelserne for tilslutning sonder mellem tilslutningsomkostninger frem til og med tilslutningspunkt, som anlægsejer (biogasproducent) skal bære, og omkostninger efter tilslutningspunkt, som systemejer (Energinet eller Evida) skal bære, og som vil blive finansieret via tariffer, som alle gasforbrugere skal betale.

Ved vurderingen af anvisning af tilslutningspunktet skal transmissions- og distributionsselskaber foretage en afvejning mellem hensyn, herunder de lavest mulige udgifter for producenten af vedvarende gas eller kulstoffattig gas, den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, og den løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende tekniske kapacitet, herunder den eksisterende tilslutning af producenter til systemet. Således kan

anvisning af tilslutningspunkt i specielle tilfælde, afhængigt af de konkrete omstændigheder, føre til beslutning om et andet tilslutningspunkt og en anden tilslutningsløsning end det ansøgte.

På baggrund af bekendtgørelsen, samt § 23, stk. 1, nr. 1-2, udarbejder Energinet og Evida betingelser om tilslutning af biogasanlæg til systemet, som f.eks. fastsætter, at anvisning af tilslutningspunkt skal ske på baggrund af vurdering af den økonomisk mest hensigtsmæssige løsning.

Energinet og Evida således er ikke forpligtet til at anvise tilslutning i et ønsket tilslutningspunkt, men er alene forpligtede til at finde plads i den del af systemet, hvor der findes tilstrækkelig kapacitet, som f.eks. i transmissions-systemet. Selskaberne træffer en afgørelse om tilslutning.

Hvis et selskab meddeler afslag på anmodning om tilslutning til et bestemt tilslutningspunkt, skal selskabet begrunde afslaget. Afslaget vil kunne påklages til Forsyningstilsynet. I praksis betyder et afslag, at selskabet vil skulle tilbyde et andet tilslutningspunkt i den del af systemet, hvor der er ledig kapacitet. Manglende kapacitet forekommer således kun i *dele* af systemet, og ikke i hele systemet. Alle systembrugere kan således sikres adgang og tilslutning til systemet som helhed i overensstemmelse med deres ret til tredjepartsadgang til systemet, jf. § 18, stk. 1. Producenten kan anmode om et bestemt tilslutningspunkt, men det er selskabet, som har kompetence til at vurdere om det er muligt og træffe en afgørelse om anmodningen kan imødekommes. Afgørelsen træffes på baggrund af en række kriterier, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025, om tilslutning af det sammenkoblede brintsystem. Bekendtgørelsen regulerer nærmere regler om tilslutning til brintsystemet, herunder afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt og fordeling af tilslutningsomkostninger.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges i § 18, stk. 6, til at fastsætte nærmere regler om adgang, herunder tilslutning. Bemyndigelsen er derudover udmøntet i bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem. Det følger af bekendtgørelsen, at et brintinfrastrukturselskab skal anvise et tilslutningspunkt ved anmodning fra en systembruger, såfremt systembrugeren opfylder betingelser for tilslutning. Forvaltningsloven gælder for afgørelser om anvisning af tilslutningspunkt, og afgørelser kan påklages til Forsyningstilsynet. Derudover følger det af bekendtgørelsen, at tilslutningsanlæg skal ejes, drives og etableres af systembrugere med den undtagelse, at systembrugere kan anvende en serviceudbyder til etablering og drift.

Efter § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen skal systembrugeren afholde alle omkostninger til eget tilslutningsanlæg og øvrige direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen, herunder sikring og måling af mængde, tryk og kvalitet. Efter stk. 2 finansieres omkostninger forbundet med tilslutningen efter tilslutningspunktet, herunder ændringer af transmissionssystemer og distributionssystemer, via tariffer.

Efter § 23, stk. 1, nr. 1-2, i gasforsyningsloven udarbejder Energinet og Evida f.eks. betingelser om tilslutning til systemet af biogasanlæg til metansystemet, som fastsætter, at anvisning af tilslutningspunkt skal ske på baggrund af vurdering af den mest økonomisk hensigtsmæssige løsning, herunder tilslutningsomkostninger. Det betyder, at alle systembrugere (dvs. dem der forsyner eller forsynes fra et gassystem) kan sikres adgang og tilslutning til systemet, selvom der kan forekomme manglende kapacitet, idet manglende kapacitet forekommer i *dele* af systemet, og ikke i hele systemet. Som nævnt ovenfor er det Energinet og Evida, som har bemyndigelse til at vurderer om de kan imødekomme anmodning om at et ønsket tilslutningspunkt, herunder om det vil kræve en udbygning, f.eks. af distributionssystemet. Ved vurdering skal selskaberne afveje både producentens omkostninger ved tilslutning og selskabernes omkostninger i forbindelse med en eventuel udbygning af systemet, herunder om udbygningen vil være samfundsøkonomisk forsvarligt. Dette er fordi, alle gasforbrugerne vil skulle dække disse omkostninger via afgifterne, som producentens tilslutning vil give anledning til. Der er derfor tale om en skønsmæssig vurdering, som selskaberne, som ejer af systemet, skal foretage på vegne af alle gasforbrugere. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis selskaberne ikke skulle forholde sig til omkostningerne og vil imødekomme enhver anmodning om tilslutning. Selskaberne er forpligtede til at finde plads i den del af systemet, der hvor der findes tilstrækkelig kapacitet, som f.eks. i transmissionssystemet.

Afslag på tilslutning til metangas- og brintsystemet

Ligesom det følger af gasforsyningsloven, at alle har lige mulighed for tilslutning til systemet, følger det også, at alle, på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, kan gives afslag på anmodning om tilslutning til systemet. Efter § 18, stk. 3, nr. 1-3, kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber således give afslag på systembrugeres anmodning om tilslutning til systemet, hvis visse betingelser er opfyldt.

Efter § 18, stk. 3, nr. 1, kan der meddeles afslag på anmodning om tilslutning til metangas- eller brintsystemet, hvis selskaberne "ikke råder over den fornødne kapacitet". Bestemmelsen giver transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hjemmel til at give afslag på en anmodning om tilslutning til metangas- eller brintsystemet, når der foreligger kapacitetsmangel.

Efter § 18, stk. 3, nr. 2, kan selskaberne endvidere meddele afslag på en anmodning om tilslutning, hvis tilslutning til systemet ville hindre dem i at opfylde deres forpligtelser med hensyn til system- og forsyningssikkerhed, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6.

Efter § 18, stk. 3, nr. 3, er der yderligere mulighed for at meddele afslag på baggrund af take-or-pay-forpligtelser. Det er dog tale om regulering, der ikke længere er relevant, jf. forslag om ophævelse af bestemmelsen i forbindelse med nyaffattelse af § 18, stk. 3, nr. 3 i § 1, nr. 77.

Forsyningstilsynets godkendelse af procedurer for tilslutning

Gasforsyningsloven sonderer mellem reguleret adgang og forhandlet adgang til systemet, jf. § 20 og § 20 a.

I forbindelse med reguleret adgang til systemet sonderer gasforsyningsloven mellem betingelser for adgang til systemet, betingelser for benyttelse eller anvendelse af systemet, jf. § 20 og § 36 a, og betingelser for infrastruktur-selskabernes ydelser, jf. § 36 a, § 38 og § 40. Herunder godkender Forsyningstilsynet også selskabernes (Energinets og Evidas) betingelser for ydelser. I praksis betyder, det at selskabernes procedurer for tilslutning til systemet godkendes af Forsyningstilsynet.

Efter § 36 a, stk. 1, i gasforsyningsloven fastsættes priser, vilkår og betingelser for anvendelse eller benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer af transmissionsselskaber og distributionsselskaber efter offentligt godkendte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Efter § 40, stk. 1, nr. 1, skal Energinet og Evida anmelde, til Forsyningstilsynet, de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer, herunder tariffer.

Kravet om anmeldelse af metoder til Forsyningstilsynet indebærer samtidig, at tilsynet skal godkende metoden, inden den kan anvendes af selskaberne. Kravet om godkendelse af metode er fastsat i § 36 a, stk. 1.

For så vidt angår transmissions- og distributionsselskabernes procedure for tilslutning, indeholder gasforsyningsloven et krav om godkendelse af metode, som anvendes til at fastsætte selskabernes procedure, herunder betingelser og vilkår, for adgang, herunder tilslutning til metangas og brintsystemet. Der er yderligere et krav om godkendelse af betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse. Imidlertid godkender Forsyningstilsynet efter de gældende regler også selskabernes procedurer, herunder betingelser og vilkår, for tilslutning til systemet. Energinet og Evida har siden 2014 udarbejdet vilkår om tilslutning af biogasanlæg til transmissions- og distributionssystemet, som er anmeldt til og godkendt af Forsyningstilsynet (daværende Energitilsynet) i 2014. Det betyder, at i praksis har Forsyningstilsynet accepteret, at tilslutningsvilkår betragtes som en procedure, i overensstemmelse med samme begreb i gasdirektivets krav i artikel 41, 42 og 45 vedrørende tilslutning.

Efter § 20, stk. 1, er Energinet og Evida forpligtet til at fastsætte priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, på baggrund af godkendte metoder for adgang.

Efter § 20, stk. 1, 2. pkt., skal selskaberne offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, jf. § 18. Vilkår om tilslutning, herunder tilslutningsomkostningerne, fastsættes i dag af selskaberne i betingelser om tilslutning af biogasanlæg til gassystemet, som offentliggøres på Energinets og Evidas hjemmeside.

Endelig kan Forsyningstilsynet efter § 41, give påbud om ændring af vilkår, såfremt tilsynet finder, at priser, vilkår og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i gasforsyningsloven.

Balanceringsydelser i metangas- og brintsystemet

Efter gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, skal transmissions- og distributionsoperatørerne, i metangas og brintsystemet, i fornødent omfang tilslutte dels systembrugere, dels andre gasselskaber, og herunder sikre og måle kvaliteten af den gas, der leveres

fra eller til systemet, samt sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i selskabets system.

Selskabernes balanceydelser skal efter § 40, stk. 1, nr. 2, anmelde deres ”priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler”, til Forsyningstilsynet.

Efter § 38, stk. 1-2, skal priser, vilkår og betingelser for ydelser fra transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og LNG-selskaber fastsættes således, at der ikke diskrimineres mellem systembrugere.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med prisernes og betingelsernes rimelighed, jf. § 38, stk. 4.

3.6.2. Gasdirektivets bestemmelser

Det fremgår af artikel 30, at under hensyntagen til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af naturgas i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 55, stk. 2, litra f), skal adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen lettes. Herunder henviser præambelbetragtning 113, til gasforordningen, hvoraf det fremgår, at distributionssystemoperatører og transmissionssystemoperatører skal samarbejde om at muliggøre tilbagegående strømme fra distributions- til transmissionsnettet eller alternative midler med henblik på at lette markedsintegrationen af vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Vedvarende gas omfatter både biometan, dvs. opgraderet biogas, e-metan og evt. andre gasser med den kvalitet, det kræver for at kunne injiceres i systemet, samt grøn brint, jf. gasdirektivets artikel 2, nr. 41. Kulstoffattig gas omfatter bl.a. den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, jf. artikel 2, nr. 12.

Gasdirektivets regler om tredjepartsadgang sonderer mellem på den ene side regler om tredjepartsadgang ifm. *tilslutning* til systemet og på en anden side regler om tredjepartsadgang ifm. *adgang* til kapacitet i systemet. Endvidere er direktivets bestemmelser om adgang forskellige for hhv. *metangassystemet* og *brintsystemet*.

Adgang til metangas- og brintsystemet

Tredjepartsadgang til gas- og brintsystemerne er reguleret bl.a. i gasdirektivets artikel 31 (reguleret adgang til transmissions- og distributionssystemet, samt LNG-faciliteter i metangassystemet), artikel 33 (reguleret eller forhandlet adgang til oplagring af naturgas) og artikel 35 (reguleret adgang til brintnet), og artikel 37 (reguleret eller forhandlet adgang til brintlagring).

Selskaberne har en generel forpligtelse til at give adgang til gassystemet og dermed tilslutte systembrugere til systemet. Forpligtelsen har en generel karakter, som indebærer en vurdering af, hvor i systemet tilslutningen kan ske. Selskaberne er ikke forpligtet til at tilslutte systembrugere til et bestemt sted i systemet, men kun hvor tilslutning er teknisk mulig og økonomisk hensigtsmæssig.

Afslag på adgang til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas

Gasdirektivets artikel 38, stk. 3, fastsætter, at transmissions- eller distributionssystemoperatøren kun kan give afslag på adgang til metangassystemet for vedvarende gas og kulstoffattig gas med forbehold af artikel 20 og 36 i gasforordningen. Det betyder, at *adgang* til metangassystemet (i modsætning til *tilslutning* til metangassystemet) som udgangspunkt alene reguleres af reglerne i gasforordningen. Gasforordningens artikel 20 og 36 pålægger transmissions- og distributionssystemoperatørerne at sørge for uafbrydelig kapacitet i metangassystemet for produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas. Det betyder også, at transmissions- og distributionsselskaberne, som udgangspunkt, alene har mulighed for at fravige kravet om at sikre uafbrydelig kapacitet efter undtagelsesmulighederne i gasforordningens artikel 20 og 36. Heraf følger, at kravet om uafbrydelig kapacitet kan fraviges i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at sikre infrastrukturens sikkerhed og den økonomiske effektivitet. I sådanne tilfælde kan selskaber i stedet tilbyde ”kapacitet med forbehold af driftsmæssige begrænsninger”.

Gasforordningens art. 20 og 36, suppleres af gasdirektivets artikel 30 og artikel 38, stk. 4. Artikel 30 uddyber, at medlemsstaterne skal lette adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til infrastrukturen, men under hensyntagen til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af naturgas, jf. de fælles scenarier udarbejdet for infrastrukturoperatørerne i henhold til artikel 55, stk. 2, litra f).

Afslag på adgang i metangassystemet – nedlukning

Efter gasdirektivets artikel 38, stk. 4 kan transmissions- og distributionsoperatørerne i metangassystemet - uanset de begrænsninger i operatørernes

mulighed for at give afslag på adgang, der fremgår af henvisningen i artikel 38, stk. 3, til gasforordningens artikel 20 og 36 - give afslag på adgang til metangassystemet, hvis der foreligger en plan for nedlukning af systemet eller dele heraf, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5 vedr. nedlukning.

Artikel 38, stk. 4, giver dermed yderligere en mulighed for at give afslag på adgang til systemet, i de tilfælde, hvor transmissions- eller distributionssystemet, eller dele deraf, er omfattet af en nedlukningsplan. For yderligere herom henvises til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5.

Afslag på adgang til brintsystemet

Efter gasdirektivets artikel 38, stk. 1, kan brintnetoperatører afslå en anmodning om adgang til brintsystemet, "hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling". Med "sammenkobling" skal forstås et brinttransmissions- eller distributionsnets sammenkoblinger med andre brintnet, jf. art. 2, nr. 25, 26, og 27.

Artikel 38, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at en brintnetoperatør, som afslår en anmodning om adgang på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling, "foretager de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem". Af præambelbetragtning 96 fremgår det, at operatører, der afviser tilslutning på grund af manglende kapacitet, "bør... pålægges at forbedre deres system", hvor det er rentabelt og i overensstemmelsen med den relevante planlægning.

Afslag på tilslutning i metangas- og brintsystemet - generelt

Efter gasdirektivets artikel 38, stk. 1, kan transmissionssystem- og distributionssystemoperatører og brintnetoperatører afslå en anmodning om tilslutning til gas- eller brintsystemet, "hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling". Med "sammenkobling" skal forstås et metangastransmissions- eller -distributionssystems sammenkobling med andre systemer, jf. artikel 2, nr. 18, 19, eller et brinttransmissions- eller distributionsnets sammenkoblinger med andre brintnet, jf. art. 2, nr. 25, 26, og 27.

Artikel 38, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at en transmissionssystemoperatør, distributionssystemoperatør eller brintnetoperatør, som afslår en anmodning om tilslutning på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling, "foretager de nødvendige udbygninger, for så vidt

dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem". Af præambelbetragtning 96 fremgår det, at operatører, der afviser tilslutning på grund af manglende kapacitet, bør pålægges at forbedre deres system, hvor det er rentabelt og i overensstemmelsen med den langsigtede netudviklingsplan.

Afslag på tilslutning i metangas- og brintsystemet – systembrugere med aftag eller levering

For så vidt angår lagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brinterminaler og industrielle kunder, dvs. systembrugere, der aftager gas fra eller leverer gas til metangas og brintsystemet, fremgår det af gasdirektivets artikel 42, stk. 2, at transmissionssystemoperatøren og brintransmissionsnetoperatøren skal sikre tilstrækkelig indgangs- og udgangskapacitet for nye tilslutninger.

transmissionssystemoperatøren og brintransmissionsnetoperatøren ikke ret til at meddele afslag på anmodning om tilslutning af nye naturgas- eller brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler eller industrielle kunder med den begrundelse, at der fremadrettet kan opstå begrænsninger i den disponible netkapacitet, eller at der kan komme ekstraomkostninger som følge af den nødvendige kapacitetsforøgelse.

Afslag på tilslutning til metangassystemet – vedvarende gas og kulstoffattig gas

For så vidt angår transmissionssystemoperatøren i metangassystemet (men ikke brintransmissionsoperatøren), begrænser artikel 41, stk. 2, transmissionssystemoperatørens mulighed for at afslå en anmodning om adgang til systemet. Således fastsætter artikel 41, stk. 2, at transmissionssystemoperatøren ikke kan afslå anmodninger om tilslutning af endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, når tilslutningen er økonomisk rimelig og teknisk mulig. Det betyder modsat, at anmodninger om tilslutninger, som ikke er økonomisk rimelige eller teknisk mulige, kan afslås. Det bemærkes, at gasdirektivets artikel 45, som regulerer tilslutning af vedvarende gas og kulstoffattig gas til distributionssystemet, ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse om økonomisk rimelighed eller teknisk mulighed.

Afslag på tilslutning til metangassystemet - nedlukning

Det fremgår af gasdirektivets artikel 38, stk. 4, at transmissions- og distributionsoperatørerne i metangassystemet - uanset de begrænsninger i operatørernes mulighed for at meddele afslag på anmodninger om tilslutninger, der følger af artikel 38, stk. 1-3 - kan meddele afslag, hvis der foreligger en plan for nedlukning af systemet eller dele heraf, jf. de almindelige

bemærkninger i pkt. 3.5 om. nedlukning. Det betyder, at der kan gives afslag på anmodninger om tilslutninger til distributionssystemet, som ikke er økonomisk rimelige eller teknisk mulige, idet planer om nedlukning af dele af gasdistributionssystemet vil kunne indebære, at en tilslutning til systemet ikke kan anses som økonomisk rimelig.

Godkendelse af procedure for tilslutning af produktion

Gasdirektivets artikel 41 og 45 regulerer transmissions- og distributionsselskabernes beslutningsbeføjelse vedrørende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til gassystemet. Endvidere regulerer gasdirektivets artikel 42 tilslutning af aftag og levering til metangas- og brinttransmissionssystemet for så vidt angår metangas- eller brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler eller industrielle forbrugere.

For så vidt angår metangassystemet, fremgår det af gasdirektivets artikel 41 og 45, at transmissionssystem- og distributionssystemoperatøren skal fastlægge og offentliggøre gennemsigtige og effektive procedurer for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas. Transmissionssystemoperatørens procedure for tilslutning af produktionsanlæggene skal være i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i den tiårige netudviklingsplan, jf. gasdirektivets artikel 55. Transmissions- og distributionssystemoperatørens procedure skal godkendes af de regulerende myndigheder.

Det bemærkes, at gasdirektivets krav om godkendelse af procedurer for tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas er nyt.

Kravet indebærer, at transmissions- og distributionsselskaberne både skal udarbejde metoder for fastsættelse af vilkår for tredjepartsadgang (dvs. metoder for adgang) til metangassystemet, jf. artikel 31. stk. 1, og udarbejde procedurer for tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas. Gasdirektivets krav indebærer samtidig, at den regulerende myndighed får en forpligtelse til at godkende både metode og procedure.

Af artikel 41, stk. 3, fremgår det desuden, at med henblik på en hurtig gennemførelse af nettilslutning af biometananlæg skal medlemsstaterne bestræbe sig på at sikre, at transmissionssystemoperatøren under de regulerende myndigheders tilsyn, jf. artikel 78, stk. 1, litra t, opfylder rimelige frister for at vurdere anmodninger om tilførsel af biometan, afgive tilbud og gennemføre tilslutningen.

Endelig fremgår det af gasdirektivets artikel 39, stk. 5, 2. pkt., og artikel 44, stk. 6, 2. pkt., at transmissionssystemoperatøren og distributionssystemoperatøren, ud over metoder for adgang og procedurer for tilslutning, skal udarbejde metoder for vilkår og betingelser, herunder regler og tariffer for balanceringsydelser.

Godkendelse af procedure for tilslutning af aftag fra transmissionssystemet
Gasdirektivets artikel 42, stk. 1, regulerer tilslutning til transmissions- og brintsystemet for fire typer af systembrugere: naturgas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder.

Det fremgår af bestemmelsen, at transmissionssystemoperatøren og brinttransmissionsnetoperatøren skal fastlægge og offentliggøre gennemsigtige og effektive procedurer og tariffer for ikkediskriminerende tilslutning af naturgas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder til transmissionssystemet og brinttransmissionsnettet.

Procedurerne skal godkendes af den regulerende myndighed.

3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Gasdirektivet har bl.a. til formål at fremme dekarbonisering i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2050. Dette afspejles i gasdirektivets artikel 30, hvorefter medlemsstaterne pålægges at lette adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen.

For at fremme dette formål fastlægger gasforordningens art. 20 og 36 samt gasdirektivets artikel 38, 41 og 45 en tydelig ramme for afslag på adgang og tilslutning. Rammen indebærer blandt andet, at transmissions- og distributionselskaber har en forpligtelse til at foretage nødvendig udbygning eller sammenkobling.

Samtidig har gasdirektivet fortsat hensynet til gasforbrugerne for øje. Således kan gasselskaberne efter artikel 38, stk. 2, tage hensyn til rentabilitet ifm. en vurdering af nødvendig udbygning eller sammenkobling. Præambelbetragtning 137 understreger, at de regulerende myndigheder ved fastsættelse eller godkendelse af tariffer eller metoder, som skal anvendes af transmissions- og distributionssystemoperatørerne, fortsat skal tage hensyn til disse systemoperatørers omkostninger og investeringer, jf. art. 58, stk. 2. Endvidere modificerer gasdirektivets artikel 30 gasforordningens bestemmelser om adgang til ubegrænset kapacitet i metangastransmissions- og distributionssystemet. Artiklen præciserer, at operatørerne kan tage hensyn til antagelser om udvikling i produktion, forsyning og forbrug af metangas,

der udarbejdes i overensstemmelse med gasdirektivets regler om netudviklingsplaner, jf. artikel 55, stk. 2, litra f.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at dette understøtter, at nødvendig udbygning og sammenkobling i metangassystemet både skal være rentabel og i overensstemmelse med den relevante planlægning

Gasdirektivet fastslår tydeligt, at selvom adgangen for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas bør lettes, skal omkostninger samtidig vurderes fra et systemmæssigt perspektiv som led i en samlet vurdering af en anmodning om tilslutning eller adgang.

Efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering understøtter gasdirektivet, at udbygning og etablering af ekstra kapacitet i metangassystemet ikke skal foretages til enhver en pris, men skal være økonomisk fornuftig for alle gaskunder, som kommer til at dække udbygningsomkostningerne via gastariffer.

Ministeriet vurderer endvidere, at Danmarks nuværende regulatoriske rammer for tredjepartsadgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas allerede er i overensstemmelse med gasdirektivets formål om at lette adgangen for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen.

Sondring mellem tilslutning og adgang

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at gasforsyningsloven, som implementerer gasdirektivet, ikke i tilstrækkelig grad muliggør en sontring mellem regler for tilslutning og adgang, herunder muligheden for afslag på tilslutning og adgang. Efter gældende ret indebærer adgang til systemet implicit også tilslutning, da adgang indebærer, at anlægget skal være tilsluttet ved et tilslutningsanlæg, jf. pkt. 3.6.1. ovenfor vedrørende gældende ret.

Ministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at foretage en ordlydsmæssig ændring i gasforsyningsloven, således at sondringen mellem adgang og tilslutning, herunder muligheden for afslag, tydeliggøres i gasforsyningsloven, i overensstemmelse med sondringen i gasforordningen og gasdirektivet. I den forbindelse, er det Klima- vurdering, at det er i overensstemmelse med gasdirektivets rammer, at en anvisning af tilslutningspunkt givet ud fra et samlet systemperspektiv i forhold til både distributions- og transmissions-systemet, ikke vil udgøre et afslag på en anmodning om tilslutning.

Ministeriet vurderer, at den ordlydsmæssige ændring i overvejende grad udgør en tydeliggørelse af gældende ret og ikke medfører en ændring i de materielle regler. Hvor gasdirektivet eller supplerende regler til gasforordningen medfører materielle ændringer i gasforsyningslovens regler om tilslutning og adgang, fremgår dette af de specielle bemærkninger, jf. f.eks. bemærkningerne til § 1, nr. 77.

Idet der er igangsat et arbejde med revision af tilslutningsreglerne for nye biometangasanlæg til transmissions- og distributionssystemet, vurderes gasdirektivets sondring mellem tilslutning og adgang til systemet også at kunne få betydning i fremtidig regulering.

I den sammenhæng vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at fremtidssikre reguleringen vedrørende tilslutning og adgang til systemet ved en udvidelse af ministerens bemyndigelse i gasforsyningslovens § 18 til at fastsætte nærmere regler om adgang og tilslutning til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, i overensstemmelse med gasdirektivets regler herfor.

Ministeriet vurderer at ændringen vil være i tråd med den regulatoriske udvikling på gasområdet. Den seneste lovændring af gasforsyningsloven medførte, at de nærmere tilslutningsregler for metan og brint, med hjemmel i gasforsyningslovens § 18, blev overført til bekendtgørelser.

Udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen vil således både sikre, at gasdirektivet kan implementeres rettidigt og samtidig give mulighed for at kunne gennemføre eventuelle ændringer af regler vedrørende biometangasanlægs adgang og tilslutning til metangassystemet ved bekendtgørelse. Dette omfatter også hensynet til rentabilitet, som følge af ”Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022”, hvor regeringen senest i 2026 vil genbesøge ambitionerne om udfasning af gasfyr i 2035 og 100 pct. grøn gas i 2030.

Bekendtgørelser, der udmøntes på baggrund af den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen, og som hviler på politiske aftaler, vil inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Hensynet til rentabilitet

Efter gældende regler skal transmissionssystemoperatøren, Energinet, og distributionssystemoperatøren, Evida, behandle ansøgninger om tilslutning af biogasproducenter til metangassystemet ud fra en samlet afvejning. Afvejningen omfatter hensynet til at sikre de lavest mulige udgifter for

producenten af vedvarende gas eller kulstoffattig gas, hensynet til den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, og den løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende tekniske kapacitet, herunder den eksisterende tilslutning af producenter til systemet.

Som følge heraf kan anvisning af tilslutningspunkt i specielle tilfælde - afhængigt af de konkrete omstændigheder - føre til beslutning om et andet tilslutningspunkt end det ansøgte.

Samtidig indebærer gældende tilslutningsregler, at tilslutningen kan ske til et punkt, som er billigst for biometanproducenten, men ikke nødvendigvis for de øvrige gaskunder og biometanproducenter. Dette kan i praksis betyde, at Evidas omkostninger forbundet med tilpasning af distributionssystemet, som den enkelte biometanproducent giver anledning til i forbindelse med tilslutning til systemet, vil skulle dækkes af gasforbrugerne eller andre biogasproducenter via tariffjerne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurderer endvidere, at hverken gasforordningen eller gasdirektivet forpligter Energinet eller Evida til at foretage en udbygning af metangas- eller brintsystemet alene fordi udbygningen eller sammenkoblingen er rentabel eller kundefinansieret, hvis udbygningen eller sammenkoblingen ikke er i overensstemmelse med netudviklingsplanerne.

Afslag på tilslutning til transmissionssystemet

Efter gasdirektivets Artikel 41, stk. 2, kan transmissionsselskaber i metangassystemet ikke gives afslag på anmodninger om tilslutning, hvis anmodningen er økonomisk rimelig og teknisk mulig. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at dette samtidig betyder, at der kan gives afslag på anmodninger om tilslutninger, som ikke er økonomisk rimelige eller teknisk mulige.

Fremtidig kapacitet som begrundelse for afslag på tilslutning af aftag og levering.

Gasdirektivets artikel 42, stk. 2, fastlægger et krav til transmissionsselskaberne i metangas- og brintsystemet vedrørende tilslutning, hvorefter de ikke har ret til at give afslag på tilslutning til nye metangas- eller brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler eller industrielle kunder med den begrundelse, at der i fremtiden vil kunne ske eventuelle begrænsninger i den disponible netkapacitet eller ekstraomkostninger som følge af den nødvendige kapacitetsforøgelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at dette alene omfatter fremtidige hensyn, der *ikke* fremgår af relevante netudviklingsplaner. Ved en vurdering af kapacitet vil der i sagens natur altid være overvejelser om behov for fremtidig kapacitet, hvilket netop planlægges i netudviklingsplaner, i overensstemmelse med direktivets krav, jf. gasdirektivets artikel 55.

Godkendelse af procedure for tilslutning

Med hensyn til gasdirektivets krav i artikel 41, stk. 1, 42, stk. 1 og 45, stk. 1, om, at den regulerende myndighed skal godkende procedurer for tilslutning vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at gældende ret og praksis er i overensstemmelse hermed. Forsyningstilsynet godkender allerede i dag Energinet og Evidas betingelser og vilkår for nettilslutning.

3.6.4. Den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår **for det første** at justere ordlyden i gasforsyningslovens § 18 for at tydeliggøre, at gældende ret er i overensstemmelse med gasdirektivets sontring mellem tilslutning og adgang i forbindelse med regulering af tredjepartsadgang til gastransmissions- og distributionssystemet.

For så vidt angår adgang, vil den foreslåede ændring bl.a. tydeliggøre Energinet og Evidas muligheder, jf. gasforordningens artikel 20 og 36, for at give afslag på anmodning om adgang til systemet for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas. Det foreslås endvidere at supplere reglerne i gasforordningens artikel 20 og 36 med regler i gasforsyningsloven, der præciserer, at der - uanset forordningens artikel 20 og 36 - vil kunne gives afslag på adgang til systemet, hvis der er planlagt nedlukning for dele af systemet, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 4.

For så vidt angår tilslutning, vil den foreslåede ændring tydeliggøre, at tilslutning af vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissions-systemet bl.a. kun kan afslås, hvis anmodningen ikke er økonomisk rimelig, teknisk mulig eller rentabel, eller der er planlagt nedlukning af dele af transmissionssystemet, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 4. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en nedlukning af dele af transmissionssystemet vil være en hypotetisk mulighed i dansk kontekst, idet der ikke er konkrete planer om dette – bortset fra den planlagte konvertering til brint af metangasrørledningen mellem Frøslev og Egtved. Derimod forventes det, at der kan opstå behov for at nedlukke dele af distributionssystemet.

Der henvises yderligere til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.5 om nedlukning, herunder transmissions- og distributionsselskabernes mulighed for at give afslag på tilslutning eller adgang til dele af metangassystemet, der i en netudviklingsplan er udpeget til nedlukning.

Resterende systembrugere med produktion af fossil metangas eller brint vil kunne gives afslag på adgang eller tilslutning til systemet hvis der mangler den fornødne kapacitet i systemet eller der mangler en sammenkobling, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

For **det andet** foreslås det at tydeliggøre, at transmissions- og distributionselskaberne, i forbindelse med anmodning om tilslutning og adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, skal tage hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 55, stk. 2, litra f.

For **det tredje** foreslås det at tilføje muligheden for at give afslag på tilslutning og adgang til systemet på grund af manglende sammenkobling, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

For **det fjerde** foreslås det, for så vidt angår tilslutning, at tilføje stk. 5 i § 18, hvorefter et transmissionsselskab ikke har ret til at give afslag på anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af endnu ikke tilsluttede produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til transmissionssystemet, medmindre afslaget sker baggrund af de godkendte nedlukningsplaner. Dette krav gælder ikke på distributionsniveau, hvilket indebærer, at gasdistributionsselskaber vil kunne give afslag på adgang til distributionssystemet på grund af en generel regel som gælder alle andre systembrugere, nemlig hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet eller hvis der mangler sammenkobling, i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2.

For **det femte** foreslås det at tilføje stk. 6, i § 18, hvorefter et transmissions- eller distributionsselskab, som giver afslag på adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet på grund af manglende kapacitet eller tilkobling, skal foretage de nødvendige udbygninger, hvis dette er rentabelt, eller hvis en potentiel kunde er villig til at betale for dem, medmindre det drejer sig om dele af metangassystemet, der er omfattet af en nedlukningsplan, jf. pkt. 3. 5 vedr. nedlukning.

For **det sjette** foreslås det, at tilføje stk. 7, i § 18, hvorefter, at uanset, den kan tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas, jf. regler udstedt i medfør af stk. 9, kun nægtes adgang til metangassystemet, såfremt transmissionssystem- eller distributionssystemoperatør ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller der er på baggrund af en godkendt tilpasningsplan besluttet at dele af metangassystemet skal nedlukkes.

For **det syvende** foreslås det, at tilføjer stk. 8 i § 18, hvorefter distributions-selskabet kan nægte anmodninger i henhold til stk. 2, for så vidt angår tilslutning og adgang til metangassystemet, som er udpeget til nedlukning, jf. § 19.

Det **det ottende** foreslås endvidere, at ministerens bemyndigelse i § 18 udvides, så der herunder kan fastsættes nærmere regler ved bekendtgørelse om tilslutning og adgang, herunder vedrørende rentabilitet, samt tidsfrister for transmissions- og distributionsselskabernes behandling af anmodninger om tilslutning af vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Forsyningstilsynets godkendelse af procedure for tilslutning

For så vidt angår tilslutning, foreslås det for **det niende**, at ændre § 40, således at det tydeliggøres, at Forsyningstilsynet, i overensstemmelse med gældende regler og praksis, vil skulle godkende transmissions- og distributionsselskabernes procedurer, herunder betingelser og vilkår, for tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas i metangassystemet,

Der foreslås for **det tiende** at tilføje tilsvarende bestemmelse for så vidt angår tilslutning til transmissionssystemet og brinttransmissionsnettet, hvorefter Forsyningstilsynet, i overensstemmelse med gældende regler og praksis, vil skulle godkende transmissions- og distributionsselskabernes procedurer, herunder betingelser og vilkår, for tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder.

Ovenstående ændringer vil også sikre, at gasdirektivets systematiske son-
dring mellem adgang til gassystemet og tilslutning til gassystemet vil kunne tydeliggøres i gasforsyningsloven.

Metoder og procedurer

Som følge af ovenstående tydeliggørelse af sondringen mellem adgang og tilslutning, foreslås det endvidere at justere ordlyden i § 40. Formålet er at sikre, ordlyden mere tydeligt afspejler Forsyningstilsynets nuværende praksis, der i overensstemmelse med gasdirektivet, sikrer at metoder, der fastsætter tariffer, eller betingelser og vilkår, for anvendelse af systemet, godkendes af Forsyningstilsynet, ligesom Energinet og Evidas procedurer, herunder betingelser og vilkår, for tilslutning også godkendes af Forsyningstilsynet.

Balanceydelser

Endelig foreslås det i nr. 2 i § 40, stk. 1, at tydeliggøre de steder i gasforsyningsloven, hvor begrebet ”ydelse” vil skulle forstås som ”balanceringsydelse”, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 39, stk. 5. Artikel 29, stk. 5, vedrører krav til transmissionsselskaber i metangassystemet om udarbejdelse og godkendelse af metode i forbindelse med regler for balancerings af metangastransmissionssystemet.

3.7. Forbrugerrettigheder og beskyttelse

3.7.1 Gældende ret

Grundlæggende forbrugerrettigheder

Efter den gældende § 7 a, stk. 1, i gasforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der forpligter gasleverandører og distributionsselskaber til at sikre en række grundlæggende forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler. I medfør af § 7 a, stk. 2, nr. 1, kan disse regler blandt andet omfatte krav til kontraktens indhold, varsling af pris- og vilkårsændringer, opsigelse, betalingsmetoder og betaling for leverandørskifte. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 340 af 23. marts 2023 om forbrugeraftaler om levering af gas.

Aktive kunder

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af eller specifikke regler for "aktive kunder". Lovens § 6 indeholder en række definitioner, men ingen af disse dækker over den rolle, som en aktiv kunde har. Forbrugere er i lovens forstand defineret som kunder, der køber gas til eget forbrug, og er som udgangspunkt passive aftagere af gas. Regler om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet findes i bekendtgørelse nr. 1818 af 28. december 2023, men denne indeholder heller ikke regler, der adresserer den type af egenproduktion af biometan, dvs. opgraderet biogas, og markedsdeltagelse, som kendetegner en aktiv kunde.

Således indeholder gasforsyningsloven ikke en definition, der favner en metangasforbruger, der samtidig kan producere, lagre og sælge biometan eller deltage i fleksibilitetsordninger, som en særskilt aktørtype med dertilhørende rettigheder og pligter.

Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Efter den gældende gasforsyningslov § 7 b, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der forpligter gasleverandører til at give forbrugerne faktureringsoplysninger og adgang til forbrugsdata. Loven indeholder dog ikke specifikke krav om, at forbrugerne skal oplyses om sammensætningen af energikilder i den leverede gas. Den nuværende regulering fokuserer primært på forbrugerens ret til at modtage oplysninger om eget forbrug og fakturering, men stiller ikke krav om gennemsigtighed i forhold til gassens oprindelse og miljøpåvirkning.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 42 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oplysninger ved fakturering. De gældende krav er uddybet i bekendtgørelse nr. 209 af 7. marts 2023 om gasselskabernes fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser, som fastsætter regler for bl.a. fakturaens indhold, frekvens og adgang til data.

Faktureringen via leverandørforpligtelser og Energinets opgørelse af et restenergimiks har en tæt forbindelse til oplysninger om oprindelsesgarantier og restenergimiks. Oplysninger om oprindelsesgarantier og restenergimiks er reguleret i bekendtgørelse nr. 388 af 10. april 2025 om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder, som er udstedt bl.a. i medfør af gasforsyningslovens § 36, stk. 3.

Det følger af bekendtgørelsens § 18, at gasleverandører skal dokumentere andelen af energi fra vedvarende energikilder i deres energimiks ved hjælp af oprindelsesgarantier. Endvidere fremgår det af § 14, stk. 8, at Energinet årligt offentliggør den generelle deklaration af det nationale restenergimiks for bl.a. gas, hvilket har direkte betydning for leverandørernes oplysningspligt over for slutkunder.

Endvidere fremgår det af gasforsyningslovens § 39 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal gives til forbrugerne, herunder om gasleverandørens produkter og vilkår.

Intelligente målersystemer

Gasforsyningsloven indeholder i dag ikke specifikke regler om en systematisk indførelse og udbredelse af intelligente målersystemer for gas. Lovens nuværende rammer fokuserer primært på måling af forbrug generelt, men adresserer ikke de nye teknologiske muligheder og krav, som følger af energiomstillingen og behovet for øget forbrugerinddragelse og energieffektivitet. Der er således ikke i dag en klar lovhjemmel for ministeren til at fastsætte detaljerede regler om funktionskrav, tekniske krav og en eventuel systematisk udrulning af intelligente målere i gassektoren baseret på en samfundsøkonomisk vurdering.

Det er ikke i gasforsyningsloven nærmere reguleret, hvilke målersystemer der skal anvendes ved opførelsen af leveret gas til en gaskunde.

Det følger imidlertid af § 4 i bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling, udstedt i medfør af § 4 A i byggeloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, at der i nybyggeri og ved nyinstallation af gas i eksisterende byggeri skal installeres individuelle gasmålere i hver bolig- eller erhvervsenhed. I eksisterende byggeri gælder kravet kun, hvis det er teknisk muligt og omkostningseffektivt. I ejendomme med flere enheder, der opvarmes fra en fælles varmecentral, skal der installeres en gasmåler ved leveringsstedet til afregningsformål.

Endvidere følger det af §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 29 af 14. januar 2025, om energivirkksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v., udstedt i medfør af § 7 b i gasforsyningsloven, at distributionselskaber og gasleverandører har mulighed for at etablere et system, hvor kunder uden fjernaflæste målere selv aflæser deres gasforbrug og indsender måleraflæsningen til distributionsselskabet. Hvis kunden ikke gør dette for det årlige forbrug, vil fakturaen i stedet blive udarbejdet på baggrund af et skønnet forbrug eller en fast takst.

Hvorvidt en kunde er fjernaflæst eller ej er ikke generelt reguleret ved lov. Det fremgår dog af Evidas distributionsbetingelser og regler for gasdistribution, som er et privatretligt aftalegrundlag, som regulerer gasleverandørens samarbejde med Evida om transport af gas til kunder i Danmark.

For kunder med fjernaflæste målere skal distributionsselskaberne desuden sikre, at der – ud over den almindelige fakturering – er nem adgang til supplerende forbrugsoplysninger, så kunden kan foretage en detaljeret gennemgang af sit forbrug. Disse oplysninger skal dække det samlede forbrug i

mindst de seneste tre år eller siden kontraktens indgåelse, hvis perioden er kortere. Derudover skal kunden kunne tilgå detaljerede oplysninger om forbrugets tidspunkt – uanset dag, uge, måned eller år – via internettet eller målergrænsefladen, og dataene skal være tilgængelige i mindst 24 måneder eller siden kontraktens begyndelse.

Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Det følger af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 8, at distributionsselskaber skal sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for gasbesparelser. Derudover skal distributionsselskaber give den enkelte forbruger informationer om det faktiske gasforbrug og faktiske aktuelle priser, og mindst en gang årligt kortlægge det samlede gasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Gældende ret indeholder ikke eksplicitte bestemmelser om systemernes evne til at tale sammen og udveksle data eller detaljerede regler for, hvordan individuelle forbrugerens data skal stilles til rådighed for berettigede parter i et standardiseret format.

3.7.2 Gasdirektivet

Grundlæggende forbrugerrettigheder

Ifølge artikel 11, stk. 4 i gasdirektivet, skal slutkunder have et enkelt resumé af de vigtigste kontraktbetingelser på en fremtrædende måde i et præcist og enkelt sprog. Medlemsstaterne skal kræve, at leverandøren anvender en fælles terminologi, og Kommissionen yder vejledning herom.

Ifølge artikel 12, stk. 4, har husholdningskunder ret til at deltage i kollektive skifteordninger, som er sammenslutningen mellem flere kunder om at opnå bedre vilkår. Medlemsstaterne skal fjerne alle lovgivningsmæssige eller administrative hindringer for kollektive skift og sikre forbrugerbeskyttelse mod misbrug. Endvidere følger det af artikel 12, stk. 5, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om leverandørskifte gives til slutkunderne i et brugervenligt format.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 42, at der er flere faktorer, der afholder kunder fra at tilgå, forstå og reagere på de forskellige kilder til markedsoplysninger, der er til rådighed. Derfor bør tilbuddenes sammenlignelighed forbedres, og uberettigede hindringer for at skifte leverandør bør fjernes. Det er afgørende, at leverandører giver kunderne klare og forståelige oplysninger, før en kontrakt indgås.

Aktive kunder

Direktivets artikel 15 fastsætter en ramme for aktive kunder på markedet for metangas. Formålet er at give forbrugere ret til at agere som aktive kunder på lige fod med andre markedsaktører samtidig med, at de bevarer deres rettigheder som forbrugere.

En aktiv kunde defineres i direktivets artikel 2, nr. 75, som en slutkunde (eller en gruppe af slutkunder), der forbruger eller lagrer vedvarende gas produceret på eget område, og som enten sælger egenproduceret vedvarende gas (dvs. biogas opgraderet til biometan), eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke er kundens primære erhvervsvirksomhed.

Artikel 15, stk. 2, og 3, opstiller en række specifikke rettigheder og pligter for aktive kunder. Medlemsstaterne skal bl.a. sikre, at aktive kunder har ret til at sælge egenproduceret vedvarende gas via naturgassystemet, deltage i energieffektivitetsordninger, er omfattet af omkostningsægte og gennemsigtige nettariffer, som sikrer, at aktive kunder bidrage til systemets samlede omkostningsdeling, samt at aktive kunder er økonomisk ansvarlige for de ubalancer, de forårsager i systemet. Endvidere kan individuelle aktive kunder og aktive kunder, der handler i fællesskab reguleres forskelligt.

Endvidere har aktive kunder med lagringsfaciliteter bl.a. ret til nettilslutning inden for rimelig tid (forudsat opfyldelse af nødvendige betingelser såsom balanceansvar), forbud mod dobbeltgebyrer for vedvarende gas, som forbliver i egne anlæg, samt mulighed for at levere flere tjenesteydelser samtidig, hvis teknisk muligt.

Af præambelbetragtning nr. 44 fremgår det, at forventningen er, at kollektive ordninger mellem aktive kunder giver tjenesteleverandører og lokale virksomheder, navnlig SMV'er, mulighed for at bidrage til systembalance-ring og fleksibilitet.

Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Ifølge gasdirektivets artikel 16, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at regninger og faktureringsoplysninger er nøjagtige, letforståelige og opfylder mindstekravene i bilag I.

Direktivets bilag I, afsnit 5, specificerer kravene til angivelse af energikilder. Det fremgår heraf, at leverandører skal oplyse om andelen af vedvarende gas og kulstoffattig gas i leverandørens samlede blanding for det

foregående år. Desuden skal der gives oplysninger om miljøpåvirkningen, herunder som minimum CO₂-emissioner, som følge af den leverede gas.

Disse krav understøttes af direktivets præambelbetragtning 45, som fremhæver, at regninger er et vigtigt middel til at informere og styrke forbrugerne. Betragtningen understreger, at regninger bør formidle oplysninger, der gør det lettere at sammenligne tilbud, skifte leverandør eller energikilde, og træffe grønnere valg. Endvidere fastslås det, at det er vigtigt at give forbrugerne omfattende og præcise oplysninger for at sikre, at de er bevidste om deres miljøpåvirkning.

Intelligente målersystemer

Et intelligent målersystem er i gasdirektivets artikel 2, nr. 70, defineret som et elektronisk system, som kan måle den naturgas eller brint, der leveres til nettet, eller den naturgas eller brint, der forbruges fra nettet, og som kan give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.

Det følger af gasdirektivets artikel 17, stk. 1, at medlemsstaterne supplerer energieffektivitetsforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv (EU) 2023/1791 og (EU) 2024/1275, med henblik på at styrke slutkundernes rolle, ved at henstille til, at naturgasvirksomheder optimerer deres anvendelse af naturgas, bl.a. ved at levere energistyringstjenesteydelser og indføre intelligente målersystemer, der kan tale sammen med forbrugerenergistyringssystemer og intelligente net i overensstemmelse med gældende EU-regler om databeskyttelse.

I henhold til direktivets artikel 17, stk. 2, påbegynder medlemsstaterne først indførelsen af intelligente målersystemer efter en cost-benefit-analyse, som identificerer de nettofordele, som kunderne får ved at anvende intelligente målere og ved at vælge tilbud, der muliggøres af intelligente målere og som skal være i overensstemmelse med de tekniske principper og krav, der er fastlagt i bilag II. Medlemsstaterne kan i deres cost-benefit-analyse foretage særskilte vurderinger og evaluere virkningen af indførelsen af intelligente målersystemer for forskellige kategorier af kunder og kundegrupper såsom husholdningskunder, mikrovirksomheder, SMV'er og industrien.

Det følger bl.a. af direktivets artikel 17, stk. 3-5, at medlemsstater, der påbegynder indførelse af intelligente målersystemer vedtager og offentliggør et minimumssæt af funktionskrav og tekniske krav til de intelligente målersystemer i overensstemmelse med artikel 19 og bilag II, sikrer, at der leveres

klare og forståelige oplysninger og råd til kunderne om fordelene ved intelligente målere, og sikrer, at slutkunderne bidrager til de omkostninger, der er forbundet med indførelsen, på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde samtidig med, at der tages højde for de langsigtede fordele for hele værdikæden, herunder fordelene for netdrift.

Endelig følger det af artikel 17, stk. 7 og 8, at direktivets bestemmelser alene finder anvendelse på fremtidige installationer, og der tages højde for ældre intelligente målersystemer som allerede er installeret, og for projekter påbegyndes forud for 4. august 2024.

Det følger af gasdirektivets artikel 18, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre indførelse af intelligente målersystemer for brintsystemet, som nøjagtigt måler energiforbruget og angiver det faktiske forbrugstidspunkt, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.

Ifølge artikel 18, stk. 2, skal indførelse af intelligente målersystemer for brintsystemet underkastes en cost-benefit-analyse, i det mindste for husholdningskunder.

Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Artikel 22 i gasdirektivet omhandler dataforvaltning. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler for berettigede parter adgang til slutkundernes data. Dataene omfatter måler- og forbrugsdata samt data, der er nødvendige for kundeskifte og andre tjenester. Medlemsstaterne skal efter stk. 2, tilrettelægge dataforvaltningen med henblik på at sikre effektiv og sikker adgang til og udveksling af data samt databeskyttelse og datasikkerhed.

Uanset den valgte dataforvaltningsmodel skal de ansvarlige parter give berettigede parter adgang til data på baggrund af slutkundens udtrykkelige samtykke. Dataadgangen skal være ikkediskriminerende, og data skal stilles til rådighed samtidigt for alle berettigede parter. Procedurerne for dataadgang skal være lette at tilgå og offentliggjorte.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning 51, at der er udviklet forskellige modeller for dataforvaltning i medlemsstaterne, og at det er vigtigt, at der indføres gennemsigtige regler om adgang til data på ikkediskriminerende vilkår.

Artikel 23 omhandler interoperabilitetskrav og procedurer for dataadgang. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at medlemsstaterne skal fremme

energitjenesters evne til at tale sammen på tværs af Unionen for at fremme konkurrencen på detailmarkedet for naturgas og undgå uforholdsmæssigt store administrative omkostninger for de berettigede parter.

Kommissionen bemyndiges i stk. 2, til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske krav og ikkediskriminerende og gennemsigtige procedurer for adgang til data.

Af præambelbetragtning 49, fremgår det, at der ved indførelse af intelligente målersystemer bør tages behørigt hensyn til anvendelsen af relevante standarder, der muliggør samtale på datamodel- og applikationslagsniveau, bedste praksis og vigtigheden af at udvikle dataudveksling.

3.7.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Grundlæggende forbrugerrettigheder og den foreslåede ordning

For at implementere de nye krav i gasdirektivet og dermed styrke forbrugernes stilling på gasmarkedet, finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det nødvendigt at udvide den eksisterende bemyndigelse i gasforsyningslovens § 7 a. En udvidelse vil gøre det muligt at fastsætte mere detaljerede regler om de oplysninger og muligheder, forbrugerne skal have i forbindelse med indgåelse af aftaler og ved skift af leverandør.

Ministeriet vurderer, at en udvidelse af bemyndigelsen er den mest hensigtsmæssige måde at sikre en korrekt og fuldstændig implementering af direktivets artikel 11 og 12. Dette sikrer, at de administrative forskrifter, der udstedes, har den nødvendige hjemmel i loven, og at der skabes klarhed for både forbrugere og energiselskaber om de gældende regler.

Aktive kunder

Med direktivet introduceres "aktive kunder" som en ny aktørtype i gasmarkedet, hvilket anerkender den stigende decentralisering af energiproduktionen.

Dette giver forbrugerne mulighed for ikke kun at forbruge gas, men også at producere, lagre og sælge biometan, dvs. opgraderet biogas, og dermed bidrage til fleksibiliteten i energisystemet.

Det foreslås derfor at indsætte en definition af "aktiv kunde" i gasforsyningslovens § 6 som direkte afspejler definitionen i direktivets artikel 2, nr. 75. Herved skabes der klarhed over, hvilke aktører der er omfattet af de nye regler.

Da reguleringen af aktive kunders rettigheder og pligter kan være teknisk kompleks og kræve løbende justeringer i takt med markedsudviklingen, finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt at fastsætte de detaljerede regler på bekendtgørelsesniveau. Det foreslås derfor at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 7 h, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler for aktive kunder. Denne bemyndigelse vil bl.a. omfatte muligheden for at fastsætte regler om balanceansvar, deltagelse i markeder og afgrænsning af, hvad der anses for den aktive kundes eget område, herunder med mulighed for at regulere individuelle aktive kunder forskelligt fra aktive kunder, der handler i fællesskab. En sådan bemyndigelse sikrer den nødvendige fleksibilitet til at kunne tilpasse reguleringen til fremtidige behov i en dynamisk sektor, uden at skulle foretage en ny lovændring.

Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at den gældende gasforsyningslov ikke i tilstrækkelig grad implementerer kravene i direktivets artikel 16 og bilag I, afsnit 5. For at sikre fuld overensstemmelse med direktivet er det nødvendigt at indføre en specifik hjemmel, der forpligter gasleverandører til at oplyse forbrugerne om energikilderne i den leverede gas.

Ministeriet finder det i overensstemmelse med direktivets formål at styrke forbrugernes stilling og fremme den grønne omstilling ved at øge gennemsigtigheden på gasmarkedet. Ved at give forbrugerne adgang til oplysninger om gassens oprindelse og miljøpåvirkning, får de et bedre grundlag for at træffe informerede og bæredygtige valg. Dette understøtter den overordnede målsætning om at fremme anvendelse af vedvarende gas.

Det vurderes, at en bemyndigelsesbestemmelse til ministeren giver den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse reglerne i takt med markedsudviklingen og eventuelle fremtidige ændringer i EU-retten. En bemyndigelse vil gøre det muligt at fastsætte mere detaljerede regler for eksempelvis formatet for og hyppigheden af oplysningerne i en bekendtgørelse, hvilket er i tråd med den tekniske karakter af disse krav.

Intelligente målersystemer

Det er ministeriets vurdering, at den gældende gasforsyningslov ikke indeholder den nødvendige hjemmel til fuldt ud at implementere kravene i gasdirektivets artikel 17-21. For at sikre en korrekt og fuldstændig implementering af direktivet og for at skabe en moderne og fremtidssikret regulering

af målerområdet i gassektoren, foreslås det at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i loven til gennemførelse af disse krav.

En bemyndigelsesbestemmelse vurderes at være den mest hensigtsmæssige metode, da den giver den nødvendige fleksibilitet til administrativt at fastsætte de detaljerede og teknisk prægede regler, som er nødvendige for at specificere kravene til intelligente målersystemer. Dette giver mulighed for løbende at tilpasse reglerne til den teknologiske udvikling uden at skulle ændre selve loven.

Placeringen af den nye bestemmelse i lovens kapitel 2, om forbrugernes stilling vurderes som hensigtsmæssig, da formålet med bestemmelsen primært er at styrke forbrugernes rettigheder og muligheder for aktiv deltagelse på gasmarkedet.

Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Gasdirektivets artikel 22 og 23 stiller en række krav til medlemsstaternes regulering af dataadgang og systemernes evne til at tale sammen, som ikke fuldt ud er afspejlet i den nuværende gasforsyningslov.

En bemyndigelsesbestemmelse vurderes at være den mest hensigtsmæssige løsning, da reglerne om dataformater, standarder og digitale grænseflader er af teknisk karakter og kan have behov for løbende justeringer i takt med den teknologiske udvikling og eventuelle kommende gennemførelsesretsakter fra Kommissionen.

3.7.4 Den foreslåede ordning

Grundlæggende forbrugerrettigheder

Det foreslås at udvide bemyndigelsesbestemmelsen i § 7 a, stk. 2, nr. 1, i gasforsyningsloven, så klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, fælles terminologi i kontrakter, resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, brugervenlig formatering af oplysninger om leverandørskifte og kollektive skifteordninger

Det foreslåede vil for det første give mulighed for at standardisere de begreber, der anvendes i gaskontrakter, så forbrugerne lettere kan sammenligne tilbud fra forskellige leverandører.

For det andet vil det foreslåede sikre, at forbrugerne modtager et letforståeligt overblik over de centrale vilkår i deres aftale, inden de binder sig.

For det tredje vil det foreslåede gøre processen med at skifte gasleverandør mere gennemsæuelig og tilgængelig for forbrugerne.

For det fjerde vil det foreslåede skabe grundlag for at etablere rammer, der understøtter, at forbrugere kan gå sammen om at opnå bedre priser og vilkår ved leverandørskifte.

Med den foreslåede ordning sikres det, at de nye forbrugerbeskyttende elementer fra gasdirektivets artikel 11 og 12 kan implementeres i dansk ret. Dette vil ske ved en efterfølgende ændring af bekendtgørelsen om forbrugerbeskyttelse ved aftaler om levering af gas.

Aktive kunder

Med lovforslaget foreslås det at indføre begrebet "aktiv kunde" i gasforsyningsloven.

Den foreslåede ændring af § 6 indebærer, at der indsættes en ny definition som nr. 1. En aktiv kunde defineres som en gasforbruger, der – alene eller i en gruppe – forbruger eller lagrer egenproduceret vedvarende gas (biometan) og enten sælger denne gas via gassystemet eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at disse aktiviteter ikke udgør kundens primære erhvervsvirksomhed. Definitionen er en direkte implementering af direktivets artikel 2, nr. 75.

Den foreslåede nye § 7 h giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med regler for aktive kunder. Bemyndigelsen vil gøre det muligt administrativt at fastsætte specifikke regler for bl.a. aktive kunders balanceansvar, deres adgang til og deltagelse på gasmarkederne samt deres deltagelse i fleksibilitets- og energieffektivitetsordninger. Dette vil skabe en fleksibel ramme, der kan understøtte de aktive kunders rolle i det fremtidige dekarboniserede energisystem.

Mindstekrav til faktureringsoplysninger

Med det foreslåede bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, at gasforbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas for det seneste år. Bemyndigelsen omfatter regler om, at forbrugeren skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugeren skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder. Bemyndigelsen skal anvendes til at implementere kravene i direktivets artikel 16 og bilag I, afsnit 5, og sikrer, at forbrugerne får

den nødvendige information til at vurdere deres gasforbrug i et bæredygtighedsperspektiv.

Den foreslåede bemyndigelse forventes at blive anvendt til at udstede en ny bekendtgørelse om deklaration af gas til forbrugerne, svarende til den der allerede eksisterer for elektricitet i medfør af elforsyningslovens § 63 a, stk. 2-4 og 7, benævnt bekendtgørelse nr. 1322 af 30. november 2010 om deklaration af elektricitet til forbrugerne (Elmærkningsbekendtgørelsen).

Som led i den foreslåede bestemmelse, vil ministeren dermed også kunne fastsætte nærmere regler for Energinets offentliggørelse af et restenergimiks for metangassystemet, som også er reguleret i bekendtgørelse nr. 388 af 10. april 2025 om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder, som er udstedt bl.a. i medfør af gasforsyningslovens § 36, stk. 3.

Med det foreslåede bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende energikilder og kulstoffattig gas kan meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden vis. Bestemmelsen giver fleksibilitet i forhold til, hvordan oplysningerne kan stilles til rådighed, og åbner mulighed for mere dynamisk information til forbrugerne, f.eks. i forbindelse med digitale løsninger.

Den foreslåede ordning vil således kunne sikre en fuld og fleksibel implementering af direktivets krav og bidrage til et mere gennemsigtigt og forbrugervenligt gasmarked, der understøtter den grønne omstilling.

Intelligente målersystemer

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indførelse og udbredelse af intelligente målersystemer for både metangas- og brintsystemet. Bestemmelsen fastslår, at en sådan indførelse skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse for forskellige kundekategorier. Bemyndigelsen skal anvendes til at implementere direktivets artikel 17 og 18, som understøttes af præambelbetragtning 48.

Det foreslåede bemyndiger desuden ministeren til at fastsætte funktionskrav og tekniske krav til de intelligente målersystemer. Herved skabes hjemmel til at implementere de detaljerede krav i direktivets artikel 19, hvilket sikrer interoperabilitet, databeskyttelse og adgang for forbrugerne til egne forbrugsdata, jf. præambelbetragtning 49.

Endelig giver det foreslåede ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om forbrugernes ret til at få installeret en intelligent måler, i tilfælde hvor en systematisk udrulning ikke finder sted. Dette implementerer direktivets artikel 20, og understøttes af præambelbetragtning 50.

Dataforvaltning og EU-interoperabilitet

Det foreslås at indsætte en ny § 14 c i gasforsyningsloven.

Med den foreslåede § 14 c, stk. 1, får klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan forbrugeres måler- og forbrugsdata samt data, der er nødvendige for leverandørskifte, skal stilles til rådighed for berettigede parter. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at implementere direktivets artikel 22, stk. 1 og 2, ved at fastsætte klare og gennemsigtige rammer for dataadgang, herunder krav om indhentning af samtykke fra forbrugeren og sikring af ikkediskriminerende adgang for tredjeparter.

Med den foreslåede § 14 c, stk. 2, bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om systemernes evne til at tale sammen, datatilgængelighed og dataforvaltning. Bemyndigelsen omfatter fastsættelse af regler om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang til data. Denne bemyndigelse skal anvendes til at implementere direktivets artikel 23 og vil sikre, at de danske regler for dataudveksling er i overensstemmelse med de interoperabilitetskrav, der måtte blive fastsat på EU-niveau. Dette vil understøtte udviklingen af et velfungerende indre marked for gas og give forbrugerne bedre mulighed for at udnytte nye tjenester på tværs af landegrænser.

3.8 Forbrugerbeskyttelse ved en priskrise

3.8.1 Gældende ret

Det danske detailmarked for gas er fuldt konkurrenceudsat og gasleverandørerne kan frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer gas til gaskunderne. Udgangspunktet er således markedsbaserede priser.

En undtagelse til udgangspunktet om fri prisfastsættelse findes i § 39 d, stk. 1, i gasforsyningsloven, der fastsætter en reguleret pris for gaskunder, der overføres til en anden gasleverandør, f.eks. som følge af gasleverandørens konkurs, jf. § 39 c, stk. 5, i gasforsyningsloven. Der er således i gasforsyningsloven fastsat et beredskab, der sikrer en uafbrudt forsyning til de gaskunder, som pludselig mister deres gasleverandør. Dette sker via en fordelingsordning, som administreres af Evida i medfør af § 39 c, i gasforsyningsloven.

Gasforsyningsloven indeholder dog ikke bestemmelser om muligheden for at fastsættelsen af priser for gaslevering i tilfælde af en metangaspriskrise.

3.8.2 Gasdirektivet

Gasdirektivets udgangspunkt er markedsbaserede forsyningspriser. Det fremgår således af artikel 4, stk. 1, at leverandørerne frit skal kunne fastsætte den pris, til hvilken de forsyner kunderne med naturgas og brint. Medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at sikre en effektiv konkurrence mellem leverandørerne og for at sikre rimelige priser for slutkunderne.

Som noget nyt giver gasdirektivet mulighed for regulerede priser til husholdninger, små virksomheder og mellemstore virksomheder, samt væsentlige sociale tjenester i tilfælde af, at engros- og detailpriserne på naturgas stiger betydeligt, og der erklæres naturgaspriskrise af Rådet.

Ifølge artikel 5, stk. 1-5, kan Rådet på et forslag fra Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt erklære regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) tilstedeværelse af meget høje gennemsnitspriser på engrosmarkederne for naturgas, der er mindst to en halv gange gennemsnitsprisen i de foregående fem år og mindst 180 EUR/MWh, og som forventes at forblive høje i mindst seks måneder og
- b) kraftige stigninger i detailpriserne for naturgas på omkring 70 %, som forventes at forblive høje i mindst tre måneder.

Ifølge artikel 5, stk. 6, kan medlemsstaterne, såfremt Rådet har vedtaget en gennemførelsesafgørelse om naturgaspriskrise, inden for afgørelsens gyldighedsperiode anvende midlertidige målrettede offentlige indgreb i forbindelse med prisfastsættelsen for naturgasforsyning til husholdningskunder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/1938.

Sådanne offentlige indgreb skal være begrænset til højst 70 % af støttemodtagerens forbrug over samme periode i det foregående år og fastholde et incitament til at reducere efterspørgslen.

Offentlige indgreb i prisfastsættelsen for naturgasforsyning er underlagt en række betingelser for at sikre et konkurrencedygtigt og velfungerende marked. Disse indgreb skal forfølge mål af almen økonomisk interesse og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. De skal være klart definerede, gennemsigtige, ikkediskriminerende og kontrollerbare.

Endvidere skal de sikre lige adgang for EU-gasvirksomheder til kunder og være tidsbegrænsede og stå i rimeligt forhold til de begunstigedes behov. Offentlige indgreb må ikke påføre markedsdeltagere yderligere omkostninger på en diskriminerende måde.

Priserne skal fastsættes ved hjælp af en metode, der sikrer ikkediskriminerende behandling af leverandører. Indgrebene må ikke påvirke engrosmarkedet negativt, og alle begunstigede skal have mulighed for at vælge tilbud på konkurrencemarkedet, herunder modtage information og bistand til at skifte til markedsbaserede tilbud. Endelig må de ikke føre til direkte kryds-subsidiering mellem forskellige kundegrupper.

Direktivets præambelbetragtning nr. 23 fastslår, at offentlige indgreb i fastsættelse af priserne for naturgasforsyning i princippet vil udgøre en markedsforvridende foranstaltning. Sådanne indgreb bør derfor kun gennemføres, når det er hensigtsmæssigt, og som en offentlig serviceforpligtelse og bør være underlagt særlige betingelser. Et fuldt liberaliseret og korrekt fungerende detailmarked for naturgas vil fremme både prismæssig konkurrence og anden konkurrence mellem eksisterende leverandører og være et incitament for nye markedsdeltagere og vil dermed øge forbrugernes valgmuligheder og tilfredshed.

Under en naturgaspriskrise, hvor engros- og detailpriserne på naturgas stiger betydeligt, bør medlemsstaterne for så vidt angår husholdningskunder, væsentlige sociale tjenester og SMV'er have mulighed for, undtagelsesvis og midlertidigt, at fastsætte regulerede priser, der er lavere end omkostningerne, forudsat at dette ikke skaber konkurrenceforvridning mellem leverandører, og leverandørerne kompenseres for omkostningerne ved at levere til priser, der ligger under omkostningerne. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at en sådan prisregulering er målrettet og ikke skaber incitament til at øge forbruget. En sådan undtagelsesvis og midlertidig forlængelse af prisreguleringen bør derfor begrænses til 80 % af husholdningernes medianforbrug for husholdningskunder og til 70 % af det foregående års forbrug for væsentlige sociale tjenester og SMV'er.

Det bemærkes, at prisindgreb i øvrigt ikke må virke hæmmende på udfasningen af fossil gas mhp. at nå EU-klimamålet for 2030 og -målet om klimaneutralitet.

3.8.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at artikel 5 i gasdirektivet om naturgaspriskrise mest hensigtsmæssigt gennemføres ved, at der gives klima-, energi- og

forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser.

Det er ministeriets vurdering, at gasmarkedets grundlæggende prismekanismer som udgangspunkt bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne for gas.

I tilfælde af at der erklæres naturgaspriskrise, kan der således benyttes støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen. Som et eksempel herpå kan nævnes den politiske aftalte indefrysningsordning, jf. Aftale om Vinterhjælp af 23. september 2022. Indefrysningsordningen gav husstande og virksomheder mulighed for midlertidigt at indefryse den del af gasregningen, der oversteg et fastsat prisloft, og senere afdrage det indefrosne beløb til Erhvervsstyrelsen. Der blev således ikke foretaget offentlige indgreb i prisfastsættelsen, selvom det danske detailmarked oplevede voldsomme stigninger i detailpriserne på gas og elektricitet.

Ministeriet bemærker, at erklæring af en regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Dette forhold taler ligeledes for, at Danmark bør kunne reagere i tilfælde af, at landene omkring os foretager offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Ministeriet vurderer, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse skal afgrænses af direktivets artikel 5.

Muligheden for regulerede gaspriser for husholdninger, små- og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/1938 i medfør af gasmarkedsdirektivets artikel 5, er imidlertid afhængig af, at der erklæres naturgaspriskrise. Ministeriet bemærker, at risikoen for en naturgaspriskrise vurderes at være lille, men dog tilstede.

Det er ministeriets vurdering, at administrationen af en støtteudmøntning, forventes mest hensigtsmæssigt at kunne foregå ved, at ordningen forankres hos Evida. Det statslige distributionsselskab har i forvejen et aktivt kundeforhold og forestår løbende fakturering for transportydelser. Såfremt situationen opstår, forventes der at skulle ske politiske forhandlinger om udmøntning af støtte, hvorved der vil kunne tages højde for den byrde, der eventuelt pålægges Evida, eksempelvis ved at en eventuel støtte indeholder et

administrationsbidrag, således at Evidas udgifter hertil ikke skal dækkes af tariffen.

3.8.4 Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser i tilfælde af, at Rådet har erklæret naturgaspriskrise.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ministerens adgang til at fastsætte regler om regulerede priser afgrænses af gasdirektivets artikel 5.

Den foreslåede ordning vil derfor indebære, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for husholdninger, små og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/1938 i tilfælde af, at det europæiske råd erklærer regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise.

Endvidere forventes den foreslåede ordning at indebære, at ministeren vil kunne fastsætte regler om udmøntning og administrationen af ordningen, eksempelvis således det statsligt ejede distributionsselskab, Evida, pålægges opgaven med at forestå administration af en eventuel støtteudmøntning via transportydelsen.

For nærmere om priskrise henvises til lovforslagets § 1, nr. 45, og bemærkningerne hertil.

3.9 Sårbare kunder

3.9.1 Gældende ret

Gasforsyningsloven indeholder i dag ikke en definition af "sårbare gaskunder" eller en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler herom. Loven fokuserer primært på forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse generelt. Kapitel 2 i gasforsyningsloven omhandler forbrugernes stilling og fastsætter en række grundlæggende rettigheder for alle forbrugere, herunder retten til frit at vælge gasleverandør, retten til en kontrakt og adgang til fakturerings- og forbrugsoplysninger. Der findes særlige beskyttelsesregler for husholdningsforbrugere, f.eks. i forbindelse med afbrydelse af gasforsyningen. Den gældende lovgivning adresserer dog ikke specifikt de særlige behov, som sårbare gaskunder kan have. Generelt er sårbare og udsatte borgere i Danmark beskyttet via sociallovgivningen.

3.9.2 Gasdirektivet

Direktivet fastsætter en række forpligtelser for medlemsstaterne med henblik på at beskytte sårbare kunder og kunder, der er berørt af

energifattigdom. Disse regler skal sikre, at energiomstillingen og udviklingen af markederne for naturgas og brint sker på en socialt retfærdig og inkluderende måde.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 1, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at beskytte slutkunder og navnlig sikre, at der er passende sikkerhedsforanstaltninger, der beskytter sårbare kunder og kunder berørt af energifattigdom. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at fastlægge en definition af begrebet ”sårbare kunder”, som kan henvise til energifattigdom. Definitionen skal desuden være i overensstemmelse med den definition, medlemsstaten har fastlagt i henhold til Elmarkedsdirektivet (EU) 2019/944.

I præambelbetragtning 54 uddybes det, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne kan iværksætte for at opfylde forpligtelsen. Det fremhæves, at medlemsstaterne bør træffe egnede foranstaltninger, f.eks. ved at bringe deres sociale sikringsordninger i spil for at sikre den nødvendige forsyning til sårbare kunder. Derudover nævnes støtte til forbedringer af energieffektiviteten og udbredelsen af vedvarende energi som bæredygtige midler til at bekæmpe energifattigdom. Foranstaltningerne kan ifølge betragtningen variere alt efter nationale forhold og kan omfatte social- eller energipolitiske tiltag vedrørende betaling af regninger for naturgas og brint, investering i energieffektivitet i boligbyggeri eller forbrugerbeskyttelse, såsom sikkerhedsforanstaltninger mod afbrydelse af forsyningen.

Præambelbetragtning 55 henviser endvidere til Kommissionens henstillinger om energifattigdom henstilling (EU) 2020/1563 og (EU) 2023/2407, som fastlægger god praksis for bl.a. definition og måling af energifattigdom på nationalt plan samt for strukturelle foranstaltninger, som medlemsstaterne kan gennemføre.

Dette suppleres af præambelbetragtning 56, der understreger, at medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at forhindre, at forsyningen afbrydes for disse kunder af økonomiske eller kommercielle årsager.

Samlet set understreger direktivet, jf. bl.a. præambelbetragtning 20 og 146, at kravene til offentlig service og de fælles mindstenormer, der følger heraf, skal styrkes for at sikre, at alle forbrugere, og navnlig de sårbare, får gavn af konkurrencen og rimelige priser, og at beskyttelse af sårbare kunder er en grundlæggende målsætning i direktivet.

3.9.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med henblik på at implementere direktivets krav om beskyttelse af sårbare kunder finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det nødvendigt at indføre en bemyndigelsesbestemmelse i gasforsyningsloven. Dette vil give ministeren den fornødne fleksibilitet til at fastsætte en præcis og tidssvarende definition af sårbare gaskunder og til at udvikle og tilpasse de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger i takt med udviklingen på gasmarkedet og i samfundet generelt.

En bemyndigelse vurderes at være den mest hensigtsmæssige løsning, da det kan være vanskeligt i selve lovteksten at fastlægge en udtømmende og fremtidssikret definition af, hvem der skal betragtes som sårbar. Behovet for beskyttelse kan ændre sig over tid, f.eks. som følge af ændringer i energipriser, sociale forhold eller teknologiske udviklinger. En bekendtgørelse vil gøre det muligt hurtigt at tilpasse reglerne til nye omstændigheder.

Ministeriet har overvejet, om de eksisterende forbrugerbeskyttelsesregler i gasforsyningsloven er tilstrækkelige, men vurderer, at direktivets specifikke krav om at definere og beskytte sårbare kunder går videre end den generelle beskyttelse, der findes i dag. Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at Danmark lever op til sine EU-retlige forpligtelser og skaber mulighed for en målrettet beskyttelse af de mest udsatte forbrugere på gasmarkedet.

3.9.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 7 f, i gasforsyningsloven. Bestemmelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om en definition af sårbare gaskunder samt om aktiviteter og tiltag, der skal prioritere og beskytte denne kundegruppe.

Den foreslåede bemyndigelse vil gøre det muligt at fastsætte kriterier for, hvornår en gaskunde kan betragtes som sårbar. Disse kriterier kan f.eks. relatere sig til lav ejendomsværdi og deraf følgende økonomiske barrierer såsom finansiering til skift af varmekilde.

Bemyndigelsen vil endvidere give mulighed for at fastsætte regler om konkrete tiltag til beskyttelse af sårbare kunder. Sådanne tiltag kan f.eks. omfatte særlige varslingsprocedurer forud for afbrydelse af forsyningen, krav om tilbud om afdragsordninger, eller forbud mod afbrydelse i bestemte perioder, f.eks. om vinteren.

Med den foreslåede ordning muliggøres det, at Danmark kan implementere gasdirektivets artikel 26 korrekt, og at der skabes et retsgrundlag for at yde

en målrettet og effektiv beskyttelse af de mest sårbare forbrugere på gas-markedet.

3.10 Tilladelsesprocesser og kontaktpunkt

3.10.1 Gældende ret

Gasforsyningsloven indeholder regler om, at transmission, distribution og lager og LNG-virksomhed, herunder virksomhed i klynger, kun kan udøves i henhold til bevilling, som meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 10, stk. 1 og 2.

Virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3.

De gældende regler i § 10 giver endvidere ministeren mulighed for at fastsætte regler om betaling for myndighedsbehandlingen og overdragelse af bevillinger, men der findes ikke en specifik og tværgående bemyndigelse til at fastsætte regler om selve tilladelsesprocessen, herunder sagsbehandlingsfrister og udpegning af et kontaktpunkt der vejleder ansøgere.

Efter § 14 a kan etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Efter § 13 kan etablering af nye transmissionssystemer og væsentlige ændringer i bestående transmissionssystemer kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette gælder ikke for Energinet og dets helejede selskaber, idet Energinet er oprettet ved lov om Energinet.

Efter § 4, stk. 3, i lov om Energinet skal Energinet ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om godkendelse af projekter omfattet af godkendelsespligt. Det ansøgte skal være belyst i den langsigtede udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over udviklingsbehovene for gastransmissionssystemet, herunder for klynger, på både kort og lang sigt samt planlagte og mulige løsninger.

Efter § 16 i gasforsyningsloven kan etablering af LNG-faciliteter kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for LNG-faciliteten.

Foruden selve bevillingen stilles der en række krav om godkendelser til anlæg og infrastruktur af denne art. Disse godkendelser behandles i dag efter flere forskellige regelsæt, afhængigt af anlæggets art og placering. Dette kan involvere regler fra planloven, miljøvurderingsloven, naturbeskyttelsesloven og byggeloven. Processen er ofte fordelt på flere myndigheder, f.eks. kommuner, Miljøstyrelsen og Energistyrelsen.

Energistyrelsen er udpeget som kontaktpunkt for VE-projekter, som kan vejlede ansøgere på tværs af regelsæt og myndigheder. Hjemmesiden VE-projekter.dk vejleder således om myndighedsgodkendelser for biogas- og brintproduktion. Forvaltningslovens almindelige vejledningspligt gælder desuden i forbindelse med ansøgning om bevilling i henhold til gasforsyningslovens regler.

3.10.2 Gasdirektivet

Gasdirektivets artikel 8 fastsætter rammerne for medlemsstaternes godkendelsesprocedurer i de tilfælde, hvor medlemsstaterne stiller krav om bemyndigelse til etablering og drift af naturgasfaciliteter, brintproduktionsanlæg og brintsysteminfrastruktur.

Direktivets artikel 2, nr. 4, definerer et brintsystem som, et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.

Direktivets artikel 2, nr. 31 og 33 indeholder definitioner på henholdsvis naturgaslagerfacilitet og LNG-facilitet. Begrebet naturgasfacilitet anvendes ikke i øvrig sammenhæng i direktivets bestemmelser eller præambel. Ved begrebet naturgasfaciliteter forstås alene naturgaslager og LNG-terminaler.

Det følger endvidere af direktivets artikel 8, at medlemsstater, som udsteder godkendelse (bevillinger, tilladelser m.v.) til at etablere eller drive naturgasfaciliteter, brintproduktionsanlæg og brintsysteminfrastruktur, skal sikre overholdelse af en række vilkår for godkendelsesproceduren. Procedurerne skal være baseret på objektive, ikkediskriminerende kriterier og offentliggøres. Bestemmelsen i gasdirektivets artikel 8 omfatter således i henhold til det ovenstående ikke krav til tilpasning af godkendelsesproceduren i forbindelse med bevilling til etablering og drift af transmissions- og distributions-systemer i metangassystemet.

I henhold til direktivets artikel 8, stk. 5, må godkendelsesprocedurerne ikke overstige to år, dog med mulighed for forlængelse på op til ét år under usædvanlige omstændigheder. Dog vil fristen kunne stilles i bero som følge af forpligtelser i henhold til gældende EU-miljøret og energilovgivning,

herunder direktiv (EU) 2018/2001, til søgsmål, retsmidler og andre sager ved en domstol eller ret og til alternative tvistbilæggelsesmekanismer, herunder klageprocedurer og udenretslige klager.

Videre følger det af direktivets artikel 8, stk. 8, at medlemsstaterne skal oprette eller udpege et eller flere kontaktpunkter, der efter anmodning vejleder ansøgere om den administrative proces for ansøgning om og tildeling af tilladelser.

Af præambelbetragtning nr. 59 fremgår det, at formålet med de forenklede og strømlinede administrative tilladelsesprocedurer og klare frister er at sikre, at brintproduktionsanlæg og brintsysteminfrastruktur kan tages i brug i et tilstrækkeligt tempo.

Af præambelbetragtning nr. 60 fremgår, at formålet med at yde vejledning til ansøgere via et administrativt kontaktpunkt er at mindske kompleksiteten og øge effektiviteten og gennemsigtigheden.

Af artikel 8, stk. 9, fremgår det, at godkendelser udstedt til anlæg og drift af naturgasinfrastruktur også skal gælde for brintinfrastruktur, f.eks. ved omstilling. Af præambelbetragtning 59 fremgår endvidere, at formålet med denne beskyttelse af erhvervede godkendelser er at forebygge unødige forsinkelser i forbindelse med omstillingen af eksisterende naturgasrørledninger til brinttransport. Bestemmelsen berører dog ikke medlemsstaternes ret til at håndhæve tekniske sikkerhedskrav for brintinfrastruktur.

Endelig følger det af artikel 8, stk. 12, at et eventuelt afslag på en ansøgning om godkendelse skal være objektivt, ikkediskriminerende og meddeles ansøgeren med en begrundelse. Medlemsstaterne skal desuden indføre en procedure, hvor ansøgeren kan klage over afslaget.

3.10.3 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Implementeringen af direktivets artikel 8 stiller specifikke krav til medlemsstaterne om at etablere effektive procedurer, herunder oprettelsen af et centralt kontaktpunkt og muligheden for at fastsætte tidsfrister for myndighedsbehandling. Den nuværende regulering er fordelt på flere love og er ikke tilstrækkelig til at sikre den koordinerede og fremskyndede sagsbehandling, som direktivet foreskriver.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at en række af de forpligtelser, der er anført i gasdirektivets artikel 8 er generelle myndighedsforpligtelser, der ikke som sådan kræver hjemmel i lov for at kunne gennemføres. Således stiller artikel 8 f.eks. krav om offentliggørelse af kriterier

og procedurer for bevillinger, hvilket kan udmøntes som led i god forvaltningsskik, herunder, at der tages højde for projektets betydning for de indre markeder for metangas og brint, hvilket er et generelt hensyn i forhold til behovsvurderingen ved godkendelse af ny infrastruktur. At godkendelser skal gives på objektive og ikkediskriminerende kriterier følger desuden af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Princippet om energieffektivitet først er indført generelt for gasforsyningen. Ligeledes er myndighedsforpligtelsen om afrapportering til Europa Kommissionen om begrundelsen for afslag på bevillinger ikke noget, der kræver hjemmel i lov.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det væsentligste element i forhold til gennemførelse af artikel 8, vil være indførelsen af et krav om, at sagsbehandlingstiden for myndighedsgodkendelse ikke må overstige 2 år. Det bemærkes dog, at denne kan udvides med et ekstra år i særlige tilfælde. Denne tidsfrist vil endvidere kunne sættes i bero, såfremt det følger af forpligtelse i f.eks. EU-miljøret og energilovgivning eller hvis godkendelsen bliver genstand for klage eller retssag. Der er derfor et behov for at etablere en ny, klar hjemmel i forhold hertil.

Udpegningen af et kontaktpunkt, der kan vejlede ansøgere gratis er et andet krav i artikel 8, og her vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at dette for så vidt allerede er gennemført i henhold til forvaltningslovens almindelige vejledningspligt, som også gælder i forhold til ansøgning om bevilling i henhold til gasforsyningsloven.

Det har således ingen betydning i forhold til hjemlen i gasforsyningslovens § 10, stk. 4, som giver mulighed for opkrævning af betaling for selve myndighedsbehandlingen af ansøgningen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at gennemførelsen af artikel 8 vil kræve gennemførelse af en række yderligere og nye krav i forhold til de bevillingspligtige aktiviteter, der falder ind under bestemmelsens anvendelsesområde. Ministeriet bemærker, at der må foretages visse fortolkningsmæssige overvejelser i forhold til, hvilke aktiviteter der skal omfattes af bestemmelsens anvendelsesområde.

For det første bemærkes, at artikel 8 alene finde anvendelse i tilfælde, hvor der stilles krav om bevilling. De bevillingspligtige aktiviteter i gasforsyningslovens § 10, stk. 1 er derfor omfattet, dog kun for så vidt angår lagervirksomhed i metangassystemet, LNG-terminaler og brintsysteminfrastruktur.

I denne sammenhæng bemærkes det derfor, at virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3. Godkendelsen af disse aktiviteter er dermed ikke underlagt en administrativ afgørelse på samme vis som bevillingspligtige aktiviteter i henhold til gasforsyningslovens § 10. Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at Energinets aktiviteter med såvel metangaslager og brintsysteminfrastruktur falder uden for anvendelsesområdet for gasdirektivets artikel 8.

Det angivne anvendelsesområde for de foreslåede bestemmelser, er dermed i praksis afgrænset i forhold til aktiviteter, som udøves i henhold til lov om Energinet.

I lighed hermed skal det bemærkes, at det danske distributionsselskab, Evida, allerede har bevilling til distribution af metangas ved lavere tryk i hele landet, samt midlertidig bevilling til brintklyngen ved Green Lab Skive.

For så vidt angår brintproduktionsanlæg, der også nævnes i artikel 8, og biogasanlæg, gør det sig endvidere gældende, at disse ikke er underlagt krav om bevilling i henhold til gasforsyningslovens § 10, stk. 1. Gasdirektivets artikel 8, stk. 1, finder kun anvendelse, når medlemsstaten stiller krav om bemyndigelse eller bevilling, og derfor falder brintproduktionsanlæg, dvs. elektrolyseanlæg, og biogasanlæg uden for den foreslåede bestemmelse.

For det andet bemærkes det, at der må foretages en sondring i forhold anvendelsesområdet for gasdirektivets artikel 8, for så vidt angår aktiviteter som er reguleret i henhold til kravene i VEIII-direktivet (2018/2001/EU), der skal behandles i henhold til de regler, der gennemfører VEIII-direktivets krav.

Det følger af således af gasdirektivets artikel 8, stk. 15, at tilladelser, som falder ind under bekendtgørelse nr. 487 af 15. maj 2025 om kontaktpunkt, VE-tilladelsesprocessen og områder til fremme af VE, derfor ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Således er anlæg til produktion af biogas, herunder opgraderingsanlæg for biogas, dvs. biometan, endvidere ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse, der gennemfører gasdirektivets artikel 8.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at elektrolyseanlæg ikke er omfattet af VEIII-direktivets krav.

For det tredje skal det bemærkes, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de i artikel 8 benævnte naturgasfaciliteter, skal forstås som lager- og LNG-anlæg i metangassystemet.

Direktivets artikel 2, nr. 31 og 33, indeholder definitioner på henholdsvis »naturgaslagerfacilitet« og »LNG-facilitet«. Begrebet »naturgasfacilitet« anvendes alene i artikel 8 og er ikke defineret. Hvor der i den foreslåede bestemmelse anvendes begrebet metangasfaciliteter, svarer dette til begrebet naturgasfaciliteter i gasdirektivets artikel 8, og skal forstås således, at der alene er tale om lagerfaciliteter og LNG-faciliteter (terminaler).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker afslutningsvist, at ovenstående vurderinger også gælder for virksomhed i klynger i henhold til gasforsyningslovens § 10, stk. 1.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har overvejet forskellige modeller for implementering. En model kunne være at indskrive alle detaljerede proceskrav direkte i gasforsyningsloven. Dette er dog blevet fravalgt, da gasforsyningsloven allerede indeholder en detaljeret systematik for de krav, der stilles til bevillingspligtig virksomhed.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det derfor mest hensigtsmæssigt, at muliggøre gennemførelsen af direktivets krav ved at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i gasforsyningslovens § 10. Denne løsning giver klima-, energi- og forsyningsministeren den nødvendige fleksibilitet til, på bekendtgørelsesniveau, at udstede detaljerede og målrettede regler om tilladelsesprocessen.

Det sikrer, at reglerne hurtigt kan tilpasses den teknologiske udvikling og praktiske erfaringer, og at de kan udformes i tæt samarbejde med de relevante ressortministre, herunder miljøministeren, hvilket er afgørende for at sikre en balanceret tilgang.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at betydning for den kommunale sagsbehandling i forhold til godkendelse af brintproduktionsanlæg, vil være begrænset.

3.10.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en nye bemyndigelsesbestemmelse i § 10, stk. 5, som skal skabe rammen for gennemførelse af direktivkravene i gasdirektivets artikel 8.

Den foreslåede ordning udgøres primært af bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om etablering og drift af de omfattede anlægstyper, som

forventes anvendt til at fastsætte regler om selve tilladelsesprocessen, herunder navnlig tidsfrister for sagsbehandlingen og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.

Den foreslåede ordning skal skabe rammen om implementering gasdirektivets artikel 8, som vedrører administrative tilladelsesprocesser for specifikke anlægstyper.

Kernen i den foreslåede ordning er en ny bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler, der gennemfører eller supplerer EU-regler om etablering og drift af nye metangaslager- og LNG-faciliteter, samt brintinfrastruktur.

Det foreslåede giver endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om selve tilladelsesprocessen. Dette inkluderer centrale elementer fra direktivet, såsom bindende tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling.

Endelig udpeger ordningen et kontaktpunkt, dvs. en administrativ støttefunktion for ansøgere i overensstemmelse med direktivets krav.

3.11 Tilpasning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets gebyrbestemmelser

3.11.1. Gældende ret

Energistyrelsen skal i medfør af gasforsyningslovens § 30, stk. 1, føre tilsyn med Energinets og Evidas aktiviteter.

Efter gasforsyningslovens § 30 a, stk. 3, skal Energinet årligt betale 0,46 mio. kr. og Evida 0,08 mio. kr. i gebyr til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til tilsyn med selskaberne. Gebyrbetaling dækker Energistyrelsens tilsyn med selskaberne.

Det følger endvidere af § 30 a, stk. 4, at det beløb, der efter stk. 1 og 2 opkræves hos Energinet og Evida, fordeles mellem selskaberne i forhold til den mængde gas, som er transporteret gennem selskabernes net og systemer til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af gas i det foregående kalenderår.

Endelig følger det af gasforsyningslovens § 30 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.

3.11.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som en konsekvens af lovforslagets gennemførelse af gasdirektivet forventer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet et behov for at tilpasse en række opgaver, herunder i forbindelse med brintsektorens udvikling. Tilpasningen forventes bl.a. at indebære opgaver, som følger af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets tilsyn med Energinet og Evida.

Ud fra en betragtning om fremtidssikring og forenkling af reglerne, vil det efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering være mest hensigtsmæssigt at tilpasse de eksisterende bestemmelser, hvorefter Energinet og Evida skal gebyrfinansiere opgavernes omkostninger. I tråd hermed, vil det være hensigtsmæssigt samtidig at sikre rammerne for, at beløbets fordeling mellem selskaberne, ligeledes vil kunne fastsættes ved bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at de årlige gebyrbeløb, samt fordelingen heraf mellem selskaberne, bør kunne fastsættes i bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Dette forudsætter, at klima-, -energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte størrelsen på de beløb, som i dag figurerer af gasforsyningslovens § 30 a, stk. 3, samt at klima-, -energi- og forsyningsministeren ligeledes bemyndiges til at fastsætte fordelingen af beløbet mellem selskaberne.

Formålet er at gøre det nemmere fremadrettet at ajourføre gebyrernes størrelse og fordeling mellem selskaberne. Behov for at ajourføres gebyrernes størrelse vil f.eks. kunne opstå i forbindelse med nye opgaver som følge EU-regulering, herunder nye opgaver, der følger af lovforslagets gennemførelse af gasdirektivet, eller nye politiske aftaler, hvis gebyret skal op- eller nedjusteres, eller hvis opgaverne ikke længere skal administreres. Hermed forenkles endvidere processen for at udligne ubalance i gebyrsatserne, som efter budgetvejledningen tilstræbes udlignet inden for maksimalt 4 år.

Den foreslåede ordning vil ikke i sig selv medføre en stigning, i de omkostninger, som Energinet og Evida skal betale til myndighederne. Ordningen vil således uændret hvile i sig selv, og fortsat sikre, at princippet om proportionalitet mellem den ydelse, som virksomheden får, og det gebyr der opkræves herfor, overholdes, jf. Folketingstidende 2018-2019, A, L 178 om ændring af lov om Energinet, lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning som fremsat, s. 35-36.

3.11.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i § 30 a, fastsættes en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte størrelsen

på beløb, der skal betales af hhv. Energinet og Evida, Endvidere udvides den eksisterende bemyndigelse i § 30, stk. 5, til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om beløbets fordeling mellem selskaberne. Samtidig ophæves dels bestemmelsen i § 30 a, hvoraf de aktuelle gebyrbeløb fremgår, dels bestemmelsen i § 30 a, hvoraf det fremgår, hvorledes det samlede beløb fordeles mellem selskaberne.

Det forventes, at der fastsættes regler om, at betalingerne skal ske efter halvårslige fakturaer til Energistyrelsen, som har fået delegeret kompetencen til at varetage opgaverne. Se hertil bekendtgørelse nr. 1735 af 30. december 2024 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Endvidere forventes det, at der vil fastsættes regler om fordelingen mellem selskaberne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil fremlægge gebyrbeløbene for 2027, der vedrører opgaver i henhold til § 30 a, i forbindelse med udarbejdelsen af en ændring af bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, som skal træde i kraft 1. januar 2027.

Det bemærkes endvidere, at der ikke ændres på, at gebyrerne opkræves halvårligt.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at have økonomiske konsekvenser for staten, herunder særligt for den regulerende myndighed, Forsyningstilsynet. Der vurderes ikke at være konsekvenser for regioner og kommuner.

Lovforslaget giver anledning til nye opgaver for Forsyningstilsynet, særligt i forhold til brint, hvilket vil øge Forsyningstilsynets ressourcebehov. Aktuelt håndterer Forsyningstilsynet brinttilsyn via omprioritering, men fremover forventes disse tilsyn med brintaktiviteter gebyrfinansieret af Evida og Energinet. Forsyningstilsynet har den 31. oktober 2025 sendt et udkast til Bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling efter gasforsyningsloven i høring. Bekendtgørelsen giver Forsyningstilsynet hjemmel til at gebyrfinansiere Forsyningstilsynets opgaver vedr. brint i årene fra 2026 til 2029.

Lovforslaget kan give anledning til øget administration for den kompetente myndighed på området for gaskvalitet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører samlet set begrænsede konsekvenser for erhvervslivet hvoraf en stor del af konsekvenserne først kan opgøres, når lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntes. De administrative konsekvenser vurderes således ikke at overstige bagatelgrænsen på 4 mio. kr.

Lovforslaget tilpasser reglerne ift. brintinfrastruktur og -marked. Gasforsyningsloven blev i 2022 ændret til at gælde for også for brintområdet. Det betyder, at selvom lovforslaget indfører særskilte definitioner for brintaktører og -infrastruktur, og konkretiserer hvilke bestemmelser, der vedrører disse, så er der tale om præciseringer. Lovforslaget ændrer dog reglerne for brint på visse områder, så disse ikke længere er ensartet for metan og brint. Ændringer hertil vurderes dog ikke direkte at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser, da Danmark ikke i dag har et brintsystem med produktion, infrastruktur, og lagring, og der således ikke er aktører, der påvirkes af ændringerne. Dette er tilfældet for regler for brintlagring, der ændres fra forhandlet til reguleret tredjepartsadgang, samt krav til brintnet-, brintlager- og brintterminaloperatører om bl.a. samarbejde mellem ét brintsystem og tilkoblede og tilstødende systemer, med systemer i andre lande og krav om forebyggelse af brintudslip og -lækager. Lovforslaget indfører yderligere krav om horisontal (ejermæssig) adskillelse af Energinets brintaktiviteter fra el- og gas, hvilket ikke er tilfældet i dag. Energinet vil kunne undtages dette krav efter vurdering af FSTS, såfremt der foreligger en positiv cost-benefit-analyse. Kravet om horisontal adskillelse vurderes således at kunne medføre begrænsede administrative konsekvenser for Energinet uanset om undtagelsen anvendes eller ikke.

Lovforslagets indfører mulighed for at den danske gas-DSO Evida kan tilpasse metangasdistributionssystemet gennem planlagt nedlukning, når dele af infrastrukturen ikke længere er rentable. Muligheden implementeres gennem en udvidelse af Evidas planlægningsforpligtelse om systemudvikling til også at omfatte systemtilpasning samt flere bemyndigelsesbestemmelser hvor Klima-, Energi- og Forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler, bl.a. ift. de indholdsmæssige krav til distributionsselskabets udviklings- og tilpasningsplaner, krav til distributionsselskabers anmodning til Forsyningstilsynet, processen for den planlagte nedlukning, samt regler om Evidas omkostningsramme ift. dækning af omkostninger til strandede aktiver. En udvidet planlægningsforpligtelse kan potentielt give anledning til begrænset øget administration for Evida, hvorimod konkret nedlukning af urentabel infrastruktur kan give anledning til driftsbesparelser for Evida.

Lovforslaget udvikler gasdetailmarkedet og øger forbrugerbeskyttelse for gas- og brintkunder gennem flere bemyndigelsesbestemmelser, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler. Bemyndigelserne vedrører bl.a. oplysningskrav til forbrugere om energikilder i leveret gas, herunder gennemsigthed i forhold til gassens oprindelse og miljøpåvirkning. Dette kan have begrænsede administrative konsekvenser for gasleverandørerne, afhængig af de konkrete forpligtelser. Bemyndigelserne vedrører yderligere udrulning af intelligente målersystemer i metan- og brintsystemet, samt data- og interoperabilitetskrav til Evida. De konkrete regler kan have konsekvenser for Evida, der vil være ansvarlig for en evt. udrulning af intelligente målersystemer, samt vil skulle leve op til de konkrete data- og interoperabilitetskrav. Der gives også bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om definitionen af sårbare kunder og tiltag til beskyttelse af disse. Det kan f.eks. omfatte særlige varslingsprocedurer forud for afbrydelse af forsyningen, krav om tilbud om afdragsordninger, eller forbud mod afbrydelse i bestemte perioder, f.eks. om vinteren. Afhængig af de konkrete regler kan det få administrative omkostninger for Evida og gasleverandørerne. Der gives ligeledes bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for husholdninger, små og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester i tilfælde af, at Rådet for Den Europæiske Union erklærer regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise. For at rådet kan erklære regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise skal følgende kriterier være opfyldt:

- a) tilstedeværelse af meget høje gennemsnitspriser på engrosmarkederne for naturgas, der er mindst to en halv gange gennemsnitsprisen i de foregående fem år og mindst 180 EUR/MWh, og som forventes at forblive høje i mindst seks måneder og
- b) kraftige stigninger i detailpriserne for naturgas på omkring 70 %, som forventes at forblive høje i mindst tre måneder.

Udformningen af de konkrete regler kan have positive konsekvenser for gasforbrugende små- og mellemstore virksomheder, da det vil give anledning til reducerede omkostninger til gasindkøb under en gaspriskrise, såfremt bemyndigelsen udnyttes. Endvidere vil den foreslåede ordning indebære, at ministeren kan fastsætte regler om at pålægge Evida opgaven med at forestå udmøntningen og administrationen af ordningen, hvilket vil give anledning til øget administration for Evida.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har direkte klimamæssige konsekvenser. Lovforslaget kan medføre indirekte klimamæssige konsekvenser afhængig af erhvervslivets efterfølgende udnyttelse af lovforslagets ramme, herunder evt. fortrængning af fossile energikilder.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (gasdirektivet). Gasdirektivet har til formål at fremme udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige gasser, herunder brint på europæisk niveau, styrke forsyningssikkerheden i Europa og bidrage til at fremme et velfungerende indre marked for gas og brint. Direktivet skal være implementeret i dansk lov d. 5. august 2026.

Direktivet implementeres delvist i lovforslaget, og delvist gennem en række bemyndigelser.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. november 2025 til den 14. december 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ADB (Association Dansk Biobrændsel), 3F – Fagligt Fælles Forbund, 92-Gruppen, abf Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Accura Advokatpartnerselskab, Advokatrådet - Advokatsamfundet, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktive energiforbrugere, Aluminium Danmark, Andel, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, BattMan Energy ApS, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Biogas Danmark, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bopa Law, Borger, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Branchehuset, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, BUILD, Business Region MidtVest

(BRMV), Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebred A/S, Bæredygtigt Landbrug, Center for Electric Power and Energy (DTU), Centrica Energy Trading A/S, CEPOS, Cerius, Cevea, CO-industri, Concito, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, COWI, Crossbridge Energy Fredericia, Daka, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk halm, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Retursystem A/S, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Byggefag, Danske Bygningscenter, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Shipping- og Havnevirksomheder, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, DELTA Dansk Elektronik, DI, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, E.ON Danmark A/S, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, Ejendom Danmark, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Energycluster, Enyday, European Energy, Eurowind Energy A/S, Everfuel, Evida, EWE Energie AG, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet Realkreditforeningen og Realkreditrådet – FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikker og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Revisorer, Fors

A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, Gas Storage Denmark A/S, Gaz-system, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Get2Grid, GRAKOM, Green Power Denmark, Greenpeace, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), H2 Energy Esbjerg, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR el og varme, HOFOR Vind A/S, HORESTA, Hulgaard advokater, IBIS, Ineos Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Investering Danmark, Ista Danmark A/S, IT-Branchen, Justitia, Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Klimarådet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kraka, Kredsløb A/S, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune – Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Mellemfolkeligt Samvirke, Maabjerg Energy Center (MEC), N1 A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordic RCC, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Planenergi, Plastindustrien, Plesner Advokatpartnerselskab, Reel Energioplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning (REO), Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for grøn omstilling, SEAS-NVE, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Energy, Siemens Gamesa, SKAD, SMV Danmark, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Sustain, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S.A., TREFOR/EWII, T-REGS, Varmepumpefabrikantforeningen, Varmepumpeindustrien, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VEKS, VELTEK, Verdens Skove, Verdo Randers, Vestas Wind Systems A/S, Vestforbrænding, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Forsyning, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget øger ressourcebehovet hos Forsyningstilsynet, der gebyrfinansieres. Herudover kan lovforslaget medføre en begrænset stigning i administrationen ift. gaskvalitet for den kompetente myndighed på området.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslagets krav om horisontal (ejermæssig) adskillelse af Energinets brintaktiviteter fra el- og gas kan medføre begrænsede administrative omkostninger for Energinet. Lovforslagets udvidelse af Evidas planlægningsforpligtelse til også at omfatte systemtilpasning i tillæg til systemudvikling kan medføre en begrænset stigning i de administrative omkostninger for Evida.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

UDKAST

Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF. Direktivet implementeres delvist direkte i lovforslaget, og delvist gennem en række bemyndigelser.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote i gasforsyningsloven indeholder en udtømmende opregning af de direktiver og forordninger, som lov om elforsyning gennemfører.

Gasforsyningsloven gennemfører blandt andet dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, (herefter benævnt gasdirektivet).

Det følger af den foreslåede ændring, at *fodnoten* i gasforsyningsloven ændres, således at det af fodnoten vil fremgå, at gasforsyningsloven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af gasdirektivet som ændret Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning).

Den foreslåede ændring af fodnoten vil medføre, at fodnoten vil afspejle, at gasforsyningsloven gennemfører dele af ændringsdirektivet til gasdirektivet.

Til nr. 2

Gasforsyningsloven fastlægger rammen for reguleringen af den danske gasinfrastruktur og finder anvendelse på aktiviteter som transmission, distribution og oplagring af gas i det regulerede gassystem. Loven er ligeledes anvendelig på gas, der stammer fra vedvarende energikilder, forudsat at denne gas kan tilføres og transporteres sikkert i systemet.

Gasforsyningslovens § 2, stk. 1, fastslår lovens anvendelsesområde og indeholder specifikt en henvisning til håndtering af flydende gas (LNG). Denne henvisning er formuleret som ”herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet”. Den juridiske anvendelse af udtrykket ”herunder” i en opregning indikerer, at LNG-håndtering kan fortolkes som en eksemplificerende underkategori af de aktiviteter (transmission, distribution, oplagring),

der er nævnt umiddelbart før. Dette betyder, at LNG-håndtering er omfattet af loven, men dens placering i lovteksten kan potentielt give anledning til fortolkningstvivel om, hvorvidt den juridiske status er fuldt ud ligestillet med de primære systemfunktioner.

Hvad angår brint, så omfatter gasforsyningsloven principielt allerede brint. Med lov nr. 1594 af 28. december 2022 er det fastlagt, at begrebet "gas" i loven skal forstås som omfattende både metangas og brint. Loven finder endvidere allerede eksplicit anvendelse på brint, for eksempel for så vidt angår oprindelsesgarantier for brint fra vedvarende energikilder, der ikke injiceres i systemet, jf. § 2, stk. 2. Imidlertid regulerer § 2, stk. 1, specifikt injektion og transport af gas fra vedvarende energikilder i systemet. Manglen på en eksplicit nævning af "brint" i denne forbindelse giver sproglig uoverensstemmelse sammenholdt med den øvrige lovtekst i § 2, hvor brint er eksplicit fremhævet som en del af det regulerede gasbegreb.

Det foreslås derfor at lave to separate sproglige justeringer i gasforsyningslovens § 2, stk. 1.

Det foreslås at ændre § 2, *stk. 1*, således at ordet "herunder" udgår fra formuleringen "herunder håndtering af flydende gas (LNG)", samt at der efter formuleringen "og på gas fra vedvarende energikilder" indsættes "herunder brint".

Den foreslåede ordlyd for § 2, stk. 2, 1. pkt., vil herefter være: "Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas, herunder brint, og visse kundeforhold."

De foreslåede ændringer har til formål sikre en sproglig harmonisering af reguleringen ved eksplicit at nævne brint i relation til gas fra vedvarende energikilder.

De foreslåede ændringer vil øge bestemmelsens entydighed og sikre sproglig harmonisering i lyset af den udvikling, gassystemet undergår, herunder øget fokus på flydende gas (LNG) og brint.

Dette vil bidrage til større klarhed i reguleringen af overgangen mellem det nuværende metanbaserede system og det eventuelt kommende brintbaserede system

Ændringen medfører ingen materiel udvidelse eller indskrænkning af ministerens bemyndigelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Gasforsyningslovens § 2, stk. 2, fastlægger lovens anvendelsesområde for de dele af gasforsyningen, der vedrører markedet og kunden, snarere end den fysiske infrastruktur.

Det fremgår af stk. 2, 1. pkt., at loven også finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold.

Derudover finder loven eksplicit anvendelse på brint fra vedvarende energikilder, som *ikke* injiceres og transporteres i systemet, men som omfattes af reglerne om oprindelsesgarantier efter § 36, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt.

Den sproglige formulering i § 2, stk. 2, er således i dag mindre konsekvent end i § 2, stk. 1, hvor brint er eksplicit nævnt i relation til systemaktiviteter.

Det foreslås at ændre gasforsyningslovens § 2, *stk.* 2, således at der i stk. 2, 1. pkt., efter ordet ”gas” indsættes ”herunder brint”.

Den foreslåede ordlyd for § 2, stk. 2, 1. pkt., vil herefter være: ”Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas, herunder brint, og visse kundeforhold.”

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere og harmonisere lovteksten. Ændringen udvider ikke materielt lovens anvendelsesområde, idet brint allerede er inkluderet i det overordnede gasbegreb, men ved at indsætte den eksplicitte henvisning ”herunder brint” i sætningen om handel med gas og kundeforhold, opnås fuld sproglig konsistens og klarhed med den øvrige ordlyd i § 2. Dette eliminerer enhver potentiel fortolkningstvív om, hvorvidt reguleringen af handelsvilkår og kundebeskyttelsesforhold gælder for både metan og brint.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget nr. 1 samt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Gasforsyningslovens § 2, stk. 3, giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om etablering og udbygning af brintforsyningen, herunder konvertering af eksisterende gasinfrastruktur til brintforsyning.

Siden en lovændring i december 2022 (lov nr. 1594 af 28. december 2022) dækker ordet "gas" i loven både metan og brint, og den generelle brug af termen "gasinfrastruktur" kan skabe en risiko for sproglig uklarhed, hvor der specifikt tænkes på metangas.

Det foreslås at ændre gasforsyningslovens § 2, stk. 3, således at "gasinfrastruktur" ændres til "metangasinfrastruktur".

Den foreslåede ordlyd for § 2, stk. 3, vil herefter være: "Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om etablering og udbygning af brintforsyningen, herunder konvertering af eksisterende metangasinfrastruktur til brintforsyning."

Det foreslåede har til formål at præcisere lovteksten og fjerne enhver sproglig tvivl om, hvilken infrastruktur der er genstand for ministerens bemyndigelse til at fastsætte konverteringsregler.

Ved at indsætte ordet »metan« tydeliggøres det, at bemyndigelsen specifikt vedrører regler for omstilling af den eksisterende metangasinfrastruktur, som i dag transporterer metanbaseret gas, til brintforsyning. Dette er en nødvendig lovteknisk justering i lyset af, at lovens overordnede gasbegreb nu dækker både metan og brint, og det vil bidrage til større klarhed i reguleringen af overgangen mellem det nuværende metanbaserede system og det eventuelt kommende brintbaserede system

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Ændringen medfører ingen materiel udvidelse eller indskrænkning af ministerens bemyndigelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af gasforsyningslovens § 2, at gasforsyningsloven som udgangspunkt finder anvendelse på transmission og distribution af gas, herunder brint, i systemet. Dog kan klima-, energi- og forsyningsministeren

eksempelvis bestemme, at klynger, mindre anlæg og mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser, jf. § 2, stk. 5.

Det foreslås, at indsætte en ny § 4 om geografisk afgrænsede brintnet, hvorefter Forsyningstilsynet bemyndiges til at kunne meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde. Undtagelsen forudsætter, at en række betingelser er opfyldt, herunder at det ikke hæmmer konkurrencen. Den foreslåede bestemmelse vil muliggøre lempeligere krav for virksomheder, som etablerer og driver geografisk afgrænsede brintnet. Formålet med bestemmelsen er at gennemføre artikel 52, i gasdirektivet. Den foreslåede bestemmelse vil supplere gasforsyningsloven eksisterende mulighed for at undtage klynger generelt. Bestemmelsen udgør dog ikke en generel mulighed for undtagelser fra lovens bestemmelser, men en begrænset mulighed for at undtage geografisk afgrænsede brint fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b. Ved geografisk afgrænsede brintnet forstås, for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde.

I § 4, stk. 1, foreslås, at Forsyningstilsynet efter ansøgning kan, meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde, hvis Forsyningstilsynet kan konkludere, at en undtagelse i henhold til stk. 1 ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt, jf. dog stk. 2.

Bestemmelsen giver Forsyningstilsynet hjemmel til at meddele undtagelse fra regler i gasforsyningsloven om §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11 c, og 28 b. Derudover pålægger bestemmelsen en forpligtelse for Forsyningstilsynet til i forbindelse med behandling af en anmodning om undtagelse for geografisk afgrænsede brintnet, at foretage en vurdering af hvilken indvirkning en potentiel meddelelse af undtagelse vil have på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark. Det er en betingelse for meddelelse af undtagelse, at undtagelsen ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

I *stk. 2*, foreslås, at en undtagelse efter *stk. 1* kan meddeles, hvis en række betingelser, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1)det geografisk afgrænsede brintnet må ikke omfatte brintsammenkoblingslinjer,

2)det geografisk afgrænsede brintnet må ikke have direkte tilslutninger til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre sådanne lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en undtagelse indrømmet i henhold til *stk. 1*,

3)det geografisk afgrænsede brintnet har primært til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet, og

4)det geografisk afgrænsede brintnet må ikke være tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er indrømmet i henhold til *stk. 1*, og som drives af det samme gasselskab.

Bestemmelsen fastlægger de materielle betingelser for at opnå en undtagelse. Den første betingelse efter *nr. 1* er, at det geografisk afgrænsede brintnet ikke må omfatte brintsammenkoblingslinjer. Den anden betingelse efter *nr. 2* er, at det geografisk afgrænsede brintnet ikke må have direkte tilslutninger til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre sådanne lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en undtagelse indrømmet i henhold til *stk. 1*. Den tredje betingelse efter *nr. 3* er, at det geografisk afgrænsede brintnet primært har til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet. Den fjerde betingelse efter *nr. 4* er, at det geografisk afgrænsede brintnet ikke må være tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er indrømmet i henhold til *stk. 1*, og som drives af det samme gasselskab.

Betingelserne er kumulative og skal være opfyldt under hele perioden hvor undtagelsen er givet. Den virksomhed der meddeles undtagelse er således forpligtet til sikre dens geografisk afgrænsede brintnet som har fået meddelt en undtagelse løbende overholder alle betingelserne. Forsyningstilsynet skal foretage en konkret vurdering af alle betingelser er opfyldt før en undtagelse kan meddeles. Derudover skal Forsyningstilsynet løbende sikre at betingelserne forsat overholdes så længe den meddelte undtagelse er gældende.

I *stk. 3*, foreslås det således, at Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om at trække undtagelsen i henhold til *stk. 1* tilbage, hvis Forsyningstilsynet konkluderer betingelserne i *stk. 2* ikke længere er opfyldt, eller at en undtagelse vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en forpligtelse for Forsyningstilsynet til løbende at sikre tidligere givne undtagelser fortsat overholder betingelserne for i *stk. 2*, herunder at Forsyningstilsynet fortsat kan konkludere, at en undtagelse i henhold til *stk. 1* ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

Bestemmelsen giver Forsyningstilsynet hjemmel til at tilbagekalde en meddelt undtagelse. Dette kan ske, hvis de faktiske eller retlige forhold, som lå til grund for den oprindelige afgørelse, har ændret sig, herunder at betingelserne i *stk. 2*, ikke længere er opfyldt. En sådan tilbagetrækning kan for eksempel ske på baggrund af en fornyet vurdering i henhold til *stk. 4*, hvori det vurderes at en fortsat undtagelse vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.

I *stk. 4*, forslås det, at Forsyningstilsynet hvert syvende år fra indrømmelsen af en undtagelse i henhold til *stk. 1*, skal offentliggøre en vurdering af, hvilken indvirkning undtagelsen har på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark. Bestemmelsen pålægger en forpligtelse for Forsyningstilsynet til at foretage en vurdering af alle gældende meddelte undtagelser for geografisk afgrænsede brintnet. Vurderingen skal foretages hvert syvende år efter undtagelsen er meddelt.

I *stk. 5*, foreslås det, at Klima- Energi- og Forsyningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at brintproducenters anmodninger om adgang samt industrielle kunders anmodninger om tilkobling meddeles Forsyningstilsynet og offentliggøres og behandles i henhold til det foreslåede § 40, *stk. 1*, nr. 5. Offentliggørelsen af anmodninger om adgang er underlagt tavshedspligt for så vidt angår forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter gældende ret indeholder gasforsyningsloven ikke en definition af begrebet "aktiv kunde".

Lovens definitioner i § 6 omfatter grundlæggende aktører som forbrugere, gasleverandører og systemoperatører, men omfatter ikke en hybridrolle, hvor en forbruger samtidig kan være producent og markedsdeltager.

Med den foreslåede bestemmelse i § 6, *nr. 1*, indføres en definition af "aktiv kunde" i gasforsyningsloven, hvorefter en "aktiv kunde" er en forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel, og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet, eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at aktiviteterne i 1. pkt. ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige virksomhed og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner.

Definitionen omfatter en forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at disse aktiviteter ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner. Forslaget medfører, at gasdirektivets definition i artikel 2, nr. 57 af en aktiv kunde gennemføres i gasforsyningsloven, Indførelsen af definitionen er en forudsætning for at kunne fastsætte de rettigheder og pligter for aktive kunder, som følger af direktivets artikel 15.

Det skal bemærkes, at biogasaktiviteter i Danmark i praksis typisk organiseres i særskilte selskaber, hvor biogasproduktion og opgradering til biometan udgør selskabets primære aktivitet. I sådanne tilfælde vil selskabet ikke kunne anses for aktiv kunde efter artikel 2, nr. 75, og bestemmelsens gennemførelse i gasforsyningsloven, idet aktiviteten netop er selskabets hovedformål. Dette gælder, selvom selskabet måtte være ejet af landmænd eller

andre aktører, for hvem biogas blot er et supplement til deres primære erhvervsaktivitet

Ved biometan forstås opgraderet biogas, i henhold til § 6, nr. 25, der bliver nr. 43 jf. § 1, nr. 31.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 75.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 1, defineres begrebet »biogas« som gasformige brændsler produceret af biomasse. Ved biogas i §§ 35 g og 35 h forstås dog gas, der dannes ved biologisk nedbrydning af biologisk materiale under iltfrie forhold.

Det foreslås, at i § 6, i nr. 1, der bliver *nr. 2*, ændres »dog gas« til »gasformige brændsler«.

Det foreslåede vil medføre, at »biogas« defineres som »Gasformige brændsler produceret af biomasse. Ved biogas i §§ 35 g og 35 h forstås gasformige brændsler, der dannes ved biologisk nedbrydning af biologisk materiale under iltfrie forhold.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 25, defineres begrebet »opgraderet biogas«, som »Biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem systemet, jf. § 2, stk. 1.«

Det foreslås at i § 6, indsættes efter nr. 2, der bliver *nr. 3*, »Biometan: Opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet«

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »biometan« defineres som »opgraderet biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet«.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 3, defineres begrebet »Brint af behørig kvalitet:« som »Brint af behørig kvalitet, som injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system eller i klynger.«

Det foreslås, at i § 6, i nr. 3, der bliver *nr. 4*, ændres »Brint af behørig kvalitet: Brint af behørig kvalitet,« til: »Brint: Gasformig brint af behørig brintkvalitet,« og »injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system« ændres til »teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet«.

Det foreslåede vil for det første medføre, at begrebet »brint af behørig kvalitet« erstattes af begrebet »brint«. Der er tale om et sprogligt begrebsskift, der sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil for det andet medføre, at begrebet »brint« defineres som »gasformig brint af behørig brintkvalitet, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet«

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter gasforsyningslovens § 2, finder loven anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas, herunder brint. Det betyder at gasforsyningslovens definitioner i § 6 skal forstås til at omfatte både metangas og brint. Således gælder begrebet »distributionssystem« jf. § 6, nr. 7 for både metangasdistributionssystemet og brintdistributionssystemer. Samme systematik

gør sig gældende for begreberne »lager«, jf. § 6, nr. 19, »system«, jf. § 6, nr. 29, og »transmissionssystem«, jf. § 6, nr. 35.

Gasforsyningsloven indeholder imidlertid ikke en definition af »brintkvalitet« »brintnet« »brintsammenkoblingslinje«, og »brintterminal«.

Det foreslås i § 6 at indsætte efter nr. 3, der bliver nr. 4, som nyt *nummer 5*, hvorefter begrebet »Brintdistributionsnet« skal forstås som et rørledningsnet til lokal eller regional transport af brint, som primært har til formål at forsyne kunder, der er direkte tilsluttet, og ikke omfatter brintsammenkoblingslinjer, og som ikke er direkte tilsluttet brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre det pågældende net var et distributionssystem for metangas den 4. august 2024 og helt eller delvist er blevet omlagt til brinttransport, eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer; *nummer 6*, hvorefter begrebet »brintkvalitet« skal forstås som et udtryk for gassens egenskaber, herunder brændværdi, densitet, brintrenhed og forurenende stoffer i overensstemmelse med gældende brintkvalitetsstandarder for brintsystemet; *nummer 7*, hvorefter begrebet »brintlagerfacilitet« skal forstås som en facilitet, der anvendes til lagring af brint, herunder a) den del af en brintterminal, der benyttes til lagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissions- og distributionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv b) store, navnlig underjordiske, brintlagre, bortset fra små, let reproducerbare brintlageranlæg; *nummer 8*, hvorefter begrebet »brintnet« skal forstås som et net af onshore- og offshorerørledninger, der benyttes til at transportere brint med henblik på levering af brint til kunder, bortset fra forsyning; *nummer 9*, hvorefter begrebet »brintsammenkoblingslinje« skal forstås som brintnet, som krydser Danmarks grænse til en medlemsstat med henblik på at forbinde de nationale brintnet, eller brintnet mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium; ; *nummer 10*, hvorefter begrebet »brintsystem« skal forstås om et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad; *nummer 11*, hvorefter begrebet »brintterminal« skal forstås som et anlæg, der anvendes til losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller metangassystemet eller flydendegørelse af gasformig brint og lastning heraf, herunder hjælpefunktioner og midlertidig lagring, der er nødvendig for omdannelsesprocessen og den efterfølgende tilførsel til brintnettet, men bortset fra de dele af brintterminalen, som anvendes til lagring; og *nummer 12*, hvorefter begrebet »brinttransmissionsnet« skal forstås som

et rørledningsnet til transport af brint, navnlig et net, som omfatter brintsammenkoblingslinjer, eller som er direkte tilsluttet brintlagre, brintterminaler eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer, eller som primært har til formål at transportere brint til andre brintnet, brintlagre eller brintterminaler, uden at dette udelukker muligheden for, at sådanne net har til formål at forsyne kunder, som er direkte tilsluttet.«

Det foreslåede vil medføre en sproglig tydeliggørelse af sondringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet, og medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Det foreslåede vil endvidere sikre en korrekt gennemførelse af gasdirektivets artikel 2, nr. 4, 5, 8, 10, 21, 23, 24, og 40.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 5, defineres begrebet »distribution« som Transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk.

Det foreslås, at i § 6, i nr. 5, der bliver *nr. 14*, ændres »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer« til »i metangasdistributionssystemer«, og efter »tryk« indsættes »eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning.«

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »distribution« defineres som transport af gas i metangasdistributionssystemer med lavt tryk, eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 6, defineres begrebet »distributionsselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution og

UDKAST

er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Det foreslås, at i § 6, nr. 6, der bliver *nr. 15*, indsættes efter »varetager distribution«: »af gas«, og efter »infrastruktur« indsættes: », samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer,«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »distributionsselskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution af gas og er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur, samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer, for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »faktureringsoplysninger«

Det foreslås, at i § 6, efter, nr. 6 der bliver nr. 15, indsættes et nyt *nummer 16*, hvorefter begrebet »faktureringsoplysninger« defineres som oplysningerne på en slutkundes regning, bortset fra en betalingsanmodning.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil endvidere sikre en korrekt gennemførelse af gasdirektivets artikel 2, nr. 68.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

UDKAST

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 7, defineres begrebet »distributionssystem« som lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.

Det foreslås, at § 6, nr. 7, der bliver *nr. 17*, ophæves.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises således til § 1, nr. 30, vedrørende definitionen af begrebet »metangasdistributionssystem«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 9, defineres begrebet »forsyning« som salg, herunder videresalg, af gas, herunder af flydende gas (LNG), til kunder.

Det foreslås, at i § 6, nr. 9, der bliver *nr. 18*, ændres »gas, herunder af flydende gas (LNG)« til: »metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol,«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »biogas« defineres som salg, herunder videresalg, af metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol, til kunder.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »gas«.

Det foreslås, at i § 6, efter nr. 9, der bliver nr. 18, indsættes som nyt *nummer 19*, hvorefter begrebet »gas« defineres som metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet, eller en kombination af disse, som i

UDKAST

overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsytem.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »gas« defineres som metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet, eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsytem.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 10, defineres begrebet »Gas fra vedvarende energikilder« som gas, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.

Det foreslås, at § 6 nr. 10, der bliver *nr. 20*, ophæves.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises således til § 1, nr. 32, vedrørende definitionen af begrebet »metangasdistributionssystem«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 11, defineres begrebet »gasforsyningssikkerhed« som sandsynlighed for, at der er den tilstrækkelige mængde gas til rådighed, tilstrækkelig kapacitet og den nødvendige operationelle funktionalitet i gassystemet til at sikre fuld forsyning af alle danske gasforbrugere.

Det foreslås, at i § 6, nr. 11, der bliver *nr. 20*, ændres »gassystemet« til: »de danske gassystemer«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »gasforsyningssikkerhed« defineres som sandsynlighed for, at der er den tilstrækkelige mængde gas til rådighed,

tilstrækkelig kapacitet og den nødvendige operationelle funktionalitet i de danske gassystemer til at sikre fuld forsyning af alle danske gasforbrugere.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Efter gasforsyningslovens § 2, finder loven anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas, herunder brint. Det betyder at gasforsyningslovens definitioner i § 6 skal forstås til at omfatte både metangas og brint.

En »lagersystemoperatør« i metangassystemet er defineret i gasforsyningslovens § 6, nr. 21, som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet. Gasforsyningsloven indeholder imidlertid ikke en definition af en brintlageroperatør.

Det foreslås, at i § 6, indsættes efter nr. 11, der bliver nr. 20, som nyt *nummer 21*, hvorefter begrebet »gaslagersystemoperatør« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.«

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »gaslagersystemoperatør« vil kunne rumme funktionen i metangassystemet så vel som brintsystemet, i tråd med gasforsyningslovens generelle systematik og formålet om at fremtidssikre reguleringen.

Endelig vil det foreslåede medføre, at begrebet »lagersystemoperatør« ophæves, jf. § 1, nr. 27, samt at gasforsyningslovens § 10 d, ændres, således at det vil fremgå, at Forsyningstilsynet er den certificerende myndighed for gaslagersystemoperatører i metangassystemet i Danmark, jf. § 1, nr. 57 og 58.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 13, defineres begrebet »gasselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: Produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Det foreslås, at i § 6 nr. 13, der bliver *nr. 23*, indsættes efter »LNG«: »og flydende brint og flydende ammoniak«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet » gasselskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: Produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG og flydende brint og flydende ammoniak, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 14, defineres begrebet »hjælpefunktioner« som alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af et transmissions- eller distributionssystem, LNG-faciliteter eller lagre, herunder mængdebalancerings- og blandingsanlæg og anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissions-selskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslås, at i § 6 nr. 14, der bliver *nr. 24*, ændres »LNG-faciliteter eller lagre« til »eller lagre, eller LNG- eller brintterminaler«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »hjælpefunktioner« defineres som alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af et metangastransmissions- eller distributionssystem eller brintnet, eller lagre, eller LNG-

eller brintterminaler, herunder mængdebalancerings- og blandingsanlæg og anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »Horisontalt integreret virksomhed biogas«

Det foreslås i § 6, at indsætte efter nr. 14, der bliver nr. 24, som nyt *nummer* 25, hvorefter begrebet horisontalt integreret virksomhed defineres som en virksomhed, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af metangas samt en ikkemetangasrelateret aktivitet.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 44.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 27, defineres begrebet »ikkebeskyttet gaskunde« som en gasforbruger, som har et gasforbrug over en årligt fastsat tærskelværdi.

Det foreslås, at i § 6 nr. 16, der bliver *nr. 27*, ændres »gasforbrug« til: »metangasforbrug«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »ikkebeskyttet gaskunde« defineres som en forbruger, som har et metangasforbrug over en årligt fastsat tærskelværdi.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »intelligent målersystem«.

Det foreslås at i § 6, indsætte efter nr. 16, der bliver nr. 27, som nyt *nummer* 28, hvorefter begrebet »intelligent målersystem« defineres som et elektronisk system, som kan måle den metangas eller brint, der leveres til nettet, eller den metangas eller brint, der forbruges fra nettet, og give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 44.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 17, defineres begrebet »klynger« som transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter omfattet af denne lov, men som ikke er en sammenkoblet del af et system. Derudover systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad.

Det foreslås, at i § 6 nr. 17, der bliver *nr. 29*, ændres »Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter« til: »Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, LNG- eller brintterminaler«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »klynger« defineres som Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brinttransmissionsnet, brintdistributionsnet, LNG- eller brintterminaler eller lagerfaciliteter omfattet af denne lov, men som ikke er en sammenkoblet del af et system. Derudover systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »konventionel måler«, »kulstoffattig brint«, »kulstoffattig gas« eller »kulstoffattige brændsler«.

Det foreslås at i § 6, indsættes efter nr. 17, der bliver nr. 29, som nyt *nummer 30*, hvorefter begrebet »konventionel måler« defineres som en analog eller elektronisk måler, der ikke både kan sende og modtage data; og et nyt *nummer 31*, hvorefter begrebet »kulstoffattig brint« defineres som brint, hvis energiindhold stammer fra ikkevedvarende energikilder, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel og vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001; og et nyt *nummer 32*, hvorefter begrebet »kulstoffattig gas« defineres som den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2018/2001, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001; og et nyt *nummer 33*, hvorefter begrebet »kulstoffattige brændsler« defineres som genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2018/2001, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001.

Det foreslås endvidere at indsætte tre nye definitioner i biobrændstofloven, som er centrale for at skabe et fælles sprog for dekarboniserede brændsler på tværs af EU-lovgivningen.

Definitionerne af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas er centrale for at skabe et fælles sprog for dekarboniserede brændsler på tværs af EU-lovgivningen.

Den første foreslåede definition vedrører kulstoffattig brint. Kulstoffattig brint defineres som om brint produceret fra ikke-vedvarende energikilder (f.eks. metangas med CCS, 'blå brint'). Det centrale krav er, at den skal opfylde en drivhusgasemissionsbesparelse på 70 pct. sammenlignet med det fossile brændsel, den erstatter.

Den anden foreslåede definition vedrører kulstoffattig gas. Kulstoffattig gas defineres som den gasformige del af genanvendte kulstofbrændsler og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint. Ligesom kulstoffattig brint skal den opfylde den en tærskel på 70 pct. i drivhusgasemissionsbesparelse.

Den tredje foreslåede definition vedrører kulstoffattige brændsler. Kulstoffattige brændsler defineres som en overordnet kategori, som omfatter genanvendt kulstofbrændsel, kulstoffattig brint samt syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint. Også denne kategori er betinget af en 70 pct. reduktionstærskel.

Gennemførelsen gasdirektivets definitioner af hhv. kulstoffattige brændsler, kulstoffattig brint og kulstoffattig gas i gasforsyningsloven vil medføre, at gasforsyningsloven også vil finde anvendelse på nye kulstoffattige brændsler og deres derivater. På den baggrund vil der kunne fastsætte nærmere regler om certificering af kulstoffattige brændsler ved bekendtgørelse med hjemmel i gasforsyningslovens § 3, hvorefter ministeren inden for lovens område fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten. Der henvises i øvrig til lovforslagets punkter vedr. definitionerne.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 2, nr. 11,12,13 og 49 og sikrer rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 9.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 19, defineres begrebet »lager« som et anlæg, der anvendes til oplagring af gas, og som ejes eller drives af et

gasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslås, at § 6 nr. 19, der bliver *nr. 35*, ophæves.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises således til § 1, nr. 32, vedrørende definitionen af begrebet »metangaslager«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 21, defineres begrebet »lagersystemoperatør« som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.

Det foreslås, at § 6 nr. 21, der bliver *nr. 36*, ophæves.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises til § 1, nr. 19, vedrørende definitionen af begrebet »gaslagersystemoperatør«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 22, defineres begrebet »linepack« som oplagring af gas ved kompression i gastransmissions- og distributionssystemer, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.

Det foreslås, at i § 6 nr. 22, der bliver *nr. 36*, ændres »gastransmissions-« til: »metangastransmissions-« og efter »distributionssystemer« indsættes: »eller brintnet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »linepack« defineres som oplagring af gas ved kompression i metangastransmissions- og distributionssystemer eller brintnet, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hvern.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 23, defineres begrebet »LNG-facilitet« en terminal, som anvendes til flydendegørelse af gas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

Det foreslås, at i § 6 nr. 23, der bliver *nr. 37*, ændres »LNG-facilitet: En terminal« til: »LNG-terminal: Et anlæg«, og »gas« ændres til: »metangas«, og »transmissionssystemet« til: »metangastransmissionssystemet«.

Det foreslåede vil for det første medføre, at begrebet »LNG-facilitet« erstattes af begrebet »LNG-terminal«. Der er tale om et sprogligt begrebsskift, der sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vil for det andet medføre, at begrebet »LNG-terminal« defineres som et anlæg, som anvendes til flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til metangastransmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 1, defineres begrebet »LNG-selskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager funktionen med at gøre gas flydende eller med at importere, losse og forgasse LNG.

Det foreslås, at i § 6 nr. 24, der bliver *nr. 38*, ændres »gas« til: »metangas«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »LNG-selskab« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager funktionen med at gøre metangas flydende eller med at importere, losse og forgasse LNG.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Det foreslås, at i § 6, indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 38, som nyt *nummer 39*, hvorefter begrebet »metangas« defineres som gas, af behørig kvalitet, der primært består af metan, herunder biometan, eller andre gastyper, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet; og *nummer 40*, hvorefter begrebet »metangasdistributionssystem« defineres som lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas, men ikke bygasnet; *nummer 41*, hvorefter begrebet »metangaslagerfacilitet« defineres som et anlæg, der anvendes til oplagring af metangas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv; *nummer 42*, hvorefter begrebet »metangassystem« defineres som et system af infrastrukturer, herunder rørledninger, LNG-terminaler og lagre for metangas, som benyttes til transport eller lagring af metangas; *nummer 43*, hvorefter begrebet »metangastransmissionssystem« defineres som højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.

Det foreslåede vedrørende nr. 36-40 sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Det foreslåede vedrørende nr. 41 vil sikre en korrekt gennemførelse af gasdirektivets artikel 2, nr. 1 og 77.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 25, defineres begrebet »opgraderet biogas« som biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem systemet, jf. § 2, stk. 1.

Det foreslås, at § 6 nr. 25, der bliver *nr. 44*, ophæves.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området. Der henvises således til § 1, nr. X, vedrørende definitionen af begrebet »biometan«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 27, defineres begrebet »opstrømsrørledningsnet« som enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede gas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal.

Det foreslås, at i § 6 nr. 27, der bliver *nr. 45*, ændres »gas« til: »metangas«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »opstrømsrørledningsnet« defineres som opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af begrebet »sammenkoblingslinje«.

Det foreslås, at i § 6, indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 45, som nyt *nummer 46*, hvorefter begrebet »sammenkoblingslinje« defineres som transmissionslinje, som krydser Danmarks grænse til en anden medlemsstat med det formål at forbinde de nationale transmissionssystemer, eller en transmissionslinje mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium«.

Det foreslåede vil sikre en korrekt gennemførelse af gasdirektivets artikel 2, nr. 39.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 36

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 29, defineres begrebet »system« som alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Det foreslås, at i § 6 nr. 29, der bliver *nr. 48*, ændres »transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter« til: »metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, gaslagerfaciliteter, eller LNG- og brintterminaler«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »system« defineres som alle metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, gaslagerfaciliteter, eller LNG- eller brintterminaler, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution, LNG, flydende brint eller flydende

ammoniak. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 37

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 31, defineres begrebet »systembruger« som enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system.

Det foreslås, at i § 6 nr. 31, der bliver *nr. 50*, ændres »system« til: »metangassystem eller brintsystem.«

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »systembruger« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et metansystem eller et brintsystem.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 38

Gasforsyningsloven indeholder imidlertid ikke en definition af »terminaloperatør«.

Det foreslås, at i § 6, indsættes efter nr. 31, der bliver nr. 50, som nyt *nummer 51*, hvorefter begrebet »terminaloperatør« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager mindst én af følgende funktioner: a) flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-terminal; b) losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller til metangassystemet eller flydendegørelse og lastning af gasformig brint, og som er ansvarlig for driften af en brintterminal.

Det foreslåede vil sikre en korrekt gennemførelse af gasdirektivets artikel 2, nr. 9 (brintterminaloperatør) og 34(LNG-systemoperatør).

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 39

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 33, defineres begrebet »transmission« som transport af gas gennem transmissionssystemer, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsanlæg og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af gas, med henblik på levering af gas til kunder, men ikke forsyning.

Det foreslås, at i § 6 nr. 33, der bliver *nr. 53*, ændres »transmissionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer«, og »opstrømsanlæg« ændres til: »opstrømsledningsnet«, og efter »distribution af gas,« indsættes: »eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »transmission« defineres som Transport af gas gennem metangastransmissionssystemer, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsledningsnet, og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af gas, eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, men ikke forsyning.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 40

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 34, defineres begrebet »transmissionsselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og

ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.

Det foreslås, at i § 6 nr. 34, der bliver *nr. 54*, indsættes efter »infrastruktur«: »samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »transmissionsselskab« defineres som Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur samt i givet fald sammenkoblinger med andre metangassystemer eller brintnet for at sikre, at transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 41

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 35, defineres begrebet »transmissionssystem« som højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.

Det foreslås, at § 6 nr. 35, der bliver *nr. 55*, ophæves.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises således til § 1, nr. X, vedrørende definitionen af begrebet »metangastransmissionssystem«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 36, defineres begrebet »transmissionssystemej« som enhver fysisk eller juridisk person, der ejer et transmissions-system.

Det foreslås, at i § 6 nr. 36, der bliver *nr. 55*, ændres »transmissionssystem« til: » metangas- eller brinttransmissionssystem«.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet »transmissionssystemejer« defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der ejer et metangas- eller brinttransmissionssystem.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43

Gasforsyningsloven indeholder ikke en definition af »vedvarende gas« eller »vertikalt integreret virksomhed«.

Det foreslås, at i § 6, indsættes efter nr. 36, der bliver nr. 55, som nyt *nummer 56*, hvorefter begrebet »vedvarende gas« defineres som biogas, herunder biogas, som er blevet opgraderet til biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. § 2, nr. 29, i drivhusgasfortrængingsbekendtgørelsen; og *nummer 57*, hvorefter begrebet »vertikalt integreret virksomhed« defineres som et gasselskab eller en gruppe af gasselskaber, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver mindst en af følgende former for virksomhed: transmission, distribution, LNG- eller brintterminal-drift eller metangas- eller brintoplagering – og mindst en af følgende former for virksomhed: produktion af eller forsyning med metangas eller brint.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. x (vedrørende forslag om at ophæve definitionen af begrebet gas fra vedvarende energikilder i § 6, nr. 10). Det foreslåede sker af lovtekniske årsager og for at sikre en korrekt gennemførelse af gasdirektivets artikel 2, nr. 2 og 43 og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises endvidere til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 44

Efter gasforsyningslovens § 7, stk. 1, kan en forbruger frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Forbrugeren må ikke opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør. Levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 7, hvorefter en forbruger for hvert etableret og tilsluttet målepunkt frit kan indgå aftale med en gasleverandør om levering af gas.

Efter gasdirektivets artikel 3, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at alle kunder frit kan købe naturgas og brint fra en leverandør efter eget valg, og sikre, at alle kunder kan have mere end én forsyningskontrakt for naturgas eller brint på samme tid, forudsat at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret.

Forslaget implementerer direktivets artikel 3, stk. 1, som fastsætter, at den enkelte gas- eller brintkunde ud over frit leverandørvalg også skal kunne have flere leverandører på samme tid. Denne mulighed er principiel og udgør en retsgaranti, som ikke er udtrykkeligt dækket af den gældende § 7, stk. 1, som implementerede en bestemmelse om frit leverandørvalg i gasdirektivet fra 2009. Det foreslåede vil etablere et klart juridisk grundlag for udvidet kundefleksibilitet og konkurrence ved at gøre det muligt for kunder at vælge forskellige gas- eller brintprodukter til forskellige formål. En industrikunde kan eksempelvis vælge at købe metangas til basisdrift via én leverandør, mens grøn brint til dekarboniserede processer købes fra en anden leverandør.

Det bemærkes, at direktivets artikel 3, stk. 1, omfatter både metanbaseret gas og brint. Begrebet ”gas” i det foreslåede *stk. 2* omfatter derfor både metanbaseret gas og brint, hvilket er i overensstemmelse med lovforslagets definitioner og begrebsanvendelse i øvrigt.

Det bemærkes endvidere, at direktivets artikel 3, stk. 1, anvender begrebet kunde. Da der er tale om en situation, hvor kunden får leveret gas til eget forbrug, er forbruger den korrekte term i henhold til gasforsyningsloven.

Retten til flere kontrakter vil være betinget af, at forbrugeren har etableret de nødvendige tilslutninger og målepunkter til særskilt afregning.

En forbruger, som fysisk eller juridisk person vil kunne indgå flere forsyningsaftaler, hvis kunden f.eks. ejer eller bruger flere ejendomme med individuelle målepunkter, hvor hvert enkelt målepunkt kan have sin egen leverandør. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis, hvor leverandørskift sker for det enkelte målepunkt med udgangspunkt i målepunktets individuelle nummer.

Det foreslåede vil således ikke ændre ved udgangspunktet om, at et forbrugssted som udgangspunkt består af alle de målepunkter, som er placeret på ét matrikelnummer, men hvor kunden kan vælge, at samtlige målepunkter på flere matrikelnumre, som udgør et skelfællesskab, skal udgøre ét forbrugssted. Hvis der på ét matrikelnummer er flere selvstændige lejemål med hvert sit målepunkt, udgør hvert lejemål med tilhørende målepunkt ét forbrugssted. Dette fremgår af Evidas gældende regler for gasdistribution, som er godkendt af Forsyningstilsynet. Evida anvender begrebet målersted.

Ansvar for etablering og drift af målepunkter, der muliggør udnyttelse af retten efter det foreslåede stk. 2, påhviler forbrugeren eller dennes operatør.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 3, stk. 1

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 45

Efter den gældende § 7 a, stk. 1, i gasforsyningsloven, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler for at sikre grundlæggende forbrugerrettigheder i aftaler med gasleverandører og distributionsselskaber. Bemyndigelsen er uddybet i stk. 2, nr. 1, som specificerer, at reglerne kan omfatte blandt andet krav til kontraktens indhold, varsling af ændringer, opsigelse, betalingsmetoder og gebyrer for leverandørskift.

Med den foreslåede ændring udvides bemyndigelsen i § 7 a, stk. 2, *nr. 1*, til også at omfatte fastsættelse af regler om fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen muliggør gennemførelse af artikel 11 og 12 i gasdirektivet.

Den foreslåede ordning vil medføre en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen på gasmarkedet ved at implementere nye krav fra gasdirektivet. Indførelsen af fælles terminologi og et resumé af de vigtigste kontraktbetingelser har til formål at gøre aftaler mere gennemsikkelige og lette for forbrugerne at sammenligne tilbud fra forskellige leverandører. Kravet om brugervenlig formatering af oplysninger om leverandørskifte skal gøre processen mere overskuelig og tilgængelig. Endelig vil bemyndigelsen skabe rammerne for at kunne fastsætte regler for kollektive skifteordninger grundlag for, at forbrugere kan gå sammen om at opnå bedre vilkår, hvilket fremmer konkurrencen på markedet. Ændringen giver ministeren den nødvendige bemyndigelse til at sikre, at disse nye forbrugerrettigheder bliver gennemført.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 11 og 12.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 46

Efter den gældende § 7 b i gasforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der forpligter gasleverandører til at give forbrugerne faktureringsoplysninger og adgang til forbrugsdata. Det følger ligeledes af gasforsyningslovens § 42 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oplysninger ved fakturering. De gældende krav er uddybet i bekendtgørelse nr. 209 af 7. marts 2023 om gasselskabernes fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser, som fastsætter regler for bl.a. fakturaens indhold, frekvens og adgang til data.

Ifølge gasforsyningslovens § 49, stk. 1, nr. 6 kan den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, straffes med bøde.

Loven indeholder ikke specifikke krav om, at forbrugerne skal oplyses om sammensætningen af energikilder i den leverede gas. Den nuværende regulering fokuserer primært på forbrugerens ret til at modtage oplysninger om eget forbrug og fakturering, men stiller ikke krav om gennemsigtighed i forhold til gassens oprindelse og miljøpåvirkning.

Det foreslås at indsætte tre nye stykker i gasforsyningslovens § 7 b.

De nye bestemmelser udvider denne bemyndigelse til også at omfatte oplysninger om energikilder og miljøpåvirkning.

Til stk. 2

Med den foreslåede § 7, *stk. 2*, indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at gasforbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at forbrugeren skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugeren skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.

Bestemmelsen skal udgøre hjemmel til at gennemføre artikel 16 og bilag I, afsnit 5 i gasdirektivet, som stiller krav om øget gennemsigtighed for at styrke forbrugernes bevidsthed om deres energiforbrug og dets miljømæssige konsekvenser.

Efter den foreslåede *stk. 2*, vil ministeren kunne fastsætte regler om, at forbrugeren skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne i den gas, leverandøren har leveret det seneste år. Opgørelsen vil typisk skulle indeholde oplysninger om andelen af vedvarende gas (f.eks. biogas) og kulstoffattig gas i den samlede gasblanding.

Efter den foreslåede vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at forbrugeren skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af de anvendte energikilder. Direktivet kræver, at der som minimum oplyses om CO₂-emissioner. For at undgå unødige administrative byrder for gasleverandørerne, lægger bestemmelsen op til, at oplysningerne kan stilles til rådighed ved at henvise til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder, f.eks. på en hjemmeside eller i en offentliggjort rapport.

Bemyndigelsen forventes udnyttet til at udstede en bekendtgørelse, der nærmere fastlægger kravene til oplysningernes format, indhold og den måde, de skal stilles til rådighed for forbrugerne på. Som led i dette foreslås det, at opgørelsen struktureres på samme måde, som det kendes fra elområdet om en generel deklaration, hvor Energinet redegør enten i tekst eller ved grafik, for restenergimikset, og en individuel deklaration, hvor gasleverandøren gør rede for indholdet af gasleverancen på produktniveau.

Til stk. 3

Med det foreslåede § 7, *stk. 3*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas, som nævnt i *stk. 2*, skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.

Bestemmelsen vil give en fleksibel ramme, der gør det muligt at tilpasse oplysningspligten til den teknologiske udvikling og markedets behov.

Hjemlen vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at en gasleverandør, der tilbyder et specifikt grønt gasprodukt, skal kunne oplyse om dette ved den enkelte levering eller på forbrugerens løbende regninger, frem for blot i en årlig opgørelse. Dette giver mulighed for mere dynamisk og målrettet kommunikation, som kan understøtte forbrugernes incitament til at vælge mere klimavenlige gasprodukter.

Til stk. 4

Med det foreslåede § 7, *stk. 4*, kan klima-, energi og forsyningsministeren påbyde den, der har udarbejdet oplysningerne, at berigtige forholdene, når det kan påvises, at oplysninger der er givet i medfør af regler, der er fastsat efter *stk. 2*, er urigtige eller vildledende,

Det foreslåede vil medføre, at den, der har udarbejdet oplysningerne, kan påbydes at berigtige oplysninger hvis det påvises, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af *stk. 2*, er urigtige eller vildledende. Bestemmelsen skal sikre, at mærkningsordningens oplysninger er korrekte og troværdige for forbrugerne.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 16 og Bilag I.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 47

(§ 7e)

Danmark har et fuldt liberaliseret detailmarked for gas. Gasleverandørerne kan således frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer gas til kunderne.

Gasforsyningsloven følger dermed udgangspunktet i gasdirektivets artikel 4, *stk. 1*, om markedsbaserede forsyningspriser. Der findes ganske få undtagelser til dette udgangspunkt, bl.a. det såkaldte leveringspligtprodukt i

gasforsyningslovens § 39 c og d. Der findes ikke i den gældende gasforsyningslov bemyndigelse til, ministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering.

Det foreslås at indsætte § 7 e i gasforsyningsloven, som giver bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren i tilfælde af en naturgaspriskrise kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering. Bestemmelsen skal give mulighed for sikre danske gaskunder i tilfælde af ekstreme prisudsving ved fastsættelse af priser for gaslevering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan fastsættes regler om fastsættelsen af priser for gaslevering til husholdningsforbrugere, små- og mellemstore virksomheder og væsentlige sociale tjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/1938 i tilfælde af at Rådet har erklæret en naturgaspriskrise i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 5.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering afgrænses af markedsdirektivets bestemmelser i artikel 5, og derfor kun i helt særlige situationer.

Det er fortsat hensigten, at gasmarkedets grundlæggende prismekanismer bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne på gas. I tilfælde af at en gaspriskrise erklæres, bør der som udgangspunkt gøres brug af støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen som følge af regulerede priser i andre EU-lande.

Erklæring af en regional eller EU-dækkende naturgaspriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Bestemmelsen skal således også anses som en mulighed for hurtigt at kunne reagere i tilfælde af, at det viser sig nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse forventes at medføre, at en eventuel støtteudmøntning vil kunne administreres af Evida i forbindelse med fakturering af transportydelsen, og at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(§ 7f)

Der findes ikke regler om definition af sårbare gaskunder i gasforsyningsloven. Det skyldes, at Danmark historisk set har holdt energipolitik og socialpolitik adskilt.

Den gældende gasforsyningslov indeholder ikke en definition af sårbare gaskunder eller en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om denne kundegruppe. Loven indeholder generelle forbrugerbeskyttelsesregler, herunder bestemmelser om forbrugerens ret til en kontrakt, faktureringsoplysninger og regler for afbrydelse af gasforsyningen for husholdningsforbrugere. Disse regler gælder for alle forbrugere og tager ikke specifikt højde for de særlige udfordringer, som sårbare kunder kan stå over for. Der eksisterer således ikke i dag et særskilt retsgrundlag for at målrette beskyttelsesforanstaltninger mod en specifikt defineret gruppe af sårbare gaskunder.

Det foreslås at indsætte en ny § 7 f i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte regler om hvem, der skal anses som sårbare gaskunder, samt aktiviteter og tiltag, hvorved sårbare gaskunder prioriteres. Bestemmelsen skal muliggøre gennemførelsen af gasdirektivets artikel 26, stk. 1, som stiller krav om, at hver medlemsstat fastsætter en definition af sårbare kunder. Definitionen muliggør gennemførelsen af en række valgfri og obligatoriske beskyttende foranstaltninger, som er målrettet denne gruppe.

Bestemmelsen muliggør således gennemførelse af tiltag målrettet sårbare kunder i artikel 28 gasdirektivet, såsom foranstaltninger der skal forhindre afbrydelse af forsyningen til sårbare kunder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om en definition af sårbare kunder og regler om en række beskyttende foranstaltninger, som er målrettet denne gruppe.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gruppen af sårbare kunder kan håndteres administrativt hensigtsmæssigt.

Sårbare kunder skal i denne sammenhæng forstås som en delmængde af husholdningsforbrugere, dvs. kunder eller forbrugere, som køber gas til eget forbrug og hovedsageligt husholdningsforbrug, jf. gasforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 8 og 15.

Hermed forstås husholdningsforbrugere, som anvender gas til opvarmningsformål, såsom rumvarme og varmt brugsvand, og ikke

husholdningsforbrugere, som alene anvender gas fra metangassystemet til et gaskomfur eller andre anvendelsesformål.

Bemyndigelsen vil for det første blive anvendt til at udstede regler, der fastlægger en klar definition af, hvem der skal betragtes som en sårbar gaskunde. Definitionen vil kunne baseres på forskellige kriterier, såsom økonomiske forhold, helbredstilstand, alder eller andre faktorer, der kan medføre en forhøjet risiko for energifattigdom eller alvorlige konsekvenser ved afbrydelse af forsyningen.

For det andet vil bemyndigelsen give ministeren mulighed for at fastsætte regler om konkrete aktiviteter og tiltag til beskyttelse af sårbare kunder. Dette kan eksempelvis omfatte indførelse af skærpede procedurer forud for en eventuel afbrydelse af gasforsyningen, krav til gasleverandører om at tilbyde særlige betalingsordninger eller et midlertidigt forbud mod afbrydelse i kritiske perioder, f.eks. i vinterhalvåret. Ved at udforme reglerne i en bekendtgørelse opnås den nødvendige fleksibilitet til løbende at kunne tilpasse definitionen og beskyttelsesforanstaltningerne til samfundsudviklingen og udviklingen på energimarkederne. Med forslaget skabes der således et klart og målrettet retsgrundlag for at beskytte de mest udsatte gaskunder.

Aktiviteter og tiltag skal forstås bredt, og klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om teknisk bistand, såsom telefon- eller internet-hotlines, rådgiverbesøg, kontaktpunkter og lignende. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om forbruger- og informationsaktiviteter, herunder f.eks. informationskampagner via tv og internet, fysisk materiale, der oplyser om fordelene ved energieffektivitet, offentliggørelse af data om energiforbrug, energikilder og energieffektivitet eller krav til detaljeret information om energiregninger. Ministeren kan også fastsætte aktiviteter om støttefinansiering og andre finansielle redskaber, herunder offentligt tilskud til husholdninger til gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger, offentlige garantiordninger, der reducerer risikoen for finansielle institutioner ved at yde lån til energieffektivitetsprojekter, samt støtte til pilotprojekter, der tester og demonstrerer nye løsninger inden for energieffektivitet.

Bestemmelsen vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 26.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(§ 7g)

Gasforsyningsloven indeholder ikke bestemmelse om intelligente målersystemer. Udbredelsen af såkaldte intelligente målersystemer, dvs. målersystemer som er i stand til at sende og modtage information, for såvel det metanbaserede system og brintsystemet, er ikke reguleret i dansk ret.

Der eksisterer time-aflæste målersystemer for det metanbaserede system for kunder, som har et årligt forbrug på 300.000 kubikmeter eller derover. Udbredelsen af denne målerstype er ikke reguleret ved lov, men følger af Evidas distributionsbetingelser.

Det foreslås at indsætte en ny § 7g, i gasforsyningsloven, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om indførelse og udbredelse af intelligente målersystemer for metangas og brint, samt funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.

Til stk. 1

Med det foreslåede § 7 g, *stk. 1*, bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer fordelt på metangassystemet og brintsystemet, herunder om at indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse, som foretages for forskellige kategorier af kunder.

Bestemmelsen fastslår, at en eventuel beslutning om en systematisk udrulning af intelligente målersystemer skal træffes på baggrund af en samfundsøkonomisk cost-benefit-analyse. Analysen skal vurdere de langsigtede omkostninger og fordele for markedet og de enkelte forbrugere ved en udrulning.

Den foreslåede bemyndigelse muliggør en gennemførelse af kravene i direktivets artikel 17, for naturgas og artikel 18 for brint.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at udstede en bekendtgørelse, der kan fastsætte rammerne for det videre arbejde med resultaterne af cost-benefit-analysen, og derigennem træffe beslutning om hvilke kundekategorier skal omfattes af udrulningen.

Det forventes endvidere, at indførelsen af intelligente målersystemer alene omfatter fremtidige installationer, og der tages højde for ældre intelligente målersystemer som allerede er installeret, eller for projekter påbegyndt forud for 4. august 2024. Ministerens bemyndiges dermed også til at

fastsætte regler om overgangstilfælde. Herved muliggøres gennemførelse af gasdirektivets artikel 17, stk. 7 og 8.

Til stk. 2

Det foreslåede *stk. 2*, giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.

Den foreslåede bemyndigelse muliggør en gennemførelse af kravene i direktivets artikel 19, som opstiller en række minimumskrav til målersystemernes funktionalitet. Herved skabes der også en ramme for at gennemføre direktivets artikel 17, stk. 3.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte specifikke krav til målerne for metangassystemet. Det kan f.eks. omfatte krav om, at målerne skal kunne levere data om faktisk forbrug i næsten realtid, understøtte fjernaf-læsning, sikre databeskyttelse og sammenhæng på tværs af systemer samt give forbrugerne let adgang til egne data. Udmøntningen af bemyndigelsen skal sikre, at forbrugerne får et reelt redskab til at overvåge og styre deres energiforbrug, og at målerne understøtter et effektivt og velfungerende energimarked.

Til stk. 3

Med det foreslåede § 7 g, *stk. 3*, bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler, regler om retten til at få installeret en intelligent måler, hvis intelligente målere ikke indføres systematisk.

Den foreslåede bemyndigelse muliggør en gennemførelse af kravene i direktivets artikel 20, som skal sikre, at individuelle forbrugere, der ønsker fordelene ved en intelligent måler, kan få adgang til teknologien, selvom en bred udrulning ikke vurderes at være samfundsøkonomisk rentabel. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler for denne rettighed, herunder vilkår for installation og eventuel fordeling af omkostninger, således at betingelserne er rimelige og gennemskuelige for forbrugeren.

Der er ikke tiltænkt en overførelse af beføjelser fra erhvervsministeren til klima-, energi- og forsyningsministeren i forhold til at fastsætte regler om anvendelse og tilgængeliggørelsen af målersystemer, herunder disse systemers nøjagtighed og overensstemmelse med øvrige mærkningsordninger.

Bestemmelsen vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 17-21.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(§ 7h)

Efter gældende ret er klima-, energi- og forsyningsministeren ikke bemyndiget til at fastsætte detaljerede regler for den nye aktørtype "aktive kunder".

Der kendes ligeledes i dag ikke eksempler på aktive kunder i Danmark, der sælger deres egenproduceret biometan via metangassystemet, da kunden primært skal være forbruger, jf. den foreslåede definition af "aktiv kunde".

Da det er en betingelse i direktivets artikel 15, at den aktive kunde skal sælge sin egenproducerede vedvarende metangas via metangassystemet, vil der være tale om biometan, dvs. biogas, der er opgraderet, så det opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.

De virksomheder, der i dag producerer biometan, er energiproducenter, og har biometan som deres primære aktivitet, og falder derfor udenfor definitionen af en "aktiv kunde". De landmænd, der f.eks. har biogasproduktion som en sideaktivitet, vil normalvis have udskilt biometanproduktionen i særskilt selskab, hvorfor det også i de tilfælde som udgangspunkt vil udgøre selskabets primære aktivitet, og ellers være der være tale om egetforbrug af rå biogas.

Med den foreslåede bestemmelse i § 7 h indsættes en ny bemyndigelse, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om aktive kunder, herunder om individuelle aktive kunder, om grupper af slutkunder der handler i fællesskab, om hvad der anses for den aktive kundes eget område i forbindelse med egenproduceret biometan, om aktive kunders balanceansvar, og om aktive kunders deltagelse i metangasmarkeder og i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger.

Bemyndigelsen skal anvendes til at udmønte de rammer for aktive kunder, som følger af direktivets artikel 15. Ministeren kan med hjemmel i bestemmelsen blandt andet fastsætte regler, der præciserer, hvad der udgør en aktiv kundes eget område, herunder regler, der regulerer individuelle aktive kunder og aktive kunder, der handler i fællesskab forskelligt, regler for aktive kunders balanceansvar, og aktive kunders deltagelse i markeder for

metangas samt i fleksibilitets- og energieffektivitetsordninger, samt regler for de aktive kunder, der ejer lagerfaciliteter, hvori der lagres biometan.

Bemyndigelsen muliggør gennemførelse af gasmarkedsdirektivets artikel 15.

Det henvises i øvrigt til bemærkningerne vedr. definitionen af en aktiv kunde, jf. § 1, nr. 6, samt pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(§ 7i)

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, at der gælder tredjepartsgang til systemet på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår, således at systembrugere mod betaling som det klare udgangspunkt har ret til systemet. Imidlertid er der ikke fastsat begrænsninger for aftalefriheden med hensyn til kontraktens løbetid. Dansk ret indeholder således ingen bestemmelser, der regulerer den maksimale varighed af forsyningskontrakter for metangas, herunder forbyder indgåelse af langfristede kontrakter om fossil gas med en varighed ud over 31. december 2049.

Det foreslås, at indsætte en ny § 7i, hvorefter indgåelse af forsyningskontrakter for metan, herunder deres maksimale varighed reguleres.

Formålet med bestemmelsen er at understøtte dekarbonisering.

Det foreslås i *stk. 1*, at langtidskontrakter om levering af vedvarende og kulstoffattig metangas kan indgås såfremt de bidrager til dekarbonisering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forbuddet i *stk. 2* ikke utilsigtet hæmmer markedet for vedvarende og kulstoffattiggas der bidrager til dekarboniseringen, hvorfor bestemmelsen skaber klarhed over at disse typer af kontrakter gerne må indgås. Med langtidskontrakter forstås gasforsyningskontakt på mere end et år.

Det foreslås i *stk. 2*, at langtidskontrakter om metangas med uformindsket kulstofudledning ikke må indgås med en varighed, der udløber efter den 31. december 2049.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle nye gasforsyningskontrakter på mere end et år, efter lovens ikrafttræden, ikke må indgås sådan at de strækker sig ud over 31. december 2049. Bestemmelsen medfører således et forbud, idet der foreslås fastsat en maksimal varighed.

Direktivets ordlyd om *kontrakter om forsyning med fossil gas* betyder, at det omfatter kontrakter om køb af gas og ikke transport af gas, idet i gasverdenen er køb af gas og transport af gas to adskilte ydelser. Forbuddet mod langtidskontrakter efter 2049 gælder således levering af gas og LNG, men ikke transport af gas. For Danmark betyder det, at Baltic Pipe med transport af gas fra Norge til Polen ikke er omfattet af forbuddet. Baltic Pipe er udbuddet dog som en *Baltic Pipe Open Season kontrakten*. Kapaciteten efter 2037 ventes solgt via normale årsprodukter, forventes der heller ingen indvirkning på dette.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at langtidskontrakter som nævnt i *stk. 2* ikke indgås med en længere varighed end tilladt

Bestemmelsen vil gennemføre gasdirektivets artikel 31, *stk. 3*, samt artikel 78, *stk. 1*, litra s.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 48

Det fremgår af § 9, *stk. 2*, at transmissionsselskabers, transmissionssystem-ejeres, systemoperatørers og distributions-, lager- og forsyningsselskabers øvrige omkostninger påhviler de systembrugere, der modtager selskabets ydelser, og opkræves gennem det enkelte selskabs tariffer.

Det foreslås, at ændre *stk. 2* i § 9, hvorefter »lager- og forsyningsselskaber« ændres til: »lager-, terminal og forsyningsselskaber«.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 49

Det følger af gasforsyningslovens § 10, *stk. 1*, at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-virksomhed kun udøves efter en bevilling. Bestemmelsen indeholder således en udtømmende opstilling af de gasinfrastrukturaktiviteter, der kræver en forudgående tilladelse fra myndighederne for at kunne blive udført lovligt, dog med undtagelse af virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, *stk. 2*

og 3, i lov om Energinet, der udøves uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3.

Det foreslås, at indsættes », brintterminal-« før » og LNG-virksomhed« i *nummer 1* i § 10, stk. 1 og § 49, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at brintterminalvirksomhed tilføjes til oplistningen af bevillingspligtig virksomhed i gasforsyningslovens § 10, stk. 1. Ændringen vil medføre, at etablering og drift af brintterminalvirksomhed fremover vil kræve en bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren på lige fod med de øvrige typer af gassystemer, der er oplistet i bestemmelsen.

Formålet er at gennemføre artikel 73, i gasdirektivet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 50

Efter gasforsyningslovens § 10, stk. 1 og 2, kan transmissions-, distributions-, lager- og LNG-virksomhed, herunder virksomhed i klynger, kun udøves efter bevilling, som meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren. Virksomhed, der varetages af Energinet eller Energinets helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udøves dog uden bevilling, jf. gasforsyningslovens § 10, stk. 3. Gasforsyningslovens § 10, stk. 4, giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om betaling for myndighedsbehandling. Loven indeholder dog ikke i dag en specifik bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om selve tilladelsesprocessen for de bevillingspligtige aktiviteter, herunder om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling eller udpegning af et specifikt kontaktpunkt for ansøgere vedrørende gasinfrastruktur.

Etablering af den type anlæg og infrastruktur, der er omfattet af § 10, stk. 1, kræver ud over selve bevillingen typisk godkendelser efter anden lovgivning, såsom planloven, miljøvurderingsloven, naturbeskyttelsesloven og byggeloven, og involverer ofte flere forskellige myndigheder. Energistyrelsen er udpeget som et kontaktpunkt for VE-projekter, der vejleder om godkendelsesprocesser for bl.a. biogas- og brintproduktion, og forvaltningslovens almindelige vejledningspligt gælder for ansøgninger efter gasforsyningsloven.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 10, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesprocessen for etablering og drift af metangaslagerfaciliteter, LNG-terminaler og brint-systeminfrastruktur, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.

Bemyndigelsen skal skabe rammen for at implementere kravene i gasdirektivets artikel 8. Bestemmelsen giver ministeren mulighed for at udstede regler, der strømliner og effektiviserer processerne, herunder ved at fastsætte bindende tidsfrister for myndighedernes samlede sagsbehandling i overensstemmelse med direktivets krav om en maksimal sagsbehandlingstid på to år, med mulighed for ét års forlængelse under særlige omstændigheder, og under hensyntagen til de i direktivet nævnte muligheder for at sætte fristen i bero.

Endvidere giver bemyndigelsen mulighed for formelt at udpege et kontaktpunkt, der kan vejlede ansøgere om hele tilladelsesprocessen på tværs af relevant lovgivning og involverede myndigheder, i tråd med direktivets formål om at mindske kompleksitet og øge gennemsigtighed og effektivitet.

Valget af en bemyndigelsesbestemmelse frem for direkte regulering i loven skyldes et ønske om fleksibilitet, så reglerne administrativt kan tilpasses den teknologiske udvikling og praktiske erfaringer samt koordineres med relevant ressortlovgivning, navnlig på miljøområdet.

Anvendelsesområdet for regler udstedt i medfør af bemyndigelsen er afgrænset i overensstemmelse med direktivets artikel 8, således at det omfatter nye metangaslagerfaciliteter og LNG-terminaler samt ny brintsysteminfrastruktur, der kræver bevilling efter § 10, stk. 1, men undtager aktiviteter varetaget af Energinet (som ikke kræver bevilling) og anlæg omfattet af VE III-direktivets regler om tilladelser, såsom biogasanlæg, herunder opgraderingsanlæg til biometan.

Det bemærkes endvidere, at brintproduktionsanlæg (elektrolyseanlæg) ikke er omfattet af bevillingskravet i § 10, stk. 1, og derfor falder uden for anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse, selvom de nævnes i direktivets artikel 8. Den nye bemyndigelse ændrer ikke på den eksisterende bemyndigelse i § 10, stk. 4, til at fastsætte regler om betaling for myndighedsbehandlingen.

Det foreslåede skal gøre det muligt at gennemføre gasdirektivet artikel 8, stk. 5.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 5, bemyndiges endvidere klima-, energi-, og forsyningsministeren til at fastsætte regler om en række generelle myndighedsforpligtelser forpligtelser, der er anført i gasdirektivets artikel 8. Der er tale om forpligtelser, som ikke kræver hjemmel i lov for at kunne gennemføres. Således stiller artikel 8 f.eks. krav om offentliggørelse af kriterier og procedurer for bevillinger, hvilket kan udmøntes som led i god forvaltningsskik, herunder, at der tages højde for projektets betydning for de indre markeder for metangas og brint, hvilket er et generelt hensyn i forhold til behovsvurderingen ved godkendelse af ny infrastruktur. At godkendelser skal gives på objektive og ikkediskriminerende kriterier følger desuden af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Princippet om energieffektivitet først er indført generelt for gasforsyningen. Ligeledes er myndighedsforpligtelsen om afrapportering til Europa Kommissionen om begrundelsen for afslag på bevillinger ikke noget, der kræver hjemmel i lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 51

Det følger af gasforsyningslovens § 10 a, 1. pkt., at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Af 2. pkt. fremgår en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås, at i § 10 a, 1. pkt., § 18, *stk. 3*, og § 45 a, *stk. 1 og 2*, § 45 b, *stk. 1* og § 46, *stk. 1 og 3*, ændres »lager- og LNG-selskaber«: »lager-, LNG- og brintterminalselskaber«.

Den foreslåede ændring medfører, at brintterminalselskaber omfattes af den række af selskaber, der i medfør af gasforsyningslovens § 10 a, skal vedligeholde og om- og udbygge systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang, samt som ministeren kan fastsætte nærmere regler om. Formålet er at gennemføre artikel 50, stk. 1, litra a, i gasdirektivet. Endvidere er formålet at pålægge brintterminalselskaber samme vedligeholdelses- og om- og udbygningsforpligtelser som gælder for øvrige lignende infrastrukturselskaber, herunder LNG-selskaber.

UDKAST

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 52

Det følger af gasforsyningslovens § 10 a, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal vedligeholde og om- og udbygge systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås i § 10 a, *1. pkt.* efter »omfang«, at indsætte »jf. dog stk. § 18, stk. 5«.

Det foreslås at indsætte en henvisning til et nyt stk. 5 i § 18, der modificerer selskabernes forpligtelse efter § 10 a.

Bestemmelsen vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 53

Efter gasforsyningslovens § 10 a, 1. pkt., at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. 2. pkt. bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås, at i § 10 a, indsættes efter 1. pkt., som nyt 2. *punktum*.: »I brintsystemet, skal opgaver efter 1. pkt. udføres i tæt samarbejde med tilkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber med henblik på at optimere samplaceringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.«.

UDKAST

Den foreslåede ordning vil medføre, at opgaver inden for brintsystemet vil skulle udføres i tæt samarbejde med tilkoblede og tilstødende transmissions-selskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionselskaber med henblik på at optimere samplaceringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5. Formålet er at gennemføre artikel 50, stk. 1, litra a, i gasdirektivet.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 54

Efter gasforsyningslovens § 10 a, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forpligtelsen i 1. pkt., hvorefter transmissionselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang.

Det foreslås, at i § 10 a, 3. pkt. ændres »herom« til: »om 1. og 2. pkt.«

Den foreslåede ordning vil medføre, at ministeren efter 2. pkt., der bliver 3. pkt., kan fastsætte nærmere regler om både den eksisterende og nye indsættelse i § 10 a. For den foreslåede 2. pkt. vil det bl.a. medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om samarbejdet med tilkoblede og tilstødende transmissionselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 55

Efter gasforsyningslovens § 10 c, stk. 5, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse om certificering senest fire måneder efter modtagelse af en ansøgning eller en underretning eller efter datoen for Europa-Kommissionens anmodning. Ved udløbet af denne periode anses certificeringen for udstedt, hvis Forsyningstilsynet ikke har truffet udtrykkelig afgørelse herom.

Forsyningstilsynets udtrykkelige eller stiltiende afgørelse får dog først virkning, efter Forsyningstilsynet har underrettet Europa-Kommissionen, jf. § 10 c, stk. 6.

Det foreslås, at i § 10 c, stk. 5, *1. pkt.*, ændres »4 måneder« til: »100 arbejdsdage«.

Den foreslåede ordning vil medføre, at fristen for rettidig afgørelse om certificering bliver senest efter 100 arbejdsdage enten efter modtagelse af en ansøgning eller en underretning eller efter datoen for Europa-Kommissionens anmodning. Formålet med ændringen fra 4 måneder til 100 arbejdsdage er at gennemføre artikel 71, stk. 5, i direktivet.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 71, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 56

Efter gasforsyningslovens § 10 c, stk. 6, 2. pkt., skal Forsyningstilsynet straks tilsende Europa-Kommissionen underretning om sin afgørelse om certificering sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen, hvorefter Kommissionen handler i overensstemmelse med den relevante procedure fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordningen om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Det forslås at 2. *punktum* i § 10 c, stk. 6 ændres således, at der henvises til artikel 14 ii Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint i stedet for artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Der er tale om en konsekvensændring. Gasforordningen (forordning nr. 2024/1789) indeholder et kapitel om certificering af transmissionssystemoperatører, hvor artikel 14 viderefører de procedurer for certificering af transmissionssystemoperatører, som var fastsat i artikel 3 i den nu ophævede gasforordning (forordning nr. 715/2009).

Ændringen har ingen materiel indflydelse på de krav til ejermæssig adskillelse, som transmissionsselskaberne skal opfylde for at opnå certificering i

henhold til gasforsyningslovens §10 b, eller på Forsyningstilsynets beføjelser og pligter til at træffe selve certificeringsafgørelsen, jf. §10 c, stk. 1-5.

I Danmark er Energinet certificeret som transmissionssystemoperatør.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 57

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 21, er en lagersystemoperatør defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.

Efter gasforsyningslovens § 10 d, stk. 1 og 2, er Forsyningstilsynet den certificerende myndighed for lagersystemoperatører i Danmark. Forsyningstilsynet certificerer lagersystemoperatører i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.

Det foreslås, at ændre *stk. 1* i § 10 d, hvorefter »lagersystemoperatører i Danmark« ændres til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet i Danmark«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer vedr. definitioner i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorefter § 6, nr. 21 ophæves, samtidig med der i § 6, nr. x, indsættes en definition af »Gaslagersystemoperatør«, der defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.

Der alene tale om en sproglig omformulering af lovtekniske grunde som følge af de foreslåede ændringer med hensyn til definitionerne inden for lagervirksomhed.

Der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 58

Efter gasforsyningslovens § 6, nr. 21, er en lagersystemoperatør defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.

Efter gasforsyningslovens § 10 d, stk. 1 og 2, er Forsyningstilsynet er den certificerende myndighed for lagersystemoperatører i Danmark. Forsyningstilsynet certificerer lagersystemoperatører i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.

Det foreslås at ændre § 10 d, *stk. 2*, hvorefter »lagersystemoperatører« ændres til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet«. Der er tale om en konsekvensændring pba af den foreslåede ændring i § 1, nr. 26, hvorefter § 6, nr. 21 ophæves, samtidig med der i § 6, nr. 17 indsættes en ny definition »Gaslagersystemoperatør«, som defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.

Der alene tale om en sproglig justering af lovtekniske grunde som følge af de foreslåede ændringer med hensyn til definitionerne inden for lagervirksomhed.

Der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 59

De nuværende danske regler om selskabsstruktur i gassektoren findes primært i gasforsyningsloven og lov om Energinet. Det danske gastransmissionssystem er ejet af den danske stat ved Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Energinet er en selvstændig offentlig virksomhed og er oprettet ved lov om Energinet.

Lov om Energinet fastlægger de selskabsretlige rammer for Energinet. Energinet ejer og varetager driften af både el- og gastransmissionssystemet i Danmark. Loven afspejler et politisk valg om at samle ansvaret for den kritiske energiinfrastruktur i én virksomhed med henblik på at udnytte

synergier. For at sikre transparens og undgå krydssubsidiering mellem el- og gassektoren stiller loven krav om fuld regnskabsmæssig adskillelse af de to aktivitetsområder. Energinets nuværende organisering er baseret på en selskabsmæssige adskillelse kombineret med en regnskabsmæssig adskillelse. Energinets aktiviteter på el og på gas er placeret hos tre koncerninterne datterselskaber: Energinet Eltransmission A/S, Energinet Gastransmission A/S og Energinet Systemansvar A/S. Disse selskaber ejer, driver og vedligeholder infrastrukturen, men det overordnende ejerskab over aktiverne (el- og gasinfrastrukturen) er hos moderselskabet Energinet SOV.

Energinet er ansvarlig for at drive og vedligeholde transmissionssystemet. Energinet er oprettet ved lov og har derfor ikke en bevilling. Efter § 2 stk. 5, i lov om Energinet skal Energinets aktiviteter, som ligger uden for de i stk. 2 angivne, udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Efter § 10b, § 28a og § 28b i gasforsyningsloven gælder der et krav om ejermæssig, selskabsretlig og ledelsesmæssig adskillelse. Disse regler har historisk haft til formål at sikre en vertikal adskillelse, dvs. en adskillelse af monopolaktiviteterne (transmission og distribution) fra de konkurrenceudsatte aktiviteter (produktion og handel). Gasforsyningslovens bestemmelser fastsætter, at den, der direkte eller indirekte udøver kontrol over transmissionssystemet, ikke samtidig må udøve kontrol over gasproduktions-, gasforsynings-, elproduktions- eller elhandelsselskab.

Loven indeholder dog ikke specifikke regler om horisontal adskillelse, dvs. adskillelse mellem driften af forskellige energisystemer (gassystemet, elsystemet og brintnettet) inden for samme koncern.

Det foreslås at indsætte en ny § 10 e efter § 10 d i gasforsyningsloven,

Det foreslås i § 10 e, *stk. 1*, at transmissionsselskaber, eller transmissions-systemejere og systemoperatører, der er en del af en virksomhed, som varetager transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, skal udøve brintaktiviteter i et selvstændigt datterselskab.

Formålet med den foreslåede ordning er at gennemføre artikel 69 i gasdirektivet. Det er ministeriets vurdering, at den mest hensigtsmæssige implementering af artikel 69 er en model, der giver mulighed for at anvende direktivets undtagelsesbestemmelser. Dette vil give den nødvendige fleksibilitet til at vælge den selskabsstruktur, der er mest omkostningseffektiv og fremmende for en hurtig og koordineret udbygning af brintinfrastrukturen i

Danmark. Det vurderes i øvrigt i overensstemmelse med den 1. delaftale om mulighed for etablering af brintinfrastruktur af 22. maj 2023.

Formålet med bestemmelsen stk. 1, er at sikre gennemsigtighed med hensyn til finansiering og anvendelse af tariffer for adgang for at beskytte gasforbrugere imod krydssubsidiering mellem gas- og brintbrugere. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinets datterselskab, Energinet Brint A/S (Brint-TSO), vil skulle varetage transmissionsoperatørens opgaver på brintområdet. Det betyder, at alle opgaver angående brinttransmissionssystem skal være placeret i dette selskab. Endvidere er formålet med den foreslåede § 10 e, stk. 1, at gennemføre artikel 69, stk. 1.

Det foreslås i § 10 e, *stk. 2*, at klima-, energi-, og forsyningsministeren efter ansøgning kan meddele undtagelse fra kravet i stk. 1. En undtagelse kan kun meddeles, hvis 1) en offentligt tilgængelig positiv cost-benefit-analyse, udarbejdet af Energinet, og 2) Forsyningstilsynet vurderer, at en undtagelse ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel. Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kun kan meddele undtagelse hvis den regulerende myndigheds vurdering er positiv.

Det bemærkes, at gasdirektivets ikke udpeger en bestemt aktør til at udarbejde cost-benefit-analysen, men spørgsmålet er afklaret med EU-Kommisjonen, som bekræfter, at artikel 69, også når den læses sammen med præambelbetragtning 82, overlader det til medlemsstaterne at beslutte hvem der skal udarbejde cost-benefit-analysen. På den baggrund bør analysen ikke udarbejdes af den samme myndighed, som efterfølgende skal vurdere om undtagelsens indvirkning vil være positiv eller negativ

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer det mest hensigtsmæssigt, at det er Energinet, som udarbejder cost-benefit-analysen, idet det er Energinet, som kan redegøre for synergier ved fælles opgavevaretagelse på brint-, el- og gasområdet. Energinet vil i cost-benefit-analysen skulle vise, at undtagelsen ikke vil påføre risiko for krydssubsidiering, manglende gennemsigtighed, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

Forsyningstilsynet vil skulle foretage en vurdering af Energinets cost-benefit-analyse. Ministeriet bemærker, at tilsynets vurdering af cost-benefit-analysen vil skulle begrænse sig til det, som fremgår af artikel 69, stk. 4, i gasdirektivet, nemlig en vurdering af undtagelsens indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettatariffer og grænseoverskridende handel.

Tilsynet vil således ikke skulle forholde sig til selve vurdering af Energinets fordele ved undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse og ulemper, hvis undtagelsen ikke meddeles.

Det er Energinets opgave i cost-benefit-analysen at redegøre for om fordelene vil opveje omkostningerne, og at påvise, at undtagelsen ikke vil have en negativ indvirkning på de fire nævnte faktorer. Ministeriet forstår formålet med tilsynets vurdering på baggrund af en klar ordlyd i artikel 69, stk. 4. Hvis den regulerende myndighed efter undtagelsen er meddelt, foretager en ny vurdering - hvilket skal finde sted mindst hvert syvende år - og på grundlag heraf konkluderer, at fortsat anvendelse af undtagelsen vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel, skal klima-, energi-, og forsyningsministeren trække undtagelsen tilbage.

Formålet med bestemmelsen er at tilvejebringe mulighed for at Energinet vil kunne ansøge om en midlertidig undtagelse fra kravet om horisontal adskillelse. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet vil kunne placere visse opgaver på brintområdet sammen med el- og gasopgaver. Det betyder, at Energinet Systemansvar A/S, som beskæftiger sig med visse gas- og elrelaterede TSO-opgaver også vil kunne varetage brintrelaterede TSO-opgaver.

Endvidere er formålet med den foreslåede § 10 e, stk. 2, at gennemføre artikel 69, stk. 2.

Det foreslås i § 10 e, *stk. 3*, at klima-, energi og forsyningsministeren offentliggør undtagelser meddelt efter stk. 2, og underretter Europa-Kommissionen om en sådan meddelelse ledsaget af Forsyningstilsynets vurdering, der er omhandlet i stk. 4, samtidig med, at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares.

Det bemærkes, at ordlyden i artikel 69 indebærer, at der ikke er tale om en forvaltningsretlig afgørelse, når ministeren meddeler eller tilbagetrækker en undtagelse, men må anses som en beslutning.

Formålet med den foreslåede § 10 e, stk. 3, er at gennemføre artikel 69, stk. 3, samt at sikre fortroligheden ved offentliggørelse. Kravet om regnskabsmæssig adskillelse skal sikre, at der ikke opstår risiko for krydssubsidiering, og at gasforbrugerne ikke vil blive opkrævet tariffer, som vil dække omkostninger knyttet til udvikling af brintinfrastruktur.

Det foreslås i § 10 e, *stk. 4*, at Forsyningstilsynet mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen skal offentliggøre en vurdering af indvirkningerne af en meddelt undtagelse efter *stk. 2*.

En sådan vurdering skal som minimum omfatte tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra gassektoren til brintsektoren.

Det foreslås i § 10 e, *stk. 5*, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal trække en meddelt undtagelse efter *stk. 2* tilbage, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at den fortsatte anvendelse af undtagelsen har en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer eller grænseoverskridende handel. Ligeledes skal klima-, energi- og forsyningsministeren trække en undtagelse tilbage, hvis ministeren vurderer, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet.

Det bemærkes, at EU-Kommissionen har bekræftet, at overførsel af aktiver som udgangspunkt ikke omfatter overførsel af finansielle aktiver, men kun overførsel af fysiske aktiver, såsom konvertering af infrastruktur.

Det betyder, at undtagelsen vil kunne meddeles midlertidig og vil skulle trækkes tilbage, når et af kriterierne er opfyldt. Der bemærkes, at når undtagelsen vil trækkes tilbage, vil der heller ikke være tale om en afgørelse, som ministeren vil skulle træffe.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der regelmæssigt føres tilsyn med undtagelsens potentielle indvirkninger på bl.a. gennemsigthed og krydssubsidiering. Bestemmelsen forpligter Forsyningstilsynet, som den nationale regulerende myndighed, til at føre tilsyn med dette. Bestemmelsen har til formål at tilgodese brintvirksomhedernes behov for synergier ved fælles drift af brint, gas og el i begyndelsen når brintinfrastrukturen er under udvikling, samt ikke at gå på kompromis med risiko for gennemsigthed og krydssubsidiering, som kan betyde, at gasforbrugerne skal betale højere tariffer, som henhører fra udvikling af brintinfrastrukturen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet som tilsynsmyndighed vil skulle sikre, at undtagelsens anvendelse ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed og gastariffer. Såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at der er negativ indvirkning, skal tilsynet orientere klima-, energi og forsyningsministeren om dette, som derefter vil skulle trække undtagelsen tilbage. Kravet om at udarbejde en tidsplan for forventet overførsel af aktiver fra gassektoren til brintsektoren skal ophæves, når overførslen af aktiver er afsluttet.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 69, stk. 1-4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 60

Gasforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser om transmissions-, distributions-, lager-, eller brintnet-, brintlagre- eller brintterminaloperatørers ansvar for at undgå brintudslip eller disse selskabers afrapporteringskrav i forbindelse med brintlækager.

Det foreslås at indsætte en ny § 11 e efter § 11 d i gasforsyningsloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber i brintsystemet skal træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse med deres drift og regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under operatørens ansvar.

Formålet er at gennemføre artikel 50, stk. 1, litra g.

Det foreslås i *stk. 2*, at selskaber omfattet af stk. 1, årligt skal forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for [den kompetente myndighed] og derved offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.

Formålet er at gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra h.

På baggrund af nærmere dialog og faglige overvejelser vurderes det, at [den kompetente myndighed] er bedst egnet til at påtage sig opgaven.

Det foreslås i *stk. 3*, at [den kompetente myndighed] kan fastsætte nærmere regler om stk. 1-2.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at tillægge [den kompetente myndighed] en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger vedrørende brintudslip, der fremgår af stk. 1 og 2. Herved sikres den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse reglerne løbende i takt med teknologiske udviklinger, nye sikkerhedsstandarder eller andre forhold, der giver anledning til justeringer.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra g og h.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 61

Det fremgår af § 12, stk. 1, nr. 1, i gasforsyningsloven, at et transmissions-selskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør i fornødent omfang skal tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3, og andre gasselskaber. Bestemmelsen anvender således verbet »tilslutte« om tilslutning af både systembrugere og andre gasselskaber.

Det foreslås, at der i § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes »tilkoble« efter »jf. § 18, stk. 1-3, og «.

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere terminologien, så den stemmer overens med gasdirektivet. Ændringen medfører, at transmissions-selskabet m.v. fortsat skal »tilslutte« systembrugere, mens det fremover skal »tilkoble« andre gasselskaber.

Dette afspejler direktivets terminologi, hvor begrebet »tilkobling« anvendes i forbindelse med transmissionssystemoperatørens forpligtelser vedrørende tilslutning af bl.a. produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas i henhold til gasdirektivets artikel 41, samt lagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder i henhold til gasdirektivets artikel 42.

Ved at indføre begrebet »tilkoble« for »andre gasselskaber«, herunder operatører af produktions- eller lageranlæg, opnås en mere præcis og sproglig konsekvent implementering af direktivets forpligtelser i gasforsyningslovens § 12.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 62

Det fremgår af gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at et transmissions-selskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør i fornødent omfang skal tilslutte systembrugere og andre gasselskaber. Endvidere fremgår det af § 12, stk. 1, nr. 4, at de skal samarbejde med andre transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark og i andre lande med henblik på en effektiv udveksling af gas.

Gasforsyningslovens § 12, stk. 1 fastsætter således en række forpligtelser for et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør.

Det foreslås, at i gasforsyningslovens § 12, stk. 1 indsættes efter nr. 1, som nyt *nummer 2*, hvorefter selskaberne efter stk. 1, skal give adgang til sit brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

Den foreslåede ordning medfører, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal give andre gasselskaber adgang til selskabets brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at disse selskaber kan udøve deres hverv. Dette omfatter også situationer vedrørende grænseoverskridende transport af brint.

Formålet med bestemmelsen er at gennemføre artikel 35, stk. 3, i gasdirektivet samt at supplere den foreslåede ordning i § 1, nr. 64, der pålægger distributionsselskaber en tilsvarende forpligtelse. Bestemmelsen sikrer, at gasselskaber, i nødvendigt omfang, får adgang til andre selskabers brinttransmissionsnet, hvilket er en forudsætning for at etablere et velfungerende og integreret indre marked for brint. Ved at sikre sådan adgang, herunder til grænseoverskridende transport, understøttes udviklingen af et konkurrencedygtigt brintmarked i EU.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 35, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 63

Efter § 12, stk. 1, nr. 4, i gasforsyningsloven, skal et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør samarbejde med andre operatører i Danmark og i andre lande med henblik på en effektiv udveksling af gas.

Det foreslås, at i § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 5, som nyt *nr. 6*, en forpligtelse for et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør til i brintsystemet at tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig

efterspørgsel efter kapacitet, som er identificeret en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, og den 10-årige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, der er omhandlet i artikel 60 i forordning (EU) 2024/1789, og til forsynings-sikkerheden for brint.

Den foreslåede ordning vil forpligte transmissionsselskaber mv. i brintsy-stemet at tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er konstateret i den nationale netudviklingsplan og den 10-årige EU-dæk-kende netudviklingsplan for brint, og til forsyningssikkerheden for brint. Bestemmelsen har til formål at gennemføre artikel 50, stk. 2, 1. pkt., i gas-direktivet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 64

Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, at et distributionssel-skab i fornødent omfang skal tilslutte systembrugere. Endvidere fremgår det af nr. 4, at et distributionsselskab skal samarbejde med transmissionsselska-ber eller transmissionssystemejere og systemoperatører, herunder andre in-frastrukturselskaber, i Danmark med henblik på en effektiv udveksling af gas. Gasforsyningslovens § 14, stk. 1, fastsætter således en række forplig-telser for et distributionsselskab.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 1 indsættes efter nr. 1 som nyt *nummer 2*. hvorved det fastlægges, at hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint, skal selskaberne efter stk. 1, give adgang til deres brintdi-tributionsnet.«

Den foreslåede ordning medfører, at et distributionsselskab forpligtes til at give andre gasselskaber adgang til sit brintdistributionsnet, hvis det er nød-vendigt for, at disse selskaber kan udøve deres hverv. Dette omfatter også situationer i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

Formålet med indsættelsen er at gennemføre artikel 35, stk. 3, i gasdirekti-vet, sammen med den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 60, der pålægger transmissionsselskaber en tilsvarende forpligtigelse. Med bestemmelsen sikres det, at gasselskaber, i det omfang det er nødvendigt, har adgang til andre selskabers brintdistributionsnet, hvilket er en forudsætning for et

velfungerende og integreret indre marked for brint. Ved at sikre adgang, herunder for grænseoverskridende transport, understøttes udviklingen af et konkurrencedygtigt brintmarked i EU.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 35, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 65

Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 5, at et distributionsselskab skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling. Bestemmelsen fokuserer således på planlægning af udbygning og udvikling af distributionsnettet baseret på en forventning om et stigende fremtidigt kapacitetsbehov. Den gældende regulering af distributionsselskabers planlægning tager ikke højde for behov for tilpasning og nedlukning af dele af distributionssystemet som følge af faldende kundegrundlag.

Planerne skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren til udtalelse. En udtalelse er ikke en bindende afgørelse, og ministeren har således ikke en formel beføjelse til at godkende eller afvise planerne.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 7* § 14 efter nr. 5, som bliver til nr. 6, hvorefter distributionsselskaber skal udarbejde en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svindende kundegrundlag. Tilpasningsplaner efter 1. pkt. indsendes til klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabernes planlægningsforpligtelse udvides til også at omfatte systemtilpasning. Der er ikke hermed tiltænkt nogen ændring af den hidtidige planlægningsforpligtelse.

Formålet med ændringen er at sikre en klar hjemmel til, at selskabernes planer dækker den forventede udvikling i den grønne omstilling, hvor der ikke kun vil være tale om systemudvikling, men også om en bevidst og planlagt tilpasning af metangassystemet som følge af ændret efterspørgsel på lokalt plan. Den faldende efterspørgsel vil ofte men ikke altid ske som følge af udrulningen af fjernvarme.

Planer om systemtilpasning afvejer hensynet til Evidas selskabsøkonomiske rentabilitet mod hensynet til de berørte systembrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskaber i sammenhæng med den eksisterende netudviklingsplan skal udarbejde en tilpasningsplan, som identificerer behov for nedlukning af dele af distributions-systemet, hvor driften forventes at blive urentabel.

Den foreslåede ændring medfører endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger hertil fremadrettet, skal godkende distributionsselskabernes tilpasningsplaner.

Den foreslåede ændring vil gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 1 og 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 66

Klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i gasforsyningslovens § 14, stk. 2, giver ministeren kompetence til at fastsætte regler om gennemførelsen af distributionsselskabets opgaver i henhold § 14, stk. 1.

Bemyndigelsen omfatter imidlertid ikke specifikt fastsættelse af nærmere regler om gennemførelse af de indholdsmæssige krav til distributionsselskabets tilpasningsplaner i overensstemmelse med gasdirektivet, herunder bl.a. regler om planernes indhold og hyppighed.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 14 efter stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af tilpasningsplaner, i stk. 1, nr. 6, herunder regler om tilpasningsplanernes indhold, regler om distributionsselskabernes identificering af nødvendige infrastrukturtilpasninger, regler om tilpasningernes overensstemmelse med varmeplanlægning og biogasproduktion, regler om høring og offentliggørelse, herunder af høringsresultat, samt regler om ajourføring af tilpasningsplanerne.

Den foreslåede ændring vil gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 67

Efter gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 8, skal distributionsselskaber sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for gasbesparelser, give den enkelte forbrugerinformationer om forbrugerens faktiske gasforbrug og faktiske aktuelle priser, og mindst en gang årligt kortlægge det samlede gasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Gældende ret indeholder ikke specifikke regler om EU-interoperabilitet for data på gasområdet, dvs. systemernes evne til at tale sammen. Der er således ingen eksplicit hjemmel til at fastsætte krav, der sikrer, at danske dataudvekslingsløsninger er kompatible med systemer i andre EU-lande.

Den nuværende regulering fokuserer primært på forbrugerens egen adgang til data og den dataudveksling, der er nødvendig for gasmarkedets drift.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som § 14 b, stk. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan forbrugerens måler- og forbrugsdata, samt data nødvendige for leverandørskifte, udveksles og forvaltes, herunder hvordan data stilles til rådighed for berettigede parter mod et rimeligt gebyr.

Den foreslåede bemyndigelse vil gøre det muligt at gennemføre artikel 22 i gasdirektivet, der forpligter medlemsstaterne til at sikre, at berettigede parter, med forbrugerens samtykke, kan få adgang til data på en ikkediskriminerende og gennemsigtig måde. Bemyndigelsen vil gøre det muligt at fastsætte klare rammer for, hvordan tredjeparter, såsom udbydere af energitjenester eller prissammenligningsportaler, kan få adgang til en forbrugers data.

Der kan som led i bemyndigelsen fastsættes relevante gebyrer i forbindelse med berettigede parters adgang til data; sådanne gebyrer skal være rimelige og behørigt begrundede.

Bestemmelsen skal generelt skabe rammen for en styrket konkurrence og fremme udviklingen af nye, innovative tjenester til gavn for forbrugerne ved at gøre det lettere for dem at udnytte deres egne data aktivt.

Efter det foreslåede § 14 b, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om EU-interoperabilitet, datatilgængelighed og dataforvaltning for de i stk. 1 nævnte data, herunder om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang samt certificering og udpegnings af overvågningsansvarlige.

Det foreslåede stk. 2 skal skabe rammen for gennemførelsen af artikel 22, stk. 4, i gasdirektivet.

Med det foreslåede stk. 2 bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere til at fastsætte regler om systemernes evne til at tale sammen på tværs af EU, datatilgængelighed og dataforvaltning for de data, der er omfattet af stk. 1. Bemyndigelsen omfatter desuden adgang til at fastsætte regler om tekniske specifikationer såsom formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for dataadgang samt om certificering af dataansvaret og eventuel udpegning af overvågningsansvarlige som skal føre tilsyn med gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes for at sikre ikkediskriminerende adgang til data.

Bestemmelsen skal desuden skabe rammen for gennemførelse af artikel 23 i gasdirektivet. Bestemmelsen skal i den forbindelse medvirke til at sikre, at de danske systemer for datahåndtering er i overensstemmelse med fælles europæiske standarder. Dette skal lette adgangen til det danske marked for udenlandske tjenesteudbydere og omvendt, hvilket understøtter et velfungerende indre marked for energi. Bemyndigelsen giver den nødvendige fleksibilitet til at kunne tilpasse de danske regler i takt med den teknologiske udvikling og eventuelle fremtidige gennemførelsesretsakter fra Kommissionen på området.

Den foreslåede vil sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 22 og 23.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 68

Efter § 15, stk. 1, nr. 3, skal et lagerselskab stille nødvendig lagerkapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver.

Det foreslås at der i § 15, stk. 1, nr. 3, efter »§ 12, stk. 1, nr. 3,«: indsættes »og distributionsselskaber, jf. § 14, stk. 1, nr. 3,« og efter »nævnte opgaver«: indsættes »og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5«.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et lagerselskab skal stille nødvendig lagerkapacitet til rådighed for både transmissionsselskabers og

distributionsselskabers varetagelse af deres opgaver vedrørende forsynings-sikkerheden, som fremgår af henholdsvis gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 3 og § 14, stk. 1, nr. 3. Endvidere indsættes at, det skal være i overensstemmelse en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5. Formålet er at gennemføre forpligtelsen i artikel 50, stk. 1, litra b, for så vidt angår lagere-selskaber.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra b.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 69

Det foreslås, efter § 15 at indsætte en ny paragraf § 15 a, hvor der i stk. 1 fremgår forpligtelser for brintterminalselskaber og i stk. 2 indsættes en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1* at et brintterminalselskab skal stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr. 3, og distributionsselskaber, jf. § 14, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.

Den i nr. 1 foreslåede forpligtigelse vil medføre, at et brintterminalselskab skal stille nødvendig kapacitet til rådighed for både transmissionsselskabers og distributionsselskabers varetagelse af deres opgaver vedrørende forsynings-sikkerheden, som fremgår af henholdsvis gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 3 og § 14, stk. 1, nr. 3. Endvidere at det skal være i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5. Formålet er at gennemføre forpligtelsen i artikel 50, stk. 1, litra b, for så vidt angår brintterminalselskaber.

Det foreslås i *stk. 2* at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder om den nødvendige kapacitet og samarbejdet mellem selskaberne.

Den i stk. 2 foreslåede bemyndigelse kan bl.a. anvendes til at fastsætte nærmere regler, der sikrer passende måder for brintterminalselskaber at opfylde

UDKAST

sine forpligtelser på. Formålet er at implementere forpligtelsen i artikel 50, stk. 1, litra c, for så vidt angår brintterminalselskaber.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 50, stk. 1, litra b og litra c.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 70

Efter § 17, stk. 2, i gasforsyningsloven kan tilladelsen til anlæggelse af direkte ledninger kun gives, hvis ansøgeren forinden har fået afslag på en anmodning om adgang til systemet, jf. § 18, og spørgsmålet ikke har kunnet løses ved forelæggelse for Forsyningstilsynet.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at ændre »anmodning om adgang til systemet« til: »anmodning om tilslutning og adgang til systemet«.

Det foreslås at konsekvensrette § 17, stk. 2, således at der tilføjes, at ansøgeren har fået afslag på en anmodning om tilslutning til systemet og adgang til systemet.

Ændring af § 17, stk. 2, medfører en konsekvensændring af alle steder i loven hvor adgang til systemet omtales. Det vil indebære, at direktivet vil være implementeret korrekt.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 71

Det fremgår af § 18, stk. 1, i gasforsyningsloven, at systembrugere som udgangspunkt har ret til mod betaling at få adgang til systemet. Bestemmelsen indebærer således en generel ret til tredjepartsadgang til både det metangasbaserede og brintbaserede gassystem.

Det foreslås i § 18, stk. 1, »systemet« ændres til »brintsystemet eller metangassystemet«, og at »jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6« ændres til: »jf. dog stk. 3-8 og regler udstedt i medfør af stk. 9«.

Den foreslåede ændring medfører, at det tydeliggøres, at tredjepartsadgangen gælder både til det metangasbaserede og brintbaserede gassystem, samt at der således med det kommende brintsystem vil være flere overordnede systemer. Derudover er formålet, at tydeliggøre de dele der handler om indførsel af en ordning for tredjepartsadgang i artikel 35, stk. 1 om tredjepartsadgang til brintnet, artikel 36, stk. 1 om tredjepartsadgang til brintterminaler og artikel 37, stk. 1, om adgang til brintlagring, er gennemført.

Den foreslåede ændring vil tydeliggøre gennemførelsen af artikel 35, stk. 1, artikel 36, stk. 1 og artikel 37, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 72

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, stk. 2, at anmodning om adgang til systemet rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Adgang forudsætter, at systembrugere skal være tilsluttet systemet for at få adgang til systemet.

Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.

Det foreslås i § 18, *stk.* 2, at indsætte »tilslutning og« før »adgang« to steder.

Herved sikres muligheden for at tydeliggøre sondringen mellem tilslutning og adgang, i overensstemmelse med gasdirektivets sondring mellem tilslutning og adgang.

Det vil medføre, at selskaberne Energinet og Evida vil skulle tilslutte systembrugere til systemet samt give systembrugere adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a. Henvisningen til bestemmelserne vil indebære, at Energinet og Evida vil ved vurderingen af anmodning om tilslutning og adgang til systemet skulle forholde sig til reglerne i de nævnte bestemmelser, herunder om tekniske krav for tilslutning til systemet og om vilkår og betingelser om benyttelse af systemet er opfyldt. Henvisningen til § 20 a indebærer, at adgang til systemet omfatter tillige adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner, som udbydes af lager- og transmissionsselskaber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at systembrugere vil fortsat skulle udarbejde en anmodning om adgang til systemet, som vil indebære, at der også anmodes om tilslutning. Selskaberne vil ved vurdering af, om anmodning vil kunne imødekommes, skulle forholde sig til de reviderede begrundelser for afslag og hvornår kan der nægtes tredjepartsadgang, som er i overensstemmelse med gasdirektivet. Det nye gasdirektiv introducerede en udtrykkelig sondring mellem nægtelse af adgang eller tilslutning, som ikke var gældende under det ophævede gasdirektiv.

Den foreslåede ændring vil tydeliggøre gennemførelsen af artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 73

Det foreslås, at der i § 18, *stk. 2, efter 2. pkt.* indsættes: »Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.«

Det bemærkes at lovforslaget samtidig foreslår at indsætte en bestemmelse, der er identisk med § 20, stk. 2 i § 18, jf. § 1, nr. X

Gasdirektivets artikel 41, stk. 3, og artikel 45 fastsætter, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatøren under de regulerende myndigheders tilsyn skal opfylde rimelige frister for at vurdere anmodninger om tilførsel af biometan, afgive tilbud og gennemføre tilslutningen.

Dette er med henblik på en hurtig gennemførelse af nettilslutning af biometananlæg til det metangastransmissions- og distributionssystem. Gasdirektivets krav omfatter alene frister for anmodninger fra biometananlæg, men det gældende krav i § 20, stk. 2, og § 36 a i gasforsyningsloven omfatter alle anmodninger om adgang til systemet, jf. § 18, og ikke kun biogasanlæg. Det bemærkes, at § 20, stk. 2 foreslås ophævet, jf. 1, pkt. X.

Der foreslås at klima-, energi og forsyningsministerens bemyndigelse i § 18, stk. 6, også vil omfatte mulighed for at fastsætte fast frister for behandling af anmodninger, jf. § 1, nr. X.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 74

Det foreslået indsætte et nyt *stk.* 3 i § 18, hvorefter: »I forbindelse med anmodning om tilslutning og adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, tager transmissionsselskaber, transmissions-systemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra f i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2024/1788 af 13. juni 2024.

Det foreslåede vil medføre, at selskaberne i deres vurdering af en anmodning fra tilsluttede produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas om adgang til metangassystemet, f.eks. vil kunne inddrage hensyn til de antagelser om udvikling produktion, forsyning og forbrug af metangas, i overensstemmelse med gasdirektivets artikel 55, stk. 2, litra f, herunder forventede biogaslommer.

Biogaslommer opstår især i sommerperioder, hvor forbruget af gas er lavt, mens produktionen er uforandret. Der opstår derfor en dissonans i systemet, idet systemet ikke kan tage imod de mængder biogas, som bliver produceret, men ikke aftaget.

Imidlertid kan der være tale om manglende plads kun i den del af systemet, hvor biogasanlægget er tilsluttet distributionssystemet, men ikke i de andre dele af systemet. De mængder af biogas, som der ikke er plads til, kan indføres andre steder i distributionssystemet, hvor der er plads, eller i stedet for i transmissionssystemet. Dette kan ske ved hjælp af tilbageførelsesanlæg, som kan transportere gas fra transmissionssystem til distributionssystem og omvendt.

Det vil medføre, at adgang til systemet vil fortsat skulle træffes på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, jf. stk. 2, 2. pkt., mens vurderingen af objektive kriterier vil kunne omfatte vurdering af hensyn til udvikling i produktion, forsyning og forbrug af gas, udfordringer med biogaslommer.

Bestemmelsen vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 30.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 75

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, at selskaber kan give afslag på adgang til systemet, imidlertid fremgår selskabers mulighed for at give afslag på tilslutning ikke.

Det foreslås, i § 18, stk. 3, der bliver *stk. 4*, at »nægte adgang« ændres til: »give afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«.

Den foreslåede ændring medfører, at selskaber også vil kunne give afslag på tilslutning efter reglerne, og ikke kun adgang til systemet, i § 18, stk. 3, nr. 1-2. Det foreslåede vil betyde, at Energinet og Evida vil ved vurdering af anmodninger om tilslutning og anmodninger om adgang til systemet, vil kunne give ret til tilslutning til systemet, men på den anden side give afslag til adgang til systemet, idet direktivet fastsætter forskellige vilkår for at kunne give afslag på tilslutning og afslag på adgang. Det betyder således, at ret til tilslutning til systemet giver ikke nødvendigvis ubegrænset ret til adgang til systemet.

Bestemmelsen vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 76

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 1, at selskaber kan give afslag på adgang til systemet, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet. Bestemmelsen giver således infrastrukturselskaberne en klar hjemmel til at afvise en anmodning om tredjepartsadgang, når der foreligger kapacitetsmangel. Forordningens artikel 20 og 36 stiller et yderligere krav om, at hhv. transmissions- og distributionsselskaber i metangassystemet, skal sørge for uafbrydelig kapacitet med henblik på at sikre adgangen for produktionsfaciliteter for vedvarende gas og kulstoffattig gas, der er tilsluttet deres net. Af forordningen fremgår det endvidere, at tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas, kun kan nægtes adgang til metangassystemet med forbehold af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastruktursikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 3, *nr. 1*, indsættes efter »kapacitet«: »eller der mangler sammenkobling, jf. dog § 10 a, stk. 2.«.

Den foreslåede indsættelse vil medføre, at manglende sammenkobling bliver en eksplicit grund til at give afslag på adgang eller tilslutning. Desuden indsættes en henvisning til et nyt stykke 4, for at tydeliggøre, at der ikke kan gives afslag på hverken adgang eller tilslutning på grund af manglende kapacitet eller sammenkobling, hvis en systembruger er villig til at betale for de nødvendige udbygninger, der sikrer den fornødne kapacitet eller manglende sammenkoblinger.

Det bemærkes dog, at uanset den foreslåede ændring til § 1, stk. 3, nr. 1, vil der altid kunne gives afslag på både adgang og tilslutning efter reglerne vedrørende nedlukning, jf. § 18, stk. 5.

Det foreslåede stk. 6 vil endvidere medføre en tydeliggørelse af, at efter Forordningens artikel 20 og 36, kan allerede tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas, gives afslag på adgang til metan-gassystemet, såfremt betingelserne i artikel 20 eller 36 er opfyldt.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 77

Det foreslås at ophæve §§ 20 og 22.

Vedr. ophævelse af § 20

Efter § 20, stk. 1, i gasforsyningsloven fastsættes priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, af transmissionsselskabet, transmissionssystemejereren, systemoperatøren og distributions- eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 .

Efter stk. 2, skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber give ansøgere om benyttelse

af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt,

Efter stk. 3. betales ved transport af gas gennem flere distributionssystemer med henblik på forsyning af en forbruger alene for transport svarende til tariffene for transport i det distributionssystem, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionsselskaber, hvis distributionssystemer gassen transporteres igennem.

Efter stk. 4. kan et eller flere af de berørte distributionsselskaber indbringe tvisten for Forsyningstilsynet til afgørelse, hvis der opstår tvist om fordelingen af provenuet, jf. stk. 3.

Efter § 36 a, stk. 1, i gasforsyningsloven fastsættes priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Det forslås at ophæve § 20, stk. 1, i gasforsyningsloven med henblik på at skabe en regulatorisk klarhed over reglerne og at undgå gentagelser af samme bestemmelse i to forskellige §§, idet både § 20, stk. 1, og § 36 a, stk. 1, regulerer det samme forhold og er næsten identiske i sin ordlyd.

Der henvises til nr. 19 om specielle bemærkninger til § 36 a.

Ophævelse af § 20, stk. 1, og en konsekvensændring af den foreslåede ændring af § 36 a, stk. 1, og § 40, stk. 1, vil medføre en regulatorisk klarhed, ved at samle samme bestemmelser ét sted i loven.

Gasdirektivets bestemmelser om metodegodkendelse er allerede implementeret i gasforsyningsloven. Ændringen vil således alene medføre klarhed.

Dette vil også indebære konsekvensrettelse af §§ 12, 14 og 36 a og 40, stk. 1, idet disse henviser til § 20, stk. 1.

Vedr. § 22

Efter § 22 følger det, at hvis et gasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take-or-pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om

køb af gas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Efter § 18, stk. 3, nr. 3, kan transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber således give afslag på adgang til systemet på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or pay-vilkår), jf. § 22.

I medfør af § 22, 2. pkt. er der fastsat bekendtgørelse nr. 731 af 31. juli 2000 om nægtelse af adgang til naturgassystemet på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or-pay-kontrakter).

Gasdirektivet har ophævet dette krav om take-or-pay-forpligtelser.

Der foreslås derfor at ophæve § 22 og nyaffatte § 18, stk. 3, nr. 3, jf. § 1, nr. X.

Det foreslåede vil medføre, at selskaber vil fortsat kunne give afslag på tilslutning eller adgang til systemet 1) hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet og 2) hvis tilslutning eller adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde deres forpligtelser, men ikke længere på grund af 3) alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or pay-forpligtelse), jf. § 22.

Endvidere vil bekendtgørelsen også ophæves som en konsekvensændring af ophævelse af § 22.

Det foreslåede vil medføre en korrekt implementering af gasdirektivet, hvor sondringen mellem regler for adgang og regler for tilslutning tydeliggøres, herunder direktivets ophævelse af mulighed for at nægte adgang på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med take-or-pay-forpligtelser i artikel 35, og ophævede artikel 48 om undtagelser i forbindelse med take-or-pay-forpligtelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 78

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 1, at infrastrukturselskaber har en generel ret til at give afslag på anmodning om adgang til systemet ved kapacitetsmangel. Der gælder således ingen særlig beskyttet adgangsret for vedvarende gas og kulstoffattig gas.

Det følger endvidere af gasforsyningslovens § 18, stk. 3, nr. 3, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1, på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindsteaftageforpligtelse (take-or-pay-vilkår), jf. § 22.

Det foreslås at nyaffatte *nr. 3* i § 18, stk. 1, hvorefter »Uanset nr. 1, kan tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas, jf. regler udstedt i medfør af stk. 9, nægtes adgang til metangassystemet, såfremt transmissionssystem- eller distributionssystemoperatøren ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastruktursikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på baggrund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.«

Der er tale om et ekstra kriterie for afslag til adgang til metangassystemet, som er fastsat i artikel 20 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, er opfyldt. Som undtagelse til Forordningens regler vedrørende adgang, henvises der til direktivets mulighed for at give afslag på anmodning om adgang, såfremt der er udarbejdet tilpasningsplaner om nedlukning af dele af distributionssystemet.

Det har således til formål at tydeliggøre Forordningens regler betingelserne i artikel 20 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 af 13. juni 2024. Det foreslås at § 18, stk. 6, vil fastsætte, at tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas kun kan gives afslag på anmodning om adgang til metangassystem, såfremt en transmissions- eller distributionssystemoperatør ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet, men kun om betinget kapacitet.

Selskaberne har en forpligtelse til at sørge for uafbrydelig kapacitet, men adgangen til uafbrydelig kapacitet kan begrænses til at tilbyde kapacitet med

forbehold af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastrukturens sikkerhed og den økonomiske effektivitet sikres.

Forordningen gælder direkte og skal ikke gennemføres. Imidlertid kan forordningen gennemføres i nationale regler, hvis den suppleres. Det vurderes, at direktivets artikel 38, stk. 3, der henviser til Forordningen, samt stk. 4, der indeholder en undtagelse til Forordningens artikel 20 og 36 gør det hensigtsmæssigt, at supplere Forordningens regler om uafbrydelig kapacitet.

Der er tale om en nyt krav i forordningen om at sikre uafbrydelig kapacitet for producenter af vedvarende gas og kulstoffattig gas i transmissions- og distributionssystemet.

Den regulerende myndighed er ansvarlig for at revidere og godkende transmissionssystemoperatørernes betingelser for betinget kapacitet og sikrer, at eventuelle begrænsninger i uafbrydelig kapacitet eller driftsmæssige begrænsninger, der indføres af transmissionssystemoperatørerne, på grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende procedurer og ikke skaber unødige hindringer for markedsadgang. Disse begrænsninger kan anvendes, såfremt infrastrukturens sikkerhed og økonomisk effektivitet kan sikres. Hvis produktionsfaciliteten bærer omkostningerne ved at sikre den uafbrydelige kapacitet, må der ikke anvendes begrænsninger.

I dansk kontekst kan det betyde, at økonomisk effektivitet ikke kan sikres, hvis biogas skal tilføres systemet når der mangler plads i dele af systemet (mangler kapacitet), som vil medføre, at enten systemet skal udvides eller skal der bygges et tilbageførelsesanlæg, som vil føre biogas op til et andet niveau i systemet, på transmissionsniveau. En alternativ løsning er at finde plads i den anden del af systemet, hvor der er kapacitet. Dette kan også understøtte infrastrukturens sikkerhed.

Forordningens begreb *driftsmæssige begrænsninger* vil eksempelvis omfatte Danmarks udfordring med biogaslommer, hvor et faldende forbrug, men uforandret eller stigende produktion og tilførsel af biogas vanskeliggør en hensigtsmæssig balancering af systemet, og medfører driftsmæssige udfordringer, systemet, herunder med periodisk mangel af plads, såkaldt kapacitet, i dele af systemet

Bestemmelsen vil medføre, at afslagsgrunde angivet i § 18, stk. 3, vil være modificeret for så vidt angår vedvarende og kulstoffattig gas.

Samtidig er formålet med bestemmelsen at sikre regulatorisk klarhed ved at tydeliggøre lovtekstens interne sammenhæng, dels med Forordningens regulering af adgang, dels med gennemførelsen af direktivets mulighed for at give afslag, når dele af systemet er omfattet af en nedlukningsplan, jf. § 1, nr. 84.

Det foreslåede vil endvidere medføre at den gældende § 18, stk. 1, nr. 3, vedrørende take-or-pay-forpligtelser ophæves. Det er i overensstemmelse med, at gasdirektivet har ophævet dette krav om take-or-pay-forpligtelser.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 3, samt supplere gasforordningens artikel 20 og 36.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 79

(Til nyt stk. 5)

Efter § 18, stk. 3, i gasforsyningsloven kan selskaber give afslag på anmodning om adgang til systemet såfremt de ikke råder over den fornødne kapacitet eller hvis adgang til systemet vil hindre dem i at opfylde forpligtelser i loven. Gasforsyningslovens bestemmelse sonderer således ikke mellem producenter af grønne gasser og andre former for gas, og fastsætter lige vilkår om adgang for alle samt lige grundlag for afslag for alle. Bestemmelsen sonderer heller ikke mellem anmodninger om adgang eller anmodninger om tilslutning, efter systematikken benyttet i gasdirektivets artikel 38, stk. 1, og stk. 3, og artikel 41, stk. 2.

Der foreslås delvist at gennemføre direktivets nye sondring og nye krav til hvornår der kan gives afslag på tilslutning til systemet i § 18, stk. 4, og hvornår der kan gives afslag adgang til systemet i § 18, stk. 6, og at indføre et nyt krav i § 18, stk. 5, om at selskaberne skal udbygge systemet, når de giver afslag på adgangen til systemet, hvis dette er rentabelt.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 5*, i § 18 hvorefter: »Uanset stk. 3, nr. 1 og 2, har transmissionssystemoperatørerne ikke ret til at nægte anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af nye eller af eksisterende, men endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, medmindre det sker på grund af nedlukning af dele af systemet, som er fastsat i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.«

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 41 (2) og artikel 45.

Det bemærkes, at bestemmelsen alene vil gælde for tilslutning af biogasanlæg, i modsætning til regler for biogasanlægs adgang til systemet. Der foreslås at indføre mulighed for at give afslag på anmodning om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattige gas. Dette vil gælde kun tilslutning til transmissionssystemet, og ikke tilslutning til distributionssystemet.

Ændringen af § 18 med tilførsel af nyt stk. 4 vil således medføre bl.a., at vurdering af, om tilslutning er økonomisk rimelig og teknisk mulig ikke kan lægges til grund ved vurdering af tilslutning af biogasanlæg til distributions-systemet, men kun til transmissionssystemet. Det betyder, at Energinet vil kunne lægge disse to hensyn til grund for sin vurdering ved anmodning om tilslutning, men Evida vil dog ikke kunne lægge disse hensyn til grund.

Er der planer om nedlukning, vil dette skulle godkendes af myndighederne i selskabernes udviklingsplan. Dette vil selskaberne dog kunne give afslag på anmodning om adgang eller anmodning om tilslutning, som følger af artikel 38, stk. 4.

Den foreslåede tilføjelse af § 18, stk. 4, vil medføre, at transmissionssystem-operatør ville kunne give afslag på anmodning om tilslutning af nye eller eksisterende produktionsanlæg for vedvarende gas eller kulstoffattige gas, hvis anmodningen ikke er økonomisk rimelig eller teknisk mulig. Energinet vil skulle foretage en skønsmæssig vurdering om anmodning om tilslutning kan imødekommes.

Det foreslåede vil medføre, at Evida vil kunne give alle systembrugere, herunder biogasproducenter afslag om tilslutning til systemet på grund af planlagt nedlukning.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 41, stk. 2.

Der henvises i øvrige til de almindelige bemærkninger i pkt. X.

(til nyt stk. 6)

Det følger af gasforsyningslovens § 10 a, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-

selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 6*, i § 18, hvorefter: »Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer, systemoperatører eller et distributionsselskab, som nægter adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, jf. *stk. 4, nr. 1*, skal foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § X vedr. nedlukning fsva. metangassystemet.«

Det foreslåede vil medføre, at et transmissionsselskab eller distributionsselskab, som nægter adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, fordi det ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling, vil skulle foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, medmindre en potentiel systembruger er villig til at betale for dem, jf. § 18, *stk. 4, litra b*.

Der foreslås således, at det gældende krav om systemet skal udbygges i fornødent omfang ændres til at udbygningen skal være rentabel. Det indebærer, at vurdering af, hvornår det er rentabelt at udbygge systemet, er en skønsmæssig vurdering, og at direktivet indikerer således, at udbygningen ikke skal foretages til enhver en pris. Med det foreslåede vil det tydeliggøres, at systemet ikke skal udbygges til enhver en pris, men systemoperatørerne skal inddrage hensynet til rentabilitet i deres vurdering, at udbygningen eller sammenkobling.

Bestemmelsen vil omfattes af og skal ses i sammenhæng med den foreslåede udvidelse af klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i § 18, *stk. 6*, jf. § 1, *nr. X.*, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bl.a. rentabilitet i forbindelse med adgang og tilslutning.

Nærmere regler om omkostningsfordelingen er fastsat i bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025 om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem og i bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem. Hensyn til rentabilitet vil også kunne fastsættes i bekendtgørelserne.

Bestemmelsen vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 38, *stk. 2*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 80

Efter § 18, stk. 4, i gasforsyningsloven skal afslag på en anmodning om adgang til systemet, begrundes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber. Dette er såfremt selskaberne vil give afslag på adgang til systemet.

Efter de gældende regler skal Energinet og Evida træffer afgørelse om adgang til systemet, herunder giver afslag på adgang til systemet, som indebærer tilslutning.

Det foreslås i § 18, stk. 4, der bliver *stk. 7*, at ændre »adgang« til: »tilslutning og adgang«, og at »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

Herved følges direktivets sontring og indføre et udtrykkeligt krav om, at der kan gives et afslag på en anmodning om tilslutning til systemet og et afslag på en anmodning om adgang til systemet. Begge afgørelser vil skulle begrundes. Der vil kunne udarbejdes en samlet afgørelse såfremt begge anmodninger imødekommes. Gives der et afslag på en anmodning om tilslutning, men ikke på en anmodning om adgang til systemet, vil det fortsat være et krav om, at afslag på en anmodning vil skulle begrundes.

Der er tale om et forvaltningsretligt krav om at ikke-begunstigende afgørelser altid skal begrundes. Begrundelse skal gøre rede for hvilket grundlag afgørelsen er truffet på, herunder det relevante retsgrundlag og sagsfremstilling, og de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelse, hvis der er udøvet et administrativt skøn. Part i sagen vil kunne således vurdere, om alle relevante oplysninger er lagt til grund ved sagens vurdering, om afgørelse er mangelfuld og kan påklages.

Ændringen af § 18, stk. 4, indebærer en konsekvensrettelse, jf. ændring af § 18, stk. 1, herunder om præcisering af, at tredjepartsadgang består af retten til tilslutning til systemet og retten til adgang til systemet. Dette begrundes i direktivets sontring mellem adgang og tilslutning, herunder forskellige retlige grunde for, hvornår kan systemoperatør give afslag på tilslutning til systemet eller give afslag på adgang til systemet.

Afgørelse om tilslutning, herunder et evt. afslag om adgang til systemet, vil indebære, at selskaberne vil kunne anvise et andet tilslutningspunkt end det punkt, som fremgår af producentens anmodning. Ved sin vurdering af

tilslutningspunkt vil Energinet og Evida skulle foretage en afvejning af de lavest mulige udgifter for producenten af vedvarende gas eller kulstoffattig gas, den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, og den løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende tekniske kapacitet, herunder den eksisterende tilslutning af producenter til systemet. Disse regler er reguleret i bekendtgørelse om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattige gas til det metanbaserede gassystem. Anvendelse af disse tre kriterierne for valg af tilslutningspunkt, herunder den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssig løsning, kan føre til beslutning om et andet tilslutningspunkt og en anden tilslutningsløsning.

Det foreslåede vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 81

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, stk. 1, at systembrugere har ret til mod betaling at få adgang til gassystemet.

Endvidere følger det af gasforsyningsloven § 18, stk. 2 og 3, at et distributionsselskab kan kun give afslag på en anmodning om adgang til systemet, hvis det ikke råder over den fornødne kapacitet, hvis adgangen hindrer opfyldelsen af visse forpligtelser, eller på grund af alvorlige økonomiske problemer med "take-or-pay"-kontrakter.

Den nuværende lovgivning indeholder ikke hjemmel til at give afslag på adgang eller afbryde forsyningen som led i en planlagt nedlukning af dele af gassystemet.

Det foreslås at indsætte et nyt § 18, *stk. 8*, hvorefter: »Distributionsselskabet kan give afslag på anmodninger om tilslutning og adgang i henhold til stk. 2, for så vidt angår de dele af metangassystemet, som er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.«

Det foreslåede stk. 8 giver distributionsselskabet en udtrykkelig hjemmel til at afvise anmodninger om tilslutning og adgang til gasinfrastruktur i områder, der er omfattet af en godkendt tilpasningsplan for nedlukning, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 7.

UDKAST

Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle tilslutningspligt i stk. 2. Formålet er at give distributionsselskabet et nødvendigt og centralt redskab til at administrere planlagt nedlukning af dele af metangassystemet. Uden denne adgang til at give afslag på nye tilslutninger ville selskabet kunne blive tvunget til at foretage urentable og selskabsøkonomisk uhensigtsmæssige investeringer i et område, hvor gasforsyningen er planlagt at ophøre.

Beføjelsen til at give afslag på tilslutning er betinget af, at der foreligger en godkendt og offentliggjort tilpasningsplan for nedlukning af området, hvor der nægtes adgang og tilslutning i henhold til den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 7. Dette sikrer, at afslag meddeles på et objektivet og gennemsigtigt grundlag, og at potentielle kunder og bygherrer i god tid får klarhed over forsynings-situationen i det pågældende område. De vil dermed kunne planlægge med alternative energikilder fra starten.

Det foreslåede vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 4 og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 82

Efter § 18, stk. 5, i gasforsyningsloven behandler Forsyningstilsynet klager over afslag på anmodninger om adgang til systemet.

Det foreslås i § 18, stk. 5, der bliver *stk. 9* at »adgang« ændres til: »tilslutning og adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

Der forslås at ændre bestemmelsen, således at det er både klage over afslag på anmodninger om tilslutning til systemet og klager over afslag på anmodninger om adgang til systemet, som vil kunne påklages til Forsyningstilsynet. Der er tale om konsekvensrettelse af bestemmelsen i overensstemmelse med stk. 1-4.

Ændringen af § 18, stk. 5, der bliver *stk. 9*, vil medføre, at der vil være muligt at påklage to typer af afgørelser - et afslag på anmodning om tilslutning til systemet og et afslag på anmodning om adgang til systemet. Forsyningstilsynet er klageinstans i disse afgørelser og vil fortsat skulle vurdere om afgørelsen er materielretlig korrekt og overholder de forvaltningsretlige regler, herunder om sagsfremstilling, begrundelse, om afgørelsen ledsages af en klagevejledning. Forsyningstilsynet vil også skulle vurdere, om

afgørelsen er truffet på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier, jf. § 18, stk. 2, i gasforsyningsloven. I det omfang, afgørelsen beror på et administrativt skøn, skal selskabernes begrundelse angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen. Det er disse punkter, som Forsyningstilsynet som klageinstans fortsat vil skulle vurdere. Forsyningstilsynet klagebehandling omfatter ikke selve valget af et geografisk tilslutningspunkt, som infrastrukturselskaberne anviser i afgørelsen, men om valget af tilslutningspunkt er truffet på baggrund af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Når infrastrukturselskaberne Energinet og Evida træffer en afgørelse om adgang og giver et afslag om adgang, kan det indebære, at selskaberne kan anvise et andet tilslutningspunkt end det punkt, som fremgår af producentens anmodning. Ved sin vurdering af tilslutningspunkt skal Energinet og Evida foretage en afvejning af de lavest mulige udgifter for producenten af vedvarende gas eller kulstoffattig gas, den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, og den løsning, der aktuelt passer bedst til den eksisterende tekniske kapacitet, herunder den eksisterende tilslutning af producenter til systemet. Disse regler er reguleret i bekendtgørelse om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattige gas til det metanbaserede gassystem. Anvendelse af disse tre kriterierne for valg af tilslutningspunkt, herunder den teknisk og økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, kan føre til beslutning om et andet tilslutningspunkt og en anden tilslutningsløsning.

Årsagen til det er Forsyningstilsynet, som afgørelser om adgang til systemet kan påklages til, og ikke Energiklagenævnet, som er det faglige klagenævn på området, er gasdirektivets regler. Det fremgår af gasdirektivets artikel 79, stk. 2, at enhver part, der ønsker at klage over en naturgastransmissions-, naturgasoplagrings-, LNG- eller distributionssystemoperatør eller en brintnet-, -oplagrings- eller terminaloperatør i forbindelse med den pågældende operatørs forpligtelser i henhold til dette direktiv, kan indbringe en klage for den regulerende myndighed (NRA). Forsyningstilsynet er NRA i Danmark er tvistbilæggelsesmyndighed og vil således skulle træffe en afgørelse over en evt. klage. Ifølge direktivet vil FSTS skulle senest to måneder efter modtagelsen af klagen træffe en afgørelse. Perioden vil dog kunne forlænges. Forsyningstilsynets afgørelse har bindende virkning, medmindre og indtil den underkendes efter påklage.

Efter direktivets regler er det også Forsyningstilsynet, som skal godkende selskabernes metoder til fastsættelse af betingelser om tilslutning og fastsættelse af betingelser og selskabernes ydelser. Der er et nyt krav i direktivets artikel 41 og 45, som giver tilsynet en ny opgave, nemlig til at godkende procedurer om tilslutning (betingelser om tilslutning af biogasproduktionsanlæg til gassystemet). Den nuværende praksis efter den gældende gasforsyningslov har været, at betingelser om tilslutning af biogasanlæg har været godkendt af tilsynet i 2014. Evida og Energinet har udarbejdet fælles betingelser om tilførsel af opgraderet biogas i gassystemet. Betingelserne er godkendt af daværende Energitilsynet ved afgørelse af 23. september 2014. Selskaberne har dog ikke udarbejdet en metode på baggrund af hvilken betingelserne skulle fastsættes.

Gasdirektivet 2009/73/EF og det nye gasdirektiv 2024/1788 indeholder identiske regler vedrørende metoder og betingelser. Direktiverne artikler om operatørernes opgaver indeholder regler om metoder og betingelser som skal anmeldes og godkendes. Det som er nyt, er krav i gasdirektivs artikler 41 og 45, som fastsætter, at procedurerne for de grønne producenters tilslutning til metangassystemet, skal godkendes af tilsynet. Dette krav er nyt, idet betingelser om tilslutning ifølge det gamle direktiv ikke skulle godkendes, men det er metoden til fastsættelse af disse betingelser, som skulle godkendes af tilsynet. Baggrund for den nye bestemmelse er promovering af producenter af VE-gasser eller kulstoffattige gasser.

Af direktivets præambel 137 fremgår det, at Medlemsstaterne bør tilvejebringe en reguleringsmæssig ramme med henblik på at lette en effektiv tilslutning af biometanproduktionsanlæg til transmissions- eller distributions-systemerne. Ved fastsættelse eller godkendelse af tariffer eller de metoder, som skal anvendes af transmissions- og distributionssystemoperatørerne, bør de regulerende myndigheder, uden at det berører disses uafhængighed i udførelsen af disse opgaver, fortsat kunne tage hensyn til disse systemoperatørers omkostninger og investeringer.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det vil fortsat være Forsyningstilsynet som vil være klageinstans ved afgørelser om afslag om tilslutning og ved afgørelser om afslag om adgang til systemet. Det faktum, at det er tilsynet, som også vil godkende betingelser om tilslutning og metoder om fastsættelse af betingelser, afskærer ikke mulighed for at være klageinstans. Denne model har eksisteret i Danmark siden 2014, idet Energitilsynet har

godkendt Energinets og Evidas betingelser om tilførsel af biogas i 2014 og samtidig har været klageinstans i afgørelser om tilslutning.

Det foreslåede vil ikke ændre på den eksisterende praksis, men vil præcisere i national lovgivning, at der vil kunne indbringes klage om afslag om tilslutning og om afslag om adgang til systemet.

Det foreslåede vil delvis gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 83

Efter § 18, stk. 6, i gasforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om tilslutningsanlæg, herunder ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg samt forhold omfattet af stk. 1-5, herunder om omkostningsfordelingen mellem systembrugere og infrastrukturselskaber, om afslag på adgang, om infrastrukturselskabernes behandling af anmodninger og om Forsyningstilsynets behandling af klager over afslag. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således efter § 18, stk. 6, fastsætte nærmere regler om adgang, herunder tilslutning, samt nægtelse på anmodning af adgang, herunder tilslutning, til metangas og brintsystemet. Bemyndigelse er bl.a. udmøntet i i bekendtgørelse nr. 347 af 3. april 2025 om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem og i bekendtgørelse nr. 348 af 3. april 2025 om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem.

Der forslås at ændre stk. 6, der bliver *stk. 11* i § 18, således at der, efter »nærmere regler om«: indsættes: »tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende», og »samt forhold omfattet af stk. 1-5« ændres til: »regler vedrørende forhold omfattet af stk. 1-10«, og »nægtelse af adgang« ændres til: »afslag på anmodning om tilslutning og adgang«, og efter »anmodninger« indsættes: », herunder frister herfor,«.

Der er tale om en udvidelse af bemyndigelse til ministeren at fastsætte nærmere regler om forhold reguleret i § 18, stk. 1-5, der bliver stk. 1-10, jf. § 1, pkt. X.

Det foreslåede vil sikre en bred bemyndigelse for, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om tilslutning og adgang til systemet, herunder

regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende tilslutningsanlæg, herunder ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg samt forhold omfattet af stk. 1-10, herunder om omkostningsfordelingen mellem systembrugere og infrastrukturselskaber, om afslag på anmodning om tilslutning og adgang, om infrastrukturselskabernes behandling af anmodninger, herunder frister herfor, og om Forsyningstilsynets behandling af klager over afslag.

Det foreslåede indføres for dels for at kunne sikre, at gasdirektivet implementeres rettidigt og for samtidig at kunne tage højde for eventuelle ændringer bl.a. som følge af kommende politiske aftaler om den fremtidige regulering vedrørende tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet og regler om afslag på anmodning om tilslutning og adgang. Det foreslåede vil således sikre mulighed for at kunne gennemføre eventuelle ændringer af regler vedrørende biometangasanlægs adgang og tilslutning til metangassystemet ved bekendtgørelse, herunder i forhold til rentabilitet, som følge af ”Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022”, der fastslår, at regeringen senest i 2026 vil vende tilbage til ambitionerne om udfasning af gasfyr i 2035 og 100 pct. grøn gas i 2030.

Den foreslåede bestemmelse relaterer sig ikke kun til forhold, der er omfattet af gasdirektivet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne fastsætte regler om forhold indenfor gassektoren, der ikke har sit udspring i EU-regler, eller andre internationale regler. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved næste udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler, der gør, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til gasdirektivet, der skal være gennemført i dansk ret senest den 5. august 2026. Det forventes endvidere, at ministeren vil bruge bemyndigelsen til i en bekendtgørelse at gennemføre eventuelle ændringer bl.a. som følge af kommende politiske aftaler om biometangasanlægs adgang og tilslutning til metangassystemet ved bekendtgørelse, herunder i forhold til hensyn om rentabilitet i forbindelse med udbygning af systemet, som følge af ”Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022”, der fastslår, at regeringen senest i 2026 vil vende tilbage til ambitionerne om udfasning af gasfyr i 2035 og 100 pct. grøn gas i 2030.

Bekendtgørelser, der med hjemmel i den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen udmøntes på baggrund af politiske aftaler, vil inden udstedelse forelægges de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved næste udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler, der fastsætter

supplerende regler til gasforordningens artikel 20 og 36 vedrørende adgang til uafbrydelig kapacitet til vedvarende gas og kulstoffattig gas i metangas-systemet, herunder nærmere regler om driftsmæssige begrænsninger, såsom driftsmæssige begrænsninger på grund af biogaslommer, der giver mulighed for afslag på anmodning om adgang.

Det foreslåede vil sikre rammerne for at gennemføre gasdirektivet rettidigt, herunder ved at kunne fastsætte nærmere regler, der gennemfører artikel 38, stk. 1-3, samt artikel 41, stk. 3, og artikel 45, 2. pkt., som bl.a. fastsætter at medlemsstaterne med henblik på en hurtig gennemførelse af nettilslutning af biometananlæg og brintproducerende anlæg bestræber sig på at sikre, at distributionssystemoperatøren under de regulerende myndigheders tilsyn, opfylder rimelige frister for at vurdere anmodninger om tilslutning af producenter af grønne gasser og kulstoffattig gas, afgive tilbud og gennemføre tilslutningen.

Det foreslåede vil sikre rammerne til at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 84

(§18a)

Det følger af gasforsyningslovens § 18, stk. 1, at systembrugere som udgangspunkt har ret til mod betaling at få adgang til systemet. Bestemmelsen indebærer således en generel ret til tredjepartsadgang. Endvidere følger det af gasforsyningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør i fornødent omfang skal tilslutte andre gasselskaber. Det følger af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 1 en forpligtelse for distributionsselskaber til at tilslutte systembrugere.

Det foreslås, at efter § 18 indsættes en ny paragraf *§ 18 a*, hvorefter gasselskaber skal have adgang til andre gasselskabers brintnet, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.

Den foreslåede ordning vil medføre, at gasselskaber har ret til adgang til andre gasselskabers brintnet, såfremt det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv. Dette omfatter specifikt situationer i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint. Bestemmelsen gennemfører artikel 35, stk.

3, i gasdirektivet, sammen med den foreslåede ordning i § 1, nr. 60 og 62, der pålægger henholdsvis transmissionsselskaber mv. og distributionsselskaber en tilsvarende forpligtelse. Med bestemmelsen sikres det, at gasselskaber, i nødvendigt omfang har en klar ret til adgang til andre selskabers brintnet, hvilket er en forudsætning for et velfungerende og integreret indre marked for brint. Ved at sikre adgang, herunder for grænseoverskridende transport, understøttes udviklingen af et konkurrencedygtigt brintmarked i EU.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 35, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(§ 19)

Det fremgår af gasforsyningslovens § 18, stk. 1, at systembrugere har ret til mod betaling at få adgang til gassystemet.

Endvidere følger det af gasforsyningsloven § 18, stk. 2 og 3, at et distributionsselskab kun kan give afslag på en anmodning om adgang til systemet, hvis det ikke råder over den fornødne kapacitet, hvis adgangen hindrer opfyldelsen af visse forpligtelser, eller på grund af alvorlige økonomiske problemer med "take or-pay"-kontrakter.

Den nuværende lovgivning indeholder ikke hjemmel til at give afslag på adgang eller afbryde forsyningen som led i en planlagt nedlukning af dele af gassystemet, herunder evt. myndighedsgodkendelse og proces i den forbindelse.

Det foreslås at indsætte en ny § 19, i gasforsyningsloven vedrørende gennemførelsen af en planlagt nedlukning af konkrete dele af metangassystemet.

Det foreslås i *stk. 1* at distributionsselskaber uanset § 18, stk. 1-7, kan afbryde forsyningen til systembrugere i dele af metangassystemet, forudsat at betingelserne i stk. 2, og regler udstedt i medfør af stk. 3, er opfyldt.

Den foreslåede i stk. 1, vil medføre en ny mulighed for distributionsselskaber for at gennemføre en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet. Hjemlen til at afbryde forsyningen til de berørte systembrugere er betinget af, at kravene i stk. 2 og regler udstedt i medfør af stk. 3 er opfyldt.

Afbrydelse af forsyningen som led i gennemførelsen af planlagt nedlukning er kendetegnet ved en kontrolleret og planlagt proces for udfasning af metangassystemet i afgrænsede geografiske områder, hvor dette er selskabsøkonomisk nødvendigt. Der vil således skulle være tale om en planlagt og permanent eller langsigtet ophør af gasforsyning i et afgrænset område, som iværksættes for at opnå strukturelle fordele og bedre rentabilitet i distributionssystemet.

En planlagt nedlukning adskiller sig fra midlertidige driftsafbrydelser forårsaget af tekniske fejl, vedligehold eller midlertidig kapacitetsmangel.

Det foreslåede stk. 1, vil medføre, at distributionsselskaber får mulighed for at fravige den hidtidige ret til systemadgang, for at kunne realisere en omkostningseffektiv grøn omstilling, hvor dele af gasinfrastrukturen kan tages ud af drift, når det ikke længere er selskabsøkonomisk rentabelt og hensigtsmæssigt at opretholde forsyningen til et område.

Det foreslås i *stk. 2* at den planlagte afbrydelse af forsyningen vil skulle vedrøre dele af metangassystem, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, i henhold til § 14, stk. 1, nr. 7.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 63 og 64 for en gennemgang af distributionsselskabets udarbejdelse af en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svindende kundegrundlag og klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse heraf.

Det foreslåede gennemfører gasdirektivets artikel 38, stk. 4, litra b.

Det foreslås i *stk. 3* at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om distributionsselskabernes afbrydelse af forsyningen til systembrugere, jf. stk. 1 og 2, herunder regler om myndighedsgodkendelse, regler om krav til distributionsselskabets afbrydelse af forsyningen, herunder krav om en rentabilitetsredegørelse, regler om beskyttelse af berørte systembrugere, regler om varsling, regler om høring og oplysning om alternative varmekilder, regler om tiltag målrettet sårbare gaskunder, regler om omstilling af aktiver og regler om klageadgang.

Den foreslåede vil sikre en ramme for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 38, stk. 5, sidste pkt., hvorefter medlemsstaten skal træffe passende foranstaltninger til at beskytte de systembrugere som berøres af en planlagt nedlukning.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil benytte bemyndigelsen til at udstede en ny bekendtgørelse, som skal udgøre den reguleringsmæssige ramme for den nærmere gennemførelse af den planlagte nedlukning af dele af metangassystemet, og dermed den konkrete gennemførelse af de tilpasningsplaner, der udarbejdes med i medfør af den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 7.

Bekendtgørelsen, der udstedes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse, forventes at blive udmøntet på baggrund af politiske aftaler, og vil inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, vil medføre, at ministeren fastsætter nærmere regler om en godkendelsesprocedure, herunder eventuelt regler om en myndighedsbehandling i forbindelse med distributionsselskabernes konkrete gennemførelse af en planlagt afbrydelse af forsyningen, som vil kunne omfatte opgaver for Forsyningstilsynet.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil kunne bruges til at stille krav om, at distributionsselskabet skal anmode om en myndighedsgodkendelse, f.eks. hos Forsyningstilsynet, som vil skulle påse, at den planlagte afbrydelse opfylder en række krav, som fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren i en reguleringsmæssig ramme på baggrund af gasdirektivets krav hertil mv. herunder at distributionsselskabets planlagte afbrydelse opfylder de fastsatte objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere at medføre, at der vil kunne fastsættes regler, som sikrer at berørte systembrugere modtager en behørig begrundelse for varslingen om afbrydelse af forsyningen.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes medføre, at ministeren kan fastsætte regler om, at distributionsselskabet skal afvente en myndighedsgodkendelse, før der kan iværksættes varsling af de berørte systembrugere om ophør af gasforsyningen, samt eksempelvis længden på varslingen.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om myndighedsgodkendelsesproces skal bl.a. sikre, at det ud fra et forbrugerbeskyttelsesmæssigt perspektiv påses, at distributionsselskabet overholder de nærmere fastsatte regler, før de berørte systembrugere kan varsles om afbrydelse fra

metangassystemet. Herunder vil en varsling have til formål at inddrage berørte systembrugere tidligt i processen, så berørte systembrugere vil kunne få mulighed for at forberede sig på en fremtidig afbrydelse og omstille sig til alternative energikilder.

Ved berørte systembrugere vil skulle forstås alle de kunder, som har et direkte aftaleforhold om systemadgang eller tilslutning til den del af metangassystemet, der planlægges nedlukket. Begrebet omfatter således alle de kunder, der som en direkte konsekvens af den planlagt nedlukning vil få afbrudt deres gasforsyning. Parter, der alene påvirkes indirekte eller afledt af nedlukningen, betragtes ikke som "berørte systembrugere" i bestemmelsens forstand. Dette begreb skal fortolkes som de parter, hvis retsstilling direkte ændres ved nedlukningen, dvs. de brugere, hvis fysiske tilslutningspunkt til gasnettet bliver nedlagt.

Ved omstilling af aktiver forstås den eventuelle omstilling af dele af metangassystemet til anvendelse i brintsystemet, hvilket kan medføre risiko for krydssubsidiering, som skal imødegås.

Med det foreslåede stk. 3 vil klima-, energi-, og forsyningsministeren for det første kunne fastsætte regler om kravene til distributionsselskabers anmodning om myndighedsgodkendelse og processen for den konkrete gennemførelse af en planlagt nedlukning. Dette kan indebære, at der kan stilles specifikke krav til indholdet af den dokumentation og beregninger, som et distributionsselskab skal fremlægge som led i rentabilitetsredegørelsen, når det ansøger om tilladelse til nedlukning. Det kan f.eks. være krav om detaljerede tidsplaner, konsekvensvurderinger, kommunikationsplaner for de berørte kunder og analyser af de samfundsøkonomiske virkninger. Der kan endvidere fastsættes regler for Forsyningstilsynets sagsbehandling, herunder tidsfrister og procedurekrav.

Med det foreslåede stk. 3 vil klima-, energi-, og forsyningsministeren for det andet kunne fastsætte regler om beskyttelse af de berørte systembrugere, herunder regler om varsling og høring. Det foreslåede skal sikre en retfærdig og gennemsigtig proces for de borgere og virksomheder, der bliver berørt af en nedlukning af gasforsyningen. Hjemlen forventes at blive brugt til at fastsætte en passende varslingsperiode, så kunderne får god tid til at omstille sig til en alternativ varmforsyning. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler for, hvordan og hvornår distributionsselskaberne skal gennemføre høringer af lokalsamfund, kommuner og andre interessenter. Bestemmelsen vil også kunne bruges til at implementere særlige beskyttelsesforanstaltninger for

sårbare kunder og imødegåelse af risici for krydssubsidiering i overensstemmelse med direktivets krav herom.

Med det foreslåede kan ministeren for det tredje fastsætte regler om klage over en planlagt nedlukning. Dette er med til at sikre retssikkerheden for de berørte parter. Der kan f.eks. fastsættes regler for, hvem der har klageadgang, hvilke afgørelser der kan påklages og den myndighed, der skal behandle klager, f.eks. Energiklagenævnet.

Det foreslåede vil skulle give mulighed for at sikre rammen for gennemførelse af direktivets artikel 13 og artikel 38, stk. 5 og 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 85

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, 1. pkt., at adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Gasforsyningslovens § 20 a fastsætter således, at lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er omfattet af en ordning med forhandlet tredjepartsadgang. Paragraffen skelner ikke imellem metangas og brint. Adgang til LNG-faciliteter er derimod efter gasforsyningslovens § 20 omfattet af en ordning med reguleret tredjepartsadgang baseret på offentliggjorte tariffer, der er godkendt af Forsyningstilsynet. Ved LNG forstås flydende naturgas.

Det foreslås, at i § 20 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Adgang til lagerfaciliteter« til: »Tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter,«, og efter »udbydes af« indsættes: »terminaloperatører og«.

Den foreslåede ændring vil medføre flere materielle ændringer.

For det første, vil den foreslåede ændring, medfører at kun metangaslagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til metangassystemet omfattes af ordningen for forhandlet tredjepartsadgang i gasforsyningsloven.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 37, stk. 1.

For det andet, vil den foreslåede ændring medføre, at brintterminaler, i lighed med metangaslagerfaciliteter, metangaslinepack og andre metangashjælpefunktioner, bliver omfattet af ordningen med forhandlet tredjepartsadgang. Indsættelsen af brintterminaler i rækken af infrastruktursystemer omfattet af gasforsyningslovens § 20 a sikrer, at adgangsmodellen hertil bliver forhandlet. Indsættelsen af terminaloperatører i listen af selskaber, medfører at de omfattes af forpligtelsen til at udbyde adgangen efter den pågældende adgangsmodel. Bestemmelsen skal sikre gennemførelsen af artikel 36, stk. 1, i gasdirektivet, ved at sikre en ordning for tredjepartsadgang til brintterminaler baseret på forhandlet adgang. Endvidere er formålet, at etablere en fleksibel og mindre administrativt byrdefuld adgangsmodel til brintterminaler, der kan understøtte udviklingen af brintmarkedet.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 36, stk. 1 og stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 86

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, 2. pkt., at bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet. Gasforsyningslovens § 20 a fastsætter således, at lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er omfattet af en ordning med forhandlet tredjepartsadgang. Paragraffen skelner ikke imellem metangas og brint.

Det foreslås, at i § 20 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »lagerfaciliteter« til: »brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og, »i transmissionssystemet« ændres til: »til metangassystemet«.

Den foreslåede ændring medfører at det præciseres alle brintterminaler og kun metangaslagerfaciliteter i Danmark og al metangas linepack og andre hjælpefunktioner i metangassystemet er omfattet af ordningen med forhandlet tredjepartsadgang i gasforsyningslovens § 20 a. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i nr. 84.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 87

Det følger af gasforsyningsloven § 20 a, stk. 2, at lager- og transmissions-selskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører offentliggør en gang om året deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af vilkårene høres de relevante systembrugere herom. Gasforsyningslovens § 20 a, stk. 1, fastsætter, at lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er omfattet af en ordning med forhandlet tredjepartsadgang. § 20 a skelner ikke imellem metangas og brint. Adgang til LNG-faciliteter er derimod efter gasforsyningslovens § 20, omfattet af en ordning med reguleret tredjepartsadgang baseret på offentliggjorte tariffer, der er godkendt af Forsyningstilsynet. Ved LNG forstås flydende naturgas.

Det foreslås, at i § 20 a, *stk. 2*, ændres »Lager« til: »Terminaloperatører og lager«, og »adgang til lagerfaciliteter« ændres til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter,«, og efter »hjelpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet.«

Den foreslåede ændring medfører, at terminaloperatører og lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører en gang om året skal offentliggøre deres kommercielle hovedvilkår for tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til metangassystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 88

Det følger af gasforsyningslovens § 20 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Det foreslås, at i § 20 a, *stk. 3*, ændres »adgang til lagerfaciliteter« til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter,«, og efter »hjelpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til

metangassystemet er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Forsyningstilsynets tilsynsbeføjelse i medfør af § 20 a, stk. 3 indskrænkes således for så vidt angår lagerfaciliteter, linepack og hjælpefunktioner til kun at omfatte metangasområdet.

Samtidig udvides Forsyningstilsynets tilsynsbeføjelse i medfør af § 20 a, stk. 3, til at omfatte tilsynet med tilslutnings- og adgangsbetingelserne for brintterminaler. Herved sikres implementering af direktivets artikel 36, stk. 2, som pålægger de regulerende myndigheder at overvåge og om nødvendigt gribe ind for at forbedre adgangen til brintterminaler og sikre fair konkurrence.

Det foreslåede vil helt eller delvist gennemføre gasdirektivets artikel 36, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 89

Det fremgår af gasforsyningslovens § 20 a, at adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes ved forhandlet adgang baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Endvidere følger det af bestemmelsen, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgangen er baseret på disse kriterier. Imidlertid fremgår det ikke tydeligt, at Forsyningstilsynet skal sikre at der tages hensyn til de fælles og nationale risikovurderinger, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2017/1938.

Det foreslås, at i § 20 a indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter Forsyningstilsynet, ved udøvelsen af sine tilsynsbeføjelser efter § 20 a, skal tage hensyn til resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet, når det udøver sine beføjelser efter § 20 a, eksplicit skal tage hensyn til resultaterne af de nævnte risikovurderinger. Formålet er at implementere artikel 33, stk. 1, 2. pkt. i gasdirektivet. Angivelsen af den specifikke forpligtelse sikre

klarhed om Forsyningstilsynets forpligtelser i forbindelse med tilsynet, samt at hensynet til forsynings sikkerheden, som det er vurderet i de officielle risikovurderinger, indgår som et grundlag i Forsyningstilsynets tilsyn med den forhandlede adgang til metangaslagerfaciliter, metangaslinepack og metangashjælpfunktioner. Det bemærkes, at der med den foreslåede ordning ikke ændres ved den grundlæggende adgangsmodel til metangaslagerfaciliter, metangaslinepack og metangashjælpfunktioner, der således fortsat er forhandlet, selvom direktivet i nævnte bestemmelse giver mulighed for at indfører reguleret adgang i stedet for forhandlet adgang.

Det foreslåede vil delvist gennemføre art. 33, stk. 1, 2. afsnit.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 90

Efter § 23, stk. 1, følger det, at for at få adgang til systemet skal systembrugere overholde 1) tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og 2) vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Efter § 23, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om, at visse tekniske krav og standarder for tilslutning og vilkår og betingelser for benyttelse af systemet skal fastsættes af gasselskaber eller den, der varetager systemansvarlig virksomhed. Der er dog ikke fastsat regler om dette.

Der foreslås at ændre § 23, *stk. 1*, med en tilføjelse af ”tilslutning” før ”adgang til systemet”.

Der er tale om en mindre konsekvensrettelse af § 23, stk. 1. Dette vil følge en ensartet ændring af alle formuleringer i loven, som regulerer adgang, idet der skal tilføjes tilslutning til systemet. Dette vil sikre korrekt implementering af direktivet. Det vil medføre, at systembrugere, som ønsker tilslutning til systemet og adgang til systemet, vil skulle overholde teknisk krav og standarder for tilslutning, og vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre art. 38, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 91

Det fremgår af gasforsyningslovens § 28 a, at et selskab med bevilling til henholdsvis transmissionsvirksomhed, distributionsvirksomhed, lagervirksomhed og LNG-virksomhed kan alene udøve de aktiviteter, som ligger inden for bevillingen. Andre aktiviteter, som ligger uden for den pågældende bevilling, herunder andre bevillingspligtige aktiviteter, skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Det foreslås, at i § 28 a ændres »lagervirksomhed og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

Det foreslåede vil medføre en sproglig tydeliggørelse af sontringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet, og medfører derfor ikke materielle ændringer i loven

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 92

Et fremgår af gasforsyningslovens § 30 a, stk. 1, at Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver transmissionsvirksomhed eller opstrømsanlægsvirksomhed, samt selskaber, der driver transmissions-, LNG- eller lagervirksomhed efter bevilling, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Det foreslås, at i § 30 a, *stk. 1*, ændres »LNG- eller lagervirksomhed« til »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.

Det foreslåede vil medføre en sproglig tydeliggørelse af sontringen mellem infrastrukturen i henholdsvis metangassystemet og brintsystemet, og medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 93

Efter gasforsyningslovens § 30 a, stk. 2, skal Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der driver distributionsvirksomhed, samt distributionsselskaber halvårligt betale et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Det foreslås, at ordene »Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt« udgår af bestemmelsen og »selskaber« ændres til: »Selskaber«.

Forslaget har til formål at fjerne en overflødig angivelse af Energinet og dets datterselskaber som operatører af distributionsvirksomhed. Energinet varetager i dag ikke gasdistributionsopgaver, idet det statslige gasdistributionsnet er udskilt til distributionsselskabet Evida. Henvisningen til Energinet i § 30 a, stk. 2, er derfor forældet og unødvendig. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen alene omfatte "distributionsselskaber", hvilket afspejler de faktiske ejer- og driftsforhold i gassektoren. Der er således tale om en teknisk rettelse og forenkling af lovteksten, som ikke indebærer nogen materiel ændring af gældende ret.

Til nr. 94

Det fremgår af § 30 a, stk. 1, i gasforsyningsloven, at Energinet halvårligt skal betale 0,46 mio. kr. i gebyr til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til tilsyn med Energinet og dennes helejede datterselskaber. Efter stk. 2, skal selskaber, der driver distributionsvirksomhed halvårligt betale 0,08 mio. kr.

Det fremgår endvidere af § 30 a, stk. 4, at det samlede beløb efter § 30 a, stk. 1 og 2 opkræves hos de i stk. 1 og 2 nævnte selskaber og fordeles mellem selskaberne i forhold til den mængde gas, som er transporteret gennem selskabernes net og systemer til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af gas i det foregående kalenderår

Det foreslås at ophæve stk. 3 og 4, og i stedet indsætte en nyt *stk. 3* i § 30 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på beløb efter § 30 a, stk. 1 og 2.

Forslaget indebærer, at størrelsen på beløb, der opkræves efter § 30 a, stk. 1 og 2, samt beløbets fordeling mellem selskaberne, ikke vil være fastsat ved lov. I stedet vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kunne fastsætte nærmere regler om størrelsen på beløb efter § 30 a, stk. 1 og 2, samt beløbenes fordeling mellem selskaberne efter § 30 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil kunne fastsætte den kommende gebyrbetaling for 2027 og fremover samt beløbenes fordeling ved bekendtgørelse om betaling

for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Gebyret skal fortsat betales i halvårlige rater, efter § 30 a, stk. 1.

Det foreslåede vil delvist sikre hensigtsmæssige rammer for gennemførelse af dele af gasdirektivets myndighedsopgaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 95

Efter gasforsyningslovens § 30 a, stk. 5. kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.

Det foreslås i *stk. 5* i § 30 a, at indsætte », herunder regler om beløbenes fordeling mellem selskaberne.« efter »stk. 1 og 2«.

Det foreslåede vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan Energistyrelsens gebyr for tilsynsopgaver fordeles mellem selskaberne omfatter af § 30 a, stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil delvist sikre hensigtsmæssige rammer for gennemførelse af dele af gasdirektivets myndighedsopgaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 96

Gasforsyningslovens §§ 20, stk. 1, 36 a, stk. 1, 38 og 40, stk. 1, gennemfører tilsammen gasdirektivets krav om fastsættelse af metoder og betingelser, og deres anmeldelse til tilsynet med henblik på tilsynets godkendelse.

Vedr. § 20, stk. 1

Efter § 20, stk. 1, skal priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, der udbydes af transmissionsselskabet, transmissionssystemejereren, systemoperatøren og distributions- og LNG-selskabet, fastsættes af transmissionsselskabet, transmissionssystemejereren, systemoperatøren og distributions- eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal

offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 .

§ 20 blev indsat ved lov 2000/1 LSF 232. Af lovforslagets specielle bemærkninger til § 20 fremgår det, at Europa-Kommissionen lagde i sit forslag til ændring af gasdirektivet op til, at tredjepartsadgang til både transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter skulle ske på regulerede vilkår med henblik på at sikre en mere effektiv konkurrence.

I henhold til dagældende naturgasforsyningslovs § 19 skulle priser og vilkår for tredjepartsadgang til transmissionsnet, lagre og LNG-faciliteter fastsættes efter forhandling, men adgangen til distributionsnettet efter den dagældende naturgasforsyningslovs § 20, stk. 2-3, var reguleret. Det vil sige, at transporten skulle foregå efter faste priser og betingelser, som distributionselskabet offentliggør. Distributionstarifferne skulle fastsættes i overensstemmelse med lovens prisbestemmelser, jf. den nugældende naturgasforsyningslovs § 37.

På baggrund heraf samt af, at der har været rejst kritik af, at den forhandlede adgang til transmissionsnettet ikke giver en tilstrækkelig gennemsigtighed og åbenhed i prisfastsættelsen for transportydelser, blev der foreslået det, at der indførtes reguleret adgang til transmissionsnettet og LNG-faciliteter ligesom for distributionsnettet. Med den regulerede adgang bliver gennemsigtigheden vedrørende vilkårene for adgang til transmissionsnettet større, og adgangen lettes ved, at der ikke kræves en forudgående forhandling. Herved understøttes udviklingen af konkurrencemarkedet.

De foreslåede ændringer indebar en ændret struktur af bestemmelserne i §§ 19 og 20 samt en ny § 20 a.

Der henvises i øvrig til lovforslagets § 1, nr. X, hvorefter § 20 foreslås ophævet.

Vedr. § 36, stk. 1

Efter § 36 a, stk. 1, skal priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet. Lignende regler findes i §§ 38 og 40.

§ 36 a blev indsat ved lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmemforsyning (2003/1 LSF 236)

Af bemærkningerne til § 36 a fremgår det, at det følger af gasdirektivets artikel 18 om tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne samt LNG-faciliteter, at medlemsstaterne skal sikre, at tarifferne eller de metoder, de er baseret på, er godkendt forud for deres ikrafttræden af den relevante regulerende myndighed, jf. direktivets artikel 25. Det følger også af artikel 18, at metoderne skal offentliggøres, inden de træder i kraft. Med § 36 a udmøntes disse direktivkrav i naturgasforsyningsloven.

Bestemmelsen i § 36 a indebærer, at transmissions-, distributions- og LNG-selskaber skal udarbejde en redegørelse, der beskriver de metoder, som påtænkes anvendt ved fastsættelsen af betingelser og vilkår, herunder tariffer, for anvendelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter. Formålet er at sikre, at metoderne er i overensstemmelse med naturgasforsyningsloven. Der skal blandt andet redegøres for, hvilke overvejelser der ligger bag forskelle i tariffer som følge af forbrugeres og netbrugeres forskellige karakteristika. For transmissions- og LNG-selskaber skal der endvidere redegøres for, hvorledes det forventede provenu fra tariffer, gebyrer etc. relaterer sig til selskabernes omkostninger. En tilsvarende redegørelse er derimod ikke nødvendig for distributionsselskaberne, idet denne relation er reguleret via indtægtsrammereguleringen, jf. § 37 a.

Transmissionsselskabernes forpligtelse til at anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionsnet, omfatter også metoder til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for tilvejebringelse af balanceringsydelser, jf. direktivets artikel 8, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, litra b. Når der, i modsætning til direktivet, ikke fastsættes en særskilt bestemmelse i loven herom, skyldes det, at balanceringsydelser er en integreret del af transmissionsopgaven og således omfattes af stk. 1. På samme måde gælder, at Energitilsynets tilsyn med transmissionsselskabernes priser og betingelsers rimelighed, jf. naturgasforsyningslovens § 38, stk. 2, også omfatter balanceringsydelserne.

Af bemærkningerne vedrørende § 36 fremgår det endvidere, at redegørelsen for metoderne anmeldes til Energitilsynet og at metoderne skal godkendes af Energitilsynet og offentliggøres af selskaberne, før tariffer og betingelser fastsat efter metoderne kan træde i kraft. Økonomi- og erhvervsministeren

har i henhold til stk. 2 mulighed for at fastsætte nærmere regler om indholdet af de metoder, der anvendes.

Energitilsynets afgørelse vedrørende de anmeldte metoder kan påklages til Energiklagenævnet, jf. naturgasforsyningslovens § 51. I Energiklagenævnets afgørelse af 2008-03-17 J.nr.: 31-24 fandt Energiklagenævnet ikke, at disse bestemmelser giver Forsyningstilsynet hjemmel til at påbyde et distributionsselskab at anvende en bestemt metode til fastsættelse af distributionstariffer eller at anvende bestemte distributionstariffer. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at gasforsyningslovens krav kan opfyldes ved en række forskellige metoder til fastsættelse af distributionstariffer, og at gasforsyningsloven ikke indeholder hjemmel til at påbyde en bestemt metode eller bestemte tariffer.

Vedr. § 38

Efter § 38 skal priser, vilkår og betingelser for ydelser fra transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og LNG-selskaber fastsættes således, at der ikke diskrimineres mellem systembrugere.

Vedr. § 40

Efter § 40, stk. 1, nr. 1-2, i gasforsyningsloven skal transmissions-, distributions- og LNG-selskaber til Forsyningstilsynet anmelde bl.a.

- 1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,
- 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse.

Det foreslås at nyaffatte § 36 a, *stk. 1*, hvorefter transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber, udarbejder metoder til at fastsætte tariffer og priser for adgang til metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet efter § 18. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelser. Selskaberne efter pkt. 1 og 2, skal anmelde metoder til Forsyningstilsynets godkendelse, jf. § 40, stk. 1, samt offentliggøre godkendte metoder. Selskaberne

fastsætter tariffer og priser for adgang efter 1. pkt., samt fastsætter tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelser efter 2. pkt. på baggrund af de offentliggjorte metoder.

Det bemærkes særligt, at for så vidt angår adgang til linepack, er det en forudsætning, at det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til systemet for forsyning af kunder.

Nyaffatning sker alene af lovtekniske årsager, hvor der er tale om sproglig omformulering og opsamling af reglerne, som følge af at § 20, stk. 1, foreslås ophævet. Der er således tale om en videreførelse af gældende ret i 1. pkt., idet bestemmelsens formål vil blive uændret. Der er ikke med de foreslåede ændringer tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

I samme anledning foreslås det at tydeliggøre, at kravet om anmeldelse af metode vil omhandle adgang til systemet, og ikke anvendelse eller benyttelse af systemet, som gælder i dag. Der foreslås således at præcisere reglerne med et fælles begreb ”adgang til systemet”, som vil være i overensstemmelse med gasdirektivet, samt at tilføje, at kravet også vil gælde aktørerne i brintsystemet. Der foreslås derfor at ændre ”priser, vilkår og betingelser for anvendelse af systemet” til ”tariffer og priser for adgang til metanbaserede systemer samt adgang til brintlagerfaciliter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet”.

Den foreslåede nyaffatning af § 36, stk. 1 omfatter derfor en tilføjelse af 2. *pkt.* som tydeliggør, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet også vil skulle udarbejde metoder til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelser.

Dette vil tydeliggøre gennemførelse af direktivets krav om, at balanceringsydelser skal baseres på en metode, som er godkendt af den regulerende myndighed.

Det vil betyde i praksis, at selskaber i metan- og brintsystemet vil skulle udarbejde to metoder - én metode som vil danne grundlag for beregning af tariffer og priser for adgang til systemet, og én metode som vil danne grundlag for fastsættelse af betingelser, vilkår, betingelser for deres balanceringsydelser.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. X, hvordet foreslås at ophæve en identisk bestemmelse i § 20, og at samle reglerne i én bestemmelse i § 36 a, stk. 1, idet § 36 er placeret i kapitel 7 om gasselskabernes tariffer, priser, vilkår og betingelser. Regler i § 36 a, stk. 1, er mere udtømmende i forhold til Forsyningstilsynets rolle, end regler i § 20, stk. 1, idet der fremgår det, at metoderne skal anmeldes til tilsynet med henblik på godkendelse, men dette mangler i § 20, stk. 1. Dette følger af direktivets artikel 31.

Efter artikel 31, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at der indføres en ordning for tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer, samt at sikre, at tarifferne eller de metoder, de er baseret på, er godkendt forud for deres ikrafttræden af en regulerende myndighed, og at disse tariffer – og metoderne, hvor kun disse metoder godkendes – offentliggøres, inden de træder i kraft. Det samme krav om metodegodkendelse gælder i artikel 35 vedrørende brintnet, samt brintlagring i artikel 37, og regler for balanceringsydelser i artikel 39, stk. 5 og artikel 44, stk. 6.

Det følger ligeledes af direktivets artikel 78, stk. 1, litra (a) og (c), stk. 7, litra (a) at den regulerende myndighed har til opgave at fastsætte eller godkende transmissions- eller distributionstariffer eller deres metoder for adgang til nationale naturgasnet og brintnet, eller begge dele, i overensstemmelse med gennemsigtige kriterier.

Kravet om metodegodkendelse er et gentagende krav fra det ophævede direktiv, som har været implementeret i gasforsyningsloven i § 36 a, stk. 1 og § 40, stk. 1. Derudover indeholder gasforsyningsloven tre særskilte bestemmelser om udarbejdelse af betingelser, nemlig betingelser om benyttelse af systemet i § 20, stk. 1, betingelser om anvendelse af systemet i § 36 a, stk. 1, og om betingelser for operatørernes ydelser i § 38, stk. 1. Derudover fastsætter § 40, stk. 1, at der skal udarbejdes kun én metode til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til systemet, herunder tariffer. Imidlertid fastsætter § 36 a, stk. 1, at der skal udarbejdes en metode til fastsættelse af betingelser om anvendelse af systemet, og ikke om adgang til systemet. Der er tale om usammenhængende regler, hvorfor foreslås der at skabe en regulatorisk klarhed og samle kravet om metode ét sted i § 40, stk. 1, herunder hvilken metode skal udarbejdes og anmeldes med henblik på tilsynets godkendelse.

UDKAST

En præcisering af § 36 a, stk. 1, vil medføre en tydelig gennemførelse af gasdirektivets artikel 31, stk. 1, artikel 39, stk. 5, artikel 4, stk. 6 og artikel 78, stk. 7.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 31, stk. 1, og artikel 78, stk. 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 97

Det følger af gasforsyningslovens § 37 a, stk. 4, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse og justering af distributionselskabernes omkostningsramme, som er en del af indtægtsrammen. I den forbindelse kan der tages højde for fremadrettede omkostninger, som er opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. henvisningen til § 14, stk. 1, nr. 5. Hjemlen er således direkte koblet til planlægning af kapacitetsbehov.

Imidlertid giver den gældende lovgivning ikke en klar hjemmel til at fastsætte regler om, at omkostningsrammen kan dække omkostninger forbundet med nedlukning af dele af metangassystemet.

I § 37 a, stk. 4, nr. 2 ændres »nr. 5,« til: »nr. 6 og 7,«.

Den foreslåede ændring er en præcisering og en nødvendig konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af § 14, stk. 1, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 65.

Processen med en planlagt nedlukning af dele af metangassystemet vil medføre, at nogle af distributionselskabernes aktiver, som f.eks. gasrør og M/R-stationer, tages ud af drift, før deres forventede økonomiske livscyklus er udløbet. Aktiverne er med andre ord ikke fuld ud afskrevet inden de tages ud af brug. Disse aktiver bliver til såkaldt strandede aktiver.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at omkostningsrammen kan dække omkostninger forbundet med planer for systemtilpasning. Herved sikres det lovgivningsmæssige grundlag for, at Forsyningstilsynet kan godkende, at omkostningerne til håndtering af strandede aktiver – som følge af en

planlagt og myndighedsgodkendt nedlukning – kan dækkes via tariffjerne på en kontrolleret måde.

Det foreslåede vil gennemføre delvist art. 57, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 98

Det følger af gasforsyningslovens § 37 a, stk. 1, at priserne for distributions-selskabernes ydelser fastsættes i overensstemmelse med en indtægts-ramme, som fastsættes af Forsyningstilsynet i overensstemmelse med hen-blik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital. Forsyningstilsynet beregner indtægtsrammen bl.a. på baggrund af de nærmere regler, som er fastsat af klima-, energi- og forsy-ningsministeren i bekendtgørelse nr. 577 af 25. maj 2023, om indtægtsram-mer for gasdistributionsselskaber.

Det fremgår af indtægtsrammebekendtgørelsens § 20, stk. 6, at gasdistribu-tionsselskabet, som ønsker at ændre afskrivningsprincip eller afskrivnings-periode, skal anmelde det nye afskrivningsprincip eller afskrivningsperiode til Forsyningstilsynets godkendelse.

Gasforsyningsloven indeholder ikke hjemmel til, at Forsyningstilsynet ud-arbejder retningslinjer for afskrivning af aktiver, som tages ud af brug før deres oprindelige livscyklus.

Det foreslås at indsættes et nyt *stk. 8* i § 37 a, hvorefter Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug, inden aktivets oprindelige livscyklus i forbindelse med planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, jf. stk. 4, nr. 2, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer, som skal danne grundlag for omkostningsrammen i forbin-delse med en strukturel tilgang til afskrivningen af aktiver som tages ud af brug før deres oprindelige livscyklus.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 57, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 99

Det fremgår af gasforsyningslovens § 40, stk. 1, at Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde metoder mv. omfattet af nr. 1-5.

Det foreslås, at i § 40, *stk. 1*, udgår »eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed,«.

Der er alene tale om en lovteknisk justering, der sikrer at § 40, stk. 1 bringes i overensstemmelse med de opgaver, som Energinet i dag er pålagt, og som ikke længere omfatter distributionsvirksomhed, jf. lov om Energinet § 2.

Til nr. 100

Efter § 40, stk. 1, nr. 1, i gasforsyningsloven skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber, til Forsyningstilsynet anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,

Det foreslås at ændre *nr. 1*, hvorefter »beregne eller fastsætte betingelser og vilkår« ændres til: »fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår«, og »transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,« ændres til: »metangastransmissionssystemer, metangasdistributionsystemer og LNG-faciliteter samt brinttransmissionsnet, brintdistributionsnet, og brintlagerfaciliteter, og linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at brintlagerfaciliteter, og linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet, omfattes af listen med infrastruktursystemer omfattet af anmeldelsespligten. Derudover vil den foreslåede ændring medføre en tydeliggørelse af, at både transmission og distribution i metangas- og brintsystemet er omfattet af bestemmelsen.

Det bemærkes særligt, at for så vidt angår adgang til linepack, er det en forudsætning, at det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til systemet for forsyning af kunder.

UDKAST

Den foreslåede ændring udgør konsekvensændring både af indførslen af reguleret tredjepartsadgang for brintlagerfaciliteter, og linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet, men også lovforslagets gennemgående tydeliggørelse af metangas- og brinsystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 101

Der foreslås at indsætte et nyt *nr. 2* i § 40, stk. 1, hvorefter, indsættes ”de metoder, der anvendes til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for transmissions- og distributionsselskabernes balanceringsydelser i metangassystemet, som skal anmeldes til Forsyningstilsynet af transmissions- og distributionsselskaber”.

Der foreslås at indsætte i § 40, stk. 1, *nr. 2*, det, at transmissions- og distributionsselskaberne skal anmelde metoder til fastsættelse af priser, tariffer, betingelser og vilkår for selskabernes balanceringsydelser. Dette vil sikre en tydelig implementering af gasdirektivets artikel 39, stk. 5, og artikel 44, stk. 6, som fastsætter opgaver for transmissions- og distributionssystemers operatører, herunder udarbejdelse af metode for balanceringsydelser. Der er tale om et gentagende krav fra det ophævede direktiv, som har været implementeret implicit i gasforsyningslovens § 40, stk. 1, n. 1. Efter § 14, stk. 1, nr. 7 i gasforsyningsloven skal distributionsselskaber sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere at opretholde balancen i selskabets distributionssystem.

Efter § 12, stk. 1, nr. 7, skal transmissionsselskaber sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem, jf. §§ 20 og 36 a. Der bemærkes, at henvisningen til § 36 a, som regulerer et generelt krav om metodefastsættelse, betyder, at selskaber skal udarbejde metoder om balanceringsydelser. Imidlertid fremgår dette krav ikke tydeligt af § 40, stk. 1, som regulerer anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet, idet det gældende krav går alene på anmeldelse af metode for adgang til systemet.

De medførte ændringer vil medføre en præcisering af, at selskaber vil skulle udarbejde to metoder – én metode til fastsættelse af tariffer og priser for adgang og benyttelse af systemet, og én metode til fastsættelse af tariffer,

betingelser og vilkår for balanceringsydelser. Begge metoder vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynets godkendelse og offentliggøres, inden metoder vil kunne anvendes.

Det foreslåede vil medføre en gennemførelse af gasdirektivets artikel 39, stk. 5, og artikel 44, stk. 6, som fastsætter, at det er transmissions- og distributionsselskabernes opgaver til at sikre, at de regler for balancering, som de fastlægger, skal være objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende. Det forrige gasdirektiv har identiske bestemmelser, som er implementeret i gasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 2, men der mangler en præcisering af, at selskaber skal udarbejdes en metode, som de skal anvende ved fastsættelse af vilkår om selskabernes ydelser om balancering, og ikke bare selskabernes vilkår om ydelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 102

Efter § 40, stk. 1, nr. 2, i gasforsyningsloven skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber til Forsyningstilsynet anmelde priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler.

Der foreslås derfor at i § 40, stk. 1, nr. 2, der bliver *nr. 3*, ændres »tariffer og betingelser« til: »betingelser og vilkår«, og »distributions- og« ændres til: »og distributionsydelserne samt«.

Det betyder, at betingelser og vilkår for transmissions-, distributionsydelserne samt LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet af selskaberne omfattet af stk. 1.

Der er tale om en lovteknisk ændring, som præciserer, at det er betingelser og vilkår for distributionsydelserne samt LNG-ydelserne, som skal anmeldes til Forsyningstilsynet.

Det foreslåede vil medføre, at det tydeliggøres, at selskaberne ikke skal anmelde priser og tariffer for ydelserne, men alene betingelser og vilkår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 103

Efter § 40, stk. 1, nr. 1-2, i gasforsyningsloven skal transmissions-, distributions- og LNG-selskaber til Forsyningstilsynet anmelde metoder til fastsættelse af betingelser for adgang og beregning af tariffer, samt priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse.

Der mangler dog i § 40, stk. 1, direktivets udtrykkelige krav i artikel 41 og 42 og 45 om, at procedurer for tilslutning af producenter af grønne gasser, samt procedurer og tariffer for tilslutning af brintlagerfaciliteter, LNG-terminaler, og industrielle kunder, som skal udarbejdes og anmeldes til Forsyningstilsynet.

Der foreslås at tilføje to nye numre - nr. 4 og nr. 5 – efter nr. 2, som bliver nr. 3.

Der foreslås, at *nr. 4* affattes således, at procedurer, herunder betingelser og vilkår, for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangastransmissions- og distributionssystemet i overensstemmelse med de kapaciteter, der er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, anmeldes til Forsyningstilsynet.

Der foreslås at *nr. 5* affattes således, at procedurer, herunder betingelser og vilkår, for ikkediskriminerende tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder til transmissionssystemet og brintransmissionsnettet, anmeldes til Forsyningstilsynet.

Det foreslåede vil implementere nye krav i artikel 41 og 45 til at transmissions- og distributionssystemoperatører skal udarbejde, anmelde og offentliggøre de godkendte af tilsynet procedurer for tilslutning (tilslutning) til det metanbaserede system af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas. Der er tale om to nye krav, som skal implementeres. Selvom der er i national lovgivning fastsat regler om tilslutning af biogasproducenter i medfør af § 18, stk. 6, i gasforsyningsloven, er der ikke et udtrykkeligt krav om, at metoder eller betingelser om tilslutning, som skal udarbejdes og godkendes af Forsyningstilsynet som den regulerende myndighed. Efter § 40, stk. 1, nr. 1., følge kun det, at der skal til Forsyningstilsynet anmeldes metode til fastsættelse af vilkår om adgang, men ikke vilkår om tilslutning.

Disse vilkår skal heller ikke godkendes efter § 40, stk. 1, nr. 1, men det skal betingelser om selskabernes ydelser efter § 40, stk. 1, nr. 2.

Det er dog praksis i dag, at Tilsynet har i 2014 godkendt tilslutningsbetingelser. Det betyder, at i praksis opfylder Danmark direktivets krav om, at procedurer om tilslutning af biogasproducenter skal godkendes af den regulerende myndighed. Imidlertid skal reglerne udformes korrekt og det foreslås derfor at nr. 3 skal tilføjes i § 40, stk. 1.

Tilsvarende gælder for tilføjelse af et nyt nummer 4 i § 40, stk. 1, som vil implementere direktivets artikel 42 om tilslutning til brintsystemet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 41, stk. 1, 42, stk. 1, og 45.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 104

Det følger af § 40, stk. 1, nr. 4, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber med bevilling, jf. § 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde opgørelse af indskudskapital.

Det foreslås i § 40, stk. 1, nr. 4, der bliver *nr. 7*, at ændre »indskudskapital,« til: »indskudskapital og«.

Den foreslåede ændring sker af lovtekniske årsager og medfører ingen ændring af retstilstanden på området.

Til nr. 105

Efter gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1, skal priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionssystemer fastsættes i henhold til metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Efter gasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 1. skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber med bevilling, jf. § 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, til Forsyningstilsynet anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte

betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributions-systemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer.

Efter gasforsyningslovens § 45, stk. 1, kan Forsyningstilsynet hos de bevil-lingspligtige selskaber, Energinet, gasleverandører og systembrugere ind-hente oplysninger, som er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver.

Efter § 2, i bekendtgørelse nr. 822 af 27. juni 2014 om regler for anmeldelse af priser og betingelser mv. for naturgasforsyning skal selskaber anmelde metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer til tilsynets godkendelse. Efter § 2, stk. 2, er tilsynets godkendelse af metoderne en forudsætning for virksomhedernes anvendelse af betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer. Efter gældende ret skal bevillingspligtige selskaber og Energinet således udar-bejde og anmelde de metoder, som selskaberne vil anvende til fastsættelse af tariffer og betingelser for anvendelse af systemet. Det betyder, at selska-berne har en anmeldelsespligt, og Forsyningstilsynet har en godkendelses-pligt, idet selskaberne ikke må fastsætte betingelser eller tariffer, hvis me-toden til dette ikke er godkendt forud. Finder tilsynet, at selskaber ikke har fremsendt tilstrækkelige oplysninger, kan tilsynet anmode om yderligere oplysninger.

Direktivet fastsætter i artikel 79, stk. 1, 4. pkt., at den regulerende myndig-hed skal have beføjelse til at træffe foreløbige metodeafgørelser eller fast-sætte tariffer midlertidigt, hvis der opstår forsinkelser ved tariffastsættelser. Formålet er at sikre, at der kan fastsættes tariffer, selv hvis der sker forsin-kelser i den nationale procedure, f.eks. som følge af, at selskaberne ikke anmelder en metode rettidigt eller ikke giver tilsynet de nødvendige oplys-ninger til en rettidig sagsbehandling.

Forsyningstilsynet har imidlertid ikke hjemmel til at kunne fastsætte en me-tode af egen drift, såfremt selskabernes anmodning om metodegodkendelse ikke bliver fremsendt rettidigt eller ikke indeholder de nødvendige oplys-ninger til brug for tilsynets sagsbehandling og godkendelse. I praksis bety-der det, at forsinkelser i levering af data kan hindre tilsynet i at godkende en metode for tariffer, hvilket kan skabe uklarhed og forsinkelse ved tariffast-sættelsen.

Der forslås, at tilføje et nyt *stk. 3*, i gasforsyningslovens § 41, som fastsætter, at hvis bevillingspligtige selskaber eller Energinet, ikke rettidigt fremsender de oplysninger, som Forsyningstilsynet kræver i medfør af § 45, stk. 1, til

brug for sagsbehandling eller godkendelse af metode for fastsættelse af tariffer, kan Forsyningstilsynet træffe midlertidig afgørelse på det foreliggende grundlag.

Det foreslåede vil give beføjelse til Forsyningstilsynet til at godkende en metode til fastsættelse af tariffer eller betingelser på det foreliggende grundlag. Dette kan være nødvendigt, hvis de bevillingspligtige selskaber eller Energinet ikke rettidigt fremsender de oplysninger, som tilsynet skal bruge for at kunne træffe afgørelse.

Det foreslås i § 41, *stk. 4*, at Forsyningstilsynet skal kunne ændre en afgørelse truffet efter *stk. 3*, når de bevillingspligtige selskaber eller Energinet efterfølgende fremlægger de krævede oplysninger. Ved ændring efter 1. pkt. kan der for perioden fra den midlertidige afgørelse blev truffet til tidspunktet for den nye afgørelse alene ske efterregulering af priser og betingelser, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynets beføjelser vil blive udvidet til at kunne træffe en afgørelse om metodegodkendelse på det foreliggende grundlag. Dette er i tilfælde, hvis tilsynet vil vurdere, at de fremsendte oplysninger er mangelfulde og hvis selskaber ikke på tilsynets anmodning fremsender de anmodede oplysninger. Det vil også medføre, at tilsynets afgørelse vil være midlertidig og vil kunne erstattes af en ny afgørelse, såfremt selskaber vil fremsende de nødvendige oplysninger, og tilsynet vil således kunne træffe en ny afgørelse på baggrund af nye oplysninger i sagen. Hvis den endelige, godkendte metode giver højere tariffer end den midlertidigt fastsatte tarif, kan selskaberne ikke kræve, at systembrugerne betaler differencen for den periode, hvor den midlertidige tarif var gældende. Er den endelige tarif derimod lavere end den midlertidige, skal selskaberne tilbagebetale differencen. Denne beskyttelsesmekanisme er afgørende for at skabe incitament til hurtig indlevering af oplysninger og forhindre, at tredjemand pålægges en utilsigtet byrde som følge af selskabernes forsinkelser eller manglende oplysningspligt.

Det foreslåede vil i store træk svare til en bestemmelse, der er indført i elforsyningsloven som led i implementeringen af elmarkedsdirektivet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 79, *stk. 1, 4. pkt.*

Der henvises i øvrigt til *pkt. 3.6.* i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 106

Det fremgår af gasforsyningslovens § 41 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Der er ikke specifikke regler, som fastsætter, at ministeren kan fastsætte regler om Forsyningstilsynets opgaver efter de bindende europæiske netregler og retningslinjer, som udstedes med hjemmel i brint- og gasmarkedsforordningen. Forordningens kapitel IV (artiklerne 71-74) giver hjemmel til Kommissionen til at fastsætte europæiske netregler eller retningslinjer på en række centrale reguleringsområder. Det drejer sig f.eks. om regler for kapacitetstildeling, balancering og tarifstrukturer.

Det foreslås derfor, at ændre *stk. 2* i § 41 a, hvorefter det bliver fastsat direkte i gasforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om Forsyningstilsynet opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af forordningen.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå direkte af gasforsyningsloven, at ministeren også kan fastsætte regler, som har hjemmel i gennemførelsesretsakter, dvs. de netregler eller bindende retningslinjer, som er eller bliver udstedt med hjemmel i brint- og gasforordningen.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. X, som vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at træffe afgørelser med direkte hjemmel i netregler og retningslinjer som gennemførelsesretsakter.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e og 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 107

Det fremgår af gasforsyningslovens § 42 b, stk. 1, 1. punktum, at Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside.

Der er ikke regler om, at Forsyningstilsynet også skal offentliggøre afgørelser efter europæiske netregler og retningslinjer, som er udstedt i medfør af gasforordningen. Det gælder f.eks., når tilsynet metodegodkender

principper for tarifiering, kapacitetssalg og balancering, hvor der er udarbejdet europæiske netregler, som i detaljer fastsætter krav til både indhold og proces for de nationale metodegodkendelser.

Det foreslås at affatte *1. punktum* i § 42 b, stk. 1, således, at Forsyningstilsynet skal offentliggøre på sin hjemmeside de afgørelser, tilsynet træffer i medfør af denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, samt de afgørelser, tilsynet træffer i medfør af Europa- Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af forordningen. Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå direkte af gasforsyningsloven, at Forsyningstilsynet også skal offentliggøre afgørelser, som har hjemmel i netregler eller retningslinjer, som er eller bliver udstedt med hjemmel i brint- og gasforordningen. Brint- og gasforordningen (artiklerne 71-74) giver hjemmel til Kommissionen til at fastsætte netregler og retningslinjer på en række centrale reguleringsområder. Det drejer sig f.eks. om regler for kapacitetstildeling, balancering og tarifstrukturer.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. X, som vil bemyndige Forsyningstilsynet til at give påbud med hjemmel i gennemførelsesretsakter, dvs. regler udstedt med hjemmel i forordningen.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e og 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 108

Forsyningstilsynet driver et prissammenligningsværktøj efter § 42 d. Gældende ret anvender ikke udtrykket »certificeret«, men værktøjet fungerer som den officielle portal.

Det foreslås at, indsætte et nyt § 42 d, stk. 3, hvorefter prissammenligningsværktøjet efter stk. 1, udgør et certificeret sammenligningsværktøj. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler for certificeringskriterier og tilsyn.

Det foreslås at betegne prissammenligningsværktøjet som »certificeret« og at bemyndige Forsyningstilsynet til at fastsætte certificeringskriterier og føre tilsyn, samt at bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om samspillet mellem prissammenligningsværktøjet og kontaktpunktet (Hjemmesiden SparEnergi.dk). Herved gennemføres

artikel 24's henvisning til certificerede sammenligningsværktøjer og der sikres sammenhæng mellem værktøjet og kontaktpunktet.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets art. 24, 1. pkt. 3. led.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 109

Efter § 45 b, stk. 1, i gasforsyningsloven skal gasleverandører sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år. Af stk. 2, fremgår det, at stk. 1 ligeledes gælder for naturgasleverandørers transaktioner vedrørende gasderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og LNG-selskaber.

Imidlertid er stk. 2 ikke sat i kraft, idet ikrafttræden afventede Europa-Kommissionens vedtagelse af retningslinjer, der skulle fastlægge metoder og ordninger for journalføring samt form og indhold for de data, der skulle opbevares. Kommissionen har ikke udstedt sådanne retningslinjer.

Gasdirektivets artikel 82, stk. 2, fastsætter en udtømmende liste over, hvilke data der skal opbevares. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse, transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede naturgas- og brintforsyningskontrakter og naturgas- og brintderivater. Efter direktivets artikel 82, stk. 4, skal Kommissionen vedtage retningslinjer, som var indeholdt i artikel 44, stk. 4, i det ophævede gasdirektiv fra 2009. Direktivets artikel 82, stk. 4, er således identisk med bestemmelsen i det ophævede gasdirektiv bortset fra, at bestemmelsen nu også omfatter brintforsyningskontrakter og brintderivater.

Der foreslås at ændre *stk. 2* i § 45 b, således, at det fremgår, at § 45 b, stk. 1 ligeledes gælder for gasleverandørers transaktioner vedrørende metangas- og brintderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og LNG-selskaber. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere

detaljer om alle uafregnede metangas- og brintforsyningskontrakter og metangas- og brintderivater.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 82, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 110

Det fremgår af gasforsyningslovens § 47 b, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, mod regler eller afgørelser i henhold til loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Der er ikke regler, som fastsætter, at ministeren og Forsyningstilsynet kan udstede tilsvarende påbud for overtrædelse af bindende netregler eller retningslinjer, som er udstedt i medfør af forordningen.

Det foreslås at affatte *stk. 1* i § 47 b, således, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet skal kunne påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, eller mod regler udstedt i medfør af loven eller forordningen eller afgørelser truffet i henhold til nævnte regler, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå af gasforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet også har pligt til at føre tilsyn med netregler og retningslinjer og kan påbyde at, forhold, der strider mod europæiske netregler og retningslinjer, skal bringes i orden.

Det foreslåede vil også medføre, at bestemmelsen bliver harmoniseret med en tilsvarende bestemmelse i elforsyningsloven.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. X og X, som vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at træffe afgørelser med direkte hjemmel i gennemførelsesretsakter.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e) og artikel 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 111

Det fremgår af gasforsyningslovens § 51, stk. 1, 2. punktum, at med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Der er ikke regler, som fastsætter, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet i medfør af bindende europæiske netregler og retningslinjer, som bliver udstedt med hjemmel i brint- og gasmarkedsforordningen. Forordningens kapitel IV (artiklerne 71-74) giver hjemmel til Kommissionen til at fastsætte europæiske netregler eller retningslinjer på en række centrale reguleringsområder. Det drejer sig f.eks. om regler for kapacitetstildeling, balancering og tarifstrukturer.

Det foreslås at affatte 2. *punktum* i § 51, stk. 1, hvorefter det fremgår, at med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Det foreslåede vil medføre, at det kommer til at fremgå direkte af gasforsyningsloven, at Energiklagenævnet også behandler klager over afgørelser, som ministeren eller Forsyningstilsynet har truffet i medfør af gennemførelsesretsakter, dvs. de netregler eller bindende retningslinjer, som er eller bliver udstedt med hjemmel i brint- og gasmarkedsforordningen. Det foreslåede vil også medføre, at bestemmelsen bliver parallel med den tilsvarende bestemmelse i elforsyningsloven.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets nr. X, som vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at føre tilsyn og give påbud med direkte hjemmel i netregler og retningslinjer, dvs. gennemførelsesretsakter.

Det foreslåede vil delvist gennemføre gasdirektivets artikel 78, stk. 1, litra e) og artikel 78, stk. 1, litra cc.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 112

Efter gasforsyningslovens § 10 b skal transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører være ejermæssigt adskilt fra

produktions- og handelsaktiviteter. Efter § 10 c skal Forsyningstilsynet certificere transmissionsselskaber, hvis de opfylder kravene om ejermæssig adskillelse.

Kravet om unbundling og certificering heraf har i en årrække eksisteret både på gas og på elområdet, som led i implementeringen af gasdirektivet og elmarkedsdirektivet i en række år. Energistilsynet (nu Forsyningstilsynet) traf i 2011 truffet en afgørelse om certificering af Energinet.dk som transmissionssystemoperatør for naturgas.

Der er tale om et eksisterende krav om såkaldt ”unbundling”, som har været implementeret i Danmark siden 2004. Ejerskabet af DONG Energy A/S’ kommercielle gas-, handels- og produktionsaktiviteter blev dengang overført til en anden koncern, således at de kommercielle aktiviteter blev ejerskabsmæssigt adskilt fra Energinets monopolaktiviteter.

På elområdet følger klageadgangen af § 89, stk. 3, i elforsyningsloven, hvorefter Forsyningstilsynets afgørelser om certificering kan påklages, hvis tilsynet afslår certificeringen. En tilsvarende bestemmelse findes i gasforsyningsloven. Imidlertid er formuleringen anderledes. Efter § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven, kan Forsyningstilsynets afgørelser om certificering som udgangspunkt ikke indbringes for Energiklagenævnet. Dette gælder dog ikke afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer i en certificeringsprocedure, der er indledt efter § 10 c, stk. 4, og hvor Forsyningstilsynet afslår certificeringen.

Det betyder, at der også efter gasforsyningsloven er klageadgang, men klageadgangen er begrænset til afgørelser truffet efter en ny certificeringsprocedure. Dette adskiller sig fra elforsyningsloven, hvor det er muligt at klage over alle afslag på certificering. Klageadgangen er således bredere efter elforsyningsloven. Da gasdirektivet og elmarkedsdirektivet indeholder identiske bestemmelser om certificering, foreslås det, at klageadgangen i gasforsyningsloven revideres, så reglerne harmoniseres.

Elforsyningslovens § 89, stk. 3, har frem til 2014 været identisk med den gældende § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven. Elforsyningslovens § 89, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 466 af 18. maj 2014. Det fremgår af bemærkninger til § 89, stk. 3, i elforsyningsloven, at afskæring af klageadgangen ved certificering med vilkår er motiveret med, at direktivet sammen med elmarkedsforordningen fastlægger en fast procedure for certificering.

Afskæring af klageadgangen er motiveret med, at direktivet sammen med de direkte gældende bestemmelser i elforordningen fastlægger en nøjagtig defineret procedure med faste tidsrammer. Dette indebærer, at Kommissionen enten udtaler sig om Energitilsynets certificeringsafgørelse efter § 19 d, stk. 5, hvorefter Energitilsynet skal tage størst muligt hensyn til udtalelsen, jf. elforordningens artikel 3, stk. 2, eller, i tilfælde af certificering efter § 19 d, stk. 1, nr. 3, træffer en bindende afgørelse, som Energitilsynet er forpligtet til at efterkomme, jf. elforordningens artikel 3, stk. 6.

Det betyder, at afskæring af klageadgang gælder kun certificering med vilkår. Træffer Forsyningstilsynet eksempelvis afgørelse om certificering uden vilkår, men vil i afgørelse give afslag på baggrund af en vurdering af, at det er en forkert aktør, som anmoder om certificering, vil sådanne afgørelse kunne påklages til Energiklagenævnet efter § 89, stk. 3, i elforsyningsloven. Dette er imidlertid ikke en mulighed efter den gældende § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven, idet efter § 51, stk. 3, 1. pkt. følger det, at tilsynets afgørelser om certificering efter § 10 d som udgangspunkt ikke kan påklages. Af § 51, stk. 3, 2. pkt., følger en undtagelse, som siger hvornår afgørelse kan påklages – der skal være tale om de afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer i en certificeringsprocedure indledt efter § 10 c, stk. 4, og hvor Forsyningstilsynet afslår certificeringen. Af § 10, stk. 4, fremgår det, at Forsyningstilsynet er forpligtet til at indlede en ny certificeringsprocedure, hvis Forsyningstilsynet 1) modtager en underretning om eller i øvrigt er bekendt med planlagte transaktioner som nævnt i stk. 3, 2) har en formodning om, at kravene i § 10 b ikke længere er opfyldt, eller 3) modtager en anmodning fra Europa-Kommissionen herom.

Der ønskes at ensrette bestemmelse i gasforsyningsloven i overensstemmelse med elforsyningsloven, således at gasdirektivets formål med bestemmelse om certificering og mulighed for at påklage afgørelse om certificering er implementeret korrekt på tværs af el- og gassektorerne.

Det forslås derfor at ensrette bestemmelserne om klageadgang i gasforsyningslovens § 51, stk. 3, med elforsyningslovens § 89, stk. 3.

Det foreslås at ændre § 51, *stk.* 3, således at den vil lyde:

Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan alene indbringes for Energiklagenævnet, hvis Forsyningstilsynet afslår certificeringen.

UDKAST

Den foreslåede ændring af § 51, stk. 3, i gasforsyningsloven vil medføre, at klageadgang vil være bredere og vil omfatte alle afgørelser om afslag, og ikke kun de gamle afgørelser, som skal genbesøges med en ny certificering.

Det foreslåede vil gennemføre gasdirektivets artikel 71.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 113

Den gældende § 55 i gasforsyningsloven giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at tillade ekspropriation til etablering og drift af gasanlæg. Bestemmelsen er central for udbygningen af gasinfrastrukturen.

Den gældende § 55 i gasforsyningsloven indeholder ikke en bestemmelse, som tillader ekspropriation i relation til planlagt nedlukning af dele af metangassystemet.

Det foreslås i § 55, *stk. 3*, efter »§ 14 a«, at indsætte »og planlagt nedlukning i henhold til § 19,«.

Den foreslåede indsættelse i stk. 3, skaber en klar hjemmel for ministeren til at tillade ekspropriation med henblik på at gennemføre en planlagt nedlukning, som er besluttet efter den foreslåede § 19.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan ske planlagt nedlukning og afbrydelse af systembrugere i de få tilfælde, hvor en afbrydelse af en gaskundes konkret vurderes at have en sådan intensitet, at dette udgør pligtsmæssig afståelse af en beskyttet rettighed, og at afbrydelse dermed vil være omfattet af Grundlovens § 73. Bestemmelsen sikrer således den nødvendige lovhjemmel.

Det er desuden en central betingelse, at indgrebet er påkrævet af hensyn til almenvellet. Det vurderes at distributionsselskabets evne til at drive effektiv og omkostningsægte infrastruktur kræver, at der kan foretages planlagt nedlukning af de dele, som er eller har udsigt til at blive urentable. Den konkrete afbrydelse af enkelte systembrugere, og dermed ophøret af retten til systemadgang vurderes derfor at være påkrævet af hensyn til almenvellet.

Ekspropriation kan desuden i enkelte tilfælde blive nødvendig for at sikre distributionsselskabets adgang til privat ejendom for fysisk afbrydelse af

anlægget. Ligeledes kan ekspropriation anvendes til at ophæve tinglyste servitutter og andre byrder på ejendomme, som ikke længere er relevante, når gasforsyningen ophører.

Ekspropriationshjemlem er en nødvendig forudsætning for at kunne realisere en del af en samlet, godkendt planlagt nedlukning, der understøtter den grønne omstilling og sikrer en rationel og planlagt afvikling de steder, hvor det bliver urentabelt at drive og vedligeholde metangassystemet.

Vurderes det, at afbrydelsen af systemadgangen i det konkrete tilfælde udgør ekspropriation vil ethvert indgreb skulle ske mod fuldstændig erstatning efter reglerne i Grundlovens § 73.

Det foreslåede vil delvist sikre rammerne for at kunne gennemføre gasdirektivets artikel 57.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i § 4, stk. 1, at loven skal træde i kraft den 5. august 2026, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslåede vil medføre, at lovforslagets bestemmelser, der gennemfører lovforslagets dele om gennemførelse af EU's brint- og gasmarkedspakke m.v. i gasforsyningsloven vil træde i kraft ved implementeringsfristen den 5. august 2026, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i stk. 2, at § 30 a, som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 92 og 93 træder i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslås i stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 45 b, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. x.

Det foreslåede vil medføre, at § 45 b, stk. 2, vil kunne træde i kraft, på det tidspunkt, hvor Europa-Kommissionens, i medfør af sine beføjelser efter gasdirektivets artikel 92, stk. 4, vedtager retningslinjer, der vil skulle fastlægge metoder og ordninger for journalføring samt form og indhold for de data, der skulle opbevares.

UDKAST

Til § 3

Det fremgår af lov nr. 448 af 31. maj 2000, at Gasforsyningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Gasforsyningsloven kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for disse dele af Riget. Derfor vil dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om gasforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1286 af 3. no- vember 2025 foretages følgende ændringer:</p>
<p><i>1)</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober</p>	<p>1. I <i>Fodnoten</i> til lovens indsættes efter »dele af«: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning), EU-Tidende, L af 15. juli, 2024,«</p>

UDKAST

<p>2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-tidende, L af. 31. oktober 2023 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.</p>	
<p>§ 2. Loven finder anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas, herunder brint, i systemet som nævnt i § 6, nr. 29, herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet, og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk sikkert injiceres og transporteres i systemet, jf. dog stk. 5 og 7.</p>	<p>2. I § 2, <i>stk. 1</i>, efter »§ 6, nr. 29,« udgår: »herunder«, og efter »på gas« indsættes: », herunder brint,«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold. Loven finder endvidere anvendelse på opstrømsanlæg, klynger og visse forhold vedrørende bygasnet. Loven finder derudover også anvendelse på brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres og transporteres i systemet, for så vidt angår oprindelsesgarantier efter § 36. <i>Stk. 3-7.) ---</i></p>	<p>3. I § 2, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »gas«: », herunder brint«.</p>
<p>§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis undtagelse fra lovens bestemmelser for klynger, transmissionssystemer, der har tilslutning til</p>	

<p>det danske gassystem, når anlægget primært er etableret med henblik på transport af gas til andre lande, og øvrige transmissionssystemer, distributionssystemer, lager- og LNG-faciliteter, der indgår som en del af brintforsyningen.</p> <p><i>Stk. 1-2) ---</i></p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Loven gælder på land, søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde.</p>	<p>4. I § 2a, stk. 3, ændres »gasinfrastruktur« til: »metangasinfrastruktur«.</p>
	<p>5. Efter § 3 indsættes:</p> <p>»§ 4. Forsyningstilsynet kan efter ansøgning, meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 10 b, 10 c, 11 b, 11c, og 28 b for brintnet, der transporterer brint inden for et geografisk afgrænset industri- eller handelsområde, hvis en undtagelse ikke vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En undtagelse efter stk. 1 kan meddeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p> <ul style="list-style-type: none"> 5) det geografisk afgrænsede brintnet må ikke omfatte brintsammenkoblingslinjer, 6) det geografisk afgrænsede brintnet må ikke have direkte tilslutninger til brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre sådanne

	<p>lagerfaciliteter eller terminaler også er tilsluttet et brintnet, som ikke er omfattet af en undtagelse indrømmet i henhold til stk. 1,</p> <p>7) det geografisk afgrænsede brintnet har primært til formål at levere brint til kunder, der er direkte tilsluttet det pågældende geografisk afgrænsede brintnet, og</p> <p>8) det geografisk afgrænsede brintnet må ikke være tilsluttet et andet brintnet, undtagen net, der også er omfattet af en undtagelse, som er indrømmet i henhold til stk. 1, og som drives af det samme gasselskab.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om at trække undtagelsen i henhold til stk. 1 tilbage, hvis Forsyningstilsynet konkluderer betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt, eller at en undtagelse vil indebære risiko for, at konkurrencen hæmmes, eller den effektive ibrugtagning af brintinfrastruktur eller udviklingen og funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark påvirkes negativt.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet skal hvert syvende år fra indrømmelsen af en undtagelse i henhold til stk. 1, offentliggøre en vurdering af, hvilken indvirkning undtagelsen har på konkurrencen, brintinfrastrukturen og udviklingen og</p>
--	--

	<p>funktionen af brintmarkedet i Unionen eller Danmark.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima- Energi- og Forsyningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at brintproducenters anmodninger om adgang samt industrielle kunders anmodninger om tilkobling meddeles Forsyningstilsynet og offentliggøres og behandles i henhold til § 40, stk. 1, nr. 5. Offentliggørelsen af anmodninger om adgang er underlagt tavshedspligt for så vidt angår forretningsmæssigt følsomme oplysninger.«</p>
§ 6. I denne lov forstås ved følgende:	<p>6. I § 6 indsættes som nyt nummer:</p> <p>»1) Aktiv kunde: en forbruger på gasområdet eller en gruppe af forbrugere, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer vedvarende gas i form af biometan, der er produceret på kundens eget område, der befinder sig inden for afgrænsede skel, og som enten sælger egenproduceret biometan via metangassystemet, eller deltager i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger. Det er en forudsætning, at aktiviteterne i 1. pkt. ikke udgør kundens primære erhvervs- eller forretningsmæssige virksomhed og overholder gældende ret for produktion af vedvarende gas, navnlig i forbindelse med drivhusgasemissioner.«</p> <p>Nr. 1-3 bliver herefter nr. 2-4.</p>

UDKAST

<p>1) Biogas: Gasformige brændsler produceret af biomasse. Ved biogas i §§ 35 g og 35 h forstås dog gas, der dannes ved biologisk nedbrydning af biologisk materiale under iltfrie forhold.</p> <p>2) ---</p>	<p>7. I § 6, nr. 1, der bliver nr. 2, ændres »dog gas« til: »gasformige brændsler«.</p>
<p>3) Brint af behørig kvalitet: Brint af behørig kvalitet, som injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system eller i klynger.</p> <p>4)---</p>	<p>8. I § 6, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres »Brint af behørig kvalitet: Brint af behørig kvalitet,« til: »Brint: Gasformig brint af behørig brintkvalitet,«, og »injiceres og transporteres teknisk og sikkert i et system« til: »teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i brintsystemet«.</p>
	<p>9. I § 6 indsættes efter nr. 3, der bliver nr. 4, som nye numre:</p> <p>»5) Brintdistributionsnet: Et rørledningsnet til lokal eller regional transport af brint, som primært har til formål at forsyne kunder, der er direkte tilsluttet, og ikke omfatter brintsammenkoblingslinjer, og som ikke er direkte tilsluttet brintlagerfaciliteter eller brintterminaler, medmindre det pågældende net var et distributionssystem for metangas den 4. august 2024 og helt eller delvist er blevet omlagt til brinttransport, eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer.</p> <p>6) Brintkvalitet: Udtryk for gassens egenskaber, herunder brændværdi, densitet, brintrenhed og forurenende stoffer i overensstemmelse med gældende brintkvalitetsstandarder for brintsystemet.</p>

	<p>7) Brintlagerfacilitet: En facilitet, der anvendes til lagring af brint, herunder</p> <p>a) den del af en brintterminal, der benyttes til lagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissions- og distributionsselskaber, således at de kan udføre deres hvern, og</p> <p>b) store, navnlig underjordiske, brintlagre, bortset fra små, let reproducerbare brintlageranlæg.</p> <p>8) Brintnet: Et net af onshore- og offshore-rørledninger, der benyttes til at transportere brint med henblik på levering af brint til kunder, bortset fra forsyning.</p> <p>9) Brintsammenkoblingslinje: Brintnet, som krydser Danmarks grænse til en medlemsstat med henblik på at forbinde de nationale brintnet, eller brintnet mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium.</p> <p>10) Brintsystem: Et system af infrastrukturer, herunder brintnet, brintlagre og brintterminaler, som indeholder brint af en høj renhedsgrad.</p> <p>11) Brintterminal: Et anlæg, der anvendes til losning og omformelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller</p>
--	---

	<p>metangassystemet eller flydende-gørelse af gasformig brint og lastning heraf, herunder hjælpefunktioner og midlertidig lagring, der er nødvendig for omdannelsesprocessen og den efterfølgende tilførsel til brintnettet, men bortset fra de dele af brintterminalen, som anvendes til lagring.</p> <p>12) Brinttransmissionsnet: Et rørledningsnet til transport af brint, navnlig et net, som omfatter brintsammenkoblingslinjer, eller som er direkte tilsluttet brintlagre, brintterminaler eller to eller flere brintsammenkoblingslinjer, eller som primært har til formål at transportere brint til andre brintnet, brintlagre eller brintterminaler, uden at dette udelukker muligheden for, at sådanne net har til formål at forsyne kunder, som er direkte tilsluttet.«</p> <p>Nr. 5-7 bliver herefter nr. 13-15.</p>
5) Distribution: Transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk.	<p>10. I § 6, <i>nr. 5</i>, der bliver nr. 14, ændres: »med behørig gaskvalitet i distributionssystemer« til: »i metangasdistributionssystemer«, og efter »tryk« indsættes: »eller brintdistributionsnet, med henblik på levering af gas til kunder, bortset fra forsyning.«</p>
6) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution og er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan	<p>11. I § 6, <i>nr. 6</i>, der bliver nr. 15, indsættes efter »varetager distribution«: »af gas«, og efter »infrastruktur« indsættes: », samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangas- eller brintsystemer,«.</p>

UDKAST

tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.	
	<p>12. I § 6 indsættes efter nr. 6, der bliver nr. 15, som nyt nummer:</p> <p>»16) Faktureringsoplysninger: Oplysningerne på en slutkundes regning, bortset fra en betalingsanmodning.«</p> <p>Nr. 16 bliver herefter nr. 17.</p>
<p>7) Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gas-kvalitet, men ikke bygasnet.</p> <p>8) ---</p>	<p>13. § 6, nr. 7, der bliver nr. 17, ophæves.</p> <p>Nr. 18-19 bliver herefter nr. 17-18.</p>
<p>9) Forsyning: Salg, herunder videre-salg, af gas, herunder af flydende gas (LNG), til kunder.</p>	<p>14. I § 6, nr. 9, der bliver nr. 18, ændres »gas, herunder af flydende gas (LNG)« til: »metangas og brint, såsom LNG, brint i form af flydende organiske brintbærere eller flydende brint, og brintderivater, herunder ammoniak eller metanol,«.</p>
	<p>15. I § 6 indsættes efter nr. 9, der bliver nr. 18, som nyt nummer:</p> <p>»19) Gas: Metangas af behørig kvalitet eller brint af behørig kvalitet, eller en kombination af disse, som i overensstemmelse med gældende gaskvalitetsstandarder rent teknisk og på sikker vis kan injiceres og transporteres i et metangas- eller brintsystem.«</p> <p>Nr. 10 bliver herefter nr. 20.</p>
<p>10) Gas fra vedvarende energikilder: Gas, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret i lov om fremme af vedvarende energi.</p>	<p>16. § 6, nr. 10, der bliver nr. 20, ophæves.</p> <p>Nr. 11 bliver herefter nr. 20.</p>

UDKAST

<p>11) Gasforsyningssikkerhed: Sandsynlighed for, at der er den tilstrækkelige mængde gas til rådighed, tilstrækkelighedkapacitet og den nødvendige operationelle funktionalitet i gassystemet til at sikre fuld forsyning af alle danske gasforbrugere.</p> <p>12) ---</p>	<p>17. I § 6, nr. 11, der bliver nr. 20, ændres »gassystemet« til: »de danske gassystemer«,</p>
	<p>18. I § 6 indsættes efter nr. 11, der bliver nr. 20, som nyt nummer:</p> <p>«21) Gaslagersystemoperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af gas, og som er ansvarlig for driften af et gaslager.»</p> <p>Nr. 12-13 bliver herefter nr. 22-23.</p>
<p>13) Gasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: Produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.</p>	<p>19. I § 6, nr. 13, der bliver nr. 23, indsættes efter »LNG«: »og flydende brint og flydende ammoniak«.</p>
<p>14) Hjælpefunktioner: Alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af et transmissions- eller distributionssystem, LNG-faciliteter eller lagre, herunder mængdebalancerings- og blandingsanlæg og anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.</p> <p>15)---</p>	<p>20. I § 6, nr. 14, der bliver nr. 24, ændres »LNG-faciliteter eller lagre« til: »eller lagre, eller LNG- eller brintterminale«.</p>
	<p>21. I § 6 indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 24, som nyt nummer:</p>

UDKAST

	<p>»25) Horisontalt integreret virksomhed: En virksomhed, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af metangas samt en ikkemetangasrelateret aktivitet.«</p> <p>Nr. 15-16 bliver herefter nr. 26-27.</p>
16) Ikkebeskyttet gaskunde: En gasforbruger, som har et gasforbrug over en årligt fastsat tærskelværdi	<p>22. I § 6 nr. 16, der bliver nr. 27, ændres »gasforbrug« til: »metangasforbrug«.</p>
	<p>23. I § 6 indsættes efter nr. 16, der bliver nr. 27, som nyt nummer:</p> <p>»28) Intelligent målersystem: et elektronisk system, som kan måle den metangas eller brint, der leveres til nettet, eller den metangas eller brint, der forbruges fra nettet, og give flere oplysninger end en konventionel måler, og som kan sende og modtage data til informations-, overvågnings- og kontrolformål ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation.«</p> <p>Nr. 17 bliver herefter nr. 29.</p>
17) Klynger: Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter omfattet af denne lov, men som ikke er en sammenkoblet del af et system. Derudover systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad.	<p>24. I § 6, nr. 17, der bliver nr. 29, ændres » Transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter« til: »Metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, LNG- eller brintterminaler«.</p>
18)---	<p>25. I § 6 indsættes efter nr. 17, der bliver nr. 29, som nye numre:</p> <p>»30) Konventionel måler: En analog eller elektronisk måler,</p>

	<p>der ikke både kan sende og modtage data</p> <p>31) Kulstoffattig brint: brint, hvis energiindhold stammer fra ikke-vedvarende energikilder, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel og vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001.</p> <p>32) Kulstoffattig gas: den del af gasformige brændsler, der indgår i genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2018/2001, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001.</p> <p>33) Kulstoffattige brændsler: genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i</p>
--	--

	<p>direktiv (EU) 2018/2001, samt kulstoffattig brint og syntetiske gasformige og flydende brændsler, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint, og som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er omhandlet i metoden vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001«.</p> <p>Nr. 18-19 bliver herefter nr. 34-35.</p>
<p>19) Lager: Et anlæg, der anvendes til oplagring af gas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.</p> <p>20)---</p>	<p>26. § 6, nr. 19, der bliver nr. 35, ophæves.</p> <p>Nr. 20-21 bliver herefter nr. 35-36.</p>
<p>21) Lagersystemoperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring af metanbaseret gas, og som er ansvarlig for driften af en metanbaseret gaslagerfacilitet.</p>	<p>27. § 6, nr. 21, der bliver nr. 36, ophæves.</p> <p>Nr. 22-23 bliver herefter nr. 36-37.</p>
<p>22) Linepack: Oplagring af gas ved kompression i gastransmissions- og distributionssystemer, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.</p>	<p>28. I § 6, nr. 22, der bliver nr. 36, ændres »gastransmissions-« til: »metangastransmissions-« og efter »distributionssystemer« indsættes: »eller brintnet«.</p>
<p>23) LNG-facilitet: En terminal, som anvendes til flydendegørelse af gas</p>	<p>29. I § 6, nr. 23, der bliver nr. 37, ændres »LNG-facilitet: En</p>

<p>eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.</p>	<p>terminal« til: »LNG-terminal: Et anlæg«, »gas« ændres til: »metangas«, og »transmissionssystemet« ændres til: »metangastransmissionssystemet«.</p>
<p>24) LNG-selskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager funktionen med at gøre gas flydende eller med at importere, losse og forgasse LNG.</p>	<p>30. I § 6, nr. 24, der bliver nr. 38 ændres »gas« til: »metangas«.</p>
	<p>31. I § 6 indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 38, som nye numre:</p> <p>»39) Metangas: Gas, af behørig kvalitet, der primært består af metan, herunder biometan, eller andre gastyper, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i metangassystemet.</p> <p>40) Metangasdistributionssystem: Lavtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas, men ikke bygasnet.</p> <p>41) Metangaslagerfacilitet: Et anlæg, der anvendes til oplagring af metangas, og som ejes eller drives af et gasselskab, herunder den del af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således at de kan udføre deres hverv.</p> <p>42) Metangassystem: Et system af infrastrukturer, herunder</p>

UDKAST

	<p>rørledninger, LNG-terminaler og lagre for metangas, som benyttes til transport eller lagring af metangas.</p> <p>43) Metangastransmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af metangas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.</p> <p>Nr. 25 bliver herefter nr. 44.</p>
<p>25) Opgraderet biogas: Biogas, der opfylder de gældende krav til, at den teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem systemet, jf. § 2, stk. 1.</p> <p>26) ---</p>	<p>32. I § 6, <i>nr. 25</i>, der bliver nr. 44, ophæves.</p> <p>Nr. 26-27 bliver herefter nr. 44-45.</p>
<p>27) Opstrømsrørledningsnet: Enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede gas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal.</p> <p>28) ---</p>	<p>33. I § 6, <i>nr. 27</i>, der bliver nr. 45, ændres »gas« til: »metangas«.</p>
	<p>34. I § 6 indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 45, som nyt nummer:</p> <p>»46) Sammenkoblingslinje: Transmissionslinje, som krydser Danmarks grænse til en anden medlemsstat med det formål at forbinde de nationale transmissionssystemer, eller en transmissionslinje mellem Danmark og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller Danmarks søterritorium«.</p>

	Nr. 28-29 bliver herefter nr. 47-48.
<p>29) System: Alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balance-ringszoner og sammenkoblingspunkter. 30) ---</p>	<p>35. I § 6, nr. 29, der bliver nr. 48, ændres »transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter« til: »metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brintnet, gaslagerfaciliteter, eller LNG- og brintterminaler«.</p>
<p>31) Systembruger: Enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system. 32) ---</p>	<p>36. I § 6, nr. 31, der bliver nr. 50, ændres »system« til: »metangassystem eller brintsystem.«</p>
	<p>37. I § 6 indsættes efter nr. 31, der bliver nr. 50 som nyt nummer: »51) Terminaloperatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der foretager mindst én af følgende funktioner: a) flydendegørelse af metangas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-terminal b) losning og omdannelse af flydende brint eller flydende ammoniak til gasformig brint med henblik på tilførsel til brintnettet eller til metangassystemet eller flydendegørelse og lastning af gasformig brint, og som er ansvarlig for driften af en brintterminal.«</p>

UDKAST

	Nr. 32-33 bliver herefter nr. 52-53.
33) Transmission: Transport af gas gennem transmissionssystemer, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsanlæg og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af gas, med henblik på levering af gas til kunder, men ikke forsyning.	38. I § 6, nr. 33, der bliver nr. 53, ændres »transmissionssystemer« til: »metangastransmissionssystemer«, »opstrømsanlæg« ændres til: »opstrømsledningsnet«, og efter »distribution af gas,« indsættes: »eller transport af gas gennem brinttransmissionsnet«.
34) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.	39. I § 6, nr. 34, der bliver nr. 54, indsættes efter » infrastruktur«: »samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre metangasystemer eller brintnet«.
35) Transmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.	40. § 6, nr. 35, der bliver nr. 55, ophæves. Nr. 36 bliver herefter nr. 55.
36) Transmissionssystemejer: Enhver fysisk eller juridisk person, der ejer et transmissionssystem. 37) ---	41. I § 6, nr. 36, der bliver nr. 55, ændres »transmissionssystem« til: » metangas- eller brinttransmissionssystem«.
	42. I § 6 indsættes efter nr. 36, der bliver nr. 55, som nye numre: »56) Vedvarende gas: Biogas, herunder biogas, som er blevet opgraderet til biometan og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. § 2, nr. 29, i drivhusgasfortrængningsbekendtgørelsen.

	<p>57) Vertikalt integreret virksomhed: Et gasselskab eller en gruppe af gasselskaber, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver mindst en af følgende former for virksomhed: transmission, distribution, LNG- eller brintterminaldrift eller metangas- eller brintoplagring – og mindst en af følgende former for virksomhed: produktion af eller forsyning med metangas eller brint.«</p> <p>Nr. 37 bliver herefter nr. 58.</p>
<p>§ 7</p> <p>En forbruger kan frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Forbrugeren må ikke opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør. Levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.</p>	<p>43. I § 7 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> En forbruger kan for hvert etableret og tilsluttet målepunkt frit indgå aftale med en gasleverandør om levering af gas.«</p>
<p>§ 7 a</p> <p>Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler med henblik på at forpligte gasleverandører og distributionsselskaber til at sikre en række grundlæggende forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler mellemforbrugere og disse virksomheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i></p> <p>Regler efter stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser om følgende:</p> <p>1)</p>	<p>44. I § 7 a, <i>stk. 2, nr. 1</i>, indsættes efter »betalingsmetoder,«: »fælles terminologi i kontrakter og resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, oplysninger om leverandørskift i brugervenligt format, kollektive skifteordninger,«.</p>

<p>Krav om forbrugerens ret til en kontrakt, krav til indholdet af kontrakten, underretning om kontraktens betingelser, varslings af pris- og vilkårsændringer samt gebyrforhøjelser, forbrugerens adgang til opsigelse af kontrakten, betalingsmetoder, betaling for leverandørskift samt opsigelse og afbrydelse, bl.a. i forbindelse med misligholdelse fra forbrugerens side. 2)--- <i>Stk. 3.)</i>---</p>	
<p>§ 7 b Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at forpligte gasleverandører til at give deres forbrugere faktureringsoplysninger og adgang til forbrugsoplysninger, herunder om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr</p>	<p>45. I § 7 b indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>» <i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at gasforbrugere skal modtage oplysninger om anvendelsen af energikilder i den leverede gas i det seneste år. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at forbrugeren skal modtage en årlig opgørelse over sammensætningen af energikilderne, og at forbrugeren skal have adgang til oplysninger om miljøpåvirkninger af energikilder ved henvisning til eksisterende, offentligt tilgængelige kilder.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om andelen af gas fra vedvarende gas og kulstoffattig gas, som nævnt i stk. 2, skal meddeles af gasleverandøren for den enkelte levering eller på anden måde.</p>

	<p><i>Stk. 4.</i> Når det kan påvises, at oplysninger der er givet i medfør af regler, der er fastsat efter stk. 2 er urigtige eller vildledende, kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde den, der har udført arbejdet oplysningerne at berigtige forholdene.«</p>
	<p>46. Efter § 7 d indsættes:</p> <p>»§ 7 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i tilfælde af en naturgaspriskrise fastsætte regler om fastsættelsen af priser for gaslevering.</p> <p>§ 7 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om hvem, der skal anses som sårbare gaskunder, samt aktiviteter og tiltag, hvorved sårbare gaskunder prioriteres.</p> <p>§ 7 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer fordelt på metangassystemet og brintsystemet, herunder om at indførelsen og udbredelsen af intelligente målersystemer skal ske på baggrund af en cost-benefit-analyse, som foretages for forskellige kategorier af kunder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om funktionskrav og tekniske krav til intelligente målersystemer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om retten til at få installeret en intelligent måler, hvis</p>

	<p>intelligente målere ikke indføres systematisk.</p> <p>§ 7 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktive kunder, herunder om individuelle aktive kunder, om grupper af slutkunder der handler i fællesskab, om hvad der anses for den aktive kundes eget område i forbindelse med egenproduceret biometan, om aktive kunders balanceansvar, og om aktive kunders deltagelse i metangasmarkeder og i fleksibilitets- eller energieffektivitetsordninger.</p> <p>§ 7 i. Langtidskontrakter om levering af vedvarende og kulstoffattig gas kan indgås, såfremt de bidrager til dekarbonisering.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Langtidskontrakter om levering af fossil metangas med uformindsket kulstofudledning kan ikke indgås med en varighed, der strækker sig ud over den 31. december 2049.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at langtidskontrakter som nævnt i stk. 2 ikke indgås med en længere varighed end tiladt.«</p>
<p>§ 9</p> <p><i>Stk. 1.) ---</i></p> <p><i>Stk. 2.</i></p> <p>Transmissionsselskabers, transmissionssystemejeres, systemoperatørers og distributions-, lager- og forsyningsselskabers øvrige omkostninger påhviler de systembrugere, der modtager selskabets ydelser, og</p>	<p>47. I § 9, <i>stk. 2</i>, ændres »lager- og forsyningsselskabers« til: »lager-, terminal- og forsyningsselskabers«.</p>

UDKAST

opkræves gennem det enkelte selskabs tariffer.	
<p>§ 10 Transmissions-, distributions-, lager- og LNG-virksomhed, herunder virksomhed i klynger, kan kun udøves efterbevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28, jf. dog stk. 3. <i>Stk.2-4.) ---</i></p> <p>§ 49 Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>1) driver distributions-, transmissions-, lager- og LNG-virksomhed efter § 10 uden bevilling. <i>2-8) ---</i> <i>Stk.2-3.) ---</i></p>	<p>48. I § 10, stk. 1 og § 49, stk. 1, nr. 1, ændres »lager- og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.</p>
	<p>49. I § 10 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: <i>»Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesprocessen for etablering og drift af metangaslagerfaciliteter og LNG-terminaler og brintsysteminfrastruktur, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling og udpegning af et kontaktpunkt, der vejleder ansøgere om processen.«</i></p>
<p>§ 10 a Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i</p>	<p>50. I § 10 a, stk. 1, 1. pkt., § 18, stk. 3, § 45 a, stk. 1 og 2, § 45 b, stk. 1, § 46, stk. 1 og 3, ændres »lager- og LNG-selskaber« til: »lager-, LNG- og brintterminalselskaber«.</p>

fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§18

Stk. 1-2.) ---

Stk. 3.

Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,

hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet,

1-3) ---

§ 45 a

Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal meddele andre transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transport og oplagring af gas kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

Stk. 2.

Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal give systembrugerne de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet

Stk. 3-4) ---

§ 45 b

Gasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner

vedrørende kontrakter med en grosskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører

og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Stk. 2-4.) ---

§ 46

Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber skal behandle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som de modtager under udøvelsen af deres virksomhed, fortroligt og forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2.) ---

Stk. 3.

Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber må ikke i forbindelse med det pågældende selskabs eller tilknyttede eller associerede selskabers køb og salg af gas misbruge oplysninger, som de har fået fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet. Det samme gælder i forbindelse med

UDKAST

køb og salg af gas i selskaber, der kontrolleres af samme selskabsdeltagere som de pågældende selskaber. <i>Stk. 4.) ---</i>	
§ 10 a Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger systemet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom	51. I § 10 a, 1. pkt., indsættes efter »omfang«: », jf. dog § 18, stk. 5.«
	52. I § 10 a indsættes efter 1. pkt.: »I brintsystemet skal opgaver efter 1. pkt. udføres i tæt samarbejde med tilkoblede og tilstødende transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionselskaber med henblik på at optimere samplaceringen af produktionen og anvendelsen af brint på grundlag af en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5,«
	53. I § 10 a, 3. pkt. ændres »herom« til: »om 1. og 2. pkt.«.
§ 10 c. Stk. 1-4.) --- Stk. 5. Forsyningstilsynet træffer afgørelse om certificering senest 4 måneder efter modtagelse af en ansøgning eller en underretning eller efter datoen for Europa-Kommissionens anmodning. Ved udløbet af denne periode anses certificeringen for	54. I § 10 c, stk. 5, 1. pkt., ændres »4 måneder« til: »100 arbejdsdage«.

<p>udstedt, hvis Forsyningstilsynet ikke har truffet udtrykkelig afgørelse herom. Forsyningstilsynets udtrykkelige eller stiltiende afgørelse får dog først virkning, efter at proceduren i stk. 6 er afsluttet.</p> <p>Stk. 6-8.) ---</p>	
<p>§ 10 c</p> <p>Stk. 1-5.) ---</p> <p>Stk. 6. Forsyningstilsynet tilsender straks Europa-Kommissionen underretning om den udtrykkelige eller stiltiende afgørelse om certificering sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen. Europa-Kommissionen handler herefter i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.</p> <p>Stk. 7-8.) ---</p>	<p>55. I § 10 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint«.</p>
<p>§ 10 d</p> <p>Forsyningstilsynet er den certificerende myndighed for lagersystemoperatører i Danmark.</p>	<p>56. I § 10 d, stk. 1, ændres »lagersystemoperatører i Danmark« til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet i Danmark«.</p>
<p>Stk. 2.</p> <p>Forsyningstilsynet certificerer lagersystemoperatører i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint.</p>	<p>57. I § 10 d, stk. 2, ændres »lagersystemoperatører« til: »gaslagersystemoperatører i metangassystemet«.</p>

Stk. 3) ---	
	<p>58. Efter § 10 d indsættes:</p> <p>»§ 10 e. Transmissionsselskaber, eller transmissionssystemejere og systemoperatører, der er en del af en virksomhed, som varetager transmission eller distribution af metangas eller elektricitet, skal udøve brintaktiviteter i et selvstændigt datterselskab.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter ansøgning meddele undtagelse fra kravet i stk. 1, jf. dog stk. 5. En undtagelse kan kun meddeles, hvis</p> <p>1) der er udarbejdet en positiv offentligt tilgængelig cost-benefit-analyse og</p> <p>2) Forsyningstilsynet vurderer på baggrund af cost-benefit-analysen, at en undtagelse ikke vil have en negativ indvirkning på gennemsigthed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel. Forsyningstilsynets vurdering skal omfatte tidsplanen for forventede overførsler af aktiver fra naturgassektoren til brintsektoren, herunder konvertering af gasinfrastrukturen til brintinfrastrukturen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør undtagelser meddelt efter stk. 2, og underretter Europa-Kommisjonen om en sådan meddelelse, ledsaget af Forsyningstilsynets vurdering, jf. stk. 2, nr. 2.</p>

	<p>samtidig med, at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger bevares.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet offentliggør sin vurdering af undtagelsens indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, nettariffer og grænseoverskridende handel. Vurdering skal efterfølgende offentliggøres mindst hvert syvende år eller efter begrundet anmodning fra Europa-Kommissionen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren skal tilbagetrække en undtagelse meddelt efter stk. 2, hvis</p> <p>1) Forsyningstilsynet på grundlag af en vurdering efter stk. 4, konkluderer, at fortsat anvendelse af undtagelsen vil have en negativ indvirkning på gennemsigtighed, krydssubsidiering, tariffer og grænseoverskridende handel, eller</p> <p>2) Klima-, energi- og forsyningsministeren vurderer, at overførslen af aktiver fra gassektoren til brintsektoren er afsluttet.«</p>
	<p>59. Efter § 11 d indsættes:</p> <p>»11 e. I brintsystemet skal transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og brintterminalselskaber, træffe rimelige foranstaltninger, der er til rådighed, for at forebygge og minimere brintudslip i forbindelse</p>

UDKAST

	<p>med deres drift og regelmæssigt foretage en undersøgelse med henblik på brintlækagedetektion og -reparation af alle relevante komponenter under operatørens ansvar.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Selskaber omfattet af stk. 1, skal årligt forelægge en rapport om brintlækagedetektion og om nødvendigt et reparations- eller udskiftningsprogram for [de kompetente myndigheder] og offentliggøre statistiske oplysninger om brintlækagedetektion og -reparation.</p> <p><i>Stk. 3.</i> [Klima-, energi- og forsyningsministeren/Erhvervsstyrelsen] kan fastsætte nærmere regler om stk. 1-2.«</p>
<p>§ 12. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer og en systemoperatør skal</p> <p>1) i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3, og andre gasselskaber,</p> <p>2-8)--- <i>Stk. 2-4)---</i></p>	<p>60. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »jf. § 18, stk. 1-3, og«: »tilkoble«.</p>
	<p>61. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 1, som nyt nummer:</p> <p>»2) give adgang til sit brinttransmissionsnet, hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.</p> <p>Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.</p>

	<p>62. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 5, som nyt nummer:</p> <p>»6) i brintsystemet tilstræbe at sikre tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske brintinfrastruktur under hensyntagen til enhver økonomisk rimelig og teknisk mulig efterspørgsel efter kapacitet, som er identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, og den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan for brint, der er omhandlet i artikel 60 i forordning (EU) 2024/1789, og til forsyningssikkerheden for brint.«</p> <p>Nr. 6-9 bliver herefter nr. 7-10.</p>
<p>§ 14</p> <p>Et distributionsselskab skal</p> <p>1) i fornødent omfang tilslutte systembrugere, jf. § 18, stk. 1-3,</p> <p><i>1-4)---</i></p>	<p>63. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 1, som nyt nummer:</p> <p>»2) give adgang til sit brintdistributionsnet hvis det er nødvendigt for, at andre gasselskaber kan udøve deres hverv, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint,«.</p> <p>Nr. 2-9 bliver herefter nr. 3-10.</p>
<p>5)</p> <p>udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren til udtalelse, offentliggøres og stilles til rådighed for transmissionsselskaber eller</p>	<p>64. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 5, der bliver nr. 6, som nyt nummer:</p> <p>»7) udarbejde en tilpasningsplan over de dele af metangassystemet, hvor nedlukning er nødvendiggjort af et svindende kundegrundlag. Tilpasningsplaner efter 1. pkt. indsendes til klima-,</p>

transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark,	energi- og forsyningsministerens godkendelse,«. Nr. 6-10 bliver herefter nr. 7-11.
<p>§ 14</p> <p>Stk. 1.) ---</p> <p>Stk. 2.</p> <p>Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr, regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, regler om dokumentation, indberetning og verifikation samt regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger.</p> <p>Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 9, skal ske efterudbud, og regler for udbuddets afholdelse og for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.</p> <p>Stk. 3-10.) ---</p>	<p>65. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af tilpasningsplaner i stk. 1, nr. 6, herunder regler om tilpasningsplanernes indhold, regler om distributionsselskabernes identificering af nødvendige infrastruktureltilpasninger, regler om tilpasningernes overensstemmelse med varmeplanlægning og biogasproduktion, regler om høring og offentliggørelse, herunder af høringsresultat, samt regler om ajourføring af tilpasningsplanerne.«.</p> <p>Stk. 3-10 bliver herefter stk. 4-11.</p>
	<p>66. Efter § 14 a indsættes:</p> <p>»§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan forbrugerens måler- og forbrugsdata og data, som er nødvendige for</p>

	<p>leverandørskifte, udveksles og forvaltes, herunder hvordan data stilles til rådighed for berettigede parter mod et rimeligt gebyr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om EU-interoperabilitet, datatilgængelighed og dataforvaltning for de i stk. 1 nævnte data, herunder om formater, standarder, digitale grænseflader og betingelser for adgang samt certificering og udpegning af overvågningsansvarlige. «</p>
<p>§ 15</p> <p>Et lagerselskab skal</p> <p>1) måle leverancer af gas til og fra lageret,</p> <p>2) give relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber de nødvendige oplysninger om måling af gas, der tilføres og udtrækkes fra lageret, og</p> <p>3) stille nødvendig lagerkapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver.</p> <p>Stk. 2.) ---</p>	<p>67. I § 15, <i>stk. 1, nr. 3</i>, indsættes efter »§ 12, stk. 1, nr. 3,«: »og distributionsselskaber, jf. § 14, stk. 1, nr. 3,« og efter »nævnte opgaver«: »og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, «.</p>

	<p>68. Efter § 15 indsættes:</p> <p>»§ 15 a. Et brintterminalselskab skal</p> <p>2) stille nødvendig kapacitet til rådighed for transmissionsselskabers eller systemoperatørers varetagelse af de i § 12, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver, og for distributionsselskabers varetagelse af de i § 14, stk. 1, nr. 3, nævnte opgaver og i overensstemmelse med en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder om den nødvendige kapacitet og samarbejdet mellem selskaberne.«</p>
<p>§ 17</p> <p>Stk. 1.) ---</p> <p>Stk. 2.</p> <p>Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren forinden har fået afslag på en anmodning om adgang til systemet, jf. § 18, og spørgsmålet ikke har kunnet løses ved forelæggelse for Forsyningstilsynet.</p> <p>Stk. 3-4.) ---</p>	<p>69. I § 17, stk. 2, ændres »anmodning om adgang til systemet« til: »anmodning om tilslutning og adgang til systemet«.</p>
<p>§ 18</p> <p>Systembrugere</p>	<p>70. I § 18, stk. 1, ændres »adgang til systemet« til: »tilslutning og</p>

UDKAST

<p>har ret til mod betaling at få adgang til systemet og, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner, jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6.</p> <p>Stk. 2-6.) ---</p>	<p>adgang til metangas- eller brint-systemet«, og »jf. dog stk. 3-5 og regler udstedt i medfør af stk. 6« ændres til: »jf. dog stk. 3-8 og regler udstedt i medfør af stk. 9«.</p>
<p>§ 18</p> <p>Stk. 1.) ---</p> <p>Stk. 2.</p> <p>Anmodning om adgang efter stk. 1 rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.</p> <p>Stk. 3-6.) ---</p>	<p>71. I § 18, stk. 2, indsættes to steder før »adgang«: »tilslutning og«.</p>
<p>§ 18</p> <p>Stk. 1.) ---</p> <p>Stk. 2.</p> <p>Anmodning om adgang efter stk. 1 rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende kriterier, jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.</p>	<p>72. I § 18, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.</p> <p>»Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.«</p>

UDKAST

Stk. 3-6.) ---	
	<p>73. Efter § 18, stk. 2, indsættes som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. I forbindelse med anmodning om tilslutning og adgang for vedvarende gas og kulstoffattig gas til markedet og infrastrukturen, tager transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber hensyn til antagelser om udviklingen i produktionen, forsyningen og forbruget af metangas i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra f i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2024/1788 af 13. juni 2024. Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.</p>
<p>§ 18</p> <p>Stk. 1-2.) ---</p> <p>Stk. 3.</p> <p>Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,</p> <p>1)</p> <p>hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet,</p> <p>2)</p> <p>hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde de forpligtelser, som de er pålagt i § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 14, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, eller</p>	<p>74. I § 18, stk. 3, som bliver stk. 4, ændres »nægte adgang« til: »give afslag på anmodning om tilslutning eller adgang«.</p>

UDKAST

<p>3) på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindste aftageforpligtelse (take or pay-vilkår), jf. § 22.</p> <p>Stk. 4-6.) ---</p>	
<p>§ 18</p> <p>Stk. 1-2.) ---</p> <p>Stk. 3. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,</p> <p>1) hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet,</p> <p>2-3) ---</p> <p>Stk. 4-6.) ---</p>	<p>75. I § 18, stk. 3, nr. 1, der bliver stk. 4, nr. 1, indsættes efter »kapacitet«: »eller der mangler sammenkobling, jf. dog § 10 a, stk. 2.«</p>
<p>§ 20. Priser, vilkår og betingelser for benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18, der udbydes af transmissionsselskabet, transmissionssystemejeren, systemoperatøren og distributions- og LNG-selskabet, fastsættes af transmissions-, distributions- eller LNG-selskabet, jf. kapitel 7. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal offentliggøre tariffer og betingelser for benyttelse af</p>	<p>76. §§ 20 og 22 ophæves.</p>

transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18.

Stk. 2. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber skal give ansøgere om benyttelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter efter § 18 adgang til benyttelse af disse hurtigst muligt.

Stk. 3. Ved transport af gas gennem flere distributionssystemer med henblik på forsyning af en forbruger betales alene for transport svarende til tariffene for transport i det distributionssystem, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionsselskaber, hvis distributionssystemer gasen transporteres igennem.

Stk. 4. Hvis der opstår tvist om fordelingen af provenuet, jf. stk. 3, kan et eller flere af de berørte distributionsselskaber indbringe tvisten for Forsyningstilsynet til afgørelse.

§ 22.

Hvis et gasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take or pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om køb af gas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til

<p>systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.</p>	
<p>§ 18 Stk. 1-2.) ---</p> <p>Stk. 3 Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber kan nægte adgang til systemet i henhold til stk. 1,</p> <p>1-2) ---</p> <p>3) på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med kontrakter, der indeholder en mindste aftageforpligtelse (take or pay-vilkår), jf. § 22.</p>	<p>77. I § 18, stk. 3, nr. 3, der bliver stk. 4, nr. 3, affattes således:</p> <p>»3) Uanset nr. 1, kan tilsluttede produktionsfaciliteter til vedvarende gas og kulstoffattig gas, jf. regler udstedt i medfør af stk. 9, nægtes adgang til metangassystemet, såfremt transmissionssystem- eller distributionssystemoperatøren ikke kan opfylde et krav om uafbrydelig kapacitet på grund af driftsmæssige begrænsninger, således at infrastruktur-sikkerheden og den økonomiske effektivitet sikres, eller hvis det på baggrund af en godkendt tilpasningsplan er besluttet, at dele af metangassystemet skal nedlukkes.</p>
	<p>78. I § 18 indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nye stykker:</p> <p>»Stk. 5. Uanset stk. 3, nr. 1 og 2, har transmissionssystemoperatørerne ikke ret til at nægte anmodninger om økonomisk rimelig og teknisk mulig tilslutning af nye eller af eksisterende, men endnu ikke tilsluttede, produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas, medmindre det sker på grund af [nedlukning af dele af systemet,] som er fastsat i den langsigtede udviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5.</p> <p>Stk. 6. Et transmissionsselskab, en transmissionssystemejer, systemoperatører eller et</p>

UDKAST

	<p>distributionsselskab, som nægter adgang eller tilslutning til metangassystemet eller brintsystemet, jf. stk. 4, nr. 1, skal foretage de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, jf. dog § X vedr. nedlukning fsva metangassystemet.</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 7.</p>
<p>§ 18 Stk. 1-3.) ---</p> <p>Stk. 4. Afslag på en anmodning om adgang til systemet, jf. stk. 3, skal begrundes.</p> <p>Stk. 5-6.) ---</p>	<p>79. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 7, ændres »adgang« til: »tilslutning og adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.</p>
	<p>80. I § 18 indsættes efter stk. 7, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 8. Distributionsselskabet kan give afslag på anmodninger om tilslutning og adgang i henhold til stk. 2, for så vidt angår de dele af metangassystemet, som er udpeget til nedlukning i en godkendt tilpasningsplan, jf. § 14, stk. 1, nr. 7«</p> <p>Stk. 5-6 bliver herefter stk. 9-10</p>
<p>§ 18 Stk. 1-4.) ---</p> <p>Stk. 5. Forsyningstilsynet behandler klager over afslag på anmodninger om adgang til systemet, jf. stk. 3.</p> <p>Stk. 6.)---</p>	<p>81. I § 18, stk. 5, der bliver stk. 9, ændres »adgang« til: »tilslutning og adgang«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.</p>

<p>§ 18 Stk. 1-5.) ---</p> <p>Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilslutningsanlæg, herunder ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg samt forhold omfattet af stk. 1-5, herunder om omkostningsfordelingen mellem systembrugere og infrastrukturselskaber, om nægtelse af adgang, om infrastrukturselskabernes behandling af anmodninger og om Forsyningstilsynets behandling af klager over afslag.</p>	<p>82. I § 18, stk. 6, der bliver stk. 11, indsættes efter »nærmere regler om«: »tilslutning og adgang til systemet, herunder regler vedrørende rentabilitet, regler vedrørende«, og »samt forhold omfattet af stk. 1-5« ændres til: »regler vedrørende forhold omfattet af stk. 1-10«, og »nægtelse af adgang« ændres til: »afslag på anmodning om tilslutning og adgang«, og efter »anmodninger« indsættes: », herunder frister herfor,«.</p>
	<p>83. Efter § 18 indsættes:</p> <p>»§ 18 a. Gasselskaber skal have adgang til andre gasselskabers brintnet, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hvern, herunder i forbindelse med grænseoverskridende transport af brint.</p> <p>§ 19. Uanset § 18, stk. 1-7, kan distributionsselskaber afbryde forsyningen til systembrugere i dele af metangassystemet, forudsat at betingelserne i stk. 2, og regler udstedt i medfør af stk. 3, er opfyldt.</p> <p>Stk. 2. Den planlagte afbrydelse af forsyningen skal vedrøre dele af metangassystemet, som er omfattet af en godkendt tilpasningsplan, i henhold til § 14, stk. 1, nr. 7.</p>

	<p><i>Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om distributions-selskabernes afbrydelse af forsyningen til systembrugere, jf. stk. 1 og 2, herunder regler om myndighedsgodkendelse, regler om krav til distributionsselskabets afbrydelse af forsyningen, herunder krav om en rentabilitetsredøgørelse, regler om beskyttelse af berørte systembrugere, regler om varsling, regler om høring og oplysning om alternative varmekilder, regler om tiltag målrettet sårbare gaskunder, regler om omstilling af aktiver og regler om klageadgang.«</i></p>
<p>§ 20 a Adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang, herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.</p>	<p>84. I § 20 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Adgang til lagerfaciliteter« til: »Tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »udbydes af« indsættes: »terminaloperatører og«.</p>
<p>§ 20 a Adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner udbydes af lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører ved forhandlet adgang,</p>	<p>85. I § 20 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »lagerfaciliteter« til: »brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og »i transmissionssystemet« ændres til: »til metangassystemet«.</p>

<p>herunder ved auktion, baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Bestemmelsen omfatter alle lagerfaciliteter i Danmark og al linepack og andre hjælpefunktioner i transmissionssystemet.</p>	
<p>§ 20 a Stk. 1.) ---</p> <p>Stk. 2. Lager- og transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører offentliggør engang om året deres kommercielle hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner. Inden fastsættelse af vilkårene høres de relevante systembrugere herom.</p>	<p>86. I § 20 a, <i>stk. 2</i>, ændres »Lager« til: »Terminaloperatører og lager«, og »adgang til lagerfaciliteter« ændres til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjelpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.</p>
<p>§ 20 a Stk. 1-2.) ---</p> <p>Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at udbudsprocedurer og hovedvilkår for adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.</p>	<p>87. I § 20 a, <i>stk. 3</i>, ændres »adgang til lagerfaciliteter« til: »tilslutning og adgang til brintterminaler, metangaslagerfaciliteter«, og efter »hjelpefunktioner« indsættes: »til metangassystemet«.</p>
	<p>88. I § 20 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »<i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet skal ved udøvelsen af sine beføjelser efter stk. 3 tage hensyn til resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 7 i</p>

UDKAST

	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden.«
<p>§ 23</p> <p>For at få adgang til systemet skal systembrugerne overholde</p> <p>1)</p> <p>tekniske krav og standarder for tilslutning, herunder leveringskvalitet, og</p> <p>2)</p> <p>vilkår og betingelser for benyttelse af systemet.</p>	<p>89. I § 23, stk. 1, ændres »for at få adgang til systemet« til: »for at få tilslutning og adgang til systemet«.</p>
<p>§ 28 a</p> <p>Et selskab med bevilling til henholdsvis transmissionsvirksomhed, distributionsvirksomhed, lagervirksomhed og LNG-virksomhed kan alene udøve de aktiviteter, som ligger inden for bevillingen. Andre aktiviteter, som ligger uden for den pågældende bevilling, herunder andre bevillingspligtige aktiviteter, skal udøves i selvstændige selskaber medbegrænset ansvar.</p>	<p>90. I § 28 a ændres »lagervirksomhed og LNG-virksomhed« til: »lager-, LNG- og brintterminalvirksomhed«.</p>
<p>§ 30 a</p> <p>Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver transmissionsvirksomhed eller opstrømsanlægsvirksomhed, samt selskaber, der driver transmissions-, LNG-eller lagervirksomhed efter bevilling, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og</p>	<p>91. I § 30 a, stk. 1, ændres »LNG- eller lagervirksomhed« til: »lager-, LNG- eller brintterminalvirksomhed«.</p>

Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Stk. 2.

Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt selskaber, der driver distributionsvirksomhed efter bevilling, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.

Stk. 3.

Beløb, som opkræves efter stk. 1, fastsættes til 0,46 mio. kr., og beløb, som opkræves efter stk. 2, fastsættes til 0,08 mio. kr.

Stk. 4.

Det samlede beløb efter stk. 1 og 2 opkræves hos de i stk. 1 og 2 nævnte selskaber og fordeles mellemselskaberne i forhold til den mængde gas, som er transporteret gennem selskabernes net og systemer til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af gas i det foregående kalenderår.

Stk. 5.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.

UDKAST

<p>§ 30 a Stk. 1.) ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt selskaber, der driver distributionsvirksomhed efter bevilgning, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med selskaberne efter § 30, stk. 1.</p> <p>Stk. 3-5.) ---</p>	<p>92. I § 30 a, stk. 2, udgår »Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver distributionsvirksomhed, samt«, og »selskaber« ændres til: »Selskaber«.</p>
	<p>93. § 30 a, stk. 3 og 4 ophæves, og i stedet indsættes: »Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på beløb efter stk. 1 og 2.« Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
<p>§ 30 a Stk. 1-4.) ---</p> <p>Stk. 5. Klima-, Energi- og Forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2.</p>	<p>94. I § 30 a, stk. 5, indsættes efter »stk. 1 og 2«: », herunder regler om beløbenes fordeling mellem selskaberne.«</p>
<p>§ 36 a Priser, vilkår og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere,</p>	<p>95. § 36 a, stk. 1, affattes således: »Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions-, lager- og LNG-selskaber, udarbejder metoder til at fastsætte tariffer og priser for adgang til</p>

UDKAST

<p>systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.</p> <p>Stk. 2-4.) ---</p>	<p>metangastransmissionssystemer, metangasdistributionssystemer, brinttransmissionsnet og brintdistributionsnet samt LNG-terminaler, og brintlagerfaciliter, linepack og andre hjælpefunktioner til brintsystemet efter § 18. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber i metangassystemet udarbejder metoder til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelser. Selskaberne efter pkt. 1 og 2, skal anmelde metoder til Forsyningstilsynets godkendelse, jf. § 40, stk. 1, samt offentliggøre godkendte metoder. Selskaberne fastsætter tariffer og priser for adgang efter 1. pkt., samt fastsætter tariffer, priser, betingelser og vilkår for balanceringsydelser efter 2. pkt. på baggrund af de offentliggjorte metoder.«</p>
<p>§ 37 a Stk. 1-3.) ---</p> <p>Stk. 4</p> <p>2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. § 14, stk. 1, nr. 5, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse.</p>	<p>96. I § 37 a, stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 5,« til: »nr. 6 og 7,«.</p>

	<p>97. I § 37 a indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 8. Forsyningstilsynet udarbejder retningslinjer for en strukturel tilgang til afskrivning af aktiver, som tages ud af brug, inden aktivets oprindelige livscyklus i forbindelse med planlagt nedlukning af dele af metangassystemet, jf. stk. 4, nr. 2, jf. § 14, stk. 1, nr. [6]. «</p>
<p>§ 40</p> <p>Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde</p>	<p>98. I § 40, stk. 1, udgår »eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed,«.</p>
<p>§ 40</p> <p>Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde</p> <p>1)</p> <p>de metoder,</p> <p>der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,</p>	<p>99. I § 40, stk. 1, nr. 1, ændres »betingelser og vilkår« til: »tariffer, priser, betingelser og vilkår«, og »transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer« ændres til: »metangastransmissions- og distributionssystemer og LNG-faciliteter samt brinttransmissions- og distributionsnet, brintlagerfaciliteter, og når det er teknisk og økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv adgang til brintsystemet for forsyning af kunder, adgang linepack og hjælpefunktioner til brintsystemet«.</p>

UDKAST

	<p>100. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:</p> <p>»2) de metoder, der anvendes til at fastsætte tariffer, priser, betingelser og vilkår for transmissions- og distributionsselskabernes balanceringsydelser i metangas-systemet,«.</p> <p>Nr. 2 bliver herefter nr. 3.</p>
<p>§ 40</p> <p>Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde</p> <p>1)---</p> <p>2)</p> <p>priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse,</p> <p>3-5.)---</p> <p>Stk. 2-4)---</p>	<p>101. I § 40, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »tariffer og betingelser« til: »betingelser og vilkår«, og »distributions- og« ændres til: »og distributionsydelserne samt«.</p>
	<p>102. I § 40, stk. 1, indsættes efter nr. 3, som nye numre:</p> <p>»4) procedurer, herunder betingelser og vilkår, for ikkediskriminerende tilslutning af produktionsanlæg for vedvarende gas og kulstoffattig gas til metangas-transmissions- og distributions-systemet i overensstemmelse med de kapaciteter, der er</p>

UDKAST

	<p>identificeret i en netudviklingsplan, jf. § 12, stk. 1, nr. 5,</p> <p>5) procedurer, herunder betingelser og vilkår, for ikkediskriminerende tilslutning af metangas- og brintlagerfaciliteter, LNG-faciliteter, brintterminaler og industrielle kunder til transmissionssystemet og brinttransmissionsnettet,«.</p> <p>Nr. 4-6 bliver herefter nr. 6-8.</p>
<p>§ 40. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions og LNG-selskaber med bevilling, jf. §§ 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde</p> <p>4) opgørelse af indskudskapital,</p> <p>5)---</p> <p><i>Stk.2-4.)---</i></p>	<p>103. I § 40, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 6, ændres »indskudskapital,« til: »indskudskapital og«.</p>
<p>§ 41.</p> <p>Hvis Forsyningstilsynet finder, at priser, vilkår og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give påbud om ændring af priser, vilkår og betingelser.</p> <p><i>Stk.2)---</i></p>	<p>104. I § 41 indsættes som <i>stk. 3</i> og <i>4</i>:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Hvis bevillingspligtige selskaber eller Energinet, ikke rettidigt fremsender de oplysninger, som Forsyningstilsynet kræver i medfør af § 45, stk. 1, til brug for sagsbehandling eller godkendelse af metode for fastsættelse af tariffer, kan Forsyningstilsynet træffe en midlertidig afgørelse på det foreliggende grundlag.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet kan ændre en afgørelse truffet efter stk. 3, når de bevillingspligtige</p>

	selskaber eller Energinet efterfølgende fremlægger de krævede oplysninger. Ved ændring efter 1. pkt. kan der for perioden fra den midlertidige afgørelse blev truffet til tidspunktet for den nye afgørelse alene ske efterregulering af priser og betingelser, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.«
<p>§ 41 a Stk. 1.) ---</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.</p>	<p>105. I § 41 a, stk. 2, ændres »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet« til: »efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.«</p>
<p>§ 42 b Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af selskabets navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.</p> <p>Stk. 2)---</p>	<p>106. § 42 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således: »Forsyningstilsynet offentliggør på sin hjemmeside de afgørelser, tilsynet træffer i medfør af denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, samt de afgørelser, tilsynet træffer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet eller netregler og retningslinjer udstedt i medfør af denne forordning.«</p>
§ 42 d	107. I § 42 d indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

<p>Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.</p> <p><i>Stk.2-4)---</i></p>	<p>»Stk. 3. Prissammenligningsværktøjet efter stk. 1, udgør et certificeret sammenligningsværktøj. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler for certificeringskriterier og tilsyn.«</p> <p>Stk. 3-4 bliver herefter til stk. 4-5.</p>
<p>§ 45 b.</p> <p>Gasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.</p> <p><i>Stk.3-4)---</i></p>	<p>108. I § 45 b, stk. 2, affattes således:</p> <p>»Stk. 1 gælder ligeledes for gasleverandørers transaktioner vedrørende metangas- og brintderivater med engroskunder og transmissionsselskaber såvel som lager- og LNG-selskaber. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede metangas- og brintforsyningskontrakter og metangas- og brintderivater.«</p>
<p>§ 47 b.</p> <p>Klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, mod regler eller afgørelser i henhold til loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.</p>	<p>109. § 47 b, stk. 1, affattes således:</p> <p>»47 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til metangastransmissionsnet, eller mod regler udstedt i medfør af loven eller</p>

<p><i>Stk. 2.)---</i></p>	<p>forordningen eller afgørelser truffet i henhold til nævnte regler, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.«</p>
<p>§ 51 Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet. Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Forsyningstilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.</p> <p>Stk. 2-5.) ---</p>	<p>110. § 51, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.«</p>
<p>§ 51 Stk. 1-2.) ---</p> <p>Stk. 3. Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan ikke indbringes for Energiklagenævnet. Dette gælder dog ikke afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer i en certificeringsprocedure indledt efter</p>	<p>111. § 51, stk. 3, affattes således: »Stk. 3. Forsyningstilsynets afgørelser om certificering, jf. §§ 10 c og 10 d, kan alene indbringes for Energiklagenævnet, hvis Forsyningstilsynet afslår certificeringen.«</p>

UDKAST

<p>§ 10 c, stk. 4, og hvor Forsyningstilsynet afslår certificeringen.</p> <p>Stk. 4-5.) ---</p>	
<p>§ 55</p> <p>Stk. 1-2.) ---</p> <p>Stk. 3.</p> <p>Til etablering og drift af de nødvendige distributionssystemer, herunder klynger,</p> <p>i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p> <p>Stk. 4-6.) ---</p>	<p>112. I § 55, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »§ 14 a«: »og planlagt nedlukning i henhold til § 19,«.</p>